

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

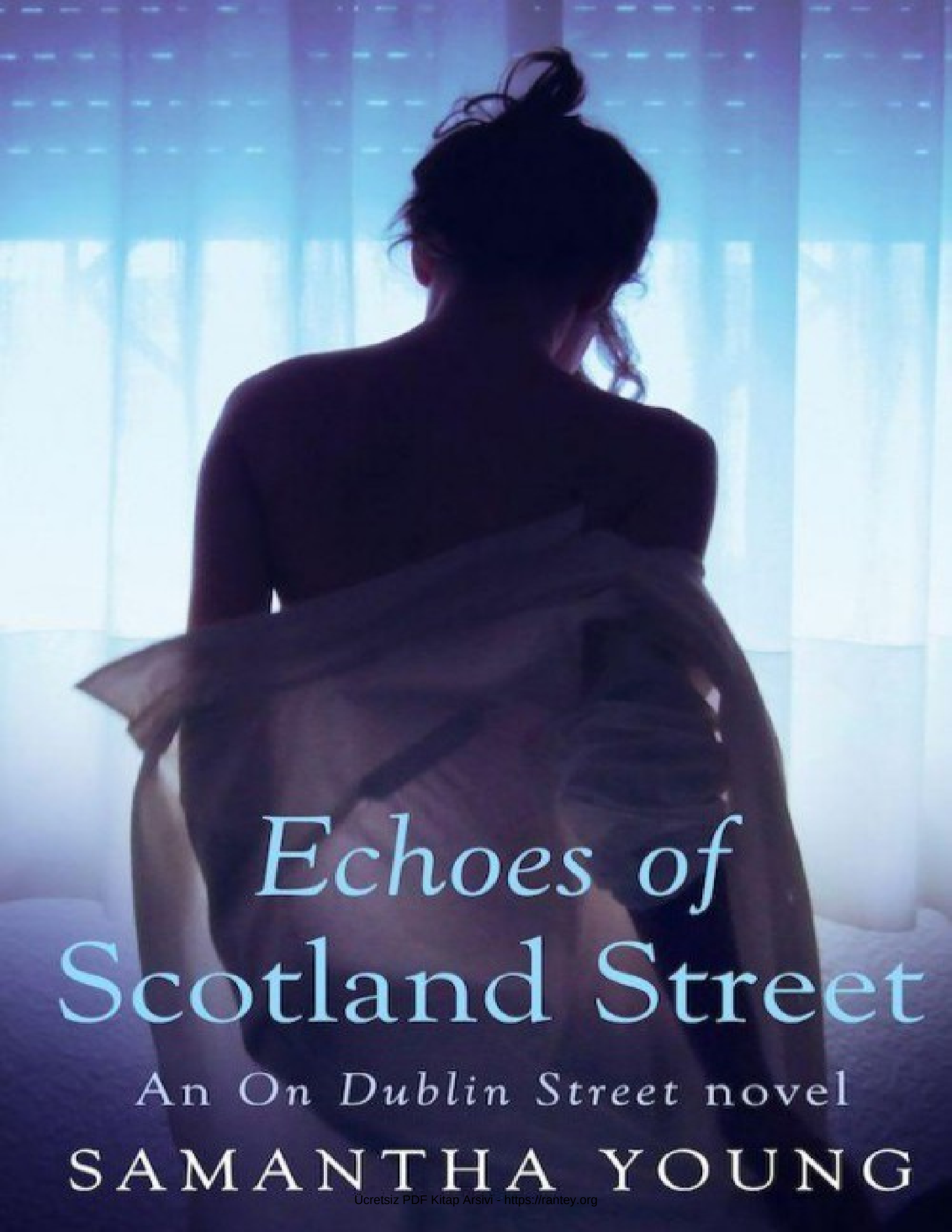
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A woman with dark hair tied in a bun, seen from behind, wearing a white, flowing dress. She is looking out a large window with sheer, light-colored curtains. The scene is bathed in soft, natural light, creating a serene and contemplative atmosphere.

Echoes of Scotland Street

An On Dublin Street novel

SAMANTHA YOUNG

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ECHOES OF SCOTLAND STREET

An On Dublin Street Novel

SAMANTHA YOUNG

PROLOGUE

İskoçya Caddesi
Edinburgh

Sanırım müziğim ve Ewan hakkında gevezelik etmem Gran'i yormuştu. Gözleri dalgalanarak kapandı ve Arada bir "Aman Tanrım" diye mırıldanıyordu. Erkek arkadaşım, yukarıda bahsi geçen Ewan, beni almak için yakında Edinburgh'da olacaktı, bu yüzden büyükannemin ön sahanlığında beklemekte bir sakınca görmedim. kestirmeye ihtiyacım vardı.

Kağıttan yanağını öpüp veda ettiğimde, Büyükannem bana sıcak bir gülümseme sundu, göz kapakları çoktan düşmüştü. Kendimi büyük evden dışarı atarken, geniş koridorda bir an tereddüt ettim. Evi o kadar da büyük görünmüyordu.

Büyükbabam hayattayken, ama üç yıl önce vefat ettiğinden beri, ev sihirli bir şekilde daha büyük ve daha soğuk hale geldi. Elimden geldiğince, dün gece yaptığım gibi, küçük kasabamızdaki ailemin evinden büyükannemde bir gece, hatta bazen tüm hafta sonu kalmak için seyahat ederdim. Büyükannemin evi her zaman aileminkinden daha çok evim gibi hissettirdiğinden, onunla kalmak için elime geçen her fırsatı değerlendirirdim.

Ancak tüm hafta sonu kalamadım çünkü Ewan'ın grubu bu akşam bir konser verecekti ve beni de orada istiyordu. Grubun başçısıydı. Onu çalarken göreceğim için çok heyecanlıyım ama kızları pek de dört gözle beklemiyordum. Arkadaşım Caro'nun beni uyardığı gibi, gösteriden sonra onunla sohbet etmeye çalışıyordum.

Büyükannemin kapısını kapattıktan sonra döndüm ve Ewan'ın beni görebilmesi için birkaç basamak aşağı inerek sahanlığın dibinde durdum. On yedi yaşındaydı, benden birkaç yaş büyüktü ve ehliyetini yeni almıştı. Küçük, külüstür Punto'sunu sürmek için her türlü bahaneyi severdi, bu yüzden kendimi kötü hissetmedim. Edinburgh'a kadar kışını sürükleyip beni almaya gelmekten bahsediyordu.

Müzik dinleyerek vakit geçirmek için çantamı karıştırıp telefonumu ve kulaklığımı ararken ne duydum Arkamda beton üzerinde kayan bir ayak sesi duydum ve şaşkınlıkla irkildim.

Gözlerim anında bir çocuğunkilerle çarpıştı.

Yandaki evin sahanlığında, benden birkaç adım yukarıda duruyordu ve bana şoka benzer bir şeyle bakıyordu. Onu içime çekerken kalp atışlarımın hızlanmaya başladığını hissettim.

Çilek sarısı saçları biraz fazla uzun ve dağınıktı ama işe yarıyordu çünkü ... Nefesimi içime çektim ve aniden midemde bir gerginlik hissettim. Çocuk son derece muhteşemdi. Benim okulumda onun gibileri yetişmiyordu. Merdivenlerden yavaşça inerken, gözlerinin şaşırtıcı derecede açık yeşil rengi daha da netleşti. İçinde boğulabileceğimi hissettiğim "vay be" gözleriydi ve belki de boğulabileceğimi düşündüm. Gözlerimiz Sonunda temas koptu, bunun tek nedeni saçlarımın dikkatini dağıtmasıydı.

Kendimden utanarak bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırdım. Çocuğun gözleri hareketi takip etti. Küçükken uzun süre saçlarımla alay edilmişti ama büyüdükçe iltifatlar almaya başladım. Bu, diğer insanların saçıma tepkisi konusunda gerçekten emin olmadığım anlamına geliyordu, ama ben değiştirmeyi reddetti. Saçım bana annemden miras kalmıştı. Tek ortak noktamız gibiydi.

Yumuşak dalgalar ve doğal bukleler halinde popomun hemen üstüne kadar sarkıyordu. Kızıl değil, çilek sarısı da değil. Kumrala daha yakındı, ama o zaman bile biraz fazla kırmızıydı.

Kumral olmak. Güneş ya da yapay ılık saçlarıma vurduğunda, büyükannem başımın etrafında bir ateş halesi gibi olduğunu söylerdi.

Çocuğun gözleri benimkilere döndü.

Birbirimize bakmaya devam ederken gerçekten garip bir süre geçti ve ben kendimi Bu yabancıyla aramda oluşan şaşırtıcı gerilimin altında kıvranıyordum.

Bir çıkış yolu ararken bakışlarımı onun siyah tişörtüne çevirdim. Bu bir The Airborne Toxic Event tişörtüydü ve dudaklarımın memnun bir gülümsemeye kıvrıldığını hissettim. TATE benim en sevdiğim favori gruplar. "Onları canlı izledin mi?" Biraz kıskançlıkla sordum.

Çocuk gömleğine baktı.

Ne giydiğini unutmuştu. Bana dönüp baktığında ağzının kenarları yukarı kalktı. "Keşke."

Sesini duyunca heyecanlandım ve farkında olmadan ferforje demire biraz daha yaklaştım.

Bizi birbirimizden ayıran çit. "Onları canlı görmeyi çok isterim."

Yaklaştı ve ben de başımı arkaya doğru eğdim. Uzun boyluydu. Ben 1.80 boylarındaydım ve çocuk benden neredeyse bir karış daha uzundu. Bakışlarım, artık kontrolüm dışında, geniş omuzlarını, zayıf ve kaslı kollarını, çiti süsleyen dövme demir mızrak uçlarından birine doladığı büyük eline doğru kaydı.

O ellerden biri tarafından dokunulma düşüncesi karnımda bir takla attırdı. Erkeksi ama zarif ve uzun parmaklıydılar.

Ewan'ın geçen hafta bana yaptıklarını düşünerek kızardım, ama birden onun yerine bu çocuğu hayal ettim. Suçluluk duygusuyla alt dudağımı çiğneyerek tekrar çocuğa baktım.

Düşüncelerimi fark etmemiş gibi görünüyordu. uygunsuzluğa doğru ilerledi. "TATE hayranı mısınız?"

Başımı salladım, bende böylesine güçlü bir tepki uyandıran bu kişiden aniden utandığımı hissettim.

"Onlar benim favori grubum." Bana küçük bir gülümseme verdi

ve güldüğünde neye benzediğini hemen öğrenmek istedim.

"Benimkilerden biri de."

"Öyle mi?" Biraz daha yaklaştı, gözleri sanki şimdiye kadar gördüğü en ilginç şeymişim gibi yüzümü tarıyordu.

"Başka hangi grupları seviyorsun?"

Dikkatini çekmenin heyecanı, alışılmadık utangaçlığımı kırdı ve son zamanlarda dinlediğim aklıma gelen tüm grupları sıraladım.

İşim bittiğinde beni bir gülümsemeyle ödüllendirdi ve bu gülümseme beni sardı, o kadar iyiydi ki. Orada çapkın bir şey vardı ama aynı zamanda çocuksu, büyüleyici çocuksu ve son derece sevimli. Harika bir gülümsemeydi. Gerçekten, gerçekten harika bir gülümseme.

İçimi çektim ve çitlere daha fazla yaslandım. "Adın ne?"

diye sordu bana, sesi alçaktı

Çünkü artık o kadar yakındık ki fısıldayabilirdik ve birbirimizi duyabilirdik. Aslında onun sıcaklığını hissedebiliyordum.

ve oldukça yakın durduğumuzun farkına varmak, kendi bedenimin yanı sıra onunkinin de son derece farkında olmamı sağladı. Kızardım

Yine içimden, allık eğilimli bir cilde sahip tipik bir kızıl olmadığım için şükrettim.

"Shannon," diye cevap verdim, aramızda bir sessizlik olduğundan emindim ve çok yüksek sesle konuşarak bu sessizliği bozmaktan korkuyordum. "Senin mi?"

"Cole," dedi. "Cole Walker."

Bu beni gülümsetti. Ona mükemmel uyuyordu. "Bir kahraman gibi konuşuyorsun."

Cole sırttı. "Bir kahraman mı?"

"Evet. Mesela bir zombi kıyameti olsaydı, herkesi kurtarmaya çalışan kahramanın Cole Walker gibi bir adı olurdu."

Kıkırdaması içimi ısıttı, gözlerinin eğlenceyle parlaması da öyle. "Zombi Kıyamet mi?"

"Olabilir," diye ısrar ettim çünkü hayatta hiçbir olasılığı göz ardı etmeyi sevmem.

"Bunun olabileceğinden o kadar da endişeli görünmüyorsun."

Çünkü ben değildim. Omuz silktim. "İnsanların zombilerden neden korktuğunu hiç anlamadım. Çok yavaş hareket ediyorlar ve beyinleri ölmüş durumda."

Cole homurdandı. "Çok haklı iki nokta."

Gülümsedim. "Peki, sen bir kahraman mısın Cole Walker?"

Çenesinin kenarını kaşdı ve uzaklara baktı. "Kahraman nedir gerçekten?"

Bu derin ve görünüşe göre ciddi soru karşısında şaşırarak omuz silktim. "Sanırım insanları kurtaran biri."

Gözleri tekrar bana kaydı. "Evet, sanırım öyle." Ortamı yumuşatmaya çalışarak ona flörtöz bir gülümseme verdim.

"Peki, insanları kurtarıyor musun?"

Cole güldü. "Daha on beş yaşındayım. Bana bir şans verin."

O zamanlar aynı yaştaydık. Şaşırmıştım. On sekiz yaşında gibi görünüyordu. "On beş yaşına göre gerçekten uzunsun."

Gözleri üzerimde gezinirken dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Birçok insan sana uzun geliyor olmalı."

"Bana kısa mı diyorsun?"

"Kısa olmadığını mı söylüyorsun?"

Burnumu kırıştırdım. "Hayal görmüyorum. Sadece bir kızın kısalığı hakkında yorum yapmak kibarca değil. Bildiğiniz gibi dünyaya gerçekten kızgınım çünkü dikey olarak meydan okudu."

"Belki de uzun olduğum için dünyaya gerçekten kızgındır."

Ona sanki der gibi bir bakış attım ve o da kahkahayı bastı.

"Tamam, uzun olduğum için kızgın değilim. Ama sen de boyuna kızmamalısın."

"Değilim," diye aceleyle onu ikna etmeye çalıştım.

"Sadece bir noktaya değiniyordum."

"Anlamsız bir nokta."

Tuhaf konuşmamızı düşünerek kıkırdadım. "Evet."

Cole gülümsedi ve ben de içimin yeniden ateşlendiğini hissettim.

Bana bakış şeklinden. "Zaten kimsenin senin boyunu fark edeceğini sanmıyorum. Harika saçların var ve dikkatlerini dağıtmak için harika gözler." Bunu söyler söylemez yüzü kızardı ve elini saçlarında gezdirdi, sanki Bana yüksek sesle iltifat ettiği için utanmıştı.

Yanaklarım zevkten yandı. "Senin de harika gözlerin var."

İltifatım karşısında bir anlık utangaçlığı anında kayboldu. Cole çitin üzerinden öne doğru eğildi. "Lütfen bana burada yaşadığını söyle."

Ben cevap veremeden, yüksek sesli bir korna sesi Ewan'ın eski Punto'suyla yaklaştığını görmek için başımı kaldırdım. Gerçeklik tekrar etrafıma çöktü ve nedense Cole'a dönüp baktığımda garip bir kayıp duygusu hissettim. "Glasgow'da yaşıyorum," dedim.

ona üzülerek söyledim. Arabayı işaret ettim. "Erkek arkadaşım beni almaya geldi."

Cole'un gözlerinde hayal kırıklığı parladı. "Erkek arkadaşın mı?" Bakışları arabaya doğru uçtu ve yüzünün düşüşünü izledim.

Kalbim göğsüme gömüldü. "Özür dilerim," diye fısıldadım, ne için özür dilediğimden pek emin değildim.

"Ben de," diye mırıldandı.

Ewan tekrar kornaya bastı ve ben irkildim, hareket ettim. merdivenlerden inerken gözlerim hâlâ Cole'daydı. Ben arabaya doğru yürürken ve yavaşça, isteksizce arabaya binerken birbirimizin bakışlarını tuttuk.

"Hey, bebeğim," dedi Ewan ve sonunda Cole'la olan bağlantımı koparmama neden oldu.

Erkek arkadaşıma titrek bir gülümseme verdim.

"Merhaba."

Eğildi ve beni öptü, sonra da arabayı sürmek için koltuğuna yerleşti.

Panikle Cole'u bulmak için pencereme döndüm ama onun durduğu yer şimdi boştu. Üzerime ağır bir his çöktü.

"Kimdi o?" Ewan sordu.

"Kim?"

"Merdivenlerdeki adam."

"Bilmiyorum." Ama umarım öğrenebilirim.

Ewan grup hakkında konuşmaya başladı.

Ona endişelendiğimi söylediğim halde gecemin nasıl geçtiğini ya da büyükannemin nasıl görüldüğünü sorma zahmetine

Onu. Onun bitmek bilmeyen gevezelikleri arasında eski araba beni Scotland Street'ten uzaklaştırırken, kader bana iki bardak vermiş ve ben aptalca yanlış bardaktan içmişim gibi hissettim.

BÖLÜM 1

Edinburgh
Dokuz yıl sonra

INKARNATE.

Dövme stüdyosunun üzerindeki tabelaya baktım. Leith dudağımı dişlerimin arasında sıkarak yürüdü. Yapacak bir şey yoktu. Kapıları açmalı ve içeri girmeliydim.

Dudaklarım bir çizgi oluşturana kadar derin bir nefes aldım.

hoşnutsuz bir surat. INKarnate'in tabelası, kapısının üzerindeki uzun cam panel boyunca kalın bir yazı tipiyle boyanmıştı. Bu

Parlak siyah kapının her iki yanındaki iki büyük cam panel, dövmeli uzuv resimleri, sanat eserleri ve TATTOOS diye bağırarak koyu kırmızı-mor işaretlerle kaplıydı,

Yoldan geçen insanlara piercing ve dövme silme işlemleri yapıyordu.

Benden en uzaktaki panelin ortasında, gururla İSKOÇYA'NIN 1 NUMARALI DÖVME STÜDYOSU VE ÇOK ÖDÜLLÜ KAZANAN yazan iki büyük beyaz tabela vardı.

Hiç dövmesi olmayan ben bile INKarnate'i duymuştum.

Tamam, doğru, dövmeli birkaç adamla çıkmıştım ama Stu Motherwell'in dövme stüdyosunu duymamın nedeni bu değildi. Duymuştum çünkü tabelaları yalan söylemiyordu ve son birkaç yıldır birkaç kez televizyona bile çıkmıştı.

Yıllardır. Stu yaklaşık otuz yıldır INKarnate'in sahibiydi. Son derece yetenekli ve hırslı bir sanatçıydı ve kendisiyle birlikte çalışmalarını için yalnızca harika sanatçıları işe aldığı iddia ediliyordu.

İhtiyaç duydukları yönetici asistanlığı/resepsiyon pozisyonu için mülakata girdiğim için mutluluktan havalara uçağımı düşünebilirsiniz. Ancak, INKarnate benim için

kaçıyordum. Benim için kötü olan her şeyden.

İşe sadece yönetici işleri az olduğu için başvurmuştum.

Yanıt veren tek başvurunun bu olması ironiktir.

Yine de ne yapabilirdim ki? Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, gözlerim TATTOOS tabelasına yapıştı.

Glasgow'dan uzaklaşmak zorundaydım ve gidecek hiçbir yerim yoktu-Edinburgh kendimi rahat hissedebileceğim kadar iyi tanıdığım tek yerdi ve çok pahalıydı. Kaldığım otel aslında bir hosteldi ve kalacak param yoktu.

Orada bile o kadar uzun süre kalamadım. Birikimlerim gerçekten berbat bir dairenin iki aylık kirasına yetmesine rağmen

bir iş bulana kadar kira kontratı alamayacağımı söyledim.

Yemek yemem ve başımı sokacak bir çatıya ihtiyacım vardı. Büyükanнемin dediği gibi, dilenciler seçici olamaz.

Ellerimi yanlarıma bırakmak (savunma duruşu) bir röportaja başlamak için iyi bir yol değildi), çocuk arabasıyla bir kadının stüdyonun önünden geçmesini bekledim.

kapıya doğru yürüdüm ve içeri ittim. İçeri girdiğimde kapının üzerinde dekorun geri kalanıyla uyumsuz eski moda bir zil şingirdadı.

Alçak topuklu botlarımın sesi pahalılıktan geliyordu. beyaz fayans görünümlü döşeme. Gümüş mozaik parçalarıyla kaplanmıştı ve bir dövme stüdyosu için beklediğimden daha zarifti.

Birkaç dakika boyunca içerinin geri kalanına baktım. Tipik bir dövme stüdyosu gibiydi ama daha az yıpranmıştı. Ana

oda geniş ve ferahtı. Sol tarafımda küçük, kavisli, siyah mermer bir tezgah vardı ve üzerinde uğruna dişlerimi verebileceğim parlak bir iMac duruyordu. Tezgâhın arkasında bir

Kapısı açık olduğu için gözden kaçıramadığım büyük bir

dolap,

içerideki raflarda kaotik bir dosya yığını ortaya çıkıyor. Odanın diğer tarafındaki tezgâhın karşısında büyük, yıpranmış siyah deri L şeklinde bir kanepa vardı. gerçekten rahattı. Önünde cam bir sehpa duruyordu, üzerinde bir sürü dergi ve bir kase parlak ambalajlı toffees vardı. Tam önümde bir tür mini galeri vardı. Duvarlar beyazdı ve neredeyse her santimi dövme konseptleriyle kaplıydı. Çıplak bırakılmış tek duvar, alan boyunca oraya buraya yerleştirilmiş bölme duvarlardı. Üzerlerinde indie ve rock müziğin yumuşak bir şekilde çaldığı televizyon ekranları vardı.

Sanatçıların portfolyolarından enstantaneler ve video görüntüleri için ses parçası.

Burada her şey sanatla ilgiliydi.

Ama sanatçılar neredeydi?

Etrafımdaki boşluğa baktım, gözlerim sonunda sol arka köşeye yakın bir kapıda durdu. Bir dövme iğnesinin vızıltısını duyabiliyordum. Atölyeler arka tarafta olmalı.

İçeri gireyim mi?

Tereddüt ettim ama biri tarafından öne doğru itildim. giriş kapısını açmaya çalışıyordu. Yoldan çekilerek genç adama özür dileyen bir gülümseme verdim.

"İyi misin?" Beni selamlamadan önce başını salladı. tezgâha doğru yürüdü. Eski moda bir zile birkaç kez vurdu.

Oh. Tamam.

Birkaç saniye sonra arkadaki kapı aralığında bir figür belirdi. Kocaman, hantal bir canavar figürü. Baktım Bize doğru ilerlerken ağzı açık kaldı ve yavaşça farkına vardım.

Kırışan sakal ve uzun telli saçlar, neşeli sırıtış ve mavi gözlerin etrafındaki kırışıklıklar. Hayır, Noel Baba değil.

Stu Motherwell.

Yavaş ve ölçülü adımlarla tezgâha yaklaşırken giydiği siyah motosiklet botlarının

kesinlikle en iyi günlerini uzun, çok uzun zaman önce gördüler. Bu

Ötedeki odadan dövme iğnesi sesleri gelmeye devam ediyordu, bu yüzden arkada en az bir dövmeçi daha olduğunu tahmin ettim. "Merhaba evlat," diye selamladı genç adamı. "Nasıl yardımcı olabilirim?" "On dakika içinde dövme sildirmek için randevum var." "İsim?"

"Darren Drysdale."

Stu bilgisayar ekranına bakmak için eğildi ve Fareyi birkaç kez. "Drysdale. Otur bakalım. Rae birazdan senin için hazır olacak. Sana kahve ikram ederdim ama son asistanım bu lanet aleti aldı ve hiçbirimiz nasıl kullanacağımızı bilmiyoruz."

Müşteri homurdandı. "Zahmet etme dostum." Ona başıyla selam verdi ve arkasını dönerek beklemek üzere kanepeye doğru yürüdü.

Sonra kendimi Stu'nun parlak bakışları altında buldum. mavi gözleri. Bir an için beni değerlendirir gibi oldu ve sonra bana kocaman bir sırıtış attı. "Peki senin için ne yapabilirim, küçük peri?"

Küçük peri mi? Bu yeniydi. Eğer görüştüğüm kişi o olmasaydı, bu "küçük peri"nin çişini çarpacağını söyleyebilirdim ama Eğer bana bir daha "çiş perisi" derse kıcına tekmeyi basarım.

Bugünlerde biraz sinirli olmam mümkündü.

Ama aynı zamanda çaresiz... yani... "Ben Shannon MacLeod." Bir adım öne çıktım ve elimi uzattım. "Yönetici pozisyonu için mülakata geldim."

Stu neşeyle, "Çok şükür," dedi ve etrafta dolanmaya başladı.

Elimi kocaman elinin içine almak için tezgâha uzandı. Elim sıkıldı ve bu hareketiyle tüm vücudumu sarstı. "En azından normal görünüyorsun. Sonuncusu sanki kırk yıldır insan görmemiş gibiydi."

"Oh?" Böyle bir yoruma nasıl cevap verebilirdim ki?

"Evet. Apadravya ya da ampallang'ın ne olduğunu bile bilmiyordu."

O genital piercingleri düşününce bile irkildim. Tek söyleyebileceğim cesur bir adamdı, gerçekten de cesur bir adamdı ve bunlardan birini yaptırmıştı. "Bunları burada mı yapıyorsunuz?"

"Simon bizim piercingcimiz. Her şeyi o yapar." Stu sırtıttı. "O küçük irkilmenden anladığım kadarıyla ne olduklarını biliyorsun."

Başımı salladım, olası patronumla penis piercingi hakkında konuşmaktan pek hoşnut değildim - gerçi işi alırsam bunun normal bir konuşma haline gelebileceğini tahmin ediyordum

Aramızda. "Eminim bunlar için çok fazla talep almıyorsunuzdur, değil mi?"

"Eminim dünyanın her yerindeki kadınlar bizim aldığımızdan daha fazlasını tercih eder." Stu kendi şakasına kıkırdadı ve başladı

Arka odaya doğru yürüyor, onu takip etmemi işaret ediyordu. "Ofisim bu tarafta. Hadi sohbet edelim."

Arka kapıdan geçtik ve üç kapıdan gelen ışığın süzüldüğü uzun, dar bir koridora girdik. Vızıltı sesi ortadaki odadan geliyordu. Stu onları işaret etti. "Üç çalışma odası." Bize en yakın olanı işaret etti. "Bunu müdürümle paylaşıyorum.

O bizim ana dövmecimiz ve en iyi sanatçımız, bu yüzden ben özel bir ilgi göstermediğim sürece genellikle büyük projeleri o yapıyor.

Cuma günleri izinli, o yüzden ne yazık ki bugün onunla tanışamayacaksınız. Ortadaki oda Rae'nin. Şu anda küçük bir dövmeyi bitiriyor. Dövme silmelerimizi o yapıyor.

aynı zamanda. Sonuncusu Simon'ın. Kendisi dövmeci ama randevularının çoğunun piercing için olduğunu göreceksiniz." Stu

koridorun sonundaki kapalı kapıya doğru başını salladı. "Ofisim."

Çalışma odalarının önünden geçerken gizlice bir göz attım.

ortadakinin içinde. Rae olduğunu tahmin ettiğim sıska, mor saçlı bir kadının sırtını gördüm. Bir sandalyeye yaslanmış

kıvrımlı kızın sırtının alt kısmına kelebeğe benzeyen bir dövme yapıyordu.

Son kapıdan içeri baktım ve hoş görünümlü, dövmeli, kel bir adamla göz göze geldim. Bir müşterisi vardı ama

Geçerken bana küçük bir el salladı. Nazik gözleri olduğunu düşünerek karşılık verdim.

"İçeri giriyoruz, küçük peri," diye gürledi Stu, ofisini açıp içeri girmem için kolunu salladı. ondan önce. Ben yanından geçerken kaşlarını çattı. "Ne dedim ben?"

Fark ettim ki, o zamana kadar yüzümdeki kızgınlık. Beni yakalamıştı, o yüzden dürüst olabilirdim. "Küçük peri mi? Bunu nasıl karşılayacağımdan pek emin değilim."

"Kötü bir niyetim yok, genç kız." Stu odaya girdi ve beni geçerek büyük deri koltuğa oturdu. Dağınık masasının arkasında. Önümdeki sandalyeye bir el salladı, ben de hemen oturdum. "Sadece bu saçlar, bu gözler ve aslında 'çiş' olduğun gerçeğiyle, sen bana küçük bir periyi hatırlatıyor."

Kendime rağmen gülümsemeye karşı koyduğumu fark ettim. Bu iri yarı adam tedirgin görünüyordu ve beni üzmüş olabileceğinden endişe ediyordu. "Sorun değil. Sadece biraz gerginim röportaj hakkında."

"Och, gergin olma." Başını salladı. "Sadece iş deneyimini gözden geçireceğiz ve sonra Seni Rae ve Simon'la tanıştıracam. İş alırsan çoğunlukla onlarla çalışacaksın, bu yüzden bir iş hakkında fikirlerini almak istiyorum. kişi."

O andan itibaren yaklaşık on beş dakika boyunca idari dünyadaki önceki çalışmalarım hakkında sohbet ettik. Daha çok Glasgow'daki bir dövme stüdyosunda resepsiyonist olarak edindiğim deneyimle ilgileniyordu. Yirmi yaşına kadar orada çalışmışım. O zamanlar benden neredeyse on yaş büyük yerel bir motorcuyla çıkıyordum (evet, ailem onu sevmişti) ve en iyi arkadaşının bir stüdyosu vardı. İş de ilişkimiz kadar sürdü, yani yaklaşık on sekiz ay. Gerçekten de çok etkileyiciydi - beni kaşar bir motorcu hatunla aldattı ve kovulan ben oldum. Patronum buna "küçülme" demişti. Evet, daha çok onun

Başka bir kadınla yattığını öğrendikten sonra beni etrafında görmek çok garip geldi.

Çok geçmeden bunun dürüst ve iyi bir kötü çocukla çıkmanın zevklerinden sadece biri olduğunu keşfedecektim.

"Kulağa harika geliyor." Stu bana, kendime rağmen gülümsememe neden olan kocaman, sevimli bir sırıtış attı. Görüşme sırasında beni gerçekten rahatlatmıştı ve INKarnate'te çalışmanın o kadar da kötü bir şey olmayabileceğini düşünmeye başlamıştım. "Hadi gidip Rae ve Simon'la tanışalım."

Simon'ın odası boştu ama onu Rae'nin odasının kapısında durmuş, dövme sildirmek için ilk seansına gelmiş gibi görünen genç adamla konuşurken onun çalışmasını izlerken bulduk. Stu ve ben göründüğümüzde genç adam telaşla kapıya doğru göz kırptı.

Rae onun bakışlarını takip etmeden önce tavrındaki ani değişim karşısında kaşlarını çatı. Sırıttı. "Merak etme. Hepsi izlemek için burada değil. Değil mi Stu?"

Rae'nin mor ve siyah saçları uzun, dar yüzünün etrafında dalgalı ve kısa kesilmişti. Keskin bir burnu ve ince bir ağzı vardı. Burnunda küçük bir jet küpe parıltıyordu ve Alt dudağının sol tarafına küçük gümüş bir halka takılmıştı. Kocaman koyu renk gözleri ve kışkırtacak kadar uzun siyah kirpikleri yüzünü fazla sert olmaktan kurtarıyordu. Ona baktıkça, saçları olmadan da çarpıcı olduğunu fark ettim ve

piercingleri ve sağ kolundaki siyah gül dövmeleriyle dikkat çekiyordu. Dar bir Harley-Davidson atlet ve siyah kot pantolon uzun bacaklı vücudunu sergiliyordu.

"Red kim?" Çenesini bana doğru salladı.

"Bu Shannon. Shannon, bunlar da sanatçılarım Rae ve Simon." Stu uzun boylu, kel sanatçıyı işaret etti.

Simon bana sırıttı ve uyarı bayrağımın dalgalanmaya başladığını hissettim. Gamzeleri vardı, çok ama çok çekici gamzeleri, ışıltılı ela gözleri ve kaslarının altında güzelce gelişmiş kasları

gri Biffy Clyro tişörtü. Dövmeler her iki kolunun her santimini kaplıyordu. Siyah tüneller kulaklarını deliyordu.

O bir problemdi.

Belki de INKarnate'teki bir iş her şeye rağmen yürümeyecekti.

Simon o güzel gözlerini benden ayırmadan Stu'ya, "Onu işe almalısın," dedi. "Çok seksi. İlgi çekecektir."

Olmaz. Kesinlikle işe yaramayacak.

Rae'den bir homurtu yükseldi. yüzümdeki ifade. "Merak etme Red. O penisleri tercih ediyor. Gerçek yarakları."

Sadece onun huysuzluğu karşısında değil, üstelik bir müşterinin önünde, bu ima karşısında da şaşkınlıkla gözlerimi kırptım. Simon eşcinsel miydi? Şaşkın bakışlarımı yakaladı ve güldü. "Evet, ben eşcinselim."

Bunu kendime itiraf etmekten nefret ediyordum, ama bu vahiy beni anında rahatlattı, sadece birkaç dakika önce hissettiğim hayal kırıklığı kaybolmadan önce. Şimdi Simon'a sırtıyordum. "Eğer bekârsan inanamamaktan bayılacağım."

Buna güldü, memnun olmuş görünüyordu. "Ben değilim. Erkek arkadaşımın adı Tony. İtalyan."

Rae, "Sakin Tony'den bahsetmesin," diye homurdandı, gözlerini devirdi. "Adamı seviyorum ama Tony'nin yetenekli ağzı ve cömert kalbi hakkında bir hikâye daha dinlemek zorunda kalırsam kusacağım."

Gözlerim yaşadığım şoku ele verdi ve Simon omzumu sıvazladı. "Merak etme. Bu sadece Rae'nin tarzı. Beni gerçekten seviyor."

Bunun üzerine homurdandı ve yüzünde can sıkıntısına benzer bir ifadeyle bizi izleyen müşterisine bilerek geri döndü. "Onu işe al, Stu. Onu sevdiğimi biliyorsun. İnsanları şoka uğrattıyorum ve Red bunu benim için eğlenceli hale getirecek gibi görünüyor."

"Bunu bir meydan okuma olarak kabul ediyorum," dedim, kendimi kızgın hissederek bir şekilde ince derili olduğum suçlamasıyla karşılaştım. "Etrafımda çok daha kötülerini gördüm ve duydum, sizi temin ederim."

Ağzının köşesi yukarı doğru kıvrıldı. "Bunu bir meydan okuma olarak kabul ediyorum."

"Şimdi yaptın işte." Simon iç çekti.

Stu, "İşe alındın," diye duyurdu.

Başımı kaldırıp ona baktım ve büyük bir rahatlama hissettim. "Ciddi misin?"

Gülümsedi. "Evet, senden hoşlandım."

Bu kulağa pek profesyonelce gelmedi. "Beni sevdiğin için mi işe alıyorsun?"

"İnsanlar bunun bir şirket için ne kadar önemli olduğu hakkında hiçbir fikre sahip değiller.

başarıyla yürütülen bir iş. Eğer herkes iyi geçinirse, buradaki atmosfer harika olursa, insanlar bizi tavsiye edecektir."

"Oh evet, çünkü benim nazik doğam, benim Dövme iğnesindeki muazzam yetenek, tüm tavsiyeleri getiren şeydir," dedi Rae.

Stu homurdandı. "Tavsiyeleri getiren senin o lanet olası nazik yapın ya da dövme iğnesindeki yeteneğin değil. Bu-"

"Cole," diye bitirdi onun yerine, sırtarak. "Ama ben de fena değilim."

Stu buna gülümsemekten kendini alamadı. "Evet, sen de fena değilsin."

"Tamam." Simon bize doğru döndü ve elleriyle bizi kışkıışladı. "Bırakın Rae çalışsın." Koridora çıkarken bana gülümsedi. "Peki, kabul ediyor musun?"

Stu'nun peşinden ana odaya girerken bunu düşündüm. Tezgâhta bir müşteri bekliyordu ve Stu beklentiyle bana bakarken Simon aceleyle onu karşılamaya gitti.

Yani Rae'nin ağzı vardı ve tahminimce ağzı ile beyni arasında bir filtre yoktu.

Huysuz tavrından işverenine ve iş arkadaşına karşı gerçek bir sevgi beslediğini anladım. Stu gürültülü ve patavatsızdı ama rahattı.

ve rahat. Simon da aynı şekilde rahat ve kibar görünüyordu.

Çalışmak için en kötü yer olamaz.

Kimi kandırıyordum ki? Korkunç olabilirlerdi ve ben yine de bu işi kabul ederdim. Elimi uzattım. "Teşekkür ederim. Kabul etmekten memnuniyet duyarım."

Stu gülümseyerek elimi ve onunla birlikte tüm vücudumu tekrar sıktı. "Harika. Pazartesi kulağa nasıl geliyor?"

"Harika," diye yineledim, günler, hatta haftalar sonra ilk kez kocaman gülümsedim. Sonunda hareket ettiğim için rahatlamıştım.
hayatıma devam edeceğim.

Stu omzunun üzerinden Simon'a baktı. "Evet dedi!"

Simon güldü. "Haberler iyi. Cole onu çok sevecek."

"Oh, evet." Stu öyle bir kıkırdadı ki kendimi aniden gerildi. Cole kimdi? Stu'nun gözleri parladı. "Aslında yarı emekliyim. Pek ortalıkta görünmüyorum, bu yüzden Buranın işletmesini müdürüm Cole'a devrediyorum. Pazartesi günü bilmeniz gereken her şeyin üzerinden geçecek."

Cevap olarak zayıfça gülümsedim.

Birden midemde çok kötü bir his belirdi.

* * *

Oda soğuk ve dardı ama en azından şimdilik kafamı dinleyebileceğim bir yerdi. Yine de bu durum çevreyi daha az iç karartıcı yapmıyordu. Nefret ettiğimden bahsetmiyorum bile.

"otelde" kalan diğer beş misafirle ortak banyoyu paylaşmak zorunda kaldı.

Stu'nun INKarnate'ten ayrılmadan önce bana verdiği çalışan bilgileri formunu doldurmayı bitirmiştım. Bir yandan da

Bir yandan bu kadar çabuk iş bulduğum için inanılmaz derecede şanslıydım, diğer yandan da yeni müdürümle tanışmaktan kesinlikle korkuyordum. Stu ya da Simon gibi olmasını ummak zorundaydım. Kötü bir çocuk değil.

Nefesimin altında homurdanarak

Beni bu duruma düşüren iletişimsizlik yüzünden formu bir kenara ittim ve telefonumu elime aldım. Hiç mesaj yoktu. Sanki gerçekten mesaj gelmesini bekliyormuşum gibi... Glasgow'a döndüğümde ailemin gözüne pek görünmemiştim

ama

en azından var olmuştum. Şimdi sanki tüm hatıralarımdan silinmiş gibiydim.

İçimdeki öfke ateşini görmezden gelerek ayağa kalktım ve

Küçük odayı geçip bavullarımı ve eşyalarımı koyduğum beş kutunun olduğu yere geldim. Taşınmadan önce eşyalarımın çoğunu atmıştım. Yeniden başlamak için kendimi o anılardan arındırmanın yardımcı olabileceğini düşündüm.

Kutuları karıştırırken, aradığım kutuyu buldum. arıyordum. Liseden beri sakladığım tek kutu, tüm eski çizim defterlerimin ve sanat malzemelerimin olduğu kutuydu. Eskiz yapmak beni her zaman rahatlatmıştır - beni bir süreliğine kendimden uzaklaştırmıştır. Son zamanlarda buna çok ihtiyacım var gibi görünüyor.

Eşyalarımı toplarken eski çizimlerimin hepsini gözden geçirecek kadar zamanım olmamıştı ama bu gece zamanım ve dört asık surlu duvardan başka bir şeyim yoktu. Ailevi sorunlarımdan uzaklaşmak için bir şeye ihtiyacım vardı ve bunu yapacak param yoktu. yeni kitap almam.

Kutuyu yatağa taşıyarak, eski bir tişörtle eskiz defterlerinin üstünde biriken tozları sildim ve yatağa kıvrılıp defterlere baktım.

Bazı eski çizimler beni gülümsetti. Çizim başlangıçta bana pek kolay gelen bir şey değildi. Yapmayı çok severdim ama hiçbir zaman bir çizimi hayata geçiremezdim. Ta ki birinci sınıftaki bir çocuk lisede büyük bir aşk yaşadım)

Bana eskiz kalemini nasıl doğru tutacağımı ve sert, bükülmez çizgilerle çizmek yerine kağıda nasıl vuracağımı gösterdi.

O andan itibaren çabucak kapıldım ve bağımlısı oldum. Sanat devam etti. İlk aşkım sürmedi.

Elime aldığım üçüncü eskiz defterinden bir kâğıt düştü ve birden aklıma başka bir çocuk geldi. Bir yıl önce bu çizime bakıp acıdan başka bir şey hissetmezdim; gerçek bir şey değil, hayalet bir hatıra.

Ancak şimdi eski erkek arkadaşım Nick'in resmine bakarken içimde bir acının kabardığını hissediyordum. Bu acı benim tanıdık bir parçam olmaya başlamıştı ve bundan nefret ediyordum. Sadece onunla nasıl savaşaçağımı bilmiyordum.

Ama yastığıma yaslandım, parmaklarım muhteşem Nick Briar'ın çizimini kırıştırıyordu. İlk erkek arkadaşım Ewan'ın beni aniden terk etmesinden dokuz ay sonra Nick'le çıkmaya başlamıştım. Nick bir süreliğine Ewan'ın bende bıraktığı acıyı dindirmişti. Toyluğumla, Nick'le çıkmaya başladığımda Ewan'a karşı bir şey kazandığımı düşünmüştüm. On dokuz yaşındaydı, çok güzeldi ve rakip bir rock grubunun solistiydi.

Nick benim kötü çocuklarımın ilkiydi.

* * *

Küçük kulüp pis, dumanlı ve çok sıcaktı. Ama Nick'in şarkı söylemesini izlerken baş döndürücü bir heyecanla doluydum.

Allied Criminals grubuyla sahnede. Ben onların isim aptalcaydı ve müziklerinin büyük bir hayranı değildim ama Nick'in sesini, tutkusunu ve insanların onlar tarafından heyecanlandırılmasını sevdim. Kız arkadaşı olarak kalabalığın arasında durmaktan gurur duydum ve ne olursa olsun onu her zaman destekleyeceğime dair kendime söz verdim.

Nick sahnede düşünceli kişiliğiyle oynadı, ama çok tatlı bir adamdı. Bir gece önce, ona bu gösteriye gelemeyeceğimi söylediğimde bir aile meselesi yüzünden, bu konuda çok soğukkanlı davranmıştı. Hayal kırıklığına uğramıştı ama bunu büyütmedi.

Ewan'ın yapacağı gibi. Ve bana kendimi özel hissettirdi. Ewan'ın hiç sahip olmadığı bir şekilde. Nick bana her zaman ne kadar güzel, komik ve ilginç olduğumu söylerdi. Onunla tanışana kadar kendimi sıradan hissediyordum. Ona tamamen aşık olmuştum,

muhtemelen bu yüzden birkaç hafta önce onunla ilk kez seks yapmıştım.

Arkadaşlarım bu konuda çocukça davranıyor ve kıskanıyorlardı ki bu çok saçmaydı. Onlar bunun bir

ona vermemi hata olarak görüyorlardı ve bu konuda gerçekten desteksiz ve cahil davranıyorlardı. Şanslıyım ki Nick hayatımda olsaydı, onların aptalca saflıklarına katlanmak zorunda kalmazdım.

Nick'in bir gece önce benimle sevişirken kulağıma tatlı sözler fısıldamasından sonra Teyzemin doğum günü partisinden çıkıp onu izlemeye gelmeye karar verdim. Nick'in yüzündeki şaşkınlığı görmek için sabırsızlanıyordum.

Grup konserini bitirdi ve ben de aceleyle kulise açılan kapıya doğru ilerledim. Bir fedai beni geri itmeye çalıştı ama kim olduğumu açıkladıktan sonra sahne arkasında kayboldu ve grubun "menajeriyle" geri döndü. Gerçekte Nick'in büyük kuzeni Justin'di ve onu menajer olarak nitelendiren şeyin ne olduğundan emin değildim.

Gerçekten

tam o sırada. Justin beni tanıdı ve kulise götürdü ama ben ne tarafa gittiğimi soramadan ortadan kayboldu.

Ters yönde dolaştım ve grubun rastgele yerleştirilmiş ve çorak bir bilyardo masasının etrafında oturduğunu gördüm. Bira içiyorlar ve tanımadığım birkaç kız ve erkeklerle aralarında yüksek sesle konuşuyorlardı.

Nick hiçbir yerde görünmüyordu.

Baş gitarist Alan başını kaldırdı ve beni görünce kaskatı kesildi, gözleri tekrar bana dönmeden önce gergin bir şekilde benden öteye kayıyordu. "Shannon." Aniden ayağa kalktı ve tüm çocuklar aynı şekilde bana baktı. "I bu gece geleceğini düşünmemiştim."

Ben de gülümsedim ama dudaklarım titredi. Gerginliğim Görünüş kafamda alarm zillerinin çalmasına neden olmuştu. "Nick'e sürpriz yapmak istedim. Nerede o?"

"Uh, bilmiyorum." Davulcu Digby omuz silkti, diğer adamlara sahte bir umursamazlıkla bakarak karşılık verdiler.

Alan değil ama. Dudakları birbirine kenetlenmişti. Onları izledi ve gözleri tekrar benimkilere döndüğünde inatla onlara baktım. Açık sözlülüğüm onu ürküttü. Alan ve ben oldukça iyi anlaşıyorduk. Hatta bazen benden hoşlandığı izlenimine kapılıyordum. Benimle sürekli flört eder ve bana karşı her zaman çok düşünceli davranırdı. Ben her zaman Nick'e kızgın olduğum ve başka hiç kimse ona karşı hissettiklerime yaklaşamayacağı için onu görmezden geldim.

"Nerede o, Alan?"

Alan'ın gözleri pişmanlıkla yumuşadı. "O vestiyerde, Shannon." Diğerleri huzursuzca yer değiştirirken o arkamdaki yöne doğru başıyla işaret etti.

Kalbimin göğsümde güm güm attığını hissederek, alçak topuklu ayakkabılarımı giydim ve hissettiğimden daha büyük bir özgüvenle dar, karanlık bir patıkada ilerledim. Üzerinde soyulmuş beyaz boyayla CLOAKROOM yazan siyah boyalı bir kapının önünde durdum.

İçeriden gelen soluk seslerini ve homurtuları duydum ve ne bulacağımı biliyordum, ama sadece kendim görmeliydim.

Titreyen bir elle kapının kolunu çevirdim ve kapıyı açtım.

Büyük bir dolaptan daha büyük olmayan küçük, loş odada, Nick'in kot pantolonunu aşağıya indirdiğini gördüm.

ayak bileklerinden tutup duvara yasladığı sarışının içine soktu.

İkisi de bu davetsiz misafir karşısında şaşkınlıkla başlarını çevirirken içimde daha önce hiç hissetmediğim bir bulantı ve acı kabardı. Nick'in gözleri beni görünce büyüdü ve birden sarışını unutup bana seslendi adını dehşet içinde söyledi ve gitmesine izin verdi. Nick kot pantolonunu almak için eğildiğinde kadın tökezleyerek yere düştü.

Alan ve Nick'in beni kovalarken adımı haykırmalarına aldırmadan koşarak oradan çıktım. Onları kirli barın kalabalığında kaybettim ve otobüs durağına kadar aceleyle

yürüdüm. I
eve gitmedim. Onun yerine kendimi evimin kapısını
çalarken buldum.

Arkadaşım Caro'nun evinde. Beni içeri aldı ve ben de onun saf olduğunu varsaydığım için özür dileyerek hıçkıra hıçkıra ağladım, oysa bu konuda suçlanabilecek tek kişi bendim.

* * *

Nick önemli bir dersti. Yine de bir şekilde bundan ders çıkarmam için başka bir adamın beni aldatması gerekti. Sonunda onun tipine karşı akıllandım. Bununla birlikte, daha sonra bir

Farklı türde bir kötü çocuk: aldatmayan ama yine de hayatımı mahvetmenin bir yolunu bulan türden.

Ama artık yok.

Nick'in çizimini yüz küçük parçaya ayırdım. Bir daha asla.

BÖLÜM 2

Yeni işime başlamadan önceki gece uyumakta zorlanmışım, kelebekler karnımda vahşi şeyler gibi çırpınıyordu

Ertesi gün için endişeleniyordum. Uykuya dalmayı başardığımda, müdürümün Stu'nun daha genç bir versiyonu olacağı umudunu taşıyordum. Bir Stu ile başa çıkabilirdim.

Bu yüzden Pazartesi günü INKarnate'e her zamankinden daha fazla ilk gün heyecanıyla adım attım ve muhtemelen bu yüzden önümdeki manzara karşısında neredeyse kendi ayaklarıma takılıyordum.

Simon mermer resepsiyon masasının önünde durmuş, sırtı bana dönük, çok uzun boylu bir adamla sessizce konuşuyordu. Güçlü, geniş omuzlarına kısa bir bakış attım ve

O dönmeden önce uzun bacakları vardı ve gözlerim onun parlak yeşil gözleriyle çarpıştı.

Kutsal.

Midem bulandı. Korku beni doldurdu.

Lütfen, hayır, hayır, hayır. Müşteri olun. Lütfen müşteri olun.

Muhteşem sahibi bana dostça, çocuksu bir gülümseme fırlatırken o gözlerin köşeleri çekici bir şekilde kırışıyordu. kötü çocuk karşıtı güç alanımı delip geçti. Gözler ve gülümseme kendi başlarına beni alçaltabilirdi, ama ne yazık ki bu gözler ve gülümseme, yabancının çenesindeki seksi kırışıklıklar ve dağınık, dağınık çilek sarı saçları çekici yüzünü çerçeveliyordu. Eğer bu olmasaydı Bir kadını etkileyecek kadar uzun boylu, yakışıklı yabancının fit bir vücudu vardı. Görünüşe bakılırsa çok fit bir vücudu vardı. Lacivert tişörtü ne gövdesinin mükemmel V'sini ne de vücut hatlarını gizliyordu.

zayıf, kaslı kollar. Ve bu kollar özenle yapılmış, ateşli dövmelelele kaplıydı.

"Shannon," diye selamladı Simon beni, bakışlarımı başka yöne çevirerek Önümdeki çarpıcı felaketten. "Bu Cole, müdürümüz."

Kader gerçekten bu kadar kalpsiz miydi?

Cole bana tekrar sırtıttı ve bana doğru birkaç adım atıp elini uzatırken aşinalık dehşetle birlikte göğsümü yumrukladı. "Cole Walker. Tanıştığımıza memnun oldum, Shannon."

İsteksizce bir adım öne çıktım ve elini elime aldım.

Anında pişman oldum.

Orta parmağında kalın gümüş yüzük olan güçlü, hafif nasırlı eli gerçekten hoş bir his veriyordu. Beni içine çekti küçüktü ve kendimi onun tarafından kuşatılmış hissettim.

Lanet olsun!

Yeni müdürümün bakışlarıyla karşılaşmamak için elimi çektim. Gözlerim koyu renk kot pantolonunun içine soktuğu gevşek bağcıklı siyah mühendis botlarına kaydı.

"Shannon?" Cole adımı bir soru gibi söyledi ve bakışlarıyla buluşabilmek için gözlerimi ayaklarından ayırmak zorunda kaldım. Yakından dakikalar önce hissettiğim aşinalık sadece gözlerini bana dikmiş gibi hissediyordum. Birkaç uzun saniye boyunca saçlarımı inceledi.

Farkındalık içime çarptı. Hayır.

Mümkün değil.

"Peki, sen bir kahraman mısın Cole Walker?" "Kahraman nedir, gerçekten?"

Yıllar önce büyükannemin evinin önünde karşılaşmamızdan aylar, hatta yıllar sonra, sık sık o güzel- Sadece birkaç dakikalık bir sohbetten sonra bağ kurmuştum.

Cole Walker.

Cole lanet Walker.

Tamamen yetişkin.

Ve o benim yeni menajerimdi.

Çok fena batmıştım. Daha az mahvolmuş olurdum. beni hatırlamadı, ki hatırlamayacağından oldukça emindim. Onun gibi bir adam her gün kadınlarla flörtöz konuşmalar yapmak zorundaydı. Beni hatırlamasına imkân yoktu.

Dokuz yıl önce kısa boylu, soluk kızıl saçlı biriyle rastgele bir konuşma.

"Seni tanıyorum." Cole geri çekildi, dudaklarında küçük bir gülümsemeyle beni incelerken başını eğdi. O baktı

Beni büyüledi, bu da güç alanımı hemen tam güçle geri gönderdi. "Shannon." İnanılmaz bir şekilde, güzel gözleri tanıdık geldi. "Tanışmıştık." Dikkatini bana vermeden önce gülümseyen Simon'a sırtıttı. Gözleri memnun bir şaşkınlıkla doluydu. "Scotland Street'te. Yıllar önce."

Cevap vermemi bekledi.

Onu hatırladığımı söyleyebilirdim, ama kesinlikle sadece bakışlarında gördüğüm çapkınlığı teşvik ederdi. Saçlarımdan ve gözlerimden hoşlandığını hatırladım. Hâlâ saçlarımdan ve gözlerimden hoşlanmadığını, dahası beni becerirken söz konusu saçların yastığına dökülmesini görmek istediğini kim söyleyebilirdi? Büyük olasılıkla hemen ardından beni becereceği bir sevişme.

Yüzümü tamamen boş tutarak başımı salladım. "Özür dilerim. Hatırlamıyorum."

Hayal kırıklığı gülümsemesinin solmasına neden oldu. "Gerçekten mi? Gruplar, zombiler ve diğer şeyler hakkında konuştuk. Erkek arkadaşın seni aldı. Glasgow'lusun."

Tanrım, fotoğrafik bir hafızası mı vardı?

Sıkıntıyla burnumu kırıştırmamak için kendimi zor tuttum. "Glasgow'dan geliyorum," diye cevap verdim.

Sakince, düşmanca değil ama dostça da değil.

"Büyükanнем de Scotland Street'te yaşıyordu ama sizi hatırlamıyorum. Özür dilerim." Simon Cole'un arkasından kahkaha atmamaya çalıştı.

Cole omzunun üzerinden ona hoşnutsuz bir bakış attı ve Simon masum bir ıslıkla arkasını döndü ve rahatça arka tarafa doğru yürüdü.

İç geçiren yeni müdürüm kaşlarını çatarak bana döndü. "Beni gerçekten hatırlamıyor musun?"

"Özür dilerim." Umursamazca omuz silktim, bu da kaşlarının daha da çatılmasına neden oldu.

"Uzun zaman önceydi sanırım." Bana değerlendirici bir şekilde bakmaya devam etti ve ben rahatsız bir şekilde kıvranmaya başladım.

O baktıkça ben daha çok baktım ve ben baktıkça onun ne kadar lezzetli bir şekilde yalanabilir olduğunu daha çok fark ettim.

Dövmeler onu daha da öyle yapıyordu.

Harika dövmeleri olan bir adama olan zaafım için içimdeki sanatçıyı suçladım. Baş harflere benzeyen bir şey vardı.

boynunun sol tarafına kabile desenli bir dövme yaptırmıştı. Sol kolunda siyah mürekkeple yapılmış bir kol dövmesi vardı.

Kayalık bir uçurumun üzerinde duran bir kurt. Yukarı doğru pazılarını ve profilden bir kadının üst bedenini çizdi. kurdun başının tepesinden dönüşmüş gibi görünüyordu - yüzü yukarı kalkmıştı; saçları rüzgarda dalgalanıyordu ve tişörtünün kumaşı altında kayboldu. Sağ kolunda kırmızımsı kahverengi ve siyah mürekkeple uçan bir kartal vardı, kanatlarının uçları da tişörtünün altında kayboluyordu. Kartalın pençelerinden sarkan eski moda bir cep saati, ama saatin kaç olduğunu anlayamadım.

"Gördüklerini beğendin mi?"

Cole'un sesindeki imaya gözlerimi kırıştıtararak baktım ve gözlerimi dövmelerinden yüzüne çevirdim. Birkaç ay önce benim üzerimde bir cazibe gibi çalışacak olan seksi küçük bir sırtış takıyordu.

Ama o zamandan beri çok şey olmuştu. Bir kaşımı kaldırdım. "Tüm yeni çalışanlarınızla flört ediyor musunuz?" Dedim, eğlenmemiş ve etkilenmemiş gibi davranıyordu.

Gözleri saçlarımda gezinirken Cole'un gülümsemesi

sırıtmaya dönüştü. "Daha önce hiç senin gibisine sahip olmamıştım," dedi.

mırıldandı.

"Verimli, akıllı, sorumlu, güvenilir?" Dişlerimi sıkarak söyledim.

Gözlerinde kahkahalar dans ediyordu. "Umarım hepiniz o şeyler de var." Kendinden memnun olduğu her halinden belli olan adam kıkırdadı ve resepsiyona doğru gitmek için arkasını döndü.

"Bu arada saçın güzelmiş," diye omzunun üzerinden vurdu.

Yıllar sonra ilk kez lanet saçlarıma lanet ettim.

"Pembeye boyatmayı düşünüyorum," diye yalan söyledim onu masanın arkasından takip ederken.

Bilgisayarda fareyi tıklayan Cole mırıldandı, "Ve ben aslında gündüzleri dövmeçiyim ve zamanda yolculuk yapıyorum. geceleri ölümsüz bir dağlı."

Ben cevap veremedim bana alaycı bir gülümseme fırlattı ve başını sallayarak bilgisayarı işaret etti.

"Masaüstü." Bana dijital randevu defterini, malzemelerini güncel tuttukları elektronik tabloyu, tedarikçilerinin listesini gösterirken fare ekranın üzerinde hareket etti. iletişim bilgileri ve düzenli müşteriler hakkında bilgi içeren bir klasör.

"Şimdi." İçini çekti ve bana özür dileyen bir bakış fırlattı. "Dosyalama ile ilgili bir sorunumuz var." Arkasını döndü, kolu

Bunu yaparken benimkini fırçaladı ve ne yazık ki vücudumun bu dokunuşa tepki vermesini engelleyemedim. Kollarımdaki tüyler diken diken oldu ve yanaklarımdaki kan ısındı.

Cole bir eliyle önümüzde duran, içinde yığınla kâğıt dosya olan büyük dolabı işaret ederken bunu fark etmemiş gibiydi. "Son asistanımız tamamen beceriksizdi."

"Ve lanet olası bir homofobik." Simon'ın sesi kulağımda hırladı ve omzumda durduğunu fark edince korkuyla sıçradım.

Cole bana "Son asistanımız da bu yüzden kovuldu," diye bilgi verdi. Ona dönüp baktığımda beni dikkatle inceliyordu. "Homofobik değilsin, değil mi Shannon?"

Soruyu zar zor fark ettim. Hoş bir aksanı vardı.

-Zarif ve nazikti.

Adımın sesini.

İkisinin de gergin bir şekilde cevap beklediğini fark edince Simon'a aceleyle şu teminatı verdim: "Kesinlikle hayır. Aşk sadece aşktır, değil mi?"

Simon rahatladı ve bana gülümsedi. "Aşk sadece aşktır, tatlım," diye onayladı.

Ben de ona gülümsedim ama bakışlarım Cole'a döndüğünde gülümsemem soldu. Gözlerindeki o büyüleyici bakışla bana bakıyordu, bana hiç hissetmediğim şeyleri hissettiren yumuşak bir bakış. Davranışımındaki ani değişim karşısında Cole kaşlarını çatı, ona verdiğim tepki karşısında kafasının karıştığı belliydi.

"Yani, dosyalar . . . ?" Ben ısrar ettim.

Cole gözlerini kırıştırdı. "Dosyalar mı? Doğru ya, dosyalar." Boğazını temizledi ve dolabı işaret etti.

"Bunlar Stu'nun

dijital ortama geçmeden önceki dosyaları. Onlara ihtiyacımız yok - stüdyonun ilk açıldığı zamana aitler - ama Stu

onları tut. Patronumuz bazen biraz inatçı olabiliyor." Bunu öyle bir sevgiyle söylemişti ki Stu'nun inatçılığının Cole'u zerre kadar rahatsız etmediğini biliyordum. "Stu'nun ofisinde bir boru patladığında dosyalar taşındı, ama onları taşıyan asistan

onları dağınık bir karmaşaya dönüştürdü. Muhasebe dosyaları sanat dosyalarıyla karışmış ve hepsi kronolojik sırayla. Resepsiyonda sana ihtiyaç duyulmadığında bunu yeniden düzenlemeni istiyorum."

Dağınıklığa doğru bir adım attım. "Neden bunun yerine onları dijital ortama aktarmıyorum? Burada yer açılacaktır. Bu dağınıklık sizin için pek de iyi bir izlenim vermiyor. müşteriler."

Cole bunu düşünüyor gibiydi. "Daha uzun sürecek..."

Omuz silktim. "Meşgul olmayı seviyorum."

Gözleri başımın üstünden Simon'a doğru kaydı. "Olabilir mi? Sonunda ne yaptığını bilen ve gerçekten çalışmak isteyen bir resepsiyonist mi işe aldık?"

"Daha büyük mucizeler gerçekleşti," dedi Simon,

sesinde bir gülümseme vardı.

Hemen telaşlandığımı hissederek, resepsiyona dönüp aksini iddia ettim. "Yazıcı nerede?"

"Stu'nun ofisinde. Onu alıp senin için buraya getireceğim." Cole arka odalara doğru yürüdü ve koridorda gözden kayboldu. Gözlerim isteğim dışında onu takip etti.

"Endişelenme," dedi
Simon. "Ne için
endişeleneyim?"

Bir kahkaha attı. "Cole'un seni bu kadar sinirlendirmesi konusunda. İnsanlar üzerinde böyle bir etkisi olma eğilimi var. İnanın bana, onun için hiç bu kadar
Bir sabah mucizevi bir şekilde eşcinsel olarak uyanacak biri."

Simon'ın bir şekilde
Patronumuzdan hemen etkilendiğimi tahmin ettiğim için kıkırdamadan edemedim. "Peki ya Tony?"

Simon sorumu geçiştirdi. "İkimizin de eğer eşcinsel olurlarsa sikebileceğimiz insanlarla ilgili fantezi listelerimiz var. Channing Tatum onun listesinde. Cole da benimkinde."

"Cole ondan hoşlandığını biliyor mu?"

"Bütün listemi gördü. Tony onları
hayalin gerçeğe dönüşmesi ihtimaline karşı anlaşılmamızın kanıtı."

Hala Cole'un Simon'ı tanıdığı gerçeğine takılıp kalmıştım. Ondan hoşlanıyordu ama yine de onunla son derece rahat görünüyordu. "Ondan hoşlanıyor olman Cole'u rahatsız etmiyor mu?"

Simon homurdandı. "Neden olsun ki?"

"Bazı erkekler, özellikle de Cole gibi erkekler bu konuda tuhaftır. Aptallar bunun erkekliklerini tehdit ettiğini düşünüyor."

"Tecrübelerinize dayanarak konuşuyorsunuz, öyle mi?"

Eski sevgilim aklıma gelince yüzümü buruşturdum. "Bir zamanlar bir

Bir barda kendisine asılan bir adamı feci şekilde dövmüştü. Hayatımda gördüğüm en çirkin şeylerden biriydi."

Gözlerimi kırptırarak anılardan uzaklaştığımda Simon'ın yüzünde tutuk bir ifadeyle bana baktığını fark ettim. Sanki

gördüğüm tek çirkin şeyin o olmadığını hissettim.
nedenini bilmek istedim. Yeni hayatımdaki herhangi birinin
neler yaşadığını bildiği düşüncesi bir duvarın yükselmesine
neden oldu

İçimdeki nüfuz edilemezlik, aniden boşalan yüz ifademe de yansımış olmalıydı.

Değişimi hisseden Simon geri adım attı. "Cole öyle biri değil. Hiç de öyle biri değil."

Cole Walker'ın nasıl bir adam olduğu önemli değildi. Öğrenmeye hiç niyetim yoktu.

* * *

Müşterisini dışarı çıkarırken Cole'un gürleyen ses tonuyla ana resepsiyon odasının kapısına yaklaştığını duydum. Resepsiyon masasına kurduğu yazıcının başında anında gerildim. Son birkaç saattir kendimi bir şeyler yaratmaya adamıştım.

Taranan tüm materyalleri düzenlemek için kronolojik dijital klasörler. Dosyalar makbuzları ve müşteri bilgilerini içeriyordu ve birçoğunda dövme çalışmalarının fotoğrafları vardı. Cole'la aynı fikirdeydim; dosyalar yıllar öncesine aitti ve muhasebe dışında çoğunun saklanması gerek yoktu. Görünüşe göre Stu biraz istifçi. Ancak Cole'a da söylediğim gibi, beni meşgul edecek ve yeni müdürümün yoluna çıkmayacaksa hepsini dijital ortama aktarmaktan mutluluk duyuyordum.

Sabahtan beri Ross Mead adında bir adam vardı. Sonunda Ross'un sırtını kaplayacak devasa bir dövme üzerinde çalışıyorlardı. Cole'un bu öğleden sonra üç randevusu daha olduğunu biliyordum.

elim hiç kramp girmedi. Aslında, bu sabah dövme randevusu almak isteyen insanlardan birkaç telefon aldıktan sonra, stüdyonun önümüzdeki altı hafta boyunca hafta sonları tamamen dolu olduğunu keşfettim.

Randevular

dokuzdan beşe çalışan insanlar için daha zor bir zaman olan hafta boyunca mevcuttu, ancak bazılarının Cole Walker'ın koltuğuna oturmak için beklemektense işten izin almaya razı oldular.

Ross'la birlikte odaya çıkarken Cole'un, "Öncekiyle aynı özen," dediğini duydum. "Ve seni tekrar burada göreceğim üç hafta."

Cole'un farkında değilmişim gibi davranmaya devam etmek istesem de, işim müşteriden ödeme almayı içeriyordu, bu yüzden yaklaştıklarında kafamı kaldırmak zorundaydım. Ross biraz

Cole onu bana doğru götürürken zirve yaptı.

"Sen iyi misin?" Dedim.

Ross bana titrek, kuru bir gülümseme fırlattı. "Dövme yaptırmak istiyorum, dövme sırasında hissettiklerimden pek hoşlanmıyorum ve Sonrasında."

"Bende bir şey var" -eğilip çantamı karıştırdım- "işe yarayabilir. Aha!" Elimi kıvırdım muzaffer bir edayla çikolatanın etrafını sardı ve çekip çıkardı. "Al bakalım." Birkaç kare kopardım ve ona uzattım. "Şeker."

Minnetle sıırıttı. "Teşekkürler. Ne kadar borcum var Sen?" Gözlerim masanın üzerindeki fiyat listesinde gezinirken o bir parça çikolatayı çiğniyordu.

Cole'a sorabilirdim ama bu yine ona bakmak anlamına geliyordu. "Dört saat . . . bu iki yüz kırk pound eder."

Ross'un kredi kartını alıp kart okuyucuya taktığımda Cole'un çalışma odasına geri dönmesini bekliyordum ama o orada kaldı ve Ross ile Lowlight hakkında sohbet etti İkisi de birkaç ay önce Glasgow'da konser vermişlerdi. Normalde hemen konuşmaya atlardım ama yine patronumla etkileşime girmekten kaçınıyordum. Üstelik o konserde olmam gerekiyordu. Neden gitmediğimi düşünmek istemiyordum.

Ross ödemeyi yaptıktan sonra elindeki son parçayla bana teşekkür etti ve stüdyodan ayrıldı. Beni Cole ile yalnız bıraktı.

Bakışlarının beni yaktığını hissedebiliyordum.

Bir süre sonra yoğunluğa dayanmak imkânsız hale geldi. Hiçbir şey söylemeden soru sorarçasına ona baktım.

Ne yazık ki bana kirli düşüncelere yol açan o çocuksu sırtıtışını bahşediyordu. "Bir parça alabilir miyim?"

Öfkeyle nefesimi içime çektim. "Affedersiniz?"

Dudakları eğlenerek seğirdi. "Çikolatadan," diye açıkladı. "Bir parça çikolata."

Yanlış anladığımı için utanarak çikolatayı ona doğru ittim ve çikolatayı alırken kıkırdamasını duymazdan geldim. için

Onu görmezden gelerek son kareyi ağzıma attım ve dosyaları taramaya geri döndüm.

"Bir sonraki müşterim ne zaman geliyor?"

"Bir buçuk saat içinde," dedim başımı kaldırmadan ya da randevu defterine bakmadan. Cole'un randevusunu çoktan ezberlemiştim.

Günün programı.

Masanın üzerinde yirmi poundluk bir banknot bana doğru kaydı. "Dışarı çıkıp öğle yemeğimiz için bir şeyler alabilir misin? Rae'ye de bir şeyler alsan iyi olur. Birazdan gelir ve genelde açlıktan ölür. Eğer onu hemen beslersek, bu onu biraz yumuşatır. Ama sadece biraz."

Parayı alırken kafamı kaldırdığımda bana gülümsediğini gördüm. "Ne istersiniz?"

Cole'un sırtıtışı kurt gibi bir hal aldı. "Buna dürüstçe cevap verseydim muhtemelen beni hiç profesyonel bulmazdınız."

Flört karşısında kaskatı kesildim ama kibarlığımı korumaya çalıştım. "O zaman belki de dürüstçe cevap vermemelisin."

Cole abartılı, kuşatılmış bir iç çekişle kollarını masanın diğer tarafında kavuşturdu ve bana doğru eğildi. Bana bakarken yüz ifadesindeki sıcaklıktan nefesim kesildi. "Ben kendimle gurur duyuyorum açık sözlü."

Vücudumun ona tepki vermemesini isteyerek masadan geri çekildim ve arkamdaki askılıktan ceketimi almak için döndüm. Ceketimin içine silkindiğimde

Cole'un hâlâ parıldayan bakışlarıyla kasıtlı olarak karşılaştı. "Profesyonel olduğum için kendimle gurur duyuyorum."

Stüdyonun kapısı patlayarak açıldı, Cole'un cevabı
her ne olacaksa geciktirdi ve dikkatimizi

Aramızda çatırdayan bir gerilim vardı. Rae içeri girdi ve homurdanarak kapıyı kapattı.

Kızın kırmızı yüzünü ve alev alev yanan gözlerini gören Cole'un vücut dili değişti. Sırtı dikleşti ve elleri yan tarafını yumrukladı. "Ne oldu?"

"Oda arkadaşım siktirip gitti! Uyandım ve o sahip olduğu her şeyi topladı ve bir ay önce tanıştığı o Malezyalı herifle sikişti! Siktir!" Ayağını yere vurdu, göğsü hızla inip kalkıyordu. "Kirayı nasıl ödeyeceğim ben?"

Kafamın içindeki sesin bunun bir "Bir yer arıyorum." derken buldum kendimi.

Rae gözlerini devirdi. "Hiç sanmıyorum."

Ouch. "Peki, neden olmasın?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, hemen kovulmaktan rahatsız olmuştum.

"Kendi evimde yumurta kabukları üzerinde yürümekten endişe edemem. Ben daha durduramadan ağzımdan boklar dökülüyor ve benim bu muhteşemliğimi fark edebilecek insanların etrafında olmam gerekiyor."

Cole'un güldüğünü duydum ama derdimi anlatırken ona bakmayı reddettim. "Senin yanına taşınmak istediğimi hiç söylemedim. Sadece bir yer aradığımı söyledim. Dairen nerede? Kirası ne kadar?"

Bana sadece şaka yaptığını gösteren bir bakış attı. "King Caddesi. Kelimenin tam anlamıyla köşe." Bana kira ve belediye vergisinin ne kadar olduğunu söyledi.

kamu hizmetlerinin yarısı hariç. Oldukça fazlaydı. "Güzel bir daire," dedi yüzümdeki kuşkulu ifadeye bakarak.

Ödemeyi umduğumdan biraz daha fazlaydı ama iş yerimin hemen köşesindeydi. Yine de Rae ile yaşamının olumlu yönleri dengeleyip dengelemeyeceğini merak ediyordum. Yine de, herhangi bir emlakçının kira kontratı imzalamama izin vermesi için biraz zaman geçmesi gerekecekti.

Üç aydır çalışıyordum. Üç ay boyunca o küçük otelde kalma düşüncesi . . .

"Yemek yaparım. Temizlik yaparım. Kendime saklarım."

Rae bir an beni düşündü ve sonra öfkeyle ellerini havaya kaldırdı. "Kahretsin, başka seçeneğim yok! Tamam! O lanet odayı alabilirsin."

Ağzından dökülen aşırı küfür karşısında gözlerimi hızla kırpiştirarak, "Önce görmek isterim," dedim.

Yüzü tekrar kızardı. "Çift kişilik odası olan güzel bir daire. Bana güvenmiyor musun?"

Cole'un gözlerinin içimi yaktığını hissederek ona bir bakış fırlattım ve sonra odağımı tekrar Rae'ye çevirdim. "Kimseye güvenmiyorum," diye soğukkanlılıkla cevap verdim.

Rae yüzündeki kızarıklık kaybolmadan önce birkaç saniye bana baktı. Bana sırttı, gözleri şimdi mizahla parlıyordu. "Senden hoşlandım," dedi sanki büyük bir onur bahşeden bir kraliçeymiş gibi. "Buraya taşınyorsun."

"Ama-"

"Bu gece. Oyalanmak yok. Kira ay sonunda ödenecek. Oh." Gözlerini temkinli bir şekilde üzerimde gezdirdi.

"Palyaço eşyası yok."

Ağzım açık kaldı. "Eh?"

"Palyaçolar kötüdür." Stüdyonun içinden geçerek arka odaya doğru yürüdü. "Biri bana yiyecek bir şeyler getirsin. Berbat bir sabah geçirdim."

Gözlerim Cole'unkilerle buluştu. Onunki gülüyordu. Benimkiler gülmüyordu. "Az önce ne oldu?"

Sırttı. "Sanırım Rae seni evlat edindi."

"Bunun iyi bir şey olduğundan emin değilim."

"O kadar da kötü değil. Kendi kişisel Rottweiler'ınızla yaşamak gibi."

Yüzümü buruşturdum. "Rottweiler'ların dost canlısı olması dışında." Cole homurdandı. "Bu öyle değil."

* * *

"Hepsi bu mu?" Rae ayaklarımın etrafına yığılmış kutulara baktı.

Evinin kapısının önünde duruyordum. King Caddesi'ndeki binaya. Her şeyi toparlayıp paramın yetmediği bir taksiye bindiğimde gece çökmüştü. Şimdi Rae üzerinde pijama şortu ve daha iyi günler görmüş Nine Inch Nails tişörtüyle kapıda duruyordu.

"Çok fazla şeye ihtiyacım yok." Dairenin içine bakmaya çalıştım. Görünüşte deli olan bu kadının yanına taşınma konusundaki çekincelerim, onun ötesinde görebildiğim parke döşemeyle biraz azaldı.

Rae bir an için bunu düşünür gibi oldu ve ben Birdenbire kendimi çok az mal varlığım olduğu gerçeğinden rahatsız olmuş buldum. Şimdiye kadar bunun nedenine ilişkin soruları davet edebileceği aklıma gelmemiştir. Çoğu insanın adında bir sürü saçmalık vardı.

"Tamam." Rae omuz silkti ve bir kutu almak için eğildi. "Meme uçlarım donmadan önce şu şeyi içeri sokalım."

Büyüleyici.

Dudaklarımın arasından havayı üfledim ve onu içeri kadar takip ettim. Yeni iş arkadaşım ve şimdi de ev arkadaşım yalan söylemiyordu.

Daire güzeldi. İyi büyüklükte modern bir mutfak, balkonlu küçük ama rahat bir oturma odası ve iki iyi büyüklükte çift kişilik odalar. Bir banyoyu paylaşıyorduk ama neredeyse mutfak kadar büyüktü, bu yüzden şikayet etmiyordum. Kutularımı odama bıraktıktan sonra, Rae eşyalarımı yerleştirmem için beni yalnız bıraktı.

IKEA'dan aldığım bir gardırobun içine cılız kıyafetlerimi yerleştirdikten sonra eskiz defterlerimi, kalemlemlerimi ve karakalemlemlerimi yerleştirmeye başladım. Kimsenin, yani Rae'nin çalışmalarımı görmesini istemediğim için yatağın altına ittim. Ayakta duruyordum.

Yatak odamın kapısı açıldığında elimde o anki çizim defterim vardı. Kalbim boğazımda, dizlerimin üzerine çöktüm ve Rae görmeden önce defteri yatağın altına kaydardım.

Kafamı kaldırdığımda Rae'nin kapımın önünde donmuş bir halde, elinde üstünden buhar çıkan bir fincanla durduğunu gördüm. O aldı beni dizlerimin üzerinde gördü ve sırttı. "Gerek yok Vibratörlerini saklamak konusunda endişelenme, Shannon. Muhtemelen benimkini duvardan duyacaksın. Bende Tavşan var. Klasik olmasının bir sebebi var, biliyorsun." Fincanı bana doğru uzattı. "Çay. Süt ve iki şeker diye tahmin ediyorum."

Hâlâ telaşlı ve biraz da şaşkın bir halde ayağa kalktım ve tam istediğim gibi yaptığı çaya uzandım. "Teşekkürler," diye mırıldandım, kendimi aptal gibi hissediyordum.

Rae sırttı ve kapıyı arkasından kapatarak odadan çıktı.

Sakladığım sanat eserime bakmak için döndüğümde omuzlarım çöktü. Sanatımı insanlardan saklamak için beceriksiz bir aptal gibi davranmak zorunda kaldığım için boğazımın duygularla, daha çok da hayal kırıklığıyla kapandığını hissettim. Eskiden hiç saklanmazdım. Hiç böyle davranmazdım.

Ta ki . . .

"Neden bu saçmalıkla uğraşıyorsun? Bu işte iyi değilsin ki."

"Peki sen sanat hakkında ne biliyorsun?"

"Yeteneksiz olduğunu bilecek kadar, bebeğim."

Anılar üzerime hücum ederek enerjimi sıfırladı ve tökezleyerek yatağa uzandım. Önümdeki boş duvara bakarken

Onlara karşı koymaya çalıştım, sıcak çay bardağını tutmayan elim o kadar sıkı kıvrılmıştı ki tırnaklarım derimi ısırdı.

* * *

Duygularımı kontrol altına aldıktan sonra eşyalarımı toplamayı bitirdim ve yeni ev arkadaşım ile tanışmaya karar verdim. I

Rae'nin antisosyal olduğumu düşünmesini istemedim, belki

de öyle olmamı tercih ederdi. Yakında öğrenecektim.

Rae yerine Cole'u oturma odasında buldum. Onu balkonun yanındaki koltukta, sağ ayak bileği sol dizinin üzerine asılmış halde görünce neredeyse ayaklarım takılıyordu. Kendimi durduramadan gözlerim onun uzun bacaklı vücudunu süzdü. Sonunda yukarı doğru çıktıklarında Cole dudaklarında bilmiş, ukala bir sırıtışla bana bakıyordu.

Çok ama çok öpülesi
dudakları. Adamım, sinir
bozucuydu.

"İşi ve daireyi kutlamak için bir içki içmek üzere birkaçımıza katılmak isteyebileceğini düşündüm."

Cole'un Rae'nin dairesinde ne kadar rahat ve huzurlu görüldüğünü düşünürken, gözlerim odayı tararken daraldığını hissettim. Büyük siyah bir dijital fotoğraf çerçevesinin üzerinde durdular.

Birkaç saniyede bir resim değişiyordu ve Rae'nin hiç tanımadığım insanlarla çekilmiş resimlerinin arasında Rae, Cole, Simon ve İtalyan görünümlü Tony olduğunu tahmin ettiğim bir adam.

Hay aksi.

Rae ve Cole sadece iş arkadaşı değil, arkadaşları. Hepsi de iyi arkadaştı. Bu, Cole'u sadece iş yerinde atlatmak zorunda olmadığım, aynı zamanda kendi evimde de atlatmak zorunda olduğum anlamına geliyordu.

Sinir bozucunun da ötesindeydi.

"Biraz yorgunum," dedim, ondan başka her yere bakarak.

"Saçmalık!"

Bu Rae'den geldi. Üzerinde kot pantolon, kişiliğine uymayan bir Celine Dion tişörtü ve siyah bir deri ceketle oturma odasına girdiğinde arkamı döndüm. "Ayakkabılarını giy," dedi. "Sen bizimle geliyor."

"Sanmıyorum-"

"Söyleyeceğin her şeyin canı cehenneme."

Otoriter ses tonunu ve tavrını değerlendirdiğimde, bu işin içinden çıkamayacağımı anlamam uzun sürmedi. Rae'ye ters ters bakmak yerine Cole'a ters ters baktım. "Neye bulaştığımı çok iyi biliyordun ve hiçbir şey

yapmadın.

beni durdurmak için." Cole'un nefis kahkaha sesini duymazdan gelerek odadan çıktım.

* * *

Tek yumurta ikizleri Grant ve Patrick ve Grant'in kız arkadaşı Karen ile tanıştım. Onlar Cole'un sanat okulundan arkadaşlarıydı ve Rae onları da evlat edinmişti. Grant ve Karen küçük bir galerisi ve profesyonel bir fotoğrafçılık işi vardı. Patrick mimar olmak için çalışıyordu. Hepsi çok cana yakın ve misafirperverdi, ancak Rae'nin yerel barı Walk'ta onlara katıldığımızda hissettiğim huzursuzluk dağılmadı. Cole'dan başka suçlayacak kimsem olmadığını hissediyordum.

Oturur oturmaz Cole bir şekilde masanın etrafında kıvrılan kabinde yanıma oturacak şekilde ayarladı. Neredeyse anında kalçasını benimkine bastırdı. Rae diğer tarafıma sıkıştığında Gidecek hiçbir yerim yoktu ve Cole'la fiziksel temastan kendimi uzaklaştırmamanın bir yolu yoktu.

Dokunduğumuz yerdeki ısı kotumu yaktı ve -Onun varlığını görmezden gelip arkadaşlarının işle ilgili konuşmalarını ve galerilerde insanların söylediği tuhaf şeyleri dinlemeyi ne kadar da çok denedim.

Karen birdenbire bana "Hayatımda gördüğüm en güzel saçlara sahipsin," dedi.

Herkes bu rastgele yoruma güldü.

"Öyle ama," diye ısrar etti Karen. "Fotoğrafınızı çekmeyi çok isterim."

"Ben mi?" Bu düşünce karşısında şaşkınlığa düştüm.

"Evet, sen." Karen gülümsedi. "Harika bir denek olurdun." "Hiç sanmıyorum."

"Oh, biliyordum amına koyayım." Rae inledi.

Soru sorarcasına ona baktım ve o da kaşlarını çatarak cevap verdi. "Sen de onlardan birisin."

"Neyin bir tanesi?"

"Güzel olduğunu bilmeyen güzel bir kız. Beni kızdırıyor." Eğer kızarmaya eğilimli olsaydım, domates olurum. "Bence harika," dedi Cole.

Hiç düşünmeden başımı çevirip ona baktım.

O yumuşak, çocuksu gülümsemesiyle gülümsedi ve saçlarıma dokunmak için uzandı. "Bir kadından daha seksi bir şey yoktur.

onun muhteşem olduğunu bilmiyor."

Onun ilgisinden, iltifatlarından midemin bulanmasından nefret ediyordum. Daha önce de bu tür iltifatlara maruz kalmıştım ve onlara verdiğim tepki bana hiçbir şey kazandırmamıştı

ama sorun. Arkamı döndüğümde, Rae'nin ani gerginliği "Saçmalık! Seksi olduğunu bilen bir erkek ya da kadından daha seksi bir şey olamaz." Bana baktı, yılların birikimiyle dolup taşıyor gibiydi.

Sadece yirmi sekiz yaşında olmasına ve dolayısıyla benden sadece birkaç yaş büyük olmasına rağmen. "Senin eksikliğin Yükseklik sizi büyüleyici ile karışık sevimli yapar.

Sahiplenin. O lanet saçları ve o lanet gözleri sallla. O zaman olacaksın

seksi." Sırıttı ve süslendi. "Benim gibi."

Patrick başını salladı ve Rae'ye takdirle gülümsedi.

"Bunun seksi olduğunu kabul etmeliyim."

Ona çapkın bir sırıtış fırlattı. "Aşağı, evlat. Ben çoktan konuşuldum."

Şaşırmış bir halde Rae'ye kiminle çıktığını soracaktım ki belimde hafif bir dokunuş hissettim. Gerildim.

Cole bana

dokunuyordu. Ona

baktım.

Kalçasını kalçama bastırmış, parmak uçlarını sırtımda gezdiriyor ve bakışlarını bakışlarıma dikmişken, kelimeler beni terk etti.

Bardaki gürültü bir anda kesilmiş gibiydi, sanki görünmez bir duvar Cole ve beni çevrelemişti.

Parmakları daha derine bastırdı ve vücudum karıncalanmaya başladı.

Kırılan bir bardağın sesi aramızdaki büyüü bozdu ve geri çekilerek Rae'ye çarptım.

Cole'un gözlerinde kızgınlık gibi bir şey titreşti, ama ben kararlı bir şekilde arkasını döndü ve Patrick'le kaşlarını aldırıldığı için dalga geçmekle meşgul olan Rae'ye yaklaştı. Patronumuzla aramdaki cinsel gerilim.

* * *

Hayatımda birinden uzaklaştığım için hiç bu kadar minnettar olmamıştım. Elbette, beni sıkan ya da rahatsız eden insanlarla sohbet etmek zorunda kaldığım zamanlar olmuştu ve bu hiç eğlenceli değildi. Ancak, kıyafetlerini giydiğiniz, hayal kurmaya değer kötü çocukla yakın mesafede sıkışıp kalmak

Sizin için doğru kişi olmadığını bilmenize rağmen onu soymak istemeniz daha kötüydü. Çok daha kötüydü.

Aslında, düpedüz üzücüydü.

Daireye dönerken yol boyunca kendimi azarladım, benim neyim var diye düşünürken Yaşadığım her şeye rağmen Cole Walker gibilerden etkilenebiliyordum.

Dairenin içinde kendime kızarak ayakkabılarımı tekmeledim.

Rae ceketini silkerken homurdandı. "Walker'ın dikkatini çektiğin kesin."

İrkildim. Bu kadar açık mıydı yani? Kötü çocuk türünden hoşlanmadığımın derinliklerini yüz ifademde kanalize ederek bakışlarımı Rae'ninkilere diktim ve kararlı bir şekilde, "İlgilenmiyorum," dedim.

Rae ses tonum karşısında irkildi ve hemen şaşırdı eriyip gitti. Etkilenmiş mi görünüyordu? "Buna gerçekten inanıyorum. Cole'un ayaklarına kapanmamış bir kadın. Mucizeler hiç bitmeyecek mi?" Sırıttı. "Senden hoşlandığımı biliyordum."

Usulca, yorgunca güldüm ve Rae'ye iyi geceler diledim. Adımı seslendiğinde neredeyse yatak odamın kapısına varmışım. "Evet?"

İnce kalçalarında bir çalımla benimkinin yanındaki kapıya doğru yürüdü. "Erkek arkadaşım Mike bu gece arka vardiyada çalışıyor, kendisi hemşire. Genelde geç saatlerde gelir ve yüksek sesle sevişmeyi severiz. İçinde bir paket kulak tıkacı var. salondaki büfenin çekmecesinde."

* * *

Birkaç saat sonra bir ciyaklama sesiyle uyandım. Ciyaklamanın ve ardından gelen sesin ne olduğunu anlamam uzun sürmedi. erkek homurtuları, Rae ve erkeği seks yapıyordu. Yüksek sesle. Tıpkı söz verildiği gibi.

Rae'nin sözünü dinlemediğim için (ve şimdi onun hakkında istediğimden çok daha fazla şey bildiğim için) biraz mahcup bir halde sessizce koridora çıktım, kulak tıkaçlarını kaptım ve hemen yatağıma döndüm. Sonsuz rahatlamam için, kulak tıkaçları gürültüyü uykuya dalabileceğim kadar azalttı. Ama bunu yaparken daha önce hiç karşılaşmadığım Rae gibi biri. Bunun iyi mi yoksa kötü bir şey mi olduğunu henüz tam olarak bilmiyordum.

* * *

Köpek -sanırım bir Galler teriyeri- sokağın karşı tarafındaki elektrik direğine bağlıydı. Bir süredir Efendisi onu oraya bağlayıp bara gittiğinden beri son üç saattir oradaydı. Bahar sıcaklığı düşerken ne kadar perişan görüldüğü için göğsüm ağrıyordu bulutlar güneşi gizlediğinde.

Titriyordu ve onu bu kadar uzun süre orada bıraktığı için efendisine lanet ettim.

Öfkem iki saat önce kaynamaya başlamıştı ve sıcaklığını kaybetme belirtisi göstermiyordu.

"İyi misin?"

Cole'un sesiyle irkildim. Resepsiyon masasının karşı tarafında duruyordu, kaşları endişeyle çatılmıştı.

Penceremizin dışındaki köpeği işaret ettim. sokak trafiğinde. "Bazı insanların köpek sahibi olmasına izin verilmemeli" derken sesimdeki hüzne engel olamadım.

Cole'un kafası karışmış gibiydi.

"Bütün sabah oradaydı," diye açıkladım.

İfadesindeki kafa karışıklığı ancak şu şekilde eridi onun için için yanan bakışından yüz kat daha kötü olan o yumuşak bakışla yer değiştirdi. "Müşterilerime bayıldıklarında çikolata verir, Rae'yi çoğu insandan daha iyi idare edebilir, yabancı köpekler için üzülür, muhteşemdir ama

Bunu bilmiyor ve müzik zevki çok iyi." Sesi inanılmaz derecede seksi bir gürültüye dönüştü. "Mükemmel misin, Shannon MacLeod?"

Nabzım hızlanmaya başladı. İfademi kapatarak Taramanın ortasında olduğum dosyaya baktım. INKarnate'te üç gündür çalışıyordum ve dosyalarda bir çentik açtı. "Benimle flört etmeyi bırakmanı gerçekten çok isterim," dedim kibarca.

Bir hareket sesi başımı kaldırmama neden oldu ve Cole'un masanın etrafında döndüğünü görünce gözlerim büyüdü. I

Beni kasıtlı olarak masaya sıkıştırırken arkasına yaslandı, elleri iki yanımdaki masanın üzerine geldi. Benim Hava yoğunlaştıkça nefesim kesiliyordu. Sıcaklık onun vücudundan benimkine doğru dans ediyordu ve ne kadar çabalarsam çabalayayım, bana bariz bir cinsel niyetle bakarken bacaklarımın arasındaki karıncalanmayı ya da göğüslerimdeki şişmeyi durduramıyordum.

Başını eğdi ve ben de kendimi destekledim. Onun yerine

Yine de beni öperken, ağızma karşı mırıldandı, "Bu

benim için bir sorun olabilir."

Ön kapının açılma sesi Cole'u benden uzaklaştırdı ve minnetle biraz hava içime çektim. Kendimi tam bir aptal gibi hissediyordum.

"Tamara," dedi Cole, sesinde şaşkınlık vardı. Yakalamak Yüzündeki memnun gülümsemeyi görünce Tamara denen kişiye bakmak için döndüm.

Kaşlarımı çattım.

Uzun boylu, kıvrımlı bir esmer, güzel yüzünde kocaman bir gülümsemeyle stüdyoda Cole'a doğru yürüyordu. Cole'u kucakladı, yüksek topuklu botlarının içinde o kadar uzundu ki aynı boydaydılar.

Birbirlerine mükemmel uyuyorlar.

İtiraf etmemeye kararlı olduğum bir şey, göğsümde ateşli bir acıyla kesilen bir kıskançlık dalgasıydı.

"Burada ne yapıyorsun?" Cole kucaklaşmalarından geri adım attıklarında sordu.

Tamara heyecanlı bir gülümsemeyle omuz silkti.

"Buraya bir yetenek avı için geldim ve beni kabul edebileceğinizi umuyordum. Son dakika olduğunu ve çok meşgul bir çocuk olduğunu biliyorum."

Ona uyuyor mu?

Meşgul çocuk mu?

Midem bulandı.

Nihayet oyuncu Cole'un kanıtı karşımdaydı. Hayal kırıklığına uğramış hissetmeye hakkım yoktu. Hiç yoktu. Ben de hissetmedim.

Gerçekten. Ben
yapmadım. Hayır,
efendim, ben
yapmadım.

Cole'un erkek fahişesi programında ona ayıracak vakti olup olmadığını görmek için merakla bekledim ama işime bakarken

Gerçi umurumda değildi.

"Shannon, önümüzdeki bir saat boyunca boşum, değil mi?"

"İki," dedim başımı kaldırmadan, "öğle tatilini de sayarsan."

"Sadece küçük bir dövme mi? İki saat
yeterli mi?" "Daha fazla."

Ellerim tarayıcı düğmesinin üzerinde hareketsiz kaldı.
Onlar

Dövmelerden konuşmak... cinsel bir ilişki değil? Dudağımı ısırdım, göğsümdeki kıskançlık ateşinin şimdiden sönmeye başlamasından nefret ediyordum.

Kirpiklerimin altından onlara bakarken Tamara'nın beni dikkatle izlediğini gördüm.

Cole onun beni değerlendirdiğini fark etti. "Tamara, bu yeni resepsiyonistimiz ve Rae'nin ev arkadaşı Shannon. Shannon, bu Tamara. Glasgow'daki Tower Records'ta A ve R yöneticisi. Edinburgh Sanat Koleji'ne gittik. birlikte -Tamara oradaki Reid Müzik Okulu'ndan mezun oldu."

Lanet olsun. Güzel, başarılı, zeki ve başarılıydı. Ben bir şeyler tararken o yetenek avcılığı yapıyordu.

"Merhaba," dedim.

Söylenecek başka ne vardı ki?

Tamara onaylarcasına başını salladı, beni içine çekerken dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Beni dikkatle inceledikten sonra Cole'a döndü. "Hiç değişmiyorsun."

Cole sertleşti.

Bu da ne demek oluyor?

Cole arkadaşına nasıl baktıysa, o da omuz silkti. özür dilemeden. İçini çekti ve onu stüdyonun diğer ucuna götürmek için döndü ve neyse ki ben onun gidişini görmezden geldim çünkü bir müşteri içeri girdi.

Genç kadın kulak manşetini deldirmek istiyordu. Öğle yemeği molasında olan Simon'a haber verdikten sonra ana stüdyoya geldi. Bekleme alanındaki kızla sessizce konuştu ve arka odaya gitmesini işaret etti. Kızı takip etmeden önce benim masamın önünde durdu. "Tamara'yla tanıştın mı?"

Temkinli bir şekilde başımı salladım.

"Muhteşem bir kız," dedi Simon. "Kız değil ama." Ve bu oldukça esrarengiz ifade ve arsız bir göz kırpmayla müşterisinin ardından gözden kayboldu.

Mümkün olan en kötü ortamda bana iyi bir iş verdiği için kaderin çarpık mizah anlayışına bir kez olsun lanet etmedim. Kötü çocuk cennetindeydim. Ya da cehennemde. Hangisi olursa olsun.

Benim için yanlış yer.

Büyükannem her zaman dilencilerin seçici olamayacağını söylerdi.

İçimi çekerek pencereden dışarı baktım, titreyen köpeğin sahibini gördüğümde sinir katsayım arttı onu çözmek için yaklaştı. Köpek adamın üzerine atladı, kuyruğu acınası bir şekilde sallanıyordu. Sahibini selamlamak için yaptığı tüm girişimler görmezden gelindi, sahibi onu aşağı indirmeden önce kışkırladı. Uzakta. Köpek, ipinin diğer ucunda görünmez de olabilirdi. Kalbim sıkışmıştı. Sokağın karşısına koşup o yalnız köpeği çalmak ve ona şefkat yağdırmak istedim.

Adamın ayaklarının üzerinde hafifçe sallanmasını izlerken, bazı insanların sevmeyi bilmediğini fark ettim. Madem öğrenemiyorlardı, neden denemeye zahmet ettiklerini merak ettim. Denemeleri sadece karşılığında onları sevmeye çalışacak kadar aptal olanlara zarar verdi.

BÖLÜM 3

Seni hala affetmiyorum. Sadece ölmediğini bilmek istiyorum.

Kız kardeşimden gelen mesaja bakıyordum. ne yapacağımı düşündüm. O lanet şeye bakıp duruyordum. ve son 24 saattir kapalı. Ve son yirmi dört saattir onun sesini aklımdan çıkaramıyordum.

"Çıkmak için bu ezikleri seçmeyi ne zaman bırakacaksın? Tanrım, Shannon, bu senin hakkında pek bir şey söylemiyor, değil mi?"

"Biri daha mı öldü? Bu sefer ne oldu? Başka bir kadın mı? Uyuşturucu mu? Hamilelik korkusu mu? Yukarıdakilerin hepsi mi?"

"Şimdi yaptın işte. Pislikleri hayatına davet ediyorsun ve sonuçlarına katlanan biz oluyoruz. Çok bencilsin, Shannon!"

Sanırım bu, onu askıda bırakmanın bencillik olduğu anlamına geliyordu.

Ben ölmedim.

Telefonumu büyük çantama tıktırdım. çizim defterimi ve kalemlerimi taşıdım. Cuma günüydü, izin günümdü. Stüdyo en yoğun hafta sonları olduğu için Perşembe ve Cuma günleri izinliydim. Dün günümü daireyi temizliyor ve Rae'nin ödünç verdiği kitabı okuyordum. Bugün kaleye gidecektim. Manzara resmi yapma fikrini aklımdan bir türlü çıkaramıyordum. Ben de

Daha önce hiç resim yapmamıştım ama ilk kez denemek istemiyordum.

* * *

"Bu da ne böyle?"

İşaret ettiği akrilik boya kutusuna baktım. "Boyalar."

"Sen resim yapmıyorsun."

"Yapacağım ama."

"Hayır. Yapmayacaksın. Kullanamadığın o pahalı boyaları iade edeceksin."

Artık emin değildim, kutuya baktım.

Üzüntümü hissederek elini boynuma doladı ve beni gözleriyle buluşmaya zorladı. Yumuşak ve endişeliydiler. "Bebeğim, üzgünüm. Sadece şu sanat olayını kafandan atmanı istiyorum, böylece gerçekçi olabiliriz. Seni incitmek istemem ama çoğu insan için bu işte kariyer yapmak pek mümkün değil. ve başarılı olmak için gerçekten mega yetenekli olmanız gerekir.

İyi olmadığınız bir şey için zaman ve para harcamanızın bir anlamı yok."

Edinburgh Kalesi'ne doğru yol alırken bu konuşma ve ondan önceki birçok konuşma kafamda dönüp duruyordu. Giriş ücretini ödedim ve tepeye çıktım.

harika bir şehir manzarası. Kâğıdımın köşelerini arada bir yukarı doğru savuran yumuşak rüzgârla mücadele ederek çizmeye başladım, şimdiden onu gece renkleriyle ve ışıklar için elektrik tonlarında çizgilerle boyamayı hayal ediyordum.

Akrilik kullanacaktım, diye düşündüm kararlılıkla, içimde yanan öfkeyle.

İlk maaşımı, onun yüzünden iade ettiğim o lanet akrilikleri kendime almak için kullanacaktım.

Gözlerim yaşardı ve ağzım titredi. şehre baktım. Eğer bu yaptığım son şey olsaydı.

o akrilikleri al ve kullan . . . ve bir şekilde,
Umarım yol boyunca onun yüzünden kaybettiğim kızı
bulacaktım.

* * *

Kalede yaptığım işten memnun bir şekilde, bıraktığımdan
daha iyi bir ruh haliyle daireye geri döndüm. Eve gitmeden
önce yiyecek alışverişine çıktım, taze balık, sebze ve bebek
patates aldım. Hepsini bir araya getirdim.
Büyükannemin bana yapmayı öğrettiği sosu hazırladım ve
Rae'nin ağzını açık bıraktığım için zevk aldım.
İşten yemeğe döndüm.

Ev yapımı soslu balıktan bir ısırık aldı ve küçük bir zevk
iniltisi çıkardı. Onun seks seslerini zorla zihnimden
uzaklaştırdım.

Rae ağzı dolu bir halde, "Şaka yapmıyormuşsun," dedi.
"Bunu buharda mı pişirdiniz?"

Yemek yerken başımı salladım.

"Çok güzel." Yutkundu ve bir yudum su aldı. "Sürprizlerle
dolusun, küçük peri."

Gözlerimi devirdim. "Yapma."

"Stu sana böyle seslenmesine nasıl tepki verdiğini
anlattı."

Homurdandı. "Bana öyle deseydi ben de onun taşaklarını
tekmelemek ister gibi görünürdüm."

Gözlerim büyüdü. "Benim böyle göründüğümü mü
söyledi?" Rae'nin başını sallamasıyla, "Beni neden işe aldı?"
diye fısıldadım,
o zaman?"

"Sende cesaret olduğunu söyledi. Ona inanmamıştım
ama şimdi inanıyorum." "Mutlu ölebilirim," diye
mırıldandım.

Rae sırtıttı. "Hadi bakalım. Dökül bakalım. Glasgow'dan
neden ayrıldın?"

Çoktan tabağıma baktığım ve konuşmanın geldiği
noktadan hoşlanmadığımı kolayca gizleyebildiğim için
şükrederek omuz silktim. "Gerçekten bir nedeni yok. Ben

aileme çok yakındım. Son işimde işten çıkarıldım. I
Manzara değişikliğinin zamanının geldiğine karar verdim.
Büyükanнем eskiden Scotland Street'te yaşırdı, bu yüzden
Edinburgh'u oldukça iyi biliyorum ve burayı her zaman
sevmişimdir. Glasgow'dan farklı bir yer. Ben de bunu
arıyordum."

"Evet, Cole yıllar önce Scotland Street'te sizinle
tanıştığınızdan bahsetti. Gerçi hatırlayamadığını söyledi."
Sırıtarak bana baktı. "Nedense bundan şüpheliyim." Tekrar
omuz silktim ve Rae gülerек başını geriye attı. "Aşk.
Seviyorum."

Ev arkadaşım cevaplamaya hazır olduğumdan emin
olmadığım daha fazla soruyla beni rahatsız etmeden önce,
"Peki ya sen?" diye sordum.

Rae çatalını yere bıraktı ve bana doğru verdi. Dümdüz
demek istedim. "Evlatlık çocuk. Annesi bir keş. Babası
hapiste, kasıtlı adam öldürmekten. Hayatım boyunca
Edinburgh'da yaşadım.

Yirmi yaşındayken bir kez nişanlanmışım. Adam öldü.
Denedim.

İntihar etmek. Simon nişanlımın en iyi arkadaşıydı. Beni o
buldu. Beni kurtardı, dövme sektörüne girmemi sağladı. Onu
çok seviyorum. Beş yıl sonra bir konserde Mike'la tanıştım.
Garip saatlerde çalışıyor ama idare ediyoruz. Umarım sen
de Mike'la tanışırsın.

"homurtuların arkasındaki adam."

Lanet olsun. Bunu hazmetmek çok zordu. Sessizlik
Bunun hangi kısmını kabul edeceğime karar vermeye
çalışırken aramızda bir gerginlik vardı. Onun bakışlarını
hissettim.

tepki verdim ve yapabileceğim en iyi şeyin
Olumlu şeylere odaklan. Hayatı berbattı. Öyle olduğu
gerçeği hakkında yorum yapmama ihtiyacı yoktu.

"Mike'la ne zamandır birliktesiniz?"

Gözleri bana parıldıyordu ve bunun Rae'nin memnun
olduğu anlamına geldiğini öğreniyordum. "Üç yıl." Bir tane
daha aldı

"Geçmişinde eski nişanlın yok o zaman?" diye sordu.

Başımı salladım.

"Ama biri vardı," dedi.

Bunun bir soru olmadığını anlayınca yemeye devam ettim. Rae'ye her şeyi anlatmak dilimin ucundaydı. Her şeyi anlatmıştı.

Bu yüzden fazla paylaştığımı düşünmeyeceğini biliyordum. Ama bugün zaten duygusal bir gündü ve kelimeleri bir araya getiremiyordum.

Rae içini çekti. "Herkes benim gibi açık bir kitap olamıyor sanırım. Gerçi bu sadece benim hayatımla ilgili. Konu başkalarının saçmalıkları olduğunda koca ağzımı kapalı tutmakta iyiyimdir."

Gülümsedim ve boş tabağımı temizlemek için ayağa kalktım. "Bir gün sana her şeyi anlatacağım."

Rae kalktı ve lavaboda bana katıldı. Tabağımı temizlemek için elimden aldı. "İşemek ister misin?"

* * *

Son iki gün çok büyük bir nedenden dolayı oldukça rahatlatıcıydı. Cole'u görmemiştim. Bir kere bile.

Ta ki yeni arkadaşım ve ev arkadaşım ile bir şeyler içmek istediğime karar verip Cole'un da orada olabileceğini tamamen unutana kadar. Ve sadece Cole da değil. Uzun bacaklı arkadaşı Tamara'nın hâlâ şehirde olduğunu Voodoo Rooms'a girip onu Cole, Simon ve Tony ile birlikte köşedeki bir masada bulduğumuzda anladım. Onlara kibarca merhaba dedim, Tony'nin tanıştığımızda tüm dikkatimi vermemi gerektiren ilgi çekici bir karakter olmasına şükrettim.

Tony müzikal aksanıyla, "Simon durmadan senden bahsediyor," dedi ve beni her iki yanağımdan öptü. "Nedenini anlayabiliyorum."

Simon ise sıradan bir dünyeviliğin timsaliydi, Tony tam tersiydi. İnanılmaz derecede yakışıklıydı. Tony tepeden tırnağa iyi oturmuş bir elbise giymişti. üç parçalı takım elbise. Sıcak, kültürlü ve sofistike biriydi. Beni bıraktıktan sonra "Sonunda sizinle tanışmak çok güzel," dedim. "Hayır, hayır." Başını iki yana salladı. "O zevk bana ait.

Simon'ın hayatını kolaylaştırıyorsun ve o da seni şimdiden seviyor, bu yüzden mutluyum, evet."

Rae ofladı pufladı. "İlk tanıştığımızda böyle bir karşılama aldığımı hatırlamıyorum."

Tony ona kayıtsız bir omuz silkme hareketi yaptı. "İlk başta senden hoşlanmamıştım. Tam bir sürtüksün, sevgilim."

"Birini tanımak için birini tanımak gerekir," diye karşı çıktı Rae. Tony sırttı. "Öyle değil mi?"

Rae güldü ve kolunu ona dolayarak yanağına bir öpücük kondurdu. Rae onu başından savarmış gibi yaptı ama sadece şaka yaptığı belliydi.

Aralarında çok fazla sevgi var.

Birden kendimi çok yabancı hissettim.

Ama bu duygu uzun sürmedi. Bu şekilde olmazdı.

Simon hepimize birer içki ısmarladı ve Rae ile ben bir koltuk çaldık ve paylaştık. Neyse ki ikimizin de kıcı küçüktü, yoksa birimiz yerde kalacaktı. Masanın karşısında Cole'un dikkati güzel Tamara'nın üzerindeydi. Bu benim için sorun değildi. Onun gözlerinden kaçmak kolaydı ve bir şekilde mükemmel bir uyum sağlayan iki zıt kutup olan Simon ve Tony ile sohbet edebiliyordum. Onlara aşık oluyordum ve onlarla biraz vakit geçiren herkesin onlarla biraz zaman geçirseydim aynı şekilde hissederdim.

"Bir kadın salonuma geldi ve benden fiyat listemi istedi," dedi Tony. Simon'dan Tony'nin Old Town'da bir kuaför salonu olduğunu öğrenmiştim. O yüzden başarılı oldu.

Stockbridge'deki ikinci salon. "Burnunu kaldırdı ve 'Hayır hayatım, saç kesimi ve fön için seksen pounddan daha az ücret alan bir salonda asla saçımı kestirmem' dedi."

Gözlerini devirdi. "Ben de diyorum ki, 'Ama hayatım, yüksek fiyatları karşılayamayan çok sayıda güzel kadın var. Burada yüksek kaliteli kesimleri uygun fiyata sunuyorum' dedim. Ve yaşlı cadı tüm müşterilerimin önünde yüksek sesle

Güzel müşteriler, 'İşte bu yüzden asla üst düzey müşterilere sahip olamayacaksınız.'"

Rae, "Umarım o kaltağa gününü göstermişsindir," dedi.

Tony homurdandı. "Ona dikkatle bakıyorum ve 'Benim salonumda, sevgilim, klasın üzerine fiyat biçemezsin' diyorum. Bu kadınlar ne düşünüyorlar bilmiyorum... altın kaplı popolarını koklayacağımı mı?" Şimdi bana doğru eğildi. "Çok az şeyle başladım ve öğrenciler ve genç işimi kurmama yardımcı olan çalışan insanlar. Nereden geldiğimi unutmayacağım, biliyorsunuz." Kıkırdadı. "Her ne kadar annem bana her zaman 'İtalyan olduğumu unut.'"

"Neden bahsettiğini bilmiyor." Simon başını salladı. "Çoğu zaman ağızından çıkan hiçbir şeyi anlayamıyorum." Tony ona hınzırca sırttı. "Yine de işe yarıyor, değil mi?" Erkek arkadaşı kahkahalarla başını geriye atarken, Rae bağırdı, "Hayır! Hayır, hayır! Bu gece seks konuşmak yok." Bir kaşımı kaldırdım. "Gerçekten mi?" Kaşlarını çattı. "Gerçekten mi, ne?"

"Cinsel hayatlarını tartışmalarıyla ilgili bir sorunuz var. Sen," diye vurguladım. "Ciyaklayan mı?"

Simon, Tony ve Cole bir kahkaha patlattı. Cole'un konuşmamızı dinlediğini fark etmemiştim bile. Rae bana bakarken sırtıtmamak için kendini zor tutuyordu.

Tony kadehini bana doğru kaldırdı. "İyi anlaşıcağımızı biliyordum."

Rae oflar gibi yaptı ama sonra ayağa kalktı. "Benim turum." Beni işaret etti. "Şu lanet kulak tıkaçlarını kullan."

"Onlar sadece ciyaklamayı keserler." Bu, çocukları tekrar kızdırdı.

Başını bana doğru salladı, gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Sanırım daha sessiz olmaya çalışabilirim."

Gülümsedim. "Çok memnun olurum."

"Çok tatlı olduğun için şanslısın," dedi ve bize biraz daha içki getirmeye gitti.

Cole, "Onunla başa çıkabileceğini söylemişim," dedi.

Gözlerinden kaçmayı başararak ona doğru sıkı bir gülümseme fırlattım.

Çocuklar ve Rae beni eğlenceli bir sohbetin içine çektiler, Tony'nin verdiği her küçük bilgi onun Göz korkutucu bir özgüven ve stil duygusu, ayakları yere basan biriydi. Ama Cole'un aşırı farkındaydım. O sadece o adamdı- karizma yayıyordu. Onun hakkında bir aura vardı ve ben

Yalnız olmadığımı düşündüm.

Yine de bununla savaşmak için elimden geleni yaptım, kafamı çevirip Tamara'yla flört ettiğini gördüğüm her seferinde savaşı kazandım. Oyuncu. Oyuncu. Oyuncu, diye kendime hatırlattım.

Birkaç içki içip bol bol sohbet ettikten sonra tuvalete gitmek için müsaade istedim. Bar kapanmak üzereydi ve Müşterilerin çoğu dışarı çıkmıştı. Bayanlar tuvaletinde sıra olmamasına sevindim, acele etmedim ve ellerimi yıkarken lavabonun üstündeki aynaya baktım. Daha az yorgun, daha az stresli görünüyordum. Ağzımın köşelerindeki sıkışmış, gergin çizgiler kaybolmuştu. Saçlarım dağılmıştı.

Sırtımdan aşağı kalın dalgalar ve bukleler halinde iniyordu ve menekşe rengi gözlerim alkolden parlıyordu. Sarhoş değildim ama

Kesinlikle çakırkeyiftim. Bu durum iyi bir arkadaş ortamıyla birleşince son zamanların en iyi ruh hali içindeydim.

Bayanlar tuvaletinden çıkıp erkekler tuvaletinden çıkan Cole ile karşılaştığım anda bu ruh hali dibe vurdu.

Tek kelime edemeden üzerime yürüdü, beni duvara doğru sıkıştırdığı gibi duvara doğru sıkıştırdı.

Geçen gün resepsiyon masasında. Ellerini başımın hemen üstündeki duvara koydu, gözleri içime bakıyordu.

"Tamara sadece bir arkadaş."

Şaşkınlıkla başımı geriye attım ve duvara vurdum.

"Neden umurumda olsun ki?"

Bu kadar yakından kaşlarının arasındaki çatık çizgileri ve güzel yeşil gözlerindeki karanlığın ipuçlarını görebiliyordum.

İrislerinin kenarlarındaki çizgiler buna karşı koyabilirdi.
"Bana karşı çok sessizsin, Shortcake."

Duvara karşı gerildim. "Simon ve Tony ile konuşuyordum. Peki ya Shortcake?"

"Mmm. Ben çilekli kurabiye hayranıyım. Bana onu hatırlatıyorsun."

"Sana çilekli keki mi hatırlatıyorum?" Tamamen şaşırmış bir şekilde sordum.

"Tatlı çilekler, çırpılmış krema ve şekerli bisküvi. Bu kesinlikle sensin." Şimdi kaşlarını çatı. "Tamara yüzünden beni buzlamadığını mı söylüyorsun?"

"Neden yapayım ki?"

Daha yakına eğildi ve nefesini içime çektim.
narenciye kokusu hoş dalgalar halinde bana çarptı.
"Aramızdaki şey yüzünden."

Titreyerek, "Aramızda hiçbir şey yok," diye fısıldadım.

Cole'un gözlerindeki kasvet kayboldu ve altın rengi gözlerine ısı girerken parlıyor gibiydi. "Hiçbir şey ama bir İlk tanıştığımızdan beri keşfetmek istediğim bir sürü kimya var. Ve bunu hatırlamıyormuş gibi davranmayı bırakabilirsin çünkü hatırladığını biliyorum."

Sıcaklığın içime aktığını hissederek, ondan uzaklaşmak için çaresiz kaldım. Uzanıp ellerimi göğsüne bastırdım ama yerinden kıpırdamadı. Zaten çok küçüktüm. Cole'un yanında etkisiz bir periydim. I

ona baktı. "Küstahlığı gerçekten itici bulduğumu bilmelisin."

Cole öne doğru eğildi ve dudakları kulağıma dayanmadan önce yanağıma fısıldadı. "Saçmalık."

Tenime değen sıcak nefesi omurgamda bir ürperti yarattı ve meme uçlarım sıkılaştı. Nefesimin kontrolünü kaybettiğimde göğsüm inip kalktı; aramızdaki hava çok ama çok kalındı.

Cole gözlerimin içine bakacak kadar uzaklaştı ve orada gördüğü şey onu zaferle sıvı hale getirdi.

Daha önce hiç bu kadar güçlü bir çekim hissetmemiştim. Beynimin arkasında oradan defolup gitmem için çılgık atan küçük bir versiyonum olmasına rağmen, onu görmezden geldim. Daha sonra Cole dudaklarımı dudaklarıyla buluşturmak için eğildiğinde orada öylece durduğum için alkolü suçlayacaktım.

Bekleyişten nefesim kesilerek bekledim-

"İşte buradasın!"

Duvara çarparak geri döndüm, o an mahvolmuştu. Cole gözlerini sıkıca kapattı, çenesi bariz bir kızgınlıkla sıkılmıştı. Kendini toparlaması birkaç saniye sürdü. Gözlerini açtığında kızgınlığı gitmişti ama başka bir şey vardı. Sanki bana sessiz bir mesaj göndermeye çalışıyor gibiydi.

Kayıtsızmış gibi davranarak ona boş boş baktım, ancak Tamara'yla konuşmak için arkasını döndüğünde düzgün nefes almayı başardım.

Ondan hoşlanmadım.

Ama Tanrım, sözümüzü kestiği için minnettarım.

Buraya kadarmış. Cole Walker etraftayken artık fazla içki içilmeyecekti.

BÖLÜM 4

INKarnate'te bir hafta sonu çalışmak manik olduğunu kanıtladı. Stüdyo ignelerin gürültüsü ve müzikle çalkalanıyordu, ve sohbet. Sürekli bir insan akışı vardı ve çocuklar randevularına yetişmek için daha kısa bir öğle yemeği molası verdiler. Pazar gününün biraz daha sakin geçeceğini düşünmüştüm ama Simon'ın izin günlerinden biriydi. daha fazla olmasa da aynı derecede meşgul.

Ancak bu Cole'dan kaçmayı son derece kolaylaştırdı ve Cole'un suçlama anını gündeme getirme şansı hiç olmadı Voodoo Rooms'da aramızda.

Bazı nedenlerden dolayı Pazartesi de yoğunlu, bu yüzden Yoğun bir stüdyonun benimle flört edemeyecek kadar yoğun bir Cole anlamına geldiği gerçeğinden hareketle, Salı sabahı işe sessiz bir ortamda girdiğimde biraz rahatlamıştım. Çalışmaya başladım.

Dosyaların dijitalleştirilmesine kaldığım yerden devam ediyorum.

Yarım saat sonra kapı açıldı ve benden belki de birkaç yaş küçük genç bir kadın yavaşça masama doğru yürüdü. Gözlerinin ardındaki karanlık ve solgun yüzü karşısında gerildim. "Larissa Jones," dedi, sesi son derece kısıktı. "Dövme sildirmek için bir randevum var."

Randevu defterini kontrol ettim, onayladım ve Rae'nin ilk randevusunun gerçekleştiğini haber vermek için hazırlandığı odanın arka tarafında kayboldu. geldi. Larissa'ya Rae'nin beş dakika içinde geleceğini söylemek için geri döndüğümde, kızı bekleme alanında oturmuş ellerine bakarak ağlarken bulduğumda şaşırdım.

Telaşla masamdaki kağıt mendil kutusunu aldım ve ona doğru ilerledim. Yanına oturdum. "Sen İyi misin?"

Hıçkıra hıçkıra ağladı ve gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünü bana doğru kaldırdı. Başını iki yana salladı. Her özelliğine kazınmış olan acıyı anladım ve kalbimin şefkatle sıkıştığını hissettim. Daha da yaklaşarak rahatlatıcı bir kolla omuzlarına sarıldım ve mendilleri ona uzattım.

"Kötü bir ayrılık mı?" Bir tane alırken tahmin ettim.

Larissa derin bir nefes çekti. "Evet." Dudakları titredi. "Onun adını kaldırıyorum."

"Ah, tatlım," diye mırıldandım usulca, sırtını okşayarak.

"O bir pislikti," diye ağladı. "Bunu biliyorum. Biliyorum. Ama . . ."

Yüzünü sildi.

"Hey." Elini çektim, o da rahatlamam için bana doğru eğildi. "Anlıyorum. Üzgün olmaya hakkın var. Üzgünsün. Ama şunu bil ki pişmanlık yok, tamam mı? Sen doğru olanı yapıyorsun. Bu yeni bir başlangıç. Senin için yeni bir başlangıç."

Gözlerime bakan Larissa bana titrek bir gülümseme verdi. "Teşekkürler."

"Her şey yolunda mı?"

Cole'u orada görünce şaşırarak başımı kaldırdım. Yaklaştığını bile duymamıştım. Yeşil gözleri kızın ve benim üzerimdeydi. Alnı endişeyle kırışmıştı.

"Evet." Larissa utanmış görünerek başını salladı. "Biraz sinir krizi geçirdim." Bana mahcup bir şekilde gülümsedi. "Özür dilerim."

"Üzülme," diye onu rahatlattım. Onun da bir Bir arkadaşının gelip ona yardım edeceğini düşündüm, onun için üzüldüm.

"Bütün bunlar da ne?" Rae bize doğru yürüdü. Larissa'nın gözyaşlarına boğulmuş yüzünü görür görmez sehpanın etrafında döndü, nazikçe elini tuttu ve onu oturduğu yerden kaldırdı. "Ben Rae. Hadi, tatlım. O şerefsizin dövmesini derinden sildim. Yakında kendini daha iyi hissedeceksin."

Ev arkadaşımın kızı arka odalara götürmesini izledim ve gülümsememe engel olamadım. Öğrenmeye geliyordum ki Rae, kabadayılığının ve kabadayılık taslamasının altında çok anlayışlı bir yumuşak başlıydı.

Birden hava değişti.

Cole'un bakışlarının beni yaktığını hissederek nefesimi içime çektim.

İstemedim ama yine de ihtiyaç duyarak ona baktım. Bir nefes daha çektim.

Bana şefkatle bakıyor gibi görünüyordu.

Hoşuma gitmedi. Hayır. Gerçekten sevmedim. "Ne?" Dedim, ses tonum sabırsızdı.

Cevabı bana küçük bir gülümseme vermek, yanıma gelip alnıma bir öpücük kondurmak ve sonra yürümek oldu. Uzakta.

Dudaklarının bana dokunduğu yerde tenim karıncalandı. "Ne oluyor be?" diye mırıldandım.

* * *

O gece Rae'nin erkek arkadaşı Mike ile ilk kez tanışma şerefine nail oldum. İlk başta bu bir zevk değildi. İlk başta Rae onu tanıştırırken biraz utandım, çünkü tek düşünebildiğim bu adamın çıkardığı sesleri bildiğimdi seks sırasında.

Utancımı atlattıktan sonra Mike beni biraz şaşırttı. Bazı nedenlerden dolayı Rae'ninkine denk ya da ondan daha üstün bir kişiliğe sahip, aşırı sinirli, huysuz bir adam bekliyordu. Mike öyle biri değildi. Uzun boylu, zayıf yapılı, hoş bir yüzü, nazik koyu renk gözleri vardı, ve kısa sarı saçları vardı. Tişörtündeki müzik grubundan ve Rae'nin bana anlattıklarından Mike'ın kız arkadaşıyla aynı müzikten hoşlandığı anlaşılıyordu. Ama benzerlikler burada bitiyor gibi görünüyordu.

"Kendimizi biraz oynak hissediyorduk, diyebilir miyiz?" Rae devam etti ve bana Mike'la birlikte katıldıkları ikinci konserle ilgili bir hikâye anlattı. Oturduğumuz andan itibaren Oturma odasında bira içerken Rae her şeyi yapmıştı.

Mike için konuştum ve o da bunu sorun etmedi. "Ben de bayanlar tuvaletini önerdim ve bir de ne göreyim, orası boştu. Mike'ı içeri sürükledim, ana kapıyı kilitledim ve fayanslı duvarlara karşı dövüşmeye başladık." O Erkek arkadaşına sırtıttı ve o da ona küçük bir gülümseme verdi, seks hayatlarının ayrıntılarını ifşa etmesinden hiç de rahatsız olmamıştı.

Aklıma, belki de bunu ilk kez bir topluluk içinde yapmadığı geldi.

Bekledim, cevabımın ne olması gerektiğinden emin değildim. Daha önce hiç halka açık bir yerde seks yapmamıştım. Tüm dürüstlüğümlle söylüyorum. istedim. Eski sevgilim bir keresinde Glasgow şehir merkezindeki bir ara sokakta beni kendisiyle seks yapmaya zorlamıştı.

Ona kaçmasını ve en yakın köprüden atlamasını söylediğimde çok sinirlenmişti.

Mike birden, "Kapıyı kilitlediğini sandı," diye mırıldandı, dudakları eğlenerek seğiriyordu.

Nefesim kesildi. "Hayır."

Rae güldü. "Evet. İşte oradaydık, donumu çıkarmıştım, Etek belimizde, Mike'ın kot pantolonu ayak bileklerinde, soğuk bir duvara karşı sevişirken birdenbire "Bunun pek hijyenik olduğundan emin değilim, tatlım" dediğini duyduk. Döndük

ve bu yaşlı kadın, uzun, hippie uzunluğunda gri saçları ile - siktiğimin yaşlı biddy'si kadar havalı - kapıda duruyor ve elinde bir bez tutuyor

mendil. 'Devam etmeden önce fayansları biraz temizlemek isteyebilirsin' dedi."

Güldüm. "Ne yaptın sen?"

Rae'nin gözleri bu anı karşısında parladı. "Mike aldı 'Büyüdüğümde senin gibi olmak istiyorum' dedim. O da bana 'Bu konuda doğru yoldasın' dedi." Rae kıkırdadı. "Ciddiyim. Kahramanım benim."

"Tam bir karaktere benziyor."

Rae başını salladı ve bir sonraki hikayesine başladı. Mike'a nadiren konuşma şansı verilmesine ve Rae'nin ona karşı oldukça otoriter olduğu görülmesine rağmen, şu

ıkarımda bulundum

Ŗu ana kadar görebildiğim kadarıyla iliŖkileri oldukça dengeliydi. Mike kendine bir tane daha almak için ayağa kalktığında

bira içerken, Rae onu koltuğuna geri oturttu. Şefkatle yanağını okşadı. "ok uzun saatler çalışıyorsunuz, bebeğim. Senin için getireyim."

Her gün Rae'nin kişiliğinin yeni yönlerini keşfettim ve her ne kadar yıpratıcı olabilse de ve F-çok fazla şey söylese de yine de ondan etkilendim. Uzun zamandır etrafım ya olumsuz ya da sahte insanlarla çevriliydi. Rae ile ne gördüyseniz onu alırdınız- ve insanlarla sık sık dalga geçmesine rağmen, o kişi çok iyi olmadığı sürece bunun asla kötü bir yerden gelmediğini biliyordum.

Sadece bir haftalık tanışıklığımızda nerede durduğumu biliyordum.

ve bunun altın değerinde olduğunu öğrenmeye başlamıştım.

Rae biraları getirirken Mike bana gülümsedi. "Rae ile aranız nasıl?"

"Güzel."

"Biraz ... şey, her şey olabileceğini biliyorum ama o gerçekten iyi bir insan."

Güven verici bir şekilde gülümsedim. "Bunu anlıyorum."

"Benden mi bahsediyorsun?" Rae odaya geri döndü.

"Benim mutlak muhteşemliğimi mi tartışıyorsunuz, canlarım?" diye sordu, Tony'yi taklit ediyordu ve bunu o kadar iyi yapıyordu ki kıkırdamaya yardım et.

"Onun gibi bir şey." Mike ona hoşgörüyle gülümsedi.

* * *

Bir saat sonra Mike boş bira şişesini yere bıraktı ve ayağa kalktı. "zgnm hanımlar. Artık yatmam gerekiyor." Bana başıyla iyi geceler diledi ve yatak odasına doğru ilerlemeden önce Rae'nin dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurmak için eğildi.

Kapının arkasından kapandığını duyar duymaz Rae bana döndü. "Ne düşünüyorsun?"

Sırttım. "Sanki umurunda."

"Doğru." Sırıttı. "Ama merak ediyorum."

"Gerçekten iyi birine benziyor."

"En iyisi," dedi, bakışları beni geçip dışarıdaki karanlık gökyüzüne kaydı.

Aramızdaki rahat sessizlik ancak bir dakika sonra Rae tarafından bozuldu. "Çocukken iyi bir koruyucu ailem vardı."

Sesindeki kırılğan kalite ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu.

"Sally McIntyre. Kocasını beni almadan bir yıl önce vefat etmiş ama o evlatlık vermeye devam etmiş." Birasından son yudumu aldı ve doğrudan gözlerimin içine baktı.

"Sally'nin kardeşi ben on dört yaşındayken bana tecavüz etti."

Tüm vücudum vurulmuş gibi geriye doğru sarsıldı ve dudaklarım aralandı, doğru kelimeleri, doğru cevabı bulmaya hazırdım ama beynim bir tane bile bulamadı. Kulaklarıma hücum eden kan, olası tüm yanıtları bastırdı.

"Sally öğrendi ve polisi olaya dahil etti. Yine de her şeyini kaybetti. Bir kız yurduna geri gönderildim ve ölmek isteyene kadar muayene edildim ve sorgulandım. Bu tür şeyler insanda iz bırakır. Nişanlım Jason, gençlik yıllarımdan bana kalan tüm çirkinlikleri atlatmama yardımcı olmak için canla başla çalıştı. Bana karşı sabırlıydı, her şekilde güvende hissetmemi sağladı. Seks konusunda da. Beni bana geri verdi." Gülümsedi ama bu jest gözlerine ulaşmadı. "Seksten zevk almak ve ondan korkmamak için dişimi tırnağıma takarak savaştım, bu yüzden tam tersi bir yol izledim, bilirsiniz- cinsel açıdan olabildiğince özgür. Ama o işaret... asla gerçekten kayboluyor ve gözlerinizin arkasında bir şeyler bırakıyor."

Rae gibi güçlü birinin bu kadar çok şey yaşadığına inanamıyordum. "Başına gelenler için üzgünüm."

Başını sallayarak teşekkür etti ve sonra altımdaki zemini sallamaya devam etti. "Shannon, tecavüze mi uğradın?"

Odadaki tüm hava çekilmiş gibi hissettim ve kulaklarımdaki kan hücumu daha da kötüleşti. Ter diken diken oldu.

Kollarımın altında ve avuç içlerimde. Biraz titreyerek bakışlarını tuttum. "Neredeyse," diye fısıldadım gözyaşlarımla savaşıarak.

Rae'nin gözlerinde sert bir ifade belirdi. "O piçle dövüştün mü?"

Başımı salladım ve birdenbire ona her şeyi anlatmaya başladım. "Adı Ollie'ydi."

Ona en kötüsü hariç her şeyi anlattım. En kötüsünü kimsenin bilmesini istemiyordum -suçumu, suçluluğumu, aileme verdiğim zararı. Ama onun kollarında hıçkıra hıçkıra ağlayana kadar her şey içimden akıp gitti.

Rae bana sıkıca sarıldı, beni salladı, acım bir şekilde azalana kadar ihtiyacım olduğunu bilmediğim teselli sözcükleri fısıldadı. Bitkin bir halde onun kollarında uykuya daldım.

Ertesi sabah kendi yatağımda uyandım ve Her şey olduğundan beri uyuduğum en iyi uyku olduğunu fark ettim.

BÖLÜM 5

Her ne kadar Rae ve ben ertesi sabah kahvaltıda onun itirafından ya da benimkinden bahsetmemiş olsak da, kesinlikle bir yeni arkadaşlığımızdaki değişim. Artık sadece ben Rae'ye karşı nerede durduğumu değil, o da bana karşı nerede durduğunu biliyordu.

Son birkaç yılın olaylarını kilitli tuttuğum zihnimin arkasındaki karanlık dolaptan o kadar çok şeyi temizledikten sonra kendimi ham hissediyordum ki, Rae'ye minnettardım her zamanki alaycı, filtresiz haline devam etti. Onun acıması beni öldürebilirdi. Bugün onun izin günüydü ve ilk kez Mike'ınkiyle çakıştı, bu yüzden gerçekten çok memnun oldum

işe gitmek için ayrılıyordu. Yüzündeki ifadeye bakılırsa Mike'ın bir sexathon'a katılacağını tahmin ediyordum.

Rae'nin desteğine ve etrafımda normal davranmaya istekli olmasına rağmen, INKarnate'e girdiğimde hala kendimi gerçekten

Bir gece önceki çöküşümden dolayı kırılgan. Cole'un erken bir randevusu vardı, o yüzden meşguldü ama Simon Beni karşıladı, şöyle bir baktı ve hemen iyi olup olmadığımı sordu. Onu sadece iyi uyuyamadığıma ikna etmeyi başardım ve dosyalama işine devam etmem için yanımdan ayrıldı.

Daha sonra olanlar için hissettiğim gerginliği suçluyorum.

Birkaç saat sonra, odadaki ışık yandığında tüm dosyaların bulunduğu dolabın arkasında duruyordum. biraz karardı. Yalnız olmadığımı hissederek arkamı döndüm ve Cole'u kapının pervazına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, bir bileğini diğerinin üzerine atmış halde buldum. Bu duruşu rahattı, ama bakışları değerlendiriyordu.

Ona karşı hissettiğim çekim, birdenbire içimde yoğunlaşan yakıcı bir öfkeyle yer değiştirdi.

"Bugün çok güzel görünüyorsun, Shortcake," dedi yumuşak bir sesle.

Sözlerindeki ciddiyet, flört etmemesi, bana taktığı aptalca lakaptaki şefkat, öfkemin daha da artmasına neden oldu. En azından kayıtsız ve seksi davrandığında buna karşı koyabiliyordum, ama şimdi

"Senden gerçekten hoşlanıyorum" saçmalığını benim üzerimde deniyordu. "Meşgulüm," diye ısırdım.

Cole derin bir iç çekerek kapıdan çıktı ve içeriye doğru birkaç adım attı. "Bakın, biraz önce biraz sert çıktıysam özür dilerim. Genelde böyle biri değilimdir." Doğal haline dönerek bana arsız bir gülümseme verdi. "Sadece içimdekileri ortaya çıkarıyorsun."

"Oh, eminim."

Cevabımdaki asiditeyi duyan Cole gerildi. "Seni üzecek bir şey mi yaptım?"

Bir şey mi yaptı?

Çok kızgın bir şekilde ona döndüm ve içimdeki tüm nefret, korku ve kayıp duygularının ona doğru aktığını hissettim. Daha sonra bunun ne kadar adaletsiz ve mantıksız olduğunu anlayacaktım ama o anda Cole Walker hayatımda ve bugüne kadar yaptığım seçimlerde yanlış olan her şeyi temsil ediyordu.

"Senin gibi adamlara katlanamıyorum." Sözlerim alçak sesle, Cole'un vücudunun şaşkınlıkla geri çekilmesine neden olan zehirle doluydu. "Her kadının ayaklarına kapanacağını, ilgilerinin bir kırıntısı için minnettar olacağını varsayan yakışıklı adamlar. Ben onlardan biri değilim. Senin gibi oyunculara saygı duymuyorum. Senden hoşlanmıyorum. Sana güvenmiyorum. Arkasında hiçbir şey yok

O büyüleyici gülümseme ama boş vaatler. Bana ya da kendini senin flörtünün kurbanı olarak bulan herhangi birine sunabileceğin gerçek bir şeyin yok. Ancak benimle onlar arasındaki fark, senin gerçekte ne olduğunu görebilecek kadar zeki olmam." Nefes nefese, "Hiçbir şey" diye bitirdim.

Kelimeler ağızımdan çıkar çıkmaz onları geri almak istedim. Yüzündeki ifade ... tam bir inançsızlıktı. I

insanlara böyle çirkin şeyler söylemedim. O ben değildim.

Ama beni bu duruma düşürmesi beni daha da öfkелendirdi.

Cole'un çenesindeki kaslar esnedi ve bir tane aldı. Bana doğru tehditkâr bir adım attı ve sendeleyerek geri çekilmeme neden oldu. Durdu, geri çekilişimi tiksinti gibi bir şeyle not etti. "Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun ama teşekkür ederim. Bana ne kadar yargılayıcı olduğunu gösterdiğin için teşekkür ederim. kaltak olabilirsin. Buna değmeyecek biriyle vaktimi harcamayacağım."

Şaşkınlığıma rağmen sözleri beni kesti.

Yine de sakladım. Pratık mükemmelleştirdi. "İşsiz mi kaldım?"

Üst dudağı kıvrıldı. "Benim gerçekten bir pislik olduğumu düşünüyorsun, değil mi?"

Az önce ona savurduğum kezzap yeterince kanıt gibi görüldüğü için yanıt vermedim.

"Hayır, Shannon," diye tersledi Cole. "İşini iyi yaptığın sürece güvende olacaksın. Bana gelince, elimden geldiğince yolundan çekileceğimden emin olabilirsin."

* * *

Ne yazık ki Cole ve benim için aynı iki izin gününü paylaşıyorduk, bu yüzden işte birbirimizden kaçabileceğimiz bir gün bile yoktu.

Aramızdaki düşmanlık çok kötüydü.

Salı günü isteyken Rae'nin bunu fark ettiğinden emindim ama bir şey söylemedi. Bunun, onun ya da hiç umursamıyordu. Bazen Rae'ye bunu söylemek zor oluyordu. Simon'ın izin günüydü, o yüzden bir şey olup bittiğinden haberi yoktu. Çarşamba günü işe döndü.

Bir şeylerin yanlış gittiğini çok çabuk anladık.

Cole'un bir müşteriyle işi yeni bitmişti. Arkadaş canlısı ve güler yüzlüydü, yaşlı kadını Ödeme yapmak için resepsiyona gitti ama bana döner dönmez yüz ifadesi değişti. "Marie için bir saat."

Ona bakmadım bile. Marie'ye olduğu gibi ona da dostça davrandım, parasını gülümseyerek aldım ve İyi günler. Kapıdan çıkar çıkmaz Cole bana, "Bugün öğle yemeği için dışarıda olacağım, bu yüzden bana bir şey getirmene ihtiyacım yok" dedi.

"Tamam."

Homurdandı ve uzaklaştı.

Yarım saat sonra bir sonraki randevusu geldi. Cole'un odasına gidip ona söylemek zorunda kalacağım düşüncesi bile içimde kelebekler uçuşmasına neden oldu. Güve yemiş kanatlı türden.

Kendimi hazırlayarak aceleyle odasına gittim ama Simon'la birlikte içeride şakalaştıklarını gördüm. Cole yukarı baktı ve Beni görünce gözlerindeki kahkaha söndü. "Ne?" dedi sabırsızca.

Simon'a baktım ve kaşlarının çatık olduğunu fark ettim. Cole'un ses tonundan o kadar etkilenmişti ki alnını yarıya kadar kaldırdı. Sinirlenerek dişlerimi sıktım ve gözlerimden fırlayan görünmez hançerlerle patronuma baktım. "Bir sonraki randevunuz burada. Bilmek istersiniz diye düşündüm."

"Peki." Simon'la konuşmaya devam etmek için hızla gözlerini kaçırdı ama Simon'ın ağzı bir karış açık kalmıştı. bana baktı.

Yüzümü buruşturdum ve topuklarımın üzerinde dönerek oradan çıktım.

Simon'ın homurdanarak "O da neydi?" dediğini duydum ama Cole'un cevabını duyamayacak kadar hızlı hareket ediyordum.

Cole ve ben günün geri kalanında birbirimize bu şekilde davrandık. En sevdiğim kısım Kalçasının alt kısmına en sevdiği şarkı sözlerini dövme yaptırmaya giden genç ve güzel sarışınla bitirdim (bunu

biliyordum çünkü Killers şarkı sözleri hakkında
susmuyordu, ne

ve Cole Walker'ın bunları onun tenine kazıyacak olmasının ne anlama geldiğini) ve sonunda onu öğle yemeğine çıkardı. Adı Jessica'ydı ve ödemeyi yaptıktan sonra yüzünde kocaman bir sırıtışla masanın üzerinden bana doğru eğildi ve fısıltıyla şöyle bağırdı: "Cole beni öğle yemeği."

Elimde değildi. Gözlerim kendi iradesiyle onunkileri aradı.

Cole gözlerini dikip bana baktı. Veda etmeden. Jessica için kapıyı açık tuttu ve onu serin bahar gününe kadar takip etti.

Kıskançlık olduğunu (bir kez daha) kabul etmeyi reddettiğim bir şeyin yanmasını görmezden gelerek, Cole bir müşteri toplantısını randevuya dönüştürmeden önce ne yapmakta olduğumu hatırlamaya çalışarak dosyalarla oynadım.

"Hmm."

Gürültü üzerine başımı kaldırdım.

Simon stüdyonun ortasında durmuş kapıya bakıyordu.

"Hmm, ne?"

Bakışlarını yavaşça bana çevirmeden önce omuz silkti. "Cole bunu nadiren yapar."

Umursadığımdan değil... ama "Ne yapar?"

"Müşterilere çıkma teklif eder. Birkaç yıl önce bir kez yapmışım ama kız düzenli müşterimdi ve sanırım altı ay kadar çıkmışlardı."

Homurdandım. Cole'un bir kızla altı ay sürdüğüne inanmak zordu.

"Diyorum ki"-Simon bana doğru bir adım attı, sesi Cole'un daha önce çıkardığı kadar sabırsız çıkıyordu-"belki de bunu sadece birini kızdırmak için yapmıştır."

Benim gibi biri mi?

Yüzümü buruşturdum ve onun çıktığı kapıya baktım. "Ne kadar olgunca," diye mırıldandım.

"İkinizin arasında ne oldu?"

"Hiçbir şey," diye aceleyle onu temin etmeye çalıştım.

"Kesinlikle hiçbir şey."

Şimdi homurdanma sırası Simon'daydı. "Ne kadar komik kesinlikle hiçbir şey tanıdığım en rahat adamı küçük bir pislik gibi davranmaya itemez."

"Komik," diye mırıldandım, işime baktım ve onun gittiğini hissedene kadar tekrar yukarı bakmayı reddettim.

Perşembe günü geldiğinde mutlu olduğumu söylemek hafif kalır. Beni Portobello'ya götüren bir otobüse atladım. Sahilin bir ucunda açılı bir şekilde oturdum.

Kordon boyunca uzanan evleri çizmeye başladım; arazi kumun etrafında kıvrılıyordu ve su önümde uzanıyordu.

Huzurluydu ve kısa bir süre için ailemi, Cole'u ya da üzücü herhangi bir şeyi düşünmedim.

Cuma gününün de iyi geçtiğini düşünüyordum, ta ki o akşam Rae beni bir şeyler içmeye davet edene kadar. Hayır demek istedim çünkü Cole'un da orada olacağını biliyordum ama zaten

Rae'nin yine hayır cevabını kabul etmeyeceğini biliyordum.

Garip bir şekilde, Rae'nin arkadaşlığı benim için bir anlam ifade etmeye başlamıştı. Edinburgh'da yalnızdım ve kendimi o kadar da yalnız hissetmememi sağlayan tek şey oydu. Ben istemedim

Cole'dan kaçınmak için istemeden onu ittim.

Sonsuz rahatlamama rağmen Cole'un barda olmadığını fark ettim. Sadece Simon ve Tony vardı.

Rae ve ben çocuklar için yeni bir içki alarak oturduk. "Muhteşemliği bu gece nerede?" diye sordu.

Simon sırttı. "Gittikçe daha seksi oluyor. O, Cam ve Nate Londra'daki judo turnuvasındalar. Geç döndüler. bu gece."

Merakıma yenik düştüm. "Judo mu?"

Rae başını salladı. "Patronumuz tam bir baş belası. Sadece kick boksçu değil, judoda da siyah kuşağı var ve üzerinde bir numara falan var. Bilmiyorum. Bu işte iyi olduğunu söylemek yeterli. Kayınbiraderi Cam ve Cam'in en iyi arkadaşı Nate de siyah kuşak sahibi. Sanırım Nate koçluk yapıyor."

Bu Cole'un harika vücudunu açıklıyor.

Belli ki onun harika bir vücudu olduğunu düşünen tek kişi ben değildim, çünkü Simon Tony'nin gözlerindeki sırlı bakış. "Kendine gel, dostum."

"Özür dilerim." Tony hınzırca gülümsedi. "Şu üçünün birbirini fırlatıp attığı resmin içinde kayboldum."

Diğerleri güldü ama Rae şaşkınlığımı sezmişti. "Cole'un kayınbiraderi otuzlu yaşlarının sonunda, sert ve seksi bir adam. Nate de aynı yaşlarda sanırım, ama o-"

"Sik beni," diye araya girdi Tony. "Nate beni becermek için muhteşem."

"Ve heteroseksüel," dedi Rae ve Tony'nin ona sert sert bakmasına neden oldu. Bana döndü. "Cam yıllar önce Cole on dört ya da on beş yaşındayken Cole'un kız kardeşiyle evlendi. Jo, Cole'un dişi bir versiyonu. O kadar güzel ki Ondan nefret ediyorum. Ama Cole'u neredeyse tek başına büyüttü, yani harika biri. Ayrıca şimdiye kadarki en iğrenç derecede sevimli küçük sefil çocuğu doğurdu. Adı Belle,

Neredeyse dört yaşında ve senden son onluğu da alabilir." Rae telefonunu çıkardı ve karıştırmaya başladı. "İşte." Yüzüme doğru tuttu ve bana bir Cole'un çilek sarısı bukleleriyle göz alıcı küçük bir kızı kucağına almış gülerken çekilmiş fotoğrafı. Kızın kolları adamın boynuna sıkıca sarılmış, başı ise kucağında dinleniyordu. Kameraya dönüktü ve yüzünde geniş, keyifli bir sırıtış vardı.

Kaşlarım birbirine yaklaştı. Cole'un hayranlık uyandıran bir amca olarak görüntüsü içimde bir şeyleri sızlattı. "Yakın görünüyorlar."

"Oh, öyleler." Rae telefonunu kaldırdı. "Onunla bu konuda dalga geçiyorum. Koca bir yumuşaklık. O küçük kız için adam öldürür. Tüm ailesi için."

"Evet, çok yakınlar," diye onayladı Simon.

"Siktiğimin Brady Bunch'ı." Rae homurdandı.

"Kıskandın mı sevgilim?" Tony ona bir kaşını kaldırdı. "Kesinlikle."

Yeni arkadaşlarımın birbirlerine takılmalarını dinlerken biraz huzursuz hissetmeye başladım. Cole'un bir aile babası olduğu fikri kafamda çizdiğim kişiyle uyuşmuyordu. Dudağımı dişlerimin arasında sıkmaya başladım.

"Peki ya sen Shannon?" Simon'ın sesi beni kasvetli düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Glasgow'dan arkadaşlarımız ve ailemizle tanışabilecek miyiz?"

Gözle görülür bir şekilde gerilmemeye çalıştım. "Ailemle pek yakın değilim."

Anlamış gibi başını salladı. "Peki ya arkadaşlar?"

Arkadaş mı?

Hayır. Ne yazık ki bunların çoğunu kaybettim.

* * *

Kendime doldurduğum bir kadeh şarabı yudumladım. Yıllardır kızlarla geçirdiğim ilk gece için neredeyse hazırdım ve heyecandan başım dönüyordu. Birbirimize yetişmek için sabırsızlanıyordum.

Merchant City'de güzel yemekler yiyip birkaç içki içtikten sonra gece boyunca parti yapmak. Biraz stres atmaya sanki uzun zaman olmuştu.

Beni 1.80'den 1.60'a çıkaracak olan siyah stiletto larımı giydim. Her zamanki gibi saçlarımı doğal dalgalarıyla bıraktım ve

Üzerimdeki dar siyah mini eteği, siyah çorapları ve siyah atletini bir sürü kırmızı ve gümüş bilezik ve küpeyle süsledim. Işıltılı kırmızı el çantamı elime aldım.

ve aynaya döndüm, ancak erkek arkadaşım Ollie'nin yansımasını paylaştığını görünce derimden çıktım.

Kapı aralığında durmuş, gözleri üzerimde geziniyordu. İşten geldiğini bile duymamıştım.

Gerildim.

"Bunu giyerek dışarı çıkmayacaksın," dedi sessizce. "Fahişe gibi görünüyorsun."

Başka bir şey söylemeden odadan çıktı.

Utanç ve acıdan ateşler içinde, titreyen parmaklarımla eteğimi çıkardım ve bir çift siyah pantolon giydim.

Skinny jean.

Boş şarap kadehimi lavaboya koymak için açık planlı oturma odamıza ve mutfağımıza girdiğimde hiçbir şey söylemedim. Birkaç dakika önce kadehten arta kalanları mideye indirmiştım.

Güçlendirme.

Çantamı, anahtarlarımı ve telefonumu Her gün çantamı elime aldığımda Ollie'nin gözlerinin sırtımı yaktığını hissedebiliyordum.

Saniyeler sonra yaklaştığını duydum ve kollarını bana sarıp beni göğsüne çekerken sıcaklığı yüzüme vurdu. Omzumu öpmeye başladı, dudakları boynuma doğru ilerliyordu.

Hâlâ kızgındım, sertleştım. "Kes şunu. Gitmem gerekiyor."

Beni sıktı. "Gitme bebeğim," dedi özür ve yatıştırma dolu yumuşak sesiyle. "İş yerinde çok boktan bir gün geçirdim. Kız arkadaşımınla sakın bir gece geçirmeye gerçekten ihtiyacım var."

İçimi çektim ve kollarında döndüm. "Üzgünüm ama kızlarla bu geceyi uzun zamandır planlıyordum. Onları çok uzun zamandır görmedim."

Bana sarılışı sıkılaştı, gözleri yalvarıyordu. "Lütfen bebeğim. Ne kadar kötü olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

Dudağımı çiğnedim. "Erken çıkacağım. Söz veriyorum."

Ollie'nin kolları anında gevşedi, hayal kırıklığı yüzünden okunuyordu. "Sorun değil. Zahmet etmeyin. Arkadaşların önemli." Ama bunu söyleme şekli "Arkadaşların benden daha önemli" şeklinde de olabilirdi.

Suçluluk ve kızgınlık karışımı bir duygu hissederek ve eğer evde kalmazsam günlerce bana kızacağını bilerek iç çektim. "Gelemeyeceğimi bildirmek için onlara mesaj atarım."

Uzun, tatlı bir öpücükle ödüllendirildim. "Ben sipariş vereceğim," dedi.

Telefonumu çıkarırken "Çince," diye mırıldandım.

"Hayır, Hint yemeği havamdayım."

Hintli. Tekrar iç çektim ve arkadaşım Jennifer'a mesaj attım.

Birkaç saniye sonra "Benimle dalga geçiyorsun, değil mi? Seni yıllardır görmüyorum ve son dakikada iptal mi ediyorsun? Bu arkadaşlık şu anda tek yönlü bir yol ve benim için bitti."

Öfkeyle -kendime, Ollie'ye ve Jennifer'a- yatak odamıza geri döndüm ve kıyafetlerimi yırtıp attım, makyajımı temizledim ve hışımınla pijamalarımı giydim.

Ollie Top Gear'ı açmış ve buzdolabından bize bira getirmişti. Kanepede ona katıldım, beni hemen yanına çekti ama rahatlayamadım. Orada oturdum.

Önümüzdeki birkaç saat boyunca endişelendim, arkadaşlıklarımı gerçekten mahvettiğimden korktum.

Ollie'nin telefonu çaldı ve o da açtı. Ben gerçekten konuşmasına dikkat ediyordum, bu yüzden telefonu kapatıp bana dönmesi benim için sürpriz oldu. "Hadi, Bill ve çocuklarla barda buluşacağız."

İnançsızlık ve öfke içimden akıp geçti. "Şaka mı yapıyorsun?"

Kafası karışan Ollie başını salladı.

Ayağa kalktım, ellerim kalçalarımın altına gitti. "Benimle sakın bir gece geçirmek istediğini söylediğin için kızlarla dışarıda bir gece geçirmekten vazgeçtim."

"Yine başlama," diye homurdandı Ollie. "Bu gece senin lanet olası dramınla uğraşamam. Geliyor musun, gelmiyor musun?"

"Hayır! Yapmayacağım!" Bağırđım. "Seni bencil pislik." Ollie'nin yüzü anında karardı.

* * *

Kendimi o anıdan hızla çekip çıkardım, göz kırpabildiğim kadar hızlı göz kırptım. Uzun zamandır hıyarın tekiydi. I onu görmemin bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyordum.

onun ne olduğunu, bana ve hayatıma verdiği zararı görmek için.

"Shannon?"

Simon'a hızlı ve sıkı bir gülümseme fırlattım. "İrtibatı kaybettik."

"Bir i kiye daha ihtiyacım var," dedi Rae aniden, konuyu değiştirerek ve ben (minnetle) bunun kasıtlı olduğundan şüphelendim. "Başka isteyen var mı?"

BÖLÜM 6

Cole ile aramızdaki düşmanlık sona ermemiş olsa da, zaman oldukça hızlı geçti.

INKarnate'teki işime ve Rae ile yaşamaya alışmıştım. Bazen Stu'nun stüdyosunda çalışmaya başlamamın üzerinden sadece bir aydan biraz fazla zaman geçtiğine inanamıyordum. Pek bir şey değişmemişti: Çalışıyor, fırsat buldukça Cole'dan kaçırıyordum, Soğuk sabırsızlığına misilleme olarak onu tersledi ve ara sıra öğle yemeğı için dışarı çıkmasını izledi. Sonra da son birkaç haftadır çıktığı Jessica ile.

Umursadığımdan değil.

Cole'la olan durumumda tampon olarak kullanabileceğim Simon ve Rae vardı. Cole ve benim aramdaki gerilimi tuhaf bir şekilde komik buldular. Onlar da buna ayak uydurdular. Dürüst olmak gerekirse, onu görmezden gelmek ya da görmezden gelemediğimde ona ters ters bakmak neredeyse ikinci doğam haline gelmişti.

Salı günü öğleden sonra tam da bunu yapıyordum. Rae'nin bir müşterisi vardı; Simon'ın izin günüydü; Cole boştu ama Stu'nun ofisinde kendini meşgul ediyordu (yani benden kaçırıyordu). Ben de öğle tatilinde sayılırdım. Geç kalmıştım.

O sabah öğle tatilimi masamda geçirerek telafi etmeye çalışırıyordum. Bu şekilde, gelen ya da arayan müşterilerle ilgilenmeye devam edebiliyordum. İşe neden geç kaldığımı düşünmemeye çalışırıyordum.

Kabuslarım geri dönmüştü.

Glasgow'da olanlardan sonra uzun süre kötü rüyalar gördüm. Edinburgh'a taşındığımda bu rüyaların yerini hızla "dişlerimin döküldüğü" türden stres rüyaları aldı. Yine de kabuslardan daha iyiydiler,

ve geceleri beni ter içinde uyandırmıyorlardı, bu yüzden onlarla başa çıktım. Sonra işe girdim ve yeni bir oda arkadaşım oldu.

ve rüyalar tamamen kaybolmuştu.

Şimdi geri dönmüşlerdi ve o sabah erken uyandıktan sonra

Sabah tamamen titreyen, nemli bir karmaşa içindeydim, sonunda uykuya daldım ama sonra alarmım çalana kadar uyudum.

Kaşlarımı çattım ve ev yapımı sandviçimi yerken burnumu J. B. Carmichael'ın son kitabının derinliklerine gömdüm. Tam hikâyeye dalmıştım ki arka koridordan yaklaşan ayak seslerini duydum. Gelenin Cole olduğunu anlamak için bakmama bile gerek kalmadı, artık onun farkındaydım.

Tüm gücümle konsantre olarak, ana stüdyoya doğru yürürken onu görmezden gelmeye çalıştım, ayak sesleri bana yaklaşıyordu. Etrafımda dolaştığını hissettim ama burnumu kitaba o kadar gömmüştüm ki artık tek görebildiğim kâğıt ve siyah çizgilerdi.

Belimde elleri hissetmeden birkaç saniye önce bıkkın bir iç çekiş duydum ve ardından tüm vücudum sandalyemden kaldırıldı. Nefesim kesildi ve şok içinde donakaldım.

Dosya dolabının kapısının yanında ayağa kalktım. Kitabımı ve sandviçimi hala aynı pozisyonda tutuyordum, Cole beni sabitlerken gözlerim kitabın üstünden bakıyordu ve Sonra sandalyemi masanın önünden çekti. Kaval kemiklerimin dayandığı çekmecedan boş bir dosya almak için eğildiğinde nihayet sesimi buldum.

"Sadece 'affedersiniz' diyemez miydin?" Kollarına bakmamaya çalışıyordum. Küçük olduğumu biliyordum, ama o sadece

Beni havadan daha hafifmişim gibi kaldırdı!

Cole sert bakışlarını bana çevirdi ve aniden bana doğru gelmeye başladı. Geri çekilmeyi reddettim ama o kadar yaklaştı ki sandviçimi ve kitabımı göğsüme bastırmak zorunda kaldım. I

Vücudundan yayılan ısı, kolonyasının kışkırtıcı ve ağız

sulandırıcı kokusuyla birlikte bana çarptığında nefesimi içime çektim. Artık o karşı konulmaz kokunun L'eau D'issey by Issey Miyake'nin spor versiyonu çünkü

Rae'yi geçen gün bir hediye seti paketlerken bulmuş ve bunun Cole'un yaklaşan doğum günü için olduğunu öğrenmiş. O sırada

Ondan şişeyi kapma, yatağıma spreycıkma ve çılgın bir kadın gibi üzerinde çıplak yuvarlanma dürtüsüne direndim.

Belki de Cole ve benim aramdaki gerilim beni biraz etkiliyordu.

Olabilir.

Gözlerimi kocaman açarak Cole'un yüzünün yaklaşmasını izledim. . ve sonra arkamdaki dosya dolabının üstünde duran bir kaleme uzanırken benimkini tamamen atladı.

Ne yazık ki vücudum onun yakınlığına gerçekten olmamasını dilediğim bir şekilde tepki verdi. Beynimle tamamen uyumsuzdu. Cole elindeki kalemle geri çekilirken kafam karışmış ve özgün bir şekilde kıpırdamadan durdum. Yüz ifadesi

Ta ki benimkini görene kadar. Bu onu duraklattı.

Cole'un gözleri kitabımın kapağında durmadan önce üzerimde gezindi.

"J. B. Carmichael hayranı mısın?" dedi.

Sertçe yutkundum, kendimi toparlamaya çalışıyordum.

"Evet."

Başını salladı ve sonra gözlerini kitaptan kaldırıp bakışlarımı karşıladı. "Kız kardeşimle çok iyi arkadaşlar. New Town'da yaşıyor."

Ne?

Wh-

Gözle görülür bir şekilde fangirl yaparken ağzım açık kaldı. "Ciddi misin?" Fısıldadım, onunla tanışma ve kitaplarımı alma hayalleri kafamın içinde dans ediyordu. İskoçya'da yaşayan bir Amerikalı olduğunu biliyordum. Dizisi Richmond'da geçiyordu,

Virginia ve Edinburgh da öne çıkıyordu ama son birkaç haftadır ona bu kadar yakın olduğumu bilmiyordum.

Cole'un gözlerinde hınzırca bir şey parlıyordu ama ne anlama geldiğini gerçekten fark edemeyecek kadar korkmakla meşguldüm. "Evet." Bir tsk sesi çıkardı. "Yazık

oldu."

Ses tonu beni heyecanımdan şiddetle uzaklaştırdı.
O hınzır bakış kaydedildi ve tam olarak ne olduğunu biliyordum.

Yani. Cole'la bir savaş başlattığım andan itibaren yazarla tanışma umutlarım suya düşmüştü.

Bana sıkı, muzaffer bir gülümseme verdi ve uzaklaştı.

Öfkem beni alt etti. "Sen olgunlaşmamış bir aptalsın!"

"Sikimde bile değil, Shortcake," diye karşılık verdi bana. "Ve bunu sen başlattın."

* * *

Genelde Rae'nin kendine has sohbet tarzı hoşuma giderdi ama o gece yemekte hemen gitmesini istedim. Mike onu sinemaya götürecekti ama geç kalmıştı. Rae Onunla buluşmaya gitmeden önce benimle akşam yemeği yemeye karar vermişti, böylece birlikte bir şeyler atıştırmamı ve ilk kez akrilik boyalarımı çıkaracağım yatak odamda saklanmamı engelledi.

Kendime söz verdiğim gibi yapmış ve ilk maaşımla boyaları almıştım ve şimdi Noel'deki bir çocuk gibi hissediyordum, keşfedilme korkusu olmadan onları kullanabilmek için boş bir daire bekliyordum. Üzerinde çalışmak istediğim ilk manzara, kalenin tepesinden çizdiğim şehir manzarasıydı.

Ancak Rae akşam yemeği için acele etmiyordu. Ayrıca garip bir şekilde sessizdi.

Ev arkadaşım kimsenin kendisine iyi olup olmadığını sormasından hoşlanmadığı için (genellikle bana keşke hiç ilgilenmeseydim dedirten alaycı bir cevap verirdi. ilk sırada), sessizce yedim.

Ta ki Rae'nin aklına tekrar konuşmak gelene kadar. "Hiçbir şey söylemedim ama merakımın beni öldürdüğünü söylemeliyim." Çatalını bırakıp tabağına doğru eğildi, gözleri benimkileri yakaladı. "Sen ve Cole neden birbirinize bok kafalı gibi davranıyorsunuz? Psikopatlarla çalışmak gibi. Herkese iyi davranıyorsun ama sonra

O odaya girer girmez tavrı buza dönüşüyor, tersi de oluyor. Bölünmüş kişilikler çok mu?"

Dürüst olmak gerekirse, bunu başarmış olmasından etkilendim.

kendini bu kadar uzun süre dizginleyemezdi. Cevap vermeden önce dudaklarımın arasından havayı üfledim. "Sürekli üzerime geliyordu, ben de onun yerine."

Rae güldü. "Neden böyle aptalca bir şey yapasın ki? Ben Cole."

"Cole bu, ne olmuş yani? Sırf seksi, yetenekli ve kendinden emin diye ayaklarına mı kapanmalıyım? Onun tipini biliyorum, İnan bana. Artık kötü çocuk oyuncularla iş yapmıyorum. Seni çiğneyip geri tükürüyorlar. Cole'a gelince, o kötü çocuk dünyasının Thor'u gibi ve ..." Rae konuşmaya başlayınca

histerik bir şekilde gülüyordu.

Ona ters ters bakarak durmasını bekledim.

Benim kızgınlığım onu daha çok güldürdü, bu yüzden sonunda sakinleşmesi biraz zaman aldı. Aslında yemeğimi bitirmiştım.

"Ah." Gözlerindeki yaşları sildi. "Unut gitsin Çok da mantıklı olmayan ama yine de mantıklı olan komik ve rastgele bir benzetme. Sen neden bahsediyorsun?"

Ona boş boş baktım. "Cole. Kötü çocuk."

"Doğru." Rae homurdandı ve tekrar kıkırdamaya başladı.

"Ne?" Dedim, artık sinirlenmekten de öte.

"Yok bir şey." Ayağa kalktı ve tabaklarımızı lavaboya götürdü. "Bunu kendi başına çözmene izin vereceğim, sen kanlı uyuşuk deli."

Şaşkınlıkla, tabakları temizlerken ona baktım. Sonunda kalktım ve mutfaktan çıktım ama daha önce değil "Uyuşuk olan sensin." diye mırıldandı.

Tek tepkisi gülmeye devam etmek oldu, ki bunun beni çok kızdıracağını biliyordu.

Ertesi gün farklı bir şey oldu. Olağandışı bir şey.

Her gün olduğu gibi saat dokuzdan hemen önce Cole ve Rae ya da Simon'ın o gün için hazırlık yapmakta olduklarını bilerek stüdyoya girdim. Bazen, Neredeyse her zaman, eğer Simon'ın çalışma günüyse, beni selamlamak ve ona getirdiğim kapuçinoyu almak için dışarı çıkardı.

Eğer o gün Rae'nin günüyse, benimle dalga geçmek için dışarı çıktı.

ve ona getirdiğim sade kahveyi al.

Cole sabahları beni karşılamaya hiç gelmezdi. Savaş ilan ettiğimizden beri.

Bu yüzden ceketimi silkelerken onun bana doğru yürüdüğünü görmek beni biraz şaşırttı.

"Bugün ateşkes ilan ediyoruz," diye gürledi derin sesi odanın içinde.

Cole odaya her girdiğinde karnıma yerleşen tanıdık kelebekleri görmezden gelerek, meydan okurcasına kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Bakabilirdim göz korkutucu ve etkileyici olmasaydı

Ona bakabilmek için başımı arkaya doğru eğmek zorunda kaldım. "Ne anlamı var anlamıyorum."

Cole'un çenesindeki kaslar esnedi. Onu kızdırdığımı gösteren uyarı işaretini görmezden geldim.

"Eee?" Omuz silktim, saçlarımı omzumun üzerinden savurdum. Durduramadan gözleri hareketi takip etti.

"Cole?"

Odağını saçlarımdan yüzüme çeviren Cole iç çekti. "İki saniyeliğine yetişkin gibi davranabilir misin? Bir: Böyle davranmaktan hoşlanmıyorum. Ergenliğimde nadiren ergen bir velet gibi davranırdım ve iki metrelik bir Glasgowlunun beni bu hale düşürmesi beni çok kızdırıyor."

Profesyonellik seviyesini koruyamamasının nedeninin ben olduğum önerisine sinirlenerek (o onu vurduğumda bana bağırmaya başladı), açtım

Tartışmak için ağzımı açtığımda Cole eliyle önümdeki havayı keserek beni susturdu.

"Yapma." Ses tonu ve vücut dili dinlememin daha güvenli olacağını gösteriyordu. Cole emrine itaat edip etmeyeceğimi görmek için bir süre bekledi. Bunu yapmak acı veriyordu ama yapamazdım.

Sanki önemsiz biriymişim gibi beni sandalyemden kaldırışını hatırlamaktan kendimi alamıyorum. "İki," diye devam etti.

ona arka çıkamayacağımı anladım. "Stu bugün kendisinden yeni bir dövme isteyen eski bir arkadaşıyla gelecek. Eğer Stu geçen ay yarattığımız kötü atmosferin en ufak bir parçasını bile hissederse, seni kovar.

donun küle dönecek."

Oh, kahretsin.

Bu hiç aklıma gelmemiştir.

Hemen endişeye kapıldım.

Hissettiklerim yüzümden okunuyor olmalıydı, Çünkü Cole'un ifadesi gerçekten de yumuşamıştı. "Eğer yapabilirsen seninle iyi geçiniyormuş gibi davranabilirim."

İşimi kaybetme düşüncesi başımı hızla sallayarak onaylamama neden oldu. Birbirimize bakarken Cole'un neden beni korumayı, buradaki pozisyonumu korumayı düşündüğünü sormak istedim. Kovulduğumu görmekten memnun olacağını düşünmüştüm.

Fikrini değiştirir diye sormaktan korktuğum için dudaklarımı mühürledim ve Cole arkaya gitmeden önce bana kararlı bir şekilde başını salladı.

Bir süre arkasından bakakaldım, bunu benim için yapacak kadar düşünceli olmasına şaşırmanın ötesinde şaşırmıştım. Bazıları için Çünkü bir süredir midemde bir huzursuzluk dalgası dolaşmaya başlamıştı.

* * *

En fazla kırk dakika sonra stüdyonun ön kapısı açıldı ve Stu Motherwell denen dev adam içeri girdi. Her ne kadar

endişeli olsam da

onu gördüm. Bana gerçekten de Noel Baba'nın motorcu versiyonunu hatırlatan doğal bir neşesi vardı.

İçeri girerken arkasındaki adamla konuşuyordu. Adam neredeyse aynı boyda, aynı yapıda, aynı saç ve sakala sahipti.

"İşte orada!" Stu neşeyle bağırdı. "Steely, Shannon'la tanış. Shannon, Steely."

Cole ana stüdyoya girerken Steely ve ben birbirimize selam verdik. Stu'ya ulaştı ve onu görmemek mümkün değildi.

Yaşlı adamın gözlerindeki şefkat. Görüşmemiz sırasında Cole'un Stu için bir şeyler ifade ettiğini anlamıştım. Stu'yla konuşurken

Cole'a büyük bir saygıyla. Ama şimdi daha fazlası olduğunu görebiliyordum.

ondan daha fazla. Elini Cole'un omzuna atıp onu erkekçe sarsarak nasıl olduğunu sorduğunda, o da

Bir babanın oğluna sorduğu bir jest.

Bir şey söyledi ama ne söylediğine pek dikkat etmedim; o kadar odaklanmıştım ki aralarında. Ama sonra Cole, Stu'nun söylediği şeye güldü ve bu derin, gürleyen, gözlerini aydınlatan ve beni tamamen büyüleyen bir kahkahaydı. Daha önce hiç Cole daha önce de böyle gülmüştü.

O zaman Cole Walker'ı aslında hiç tanımadığımı fark ettim.

Varsayımlarda bulunmuştum (ki bunların hâlâ doğru olduğuna inanıyordum) ama Cole'un geçmişi, bugünü ya da onu neyin harekete geçirdiği hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

"Shannon?"

Düşüncelerimden sıyrılıp gözümü kırptım. Stu rahatsız edici bulduğum bir şekilde Cole ile benim aramda sıırttı.

"Nasıl?"

iyi gidiyor musun?" Cole'a baktı. "Küçük peri nasıl gidiyor?"

Cole hemen bana nazik bir gülümseme fırlattı ve bu da göğsümde garip bir his yarattı. "Harika gidiyor. O

"Dosyalamada devrim yaratıyorsun Stu."

Şaşkınlığımı gizlemek için elimden geleni yaparak

Cole'a minnetle sııttım.

Gülümseme karşısında neredeyse gözleri kamaşmış gibiydi, bana hızla göz kırptı.

"İyi mal," dedi Stu, görünüşe göre iki çalışanı arasındaki garip etkileşim. "Bugün hangi odadayım o zaman?"

"Benim," dedi Cole. "Bugün Rae'nin izin günü, o yüzden onun odasını ben alacağım." Stu'nun yanından geçip Steely'ye başıyla işaret etti. "Nasıl gidiyor?"

"Evet, fena değil." Yine de kaşlarını çatı. "Birlikte geçirdiğimiz on beş yıldan sonra, karım sonunda omzumda bir kadının adının yazılı olduğunu fark etti." Bana inanamayarak baktı.

"On beş yıl. İlgisizlikten bahsediyorsun, ha?"

Stu, "Dürüst olmak gerekirse, bu küçük bir senaryo ve adı da 'Cherry'," dedi.

"Evet, onun argümanı buydu. Ona eğer bir kadın değilse 'Cherry' kelimesinin ne anlama geldiğini düşündüğünü sordum. Bunun lanet bir şarkı adı olduğunu düşündüğünü söyledi." Steely iç çekti.

"Her neyse, bu konuda sinirlendi, ben de ona böyle saçma bir şeyi kanıtlamak için bir tane yaptıracağıma söz verdim. Bilmiyorum. O yüzden hadi yaptıralım." Cole kıkırdadı ve Steely ciddi bir bakışla onu duvara yapıştırdı. "Asla bir kadının ismini cildine yazdırma. Asla."

Stu Cole'a sırtı. "Bunu görmezden gelecektir, Steely. Onu çok iyi tanıyorum." Cole gizemli bir gülümseme ve yarım bir omuz silkmeye karşılık verdi. "Peki bu fuar olacak mı..." Stu kaşlarını çatı. "Kahretsin, onun adı ne? Jessica, değil mi?"

Hemen başımı dosyalarımın arasına gömmek istedim. I Gerçekten de güzel Jessica hakkında hiçbir şey bilmek istemiyordum ama Cole cevap vermeden önce bana esrarengiz bir bakış fırlatarak arkamı dönmemi engelledi.

"Hayır." Tekrar Stu'ya baktı. "Ayrıldık."

Nefes almayı bıraktım.

"Ah, peki bu sefer ne oldu?"

Steely arkadaşına, "Sen her şeye burnunu sokan bir herifsin," diye çıkıştı. Stu onu görmezden geldi. "Eee?"

"Sadece iki hafta çıktıktan sonra dairemi kafasında yeniden dekore etmeye başladı."

Stu ürperdi. "Cling-on."

"Tanrım, evet."

Başımı eğip en son üzerinde çalıştığım dosyaları çıkarmaya başladığımda Cole'un acı dolu ifadesi gözümün önünden gitmiyordu. Onları dijital ortama aktarma işlemini bitirmeye hâlâ yaklaşamamıştım. Çalışmaya başladığımda, korktuğum tüm sıcak ve bulanık duygular Cole'un o gün için ateşkes ilan etmesinden bu yana gelişmekte olduğunu kabul etmek, Cole'un gerçekten ve gerçekten kaçınmam gereken türden kötü bir çocuk olduğuna dair yeni kanıtlarla dağıldı.

Jessica için üzüldüm.

Muhtemelen Cole'a kanepesi için minder falan almasını önermişti ve Cole bunu bekârlığına yönelik bir tehdit olarak yorumlamıştı.

Göt.

Stu ve Steely'ye geçici bir süreliğine el sallamak için başımı kaldırdım.

Steely'nin yeni dövmesi üzerinde çalışmak için arka tarafa geçtiklerinde vedalaştım ve sonra tekrar dosyalara baktım.

Ama Cole'un bakışlarını üzerimde hissedebiliyordum.

Sinirlerimi yatıştırarak ona baktım ve bir şekilde boğazımda düğümlenen kelimeleri çözmeyi başardım.

"Teşekkür ederim."

Cole'un dudakları eğlenerek seğirdi. "Gördün mü? O kadar da zor değilmiş, değil mi?"

"Senden hâlâ hoşlanmıyorum."

Mizah gözlerini terk etti. "Hislerimiz karşılıklı." Başını salladı, ifadesi artık okunamazdı. "Sen gerçekten de büyük bir hayal kırıklığısın, Shannon MacLeod."

Başka bir şey söylemeden patronumuzu arka tarafa kadar takip etti ve beni sersemletti.

Sözleri kulağa neredeyse üzücü geliyordu.

* * *

O noktada gerçekten de bugün için en kötüsünün sona erdiğini düşünmüştüm. Cole ve ben birleşik bir cephe oluşturmştuk ve Stu yeterince mutlu görünüyordu. Ancak yanılmışım.

Stu dövmeıı bitirdikten sonra Steely'ı dışarı çıkardığında ve kapı arkadaşının arkasından kapandıktan sonra bana döndüğünde yanıldığımı anladım. Beni öyle bir inceledi ki

Stu'nun on beş yıl önce yaptırdığı bir adamın dövmesinin fotoğraflarını tararken içim kıpır kıpır oldu. Cehennemın kapılarına doğru motosiklet süren kaslı ve çıplak bir hatun resmiydi. Rahatsız ediciydi ama sanat eseri harikaydı.

"Burada iyi anlaştığını duyduğuma sevindim, Shannon."
Bu bir soru muydu? Soru gibi geldi.

Gerildim.

"Evet, harika gidiyor." Cole aniden ortaya çıktı ve bana doğru yürüdü.

Garip bir şekilde, onu gördüğüme hiç bu kadar sevinmemiştim.

Stu ikimize de baktı ve sonra başını salladı. "Harika. Bunu duyduğuma sevindim. Cole'un doğum günü partisinde görüşürüz o zaman?"

Doğum günü
partisi mi? Ne
dedin?

Panik. Evet, kalbimin göğsümde o korkunç çırpınma hareketini yapmasına neden olan şey kesinlikle panikti. "Uh-"

Cole bana ulaştı ve kolunu omuzlarımdan geçirerek beni yanına çekti. Sertleşmemek için elimden geleni yaptım. Aslında kendimi ona bırakıyordum. Onun zayıf, sert bedeninin yumuşak bedenime baskı yaptığını hissederek kızardım.

Başım zar zor omzuna ulaştı.

Ondan nefret ediyorum, ondan nefret ediyorum, ondan nefret ediyorum, ondan nefret ediyorum, hızla ısınırken ve tahrik olurken kendime hatırlatmak için kafamın içinde zikrettim.

"Tabii ki orada olacak." Cole beni sıktı ve sol göğsüm onun göğsüne yaslandı.

Aman Tanrım.

Gülümsemeye çalıştım ama bunun titrek bir gülümseme olduğundan emindim çünkü Stu'nun yüzünde şüpheli bir ifade vardı. Ancak, bu şüphe yerini bir zevk parıltısına bıraktı.

Cole ile aramızda geçenler hakkında yanlış bir izlenim edindiğini çabucak fark ettim.

"Oh." Başını salladı ve bir parmağını burnuna dokundurdu. "Anladım seni."

Hayır, bizi yakalayamadı! Bizi hiç anlamadı.

"İyi eğlenceler, çocuklar." Güldü ve giriş kapısını açtı. "Yakında görüşürüz!"

Stu ön pencerelerin görüş alanından çıkar çıkmaz Cole'un kucağından sıyrıldım ve ellerim kalçalarımaya gitti. "Doğum günü partisi mi?"

Kuşatılmış görünen Cole başını salladı. "Arkadaşım Hannah doğum izninde. Çok sıkıldı. Son derece sıkıldı. Sıkılmış, hamile en iyi arkadaşımaya, ne kadar istemesem de bana doğum günü partisi veremeyeceğini söyleyemem. şu anda buna ihtiyacım var."

Bu cümlede uğraşmak istemediğim çok şey vardı. "Gitmem gerektiğini sanmıyorum."

"Bu tamamen sana kalmış ama Stu orada olacak ve ikimiz çok iyi anlaştığımız için senin neden orada olmadığını merak edecek. Tanıdığım herkes orada olacak."

Hayal kırıklığı içinde homurdandım.

Cole verdiği tepki karşısında kaşlarını kaldırdı. "Merak etme tatlım. Bu şeyde yollarımızın kesişmesi pek olası değil. Orada olduğunu bile fark etmeyeceğim."

Ve bir kez daha tahrik edici son sözü söyleyerek uzaklaştı!

BÖLÜM 7

Oda bir bodrum katı olduğu için doğal olarak karanlıktı, ancak tüm oyuklara sıcak aydınlatma yerleştirilmişti.

Etrafı ve kaldırım taşı zeminleri kilimler kaplıyordu. Odanın arka tarafında yer alan barın solunda, küçük bir aileyi birkaç hafta boyunca doyurmaya yetecek kadar açık büfe yemek bulunan iki uzun masa vardı. Standlar odanın kenarlarına yerleştirilmişti ve insanlar çoktan çoğunu.

Ne balonlar, ne pankartlar, hiçbir şey yoktu. doğum günü pastası bunun gerçekten de bir doğum günü partisi olduğunu gösteriyordu ki bu da bana Hannah'nın en iyi arkadaşını oldukça iyi tanıdığını söylüyordu.

"Neden yine buradayım?" Rae'ye söyledim.

Günlerdir karşı çıkmama rağmen bir şekilde Rae ve Mike'ın yanında duruyordum.

Fire adlı iki katlı gece kulübünün bir parçası olan bodrum katındaki bar. Bodrum katı Cole'un arkadaşı Hannah tarafından organize edilen ve kulübün sahibi Braden Carmichael'ın ev sahipliği yaptığı parti için özel bir etkinlik süitine dönüştürülmüştü. Ve evet, Rae bana Braden'in J. B. Carmichael'ın kocası olduğunu söyledi.

Rae, Mike'ın yanına eğilerek, "Çünkü çok seksi görünüyorsun ve bu Cole'un canını sıkacak ve beni çok eğlendirecek," dedi.

Yüzümü ona çevirdim ama içten içe iltifatından memnun olmuştum. Hiç mantıklı değildi ama bu gece en iyi halimle görünmek istiyordum.

Saçlarım her zamanki gibi açıktı ama yumuşak olmasına ve dağınık olmamasına özellikle dikkat etmiştim. Üzerimde siyah, vücudu saran kısa bir elbise, siyah çoraplar ve siyah

ince gümüş topuklu süet botlar. Aksesuar kullanmadım. Makyajım taze ve hafifti - rujum, göz farım ve ojem şeftaliydi çünkü ten rengime ve saçıma çok yakışan bir renkti.

Elbise kısa ve topuklar yüksek olduğu için bacaklarım daha uzun görünüyordu. Takı ve renk kullanmadığım için bu gece tüm işi elbise ve saçım yapıyordu.

Tony odanın öbür ucundan el salladı, sadece bu hareketi bile bakışları üzerime çekti. Bize doğru yürüdü. Güzel bir takım elbise giymiş, elini Simon'inkine kenetlemişti. Simon koyu renk bir kot pantolon ve üzerinde Banksy baskısı olan beyaz bir tişört giymişti. Tony bana ulaşır ulaşmaz iki yanağıma da birer öpücük kondurdu. Geri adım attığımda gözleri heteroseksüel bir erkekten beklenecek bir titizlikle beni taradı. "Görünüyorsun bellissima," diye mırıldandı gırtlaktan.

Cidden, adam cinsel karizma sızdırıyordu.

Onun ötesindeki yabancılar yine bize bakıyordu ve ben grubu tararken tanıdık bir yüzle karşılaştım. Cole. I yüzüm kızardı ve dikkatimi tekrar Tony'ye çevirerek teşekkürlerimi mırıldandım.

Tony, Rae ve Mike'ı selamlamak için döndü ve Simon yanımdaki yerini aldı. "Çok seksi görünüyorsun, Shannon."

Minnetle gülümsedim. Kendimi tamamen yersiz ve derinliksiz hissediyordum ama iyi görünüyordum ve takdir ediliyordum, Özellikle de Tony ve Simon'ın (ki onlara hayranlık duymaya başlamıştım) söyledikleri beni biraz daha iyi hissettirdi. "Sen de seksi görünüyorsun. Ama sen her zaman öylesin." Bu doğruydı. Çöp torbası giyip seksi görünebilirdi.

"Simon," dedi alçak, hoş bir ses ve soluma döndüğümde bunun çarpıcı ve çok hamile bir kadına ait olduğunu gördüm

sarışın kadın. Kollarını uzattı ve Simon ona doğru adım atarak onu nazikçe kucakladı.

"Hannah, harika görünüyorsun, tatlım."

Oh. Demek Hannah buydu. Simon'a gülümserken onu inceledim. Bu Cole'un en iyi arkadaşıydı.

Bakışları bana kaydı ve kahverengi gözlerinin merakla dolup taşığını görebiliyordum. "Tanıştır beni, Sy."

Öyle yaptı ve sonra beni hemen onunla yalnız bıraktı.

Hannah dostça bir gülümsemeyle elini bana uzattı, ben de kendi elimle tuttum. Küçük bebek yumrusuna başımı salladım. "Tebrikler."

"Teşekkürler." Karnını sıvazladı ve sonra sola doğru başını salladı. "Bu bizim ikincimiz."

Bakışlarını son derece uzun boylu, geniş göğüslü bir adama doğru takip ettim. omuzlu, harika karamel tenli, gerçek olamayacak kadar iyi görünümlü bir adamdı. Tanımadığım siyah saçlı bir adamla konuşuyordu, elinde koyu kıvrıkcık saçlı küçük bir kız tutuyordu.

Sağ kolunu, onun tıpatıp aynısı olan küçük bir çocuk sol elini tutuyordu.

"Kocam Marco," dedi Hannah. "Kızımız Sophia ve üvey oğlum Dylan."

"Çok güzel bir aileniz var," dedim içten bir duyguyla.

Hasret göğsümde hafif bir ağrıya neden oldu.

Gülümsedi. "Beni meşgul ediyorlar." Aynen böyle, onun bakışları sorgulayıcı bir hal aldı. "Demek INKarnate'in yeni resepsiyon görevlisi sizsiniz?"

Cole'un ona benim hakkımda ne söylediği konusunda hiçbir fikrim olmadığını fark ettim. "Evet" cevabım temkinliydi.

"Hmm."

Bekledim, ama anlaşılan bu konuda ondan alabileceğim tek şey buydu, çünkü ağzından çıkan bir sonraki kelime "Şimdiye kadarki en iyi saça sahipsin" oldu.

Güldüm ve aramızdaki gerginlik biraz olsun azaldı. "Teşekkür ederim."

"Saçını nasıl bukle bukle yapıyorsun? Düzleştiriciyle mi yoksa saç maşasıyla mı?"

"Lüle lüle saçlar doğal," diye araya girdi Rae. "Kaltağın saçları her zaman böyle doğal görünüyor."

Rae'ye alışkın olduğu belli olan Hannah, onun bana kaltak demesine gözünü bile kırpmadı. Sadece güldü, bize ücretsiz bardan ve büfeden almamızı söyledi ve diğer insanların arasına karışmak için uzaklaştı.

Etrafımdaki topluluğa, tanımadığım yüzlere, yetişkinlerin arasında koşuşturan ve gülen küçük çocuklara baktım. Bu kadar kalabalık olmasını beklemezdim.

Çocuklar, ama birden partinin Pazar akşamı neden bu kadar erken başladığını anlamışlardı. Stüdyoyu bile erken kapatmıştı. Patronumuzun dev cüssesini dipte, kendisine hayranlıkla bakan kıvrırcık saçlı sarışın bir kızla konuşurken gördüm.

Bu bir aile partisiydi ve uğruna verildiği adamla benim zihnimde tamamen çelişiyordu.

"Cole çok insan tanıyor."

"Evet," dedi Rae ve elimi tuttu. "Ve hangisiyle tanışmak istediğini biliyorum."

Rae hiç acımadan beni odanın içinde sürüklemeye başladı.

Ona karşı mücadele etmek sadece dikkatleri üzerimize çekecekti.

mahcup olmak üzere.

Rae'nin yazarın fotoğrafından tanıdığım çekici bir sarışının önünde aniden durmasıyla tökezleyerek durduğumda haklı olduğumu anladım.

Onu gördüğümde donakaldım. Uzun boylu, iri yarı, yaşlı bir adama doğru eğildi. Koyu renk saçlarının kenarlarında biraz kır vardı,

Ama bu onu sadece olduğundan daha seçkin bir görünüme kavuşturuyordu. Şaşırtıcı soluk mavi gözleri benim aracılığım.

Rae ve ben çiftin konuşmasını bölmüştük.

Zemin, yut beni. Lütfen.

"Joss, Braden," dedi Rae neredeyse militan bir tavrıyla.

"Bu Shannon." Beni nazıkçe öne doğru itti ve ben Joss'a gergin bir gülümseme verdi. "O benim yeni ev arkadaşım ve INKarnate'teki resepsiyonistimiz. Senin kitaplarının hayranı, Joss."

Joss sanki rahatsızlığımı hissetmiş gibi bana nazik bir gülümseme verdi. Kuşkusuz bunu hissetmek için bir yazarlık dehası olmak gerekmezdi. Onunla tanıştığım için ne kadar gergin olduğuma şaşırarak elini sıktım. Muhtemelen bu yüzden ağzımdan dökülen sonraki kelimeler filtrelenmemişti ve

İstediğimden çok daha fazlasını açıkladım. "Sadece kitaplarınızın önemli olduğunu bilmenizi istiyorum. Geçen yıl hayatımın en kötü aylarında bana yardımcı oldular."

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz gerildim, ve üç arkadaşım fark etti. Rae fark etti. Kolunu bana doladı ve saçlarıma bir öpücük kondurabilmek için beni kendine çekti. Beni nazikçe bıraktı ve uzaklaştı, beni peşinden bakakaldım.

Bazen o kadın beni çok şaşırtabiliyordu.

Dikkatimi tekrar Joss ve Braden'a çevirdiğimde, ikisinin de aynı endişe ifadesini takındığını fark ettim.

"Bu gerçekten çok anlamlı," dedi Joss ve Amerikan aksanının İskoç aksanıyla biraz bölündüğünü fark ettim. Rae'ye göre Joss on yedi yıldır İskoçya'da yaşıyormuş. "Glasgow'dan taşındığınızı duydum. Buraya nasıl alıştınız?"

"Güzel, teşekkür ederim. Bu şehri her zaman sevmişimdir."

Yanıt olarak gülümsedi ama hâlâ beni değerlendirdiğini görebiliyordum. "Şey... biliyorsun biz sıkı bir grubuz burada . . . bir şeye ihtiyacın olursa . . ." Omuz silkti.

Şaşırmıştım.

Destek teklifi, benimle daha yeni tanışmışken beni arkadaş gruplarının bir parçası olarak kabul etmesi beni çok şaşırttı. Kendi ailemin de beni kabul etmediği gerçeğini düşündüm.

Kız kardeşimin haftalar önceki açık mesajından beri benimle hiç iletişime geçmedi ve bu yabancıнын nezaketi yüzünden başka tarafa bakmak zorunda kaldım.

beni gözyaşlarına boğmuştu.

Gözlerimi telaşla kırıştırdım ve tekrar sarı bukleli kıza baktım. Şimdi o bir çobanı güdüyordu.

Küçük çocuklardan oluşan bir grup açık büfe masasına doğru ilerliyordu. Daha yakından baktığımda, Joss'un eğik gözlerine ve gülümsemesine sahip olduğunu görebiliyordum. "Senin kızın mı?"

"Nereden biliyorsun?" Joss bakışlarımı takip ederek, dolgun ağzında bir sırıtışla konuştu. "Bu bizim kızımız Beth ve onun elini tutan küçük siyah saçlı çocuk da bizim oğlumuz, Luke."

Herkesi gözümün önüne getirerek odaya göz gezdirdim. "Büyük bir aile," diye mırıldandım.

"Biz bir tür kabileyiz, gerçekten," diye şaka yaptı Joss.

Gülümsedim ve bir adım geri çekildim. "Neyse, sizi gecenize geri dönmeniz için yalnız bırakayım. Sizinle tanışmak bir zevkti."

"Sen de Shannon."

Braden, "Ve unutma," diye konuştu ve ben anında ona hayran kaldım. Etrafındaki hava Cole'da olduğu gibi çatırdıyordu. Joss'a odaklandığım için fark etmemiştim ama kocası gerçekten çok seksiydi. "Bir şeye ihtiyacın olursa sorman yeterli."

Vay canına. Bu çok hoştu. "Çok nazıksınız." Başımı sallayarak teşekkür ettim ve Cole'un hayatında böyle insanlar olduğu için şanslı bir orospu çocuğu olduğunu düşünerek oradan uzaklaştım.

* * *

Bir saat sonra neredeyse herkesle tanışmış, ikizler ve Karen ile de görüşmüştüm. Haftalar önce ilk gece tanıştığımızdan beri onlarla fazla vakit geçirmemiştik ama Dostça tavırlarından Cole'la olan savaşımı bilmedikleri anlaşılıyordu.

Umutsuzca herkesin adını hatırlamaya çalışıyordum ama aklımda kalanlar sadece Cole'un arkadaşlarının adlarıydı. Geniş aile ya da Joss'un deyimiyle kabile. Önce Tony beni uzun boylu, ince bir kadınla tanıştırdı. muhtemelen gerçek hayatta tanıdığım en güzel kadındı. O

muhteşem, açık yeşil gözleriyle

Cole'un kız kardeşi Jo olduğunu öğrenince şaşırdım. Kocası Cameron bana Cole'u hatırlatıyordu, görünüş olarak değil ama tavır olarak.

Giyiminden ve duruşundan Cole'un hayatında büyük bir etkisi olduğunu anlayabiliyordum. Kızları Belle de yanlarındaydı ve beni görür görmez kendini bana attı ve saçımla oynayıp oynayamayacağını sordu. Tabii ki gerçek hayatta daha da sevimliydi, bu yüzden Jo beni patronu ve amcası Mick, karısı Dee ve Mick'in kızı Olivia ile tanıştırırken bunu yapmasına izin verdim.

Olivia çekici bir esmerdi, Amerikalıydı ve Gülüşü ve kocası Nate kadar beni büyüleyen bir mizah ve kişilikle köpürüyordu.

Tony beni Nate hakkında uyarmış olsa da, kendimi gerçeğe hazırlamanın hiçbir yolu yoktu. O kadar yakışıklıydı ki. Görünüşü, gülümsemesi, kendine güveni, her şeyiyle bir oyuncu olduğunu haykırıyordu... ta ki karısına ve iki kızına bakana kadar. Herkes onların onun için dünyalara bedel olduğunu görebilirdi.

Sonunda Braden'ın kız kardeşi Ellie, kocası Adam ve iki oğluyla tanıştım. Ellie, hemen sevmekten kendinizi alamayacağınız kadınlardan biriydi. O aşağıdan yukarıya Dünyevi, sıcak ve sevecen biriydi ve bir insanı nasıl rahatlatacağını çok iyi biliyordu. Annesi ve üvey babasıyla tanıştıktan sonra, Elodie ve Clark, onun bu nitelikleri nereden aldığını hemen anladım.

Kabileyle tanışmak çok etkileyiciydi.

Daha da ezici olan, ara sıra hissettiğim o huzursuzluktu, içimde çalkalanan bir huzursuzluk Cole'un arkadaşları ve ailesiyle tanıştıkça içim içimi yiyor ve dalga dalga üzerime geliyordu.

Omuz silkmeye çalışarak, bir kadeh şarap sipariş etmek için bara doğru yürüdüm, kendime birkaç dakika ayırmayı umuyordum.

Bana yaklaştığı anda anladım.

Onu hissettim.

Çevremden Cole'un yanıma doğru kaydığını gördüm. Bara yaslanışını izlemek için döndüm. Bu gece her zamankinden daha da muhteşem görünüyordu. Kolları kıvrılmış elbise gömleği, siyah yelek ve siyah takım elbise pantolonu. İlginç bir gümüş cep saati yeleğe bağlıydı. Her zaman taktığı siyah deri bileziklerle birlikte deri bir aviator saat takıyordu. Nedense bu saat ve bilezikler onda inanılmaz derecede seksi duruyordu. Belki de bunun nedeni bileklerine dikkat çekti, bu da dikkatleri Güçlü ön kolları dikkatleri dövmelelerine çekmiş, dövmeleleri de ...

Anladın sen onu.

Gözlerim yüzüne kaydı ve anında ısındı. beni boğuyordu. Açgözlü bakışları, bariz bir şekilde cinsel ve aynı zamanda dehşete düşüren bir şekilde üzerimde dolaşıyordu. Gözlerimiz buluştu.

"Bu gece ailemden duyduğum tek şey Shannon MacLeod'un ne kadar sevimli olduğu."

Benden hoşlandıkları için içten içe zevkle kızardım, ama ona cevap vermedim. Benden ne söylememi istediğini gerçekten bilmiyordum.

Yanıt vermemek yanlış bir yoldu, çünkü açıkça onu kızdırdı. "Bana senin bu versiyonunla neden tanışmadığımı söylemek ister misin? Hayır... bekle." Yakınına eğildi, yeşil gözleri öfkeyle parlıyordu. "Onunla tanıştım, ama o on beş."

Barmenin gelmesini dileyerek gözlerimi hızla başka yöne çevirdim. Saniyeler sonra sinirli bir homurtu duydum ve ardından

Cole yanımdan uzaklaştı. Kocaman bir oh çektim ama Hannah'nın bana doğru aceleyle geldiğini görünce rahat bir nefes aldım. Önümde durduğunda kaşlarını çatı.

"O da neydi?" diye sordu, Cole'un gittiğini varsaydığım yönü işaret ederek.

"Hiçbir şey."

Hannah gözlerini kıstı. "Cole benim en iyi arkadaşım ve bana her şeyi anlatır, bu yüzden sana asıldığını biliyorum ve

onu vurdun. Verdiği tepki nedeniyle onu muhtemelen pek de hoş olmayan bir şekilde vurduğunuzu da biliyorum. Cole

Hayatının büyük bir bölümünü yatay bir şekilde geçirir, o kadar rahattır ki onu bu kadar sinirlendirip çileden çıkarmak için çok şey gerekir. Bu ona göre değil."

"Ben sadece gerçeği söyledim." Kendimi savundum çünkü Görünüşte iyi olan bu insanların beni sevmemesini istemedim. "Ona bir oyuncu olduğunu bildiğimi söyledim. ilgileniyorum."

Hannah şaşırmış görünüyordu. "Şaka yapıyorsun, değil mi?" Başımı salladım.

"Cole mu? Bir oyuncu mu?" Gülerek güldü. "Kafan mı güzel?"

Kıpırdamadan durdum, tepkisinden hiç hoşlanmamıştım. Gülümsedi ama bakışlarında bir inançsızlık vardı.

"Shannon, Cole Walker'ı on dört yaşındaki utangaç bir çocukluğundan beri tanırım.

benimle iki kelime bile konuşamayan bir adam. Cole kesinlikle bir oyuncu değil."

Söyledikleriyle başa çıkmakta zorlandım ve Bu mücadeleyi yüz ifademden uzak tuttuğumdan şüpheliydim. "O çok kötü bir çocuk," diye ciyakladım.

Kıkırdadı. "Hayatta olmaz."

"Ama ... ama o çok ukala ve flörtöz ..." İçimdeki huzursuzluk birdenbire anlam kazanmaya başlayınca sözümü yarıda kestim.

"Etrafı, iş flört etmeye gelince kendini tutamayan erkeklerle çevriliydi.

eşlerine karşı çirkinleşiyorlar. Her biri" -odanın etrafını işaret etti- "kendini beğenmiş, kibirli,

aşırı özgüvenli herif." Sırıttı. "Ama eşlerine daha sadık ya da sevgi dolu bir erkek bulamazsınız." Onun

ifadesi ciddileşti. "Hepimiz çok şey atlattık. Cole da öyle. O da bizim gibi neyin önemli olduğunu biliyor. Ve o da

hayatındaki erkekler tarafından derinden etkilenmiştir. Cole

hiçbir zaman sıradanlığı sevmemiştir. Jessica ve

Muhtemelen alkolün neden olduğu tek gecelik ilişkiler yaşamış olan Cole, bugüne kadar sadece ilişkiler yaşamıştır. Yuva kurmak için doğru kadını arıyor. O bir romantik."

Gözleri

derin bir şefkatle parıldıyordu. "O aynı zamanda tanıdığım en iyi adamlardan biri. Onu çok seviyorum ve ... Onun için sadece en iyisini istiyorum," diyerek sözlerini tamamladı.

Konuşmasını bitirir bitirmez kendimi çok kötü hissettim. Kesinlikle, gerçekten berbat.

"Senin gibi oyunculara saygı duymuyorum. Senden hoşlanmıyorum. Sana güvenmiyorum. O büyüleyici gülümsemenin ardında boş vaatlerden başka bir şey yok. Bana sunacak gerçek bir şeyin yok.

kendini senin flörtünün kurbanı olarak bulan herkes. Ancak onlarla benim aramdaki fark, senin gerçekte ne olduğunu göreceğ kadar zeki olmam.

Hiçbir şey."

"Çok da mantıklı olmayan ama yine de mantıklı olan komik ve rastgele benzetmeyi unutun. Bu da ne? neden bahsediyorsun?"

"Cole. Kötü çocuk."

"Doğru."

"Ne?"

"Hiçbir şey. Bunu kendi başına çözmene izin vereceğim, seni lanet olası uyuşuk kaçık."

Anılar karşısında gözlerimi sıkıca kapattım. "Ben tam bir kaltağım."

Hannah'nın elini kolumda hissederek gözlerimi açtığımda bana şaşırtıcı bir nezaketle baktığını gördüm. "Nedense bunun doğru olduğuna inanmıyorum."

Ve bu esrarengiz yorum üzerine uzaklaştı, suçluluk duygumu büyük bir bardak kırmızı şarapta boğmak için beni terk etti.

BÖLÜM 8

Bir keresinde on yaşımıdayken büyükbabama eski eşyalarını atması için yardım etmişim çünkü büyükannem yıllık bahar aylarını geçiriyordu.

ve bir şekilde büyükbabamın eşyaları her zaman temizliğin en ağır yükünü çekerdi.

Büyükbabamın her yerde kitapları vardı. Hatırlıyorum da Oturma odasının köşesine gelişigüzel yığılmış kitapları kapıyor ve ona atılıp atılmayacaklarını soruyordu.

Dışarı. Cevabı anında ve çok kararlı bir şekilde hayır oldu.

Yüzümü ekşittim ve neden başka kimse çıkmadığı için

Muhtemelen çok sıkıcı kapakları olan kitapları bile

duymuştum. Büyükbabam beni azarlamış ve kitapların

içinde okuduğu en iyi hikayelerin olduğunu ve onları sadece

kötü pazarlamalarına göre yargılamamam gerektiğini

söylemişti.

O zaman tam olarak anlamamıştım ama sanırım bana bir kitabı kapağına bakarak yargılamamamı söylüyordu.

Eski bir klişe.

Klişe olabilir ama asla unutmamam gereken bir ders.

Hannah'nın Cole'un gerçek karakteri hakkındaki

ifşaatlarından sonra partiden hemen ayrıldım. O gece zar

zor uyudum, Cole'u benim bakış açımdan kötü bir

pazarlama olarak değerlendirdiğim için suçluluk duydum.

Suçluluğun ortasında pişmanlık ve daha büyük bir şey

vardı. Bir şey

biraz panik gibi.

* * *

Ertesi gün isteyken Cole'un yanında nasıl davranmam gerektiğini bilmiyordum. Her zamanki gibi işe geri dönmüş gibiydim.

Çünkü stüdyonun ön kapısını iterek açtığımda beni karşılamaya gelmedi.

Simon kahvesini benden alırken biraz daha kötü görünüyordu. "Çok şükür," diye mırıldandı. "Dün gece beş biradan sonra viskiye başladım." Kahvesinden bir yudum aldı ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Nereye kaçtın?"

Omuz silktim, zaten rahatsızdım. "Evdeyim. Baş ağrısı."

Bana inanmaz bir bakış attı.

Ağır bir iç çekişle ona gerçeği söyledim. "Sanırım Cole hakkında pek de hoş olmayan bazı varsayımlarda bulunmuş olabilirim."

"Bunun ikiniz arasındaki soğuk savaşla bir ilgisi var mı?"

Başımı salladım. "Ve şimdi bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum." "Neden ona iyi davranmakla başlamıyorsun?"

"Güzel mi?"

"Güzel."

Böyle bir kaltak olduktan sonra bu değişikliği nasıl yapacağımı bilemediğim için kahveme baktım.

Simon'ın bakışları. Son birkaç haftadaki davranışlarımdan utandığımı hissettim. Bunu nasıl telafi edebilirdim ki?

Kahvemi düşündüm. "Cole ne içiyor?" Simon kıkırdadı.

"Bir cortado. Tek şekerli."

"Kahve dükkânı hemen köşeyi dönünce," diye düşündüm. "Öyle." Simon sırtıttı. "Senin için masaya bakacağım."

Ben de onun gülümsemesine minnettar bir gülümsemeyle karşılık verdim.

Ceketimi omuzlarıma atıp aceleyle kafeye gittim. Beş dakika bile geçmeden stüdyoya geri döndüm. Cole'un cortado'suyla içeri adımımı atar atmaz, Simon bana göz kırptı ve çalışma odasına gitmek üzere resepsiyondan ayrıldı.

Cole'un kahvesine baktım ve karnımdaki kelebeklerin uçuştığını hissettim. Sinirlerime karşı kendimi güçlendirerek omuzlarımı geriye attım ve çalışma odalarına doğru yöneldim.

Cole'un odasının kapısında durdum, neredeyse tamamen sinirlerim bozuldu. Bir ayak bileğiyle

oturuyordu.

Karşı dizine yaslanmış, eskiz defteri kucağında ve çizdiği şeye konsantre olmuş bir şekilde başını eğmiş.

Gerçekten yakışıklıydı. Bunu biliyordum. Onunla tanıştığım andan beri bunu biliyordum, ama bu duygu geri-

On beş yaşındayken hissettiğim o duyguyu hissediyordum ve onun yeşil gözlerine mutlak bir zevkle bakıyordum. Bu Başka bir kişi hakkında özel bir şey fark ettiğinizde ve o kişi çekici olmaktan çıkıp

düpedüz seni tekmeleyecek kadar yakışıklı.

Son birkaç gün içinde Cole hakkında çok şey öğrenmiştim.

Artık o kadar yakışıklıydı ki.

Göz ucuyla beni gören Cole şaşkınlıkla başını kaldırdı.

Sessiz sorusuna yanıt olarak iki adım öne çıktım ve kahveyi ona doğru ittim.

Bir kaşını kaldırdı. Bu hareket kelimelerle ifade edilemeyecek kadar seksiydi.

Elim titredi.

Cole kahve fincanının sarsıntıyla titremesini izledi ve onu benden almak için uzandı.

Silahı eline aldıktan sonra odadan çıktım ve koridordan aşağıya doğru kaçtım.

Masamda durmuş, kesik kesik nefes alıyordum. Muhtemelen bir dövme stüdyosunda çalışmış en havasız insan olduğum için içten içe kendimi azarladım.

* * *

Aradan on dakika bile geçmeden Cole'la tekrar yüz yüze gelme cesaretini bulmak zorunda kaldım çünkü bir müşterisi vardı. Bunu ona her zamankinden daha sıcak bir nezaketle bildirdim ve beni resepsiyon alanına kadar takip ederken meraklı bakışlarını sırtımda hissedebiliyordum.

Başımı işime gömdüm ve çalışma odasına döndüğünde derin bir oh çektim.

Bir saat sonra, aklım hala son olaylarda kalmışken, ön kapı açıldığında çok şaşırdım.

Kapı zili çaldı, bir müşteriyi işaret ediyordu, sadece kafamı kaldırıp Cole'un son eski sevgilisi Jessica ile karşılaştım.

Her zamanki coşkusuyla masaya doğru yürüdü.

"Merhaba, Shannon. Cole boş mu?"

Kafam karışmıştı, başımı salladım. "Bir müşterisi var." "Bekleyeceğim."

"Um ... tamam ..."

Gülümsedi ve deri koltuklardan birine kıcını dayadı ve sanki

Yerleşmek.

Cole ondan ayrılmıştı, değil mi?

Sonraki kırk dakika boyunca kafamı işime vermeye çalıştım ama arada bir gözlerim genç sarışının hâlâ orada olup olmadığını kontrol etmek için kalkıyordu.

Öyleydi.

Onu incelerken Cole için kesinlikle yanlış olduğuna karar verdim. Çok genç, çok kabarcıklı ve yüzünüzde ve çok, çok fazla sarışın.

Önyargılı olduğumdan falan değil.

Cole'un yaklaşan sesini duyunca, bu sahnenin nasıl gelişeceğini görmek için merakla bekledim. Ana stüdyoda beliren Cole, bekleme alanındaki Jessica'yı fark edemeyecek kadar müşterisiyle bakım sonrasını tartışmakla meşguldü. Adamı bana doğru getirdi ve ben gülümserken Jessica'ya doğru hafifçe başımı salladım.

Cole gözlerini bana çevirmek üzereydi ki gözlerini iki kez kaçırdı. Kaşları hemen bir araya geldiler.

Cole'un müşterisine kartını geri vererek Cole gibi ben de ona veda ettim ve beyefendinin gitmesini bekledim.

"Son kırk dakikadır seni bekliyor," dedim ona nefesimin altında.

Cole sinirli görünüyordu. Nefes vererek Cole'un yanına gitti ama Cole daha ona ulaşmadan Cole kanepeden fırladı ve ona doğru koşmaya başladı. Küçük bir kız çocuğu gibi kollarını ona doladı ve Cole sendeleyerek geri çekildi, hemen dirseklerinden tutarak onu nazikçe itti. "Jessica, burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Konuşmamız gerek," dedi güzel gözlerini ona dikerek. İyiydi. Bunu ona verirdim.

Görünüşe göre yeterince iyi değil. "Jessica, söylememiz gereken her şeyi söyledik."

"Ama seni özledim." Anında yalvarma moduna geçince tepem attı. "Daha iyisini yapabilirim, söz veriyorum."

"Kendinize biraz saygınız olsun!" diye bağırmamak için kendimi zor tuttum.

Düşünmeye başlamıştım, belki de, daha fazla Muhtemelen, Jessica gerçekten de Cole'un onu suçladığı kadar yapışkandı.

"Jessica, hiçbir şey yapmak zorunda değilsin." Cole nazik davranmaya devam etti, ki çoğu erkeğin şimdiye kadar Jessica'nın kışına tekme basmış olacağını düşününce bunun iyi bir davranış olduğunu düşündüm. "Birbirimiz için doğru kişi değiliz tatlım."

Gözleri yaşlarla doldu. "Öyleyiz. Seni seviyorum." Ağzım açık kaldı.

Evet. Tam bir yapışkan.

Zihnimin gözünde kırmızı bir uyarı işareti yanıp sönmeye başladı. Cole da en az benim kadar şaşkın görünüyordu. "Jessica. . ."

Onu kurtarma dürtüsü beni ele geçirdi. "Cole," diye seslendim. "Simon'ın sana arkada ihtiyacı var."

Şaşkın bakışları benimkilere kaydı, bakışlarında rahatlama vardı. "Doğru, elbette." Jessica'ya döndü. "Bak, şu an gerçekten kötü bir zaman. Yanlış bir izlenime kapıldıysan özür dilerim, ama böyle bir şey olmayacak."

Kadın ona kuşkuyla bakmaya devam edince kendimi masanın arkasından sıvışırken buldum ve

aceleyle ön girişe gittim. Kapıyı çekip açtığımda çanlar çınladı ve Jessica'nın dikkatini çekti.

Bakışımı yakaladı ve sessiz bir şekilde ifade ettiğim şey karşısında çenesi sertleşti. Sanki az önce yavru köpeğini öldürmüşüz gibi çantasını göğsüne bastırarak ve özür dilemeyi reddederek stüdyodan aceleyle çıktı.

Kapıyı arkasından kapattım ve masama dönmeden önce Cole'a "Vay canına" diye seslendim.

Cole temkinli bir şekilde bana yaklaştı, yüz ifadesi doluydu şüpheyile baktı. Onun bakışlarına kendi masum bakışlarımla karşılık verdim.

"Teşekkür ederim," dedi azımsanmayacak bir ihtiyatla.

"Rica ederim," dedim, ses tonum nazikti.

Gözlerini hızla kırptırdı ve şüphesinin daha da arttığı belliydi.

Cole bana birkaç saniye daha baktı, ama ben mükemmel kibarlığımı korumayı başardım.

Yavaşça geri çekilen Cole, sessizce bakışlarımı tuttu. attığı her adımda beni sorguluyordu. Arkasını döndü ama koridora adım atmadan hemen önce kafası karışmış bir şekilde bana baktı.

Ona hiçbir şey söylemedim ve o da koridorda kayboldu. Cole'un kafası kapıdan geri döndüğünde hemen sakladığım kocaman, eğlenceli bir sırıtış patlattım. Görünüşte havada süzülen kafasının komik görüntüsü daralmış gözlerindeki güvensizlik daha da eğlendiriciydi. Yüz hatlarımı masum bir kibarlığa dönüştürerek pes etmeden önce Cole'un kafasıyla kısa bir bakışmaya katlandım.

Kafası kayboldu ve ben sessiz kahkahalarla sarsılmaya başladım.

Ertesi sabah Cole kendisine ikram ettiğim kahveyi alırken, "Beni biraz korkutuyorsun," dedi.

Her ne kadar onun dengesini bozduğum gerçeği hoşuma gitmiş olsa da, ona, bu toplantı için hazırladığım konuşmayı yaptım.

alışılmadık davranışımı yüzüme vurdu. "Ben Haklı olduğuna karar verdim. Bir velet gibi davranmaktan bıktım. Söylediklerim için özür dilerim. Seni tanımıyorum. Yersizdi ve profesyonelce değil."

Cole şaşkınlığını gizlemeye bile çalışmadı ve bu onun hoşuma gitti. Cole'un oldukça şeffaf olduğunu fark etmeye başlamıştım. Çoğu insan gibi oyun oynamıyordu. O Ruh halini herkesin görmesi için koluna takıyordu ve çoğu zaman düşünceleri de ortadaydı. "Vay canına. Bunun olacağını tahmin etmemiştim."

Yüzümü buruşturdum, birdenbire emin olmadığımı hissettim. Hannah'nın Cole'un karakteri hakkındaki değerlendirmesine tutunuyor, bunu hiçbir şey olmamış gibi yolumuza devam edeceğimize dair kendimi temin etmek için kullanıyordum. "Bu, Cole'la olan ilişkiyi kabul ettiğin anlamına mı geliyor? Özür mü?"

Bana bir saniye baktı ve sanırım bunu beni kıvrandırmak için yaptı. İşe de yaradı. Yine de başını sallayarak sözlerini bitirdi. "Tabii ki. Kahve için teşekkürler."

Cevabı olgundu; istediğimi düşündüğüm şey buydu, ama hayal kırıklığıyla ağırlaşmış bir şekilde odasından çıktım. Özrümü ıslak bir banyo havlusu sıcaklığıyla kabul etmişti.

Nefesimin altında mırıldanarak kendimi azarladım. Cole gerçekten o kadar da iyi hissetmiyorsa kendimi suçlamalıyım.

söz konusu imhayı destekleyecek zerre kadar kanıt olmaksızın karakterini tamamen yok eden kadına karşı dostça.

"Patronla iyi geçinmek mi?"

İrkilerek bir ciyaklama sesi çıkardım ve Rae'yi benden birkaç santim ötede bulmak için döndüm. "Tanrım!"

Rae güldü ve beni nazikçe koridordan aşağıya, Cole'un kulaklarından uzaktaki ana stüdyoya itti.

"Sanırım dinliyordun?" Masama doğru ilerlerken ona ters ters baktım.

"Tabii ki."

"Sen tam bir baş belasısın."

"Evet, evet, ben korkunç bir ev arkadaşıyım. Şimdi dökül bakalım."

Sesimi alçalttım. "Hannah bana Cole hakkında yanlış bir izlenime sahip olduğumu söyledi. Bana onun bir oyuncu ya da kötü bir çocuk olmadığını söyledi."

"Yeterince uzun sürdü."

"Bana söyleyebilirdin."

"Peki bunun neresi eğlenceli, söyler misiniz?"

Hiç eğlenmemiştim. "Biliyorsun, bazı zamanlar
"Sen bir sürtüksün ve diğer zamanlarda da bir sürtüksün."

Rae öfkeyle içini çekti. "Bak, geçmişini bugününe nasıl getirmeyeceğini öğrenmen gerekiyor. Bu benim kendi başıma öğrenmem gereken bir ders ve birinin sana bebeklik etmesi

Kendin için keşfetmen gereken şeyi sana öğretmeyecek. Eğer bu işi batırırsan -Cole'la olan her neyse- bir daha asla yapmamayı öğrenirsin. Ama ben Umarım burada daha iyi bir ders

vardır." "Neymiş o ders?"

"Birisi senden bir şey almaya çalıştı. Sen onlara izin vermedin. Neden şimdi başlayasın ki? Özellikle de istediğin ve ihtiyacın olan şeyler söz konusu olduğunda." Elini ani bir hareketle tezgâhın üzerine vurdu.

beni korkuttu. "Bu kadar Miyagi saçmalığı yeter. Mesele şu ki, istediğin şey için savaş ve bunu yaparken üzerinde o lanet tere boku olmayan bir yumurtalı mayonezli sandviç istiyorum.

zaman."

Konu değişikliğine ayak uydurmaya çalıştım. "Öğle tatiline üç saat var."

"Şu anda açım ve on beş dakika içinde bir müşterim var."

"Herkes aynı anda öğle yemeği getiriyorum. Ben bir gofer değilim. Ben bir resepsiyonistim."

Bana dikkatle baktı. "Bazen küçük boyunuz aldatıcı olabiliyor." Ve bu tuhaf yorum üzerine Rae

Dışarıda. Bir sandviç arayışına girdim.

BÖLÜM 9

Lisede her yıl resim dersi alıyordum ve İskoç müfredatında çok sayıda natürmort çizim yer alıyordu. Neyse ki Benim için bu dersleri sevdim, ancak hayat çizimi dersinde bir kafatasının içine sıkışmış bir çiçek ya da çiçekler, doldurulmuş bir hayvan, hatta bir insan çizdiğim anlar oldu, işimden geri çekildiğimde ve Hayal kırıklığına uğradığımda, tam olarak doğru olmadığını görürdüm. Eksik olan bir şey vardı, onu durduran bir şey. hayata geçiriliyor.

Eğer bir insan taslağıysa, sorunum genellikle ellerde olurdu. Elleri çizmek çok zordu ve onları doğru çizmek sonsuza kadar zamanımı alıyordu. Bazen beceremiyordum ve eskizden her geri adım attığımda kanlı eller yüzünden yetersiz kalıyordu.

Cole ile olan etkileşimim hakkında biraz böyle hissettim.

Aramız kesinlikle daha iyiydi, ama bu onun açısından sadece arkadaşça bir şeydi. Bazı nedenlerden dolayı onun tavrı

tamamen dengemi bozdu. Onu düşünmeden edemiyordum, ki bunun saçma olduğunu biliyordum çünkü

sanki onunla bir ilişki içinde olmak istiyormuşum gibi. Kimseyle bir ilişki içinde olmak istemiyordum. Buradaki hayatım

Yeni başlamıştım ve başka bir adamın bu yeni başlangıcı mahvetmesine ihtiyacım yoktu.

Bu Cole hakkında hissettiklerimi unutabileceğim anlamına gelmiyordu. Onunla, Rae'yle, ikizlerle, Karen'la, Simon'la ve Tony'yle bir şeyler içmeye gittim. Güldüm. Bir yanım, Rae'nin sadece birkaç hafta içinde iyi arkadaşlarla bir hayat kurmama yardım ettiği için

minnettardı.

Glasgow'da geride bıraktıklarımın korkunçluğunu görmezden gelmeme yardımcı olan güzel zamanlardı. Bununla birlikte, Cole'u göz ucuyla gören, fırsat buldukça bakışlarını çalan bir yanımda daha vardı ve diğerleriyle paylaştığı tüm şaka ve yakınlığı benimle paylaşmaya çalışmadığı için içimde bir hayal kırıklığı hissediyordum.

Aklımı başımdan alabilecek tek şey karmaşık duygular yeni keşfettiğim resim yapma aşkımdı. Bir şekilde, ya daire dışında çalışarak ya da o başka bir yerde meşgul olana kadar bekleyerek sanat çalışmalarımı Rae'den saklamayı başarmıştım. Şimdiden kendi resmim üzerinde çalışıyordum.

birini tamamladıktan sonra ikinci manzara Geceleyin Edinburgh. Biliyordum ki muhtemelen profesyonel sanatçıların kalitesi, ama aslında ben bunu sevdim. Denemelerden sonra geniş fırça darbeleri ve minimal bir yaklaşımla en rahat olduğumu fark ettim. Bunun nasıl olduğunu sevdim

şehir manzarasına enerji ve hareket veriyordu. Müptelası olmuştum. İşten izin almak için sabırsızlanıyordum.

Planlarım arasında

İtalya, Budapeşte veya Prag gibi heyecan verici bir yerde, bir nehir kenarında veya bir kafede, sadece rahatlayıp resim yapabileceğim ve her şeyi unutabileceğim bir yerde son dakika bütçe tatili rezervasyonu

Cole Walker da dahil olmak üzere beni endişelendirdi.

* * *

Cole'a iyi davranmaya başladığımdan beri bir hafta geçmişti. Daha uzun gibiydi. Çok, çok daha uzun. Çalışırken kaşlarımı çatarak ona baktım. Galeri alanında duruyor, müstakbel bir müşteriye dövme konseptlerini gösteriyor ve adam için video portföyünün üzerinden geçiyordu. Cole tamamen

onun sanatı hakkında konuşurken kayboldum ve Yüzündeki canlılık ve gözlerinin ışıltısı onu giderek daha fazla etkiledi. İşine olan tutkusu Cole'u

Ondan on bire ve on bir, şimdiye kadar benim seksi erkek sıralama sistemimde hiç gün ışığı görmemişti.

Sanki bakışlarımı hissetmiş gibi Cole konuşmaya devam ederken birden bana baktı, ben de ona gülümsedim ve sanki az önce konuşmuyormuşum gibi ters yöne baktım. patronuma bakarken yakalandım.

Pencereden dışarı bakarken, yanaklarımın altındaki kan sıcakken, hâlâ bana bakıp bakmadığını merak ettim.

Kıpırdandım,
sakinliğimi korumaya çalışıyordum.

Tam da bir mola vermem gerekiyormuş gibi davranma umuduyla bakışlarımı işime çevirmek üzereydim ki kâğıda bakarken, kaldırımda tanıdık bir sarışın görünce donup kaldım.

Jessica.

Dudaklarını çiğneyerek tabelamıza bakıyordu.

Oh, hayır.

Rae'den Jessica'nın Cole'un peşini bırakmadığını biliyordum.

Geçen Perşembe günü Cole'un dairesine gelmişti ve Cuma gecesi ben onunla bardayken ona bir düzine kadar mesaj atmıştı. Rae bana söylememiş olsa bile, Jessica'nın davranışlarının Cole'u gerçekten strese sokmaya başladığını kendi gözlerimle görebiliyordum.

Onun gibi kızları duymuştum, hayır cevabını kabul etmeyen kızları, ama gerçek hayatta hiç karşılaşmamıştım.

O
beni kızdırmaya başlamıştı. Cole buraya ilk geldiğimde benim çılgınlıklarımınla uğraşmak zorunda kalmıştı ama ben trenden indiğimde Jessica da çılgınlık trenine atlamıştı.

Kararlı bir şekilde, Jessica'dan sonsuza dek kurtularak çılgınlığımı telafi edebileceğimi düşündüm.

Sıklıkla kullanmadığım hızlı yazma becerilerimi kullanarak internete girdim ve düşündüğüm bilgilere baktım

onu indirmekte işe yarayabilirdi. Onu aldıktan sonra kafamı kaldırdığımda, deli kızın içeri girmeye karar verdiğini gördüm.

Stüdyo.

Hemen sandalyemden zıpladım ve kapının üzerindeki zil sesini duyarak stüdyoyu geçip Cole'un yanına koştum

tam ona ulaştığımda. Müşterisini neredeyse dirsekleyerek yoldan çektim ve tısladım, "Bundan sonra yapacağım her şeyi, sadece onunla git."

Ona doğru hamle yaptığımda kaşları şaşkınlıkla kalkmaya başlamıştı ki yüzünün tamamı şokla gevşedi. Parmak uçlarımda ve göğsümü Ona ulaşmak için kollarımı boynuna doladım ve başını aşağı çektim. Ağzım onunkine çarptı ve birkaç saniye boyunca elimde gerildi.

Dudaklarımı onunkilere daha sert bastırdım, ağzına ulaşmak için parmak uçlarımda durmak zorunda kaldığımdan bacaklarım titriyordu.

Aynen böyle, Cole bana doğru gevşedi, elleri kalçalarımda nazikçe durdu, ağzı şimdi benimkine doğru hareket ediyordu.

Aman Tanrım.

Güzel dudakları vardı.

Güzel, güzel dudaklar.

Ve harika kokuyordu.

Dilsiz bir öpücüğün hala ayak parmaklarını kıvırabileceğini bilmiyordum.

Um . . . Shannon . . .

Bunu neden yaptığımı hatırlamak için kendimi zorladım. Ondan uzaklaştım ve kollarımı indirip ayaklarımı yere koyarken biraz tökezledim.

Cole'un parmakları beni sabitlerken kalçalarıma bastırdı. "Ne-"

"Jessica," diye fısıldadım. "Gülümse, sanki birlikteymişiz gibi." "Affedersiniz," dedi şaşkın müşteri ama "Neler oluyor?" diye çığlık atarak sözünü kesti.

Arkamı döndüm ve Cole'un elleri kalçalarımdan çekildi. Jessica resepsiyon masasının yanında duruyordu, gözleri dehşet içindeydi.

"Jessica," diye başladı Cole sabırsızca, ama ben sözünü kestim. "Erkek arkadaşımı takip etmeyi bırak," dedim. toplayabildiğim kadar tehdit. Gerçekten tehditkar değildim, ama

Sanırım kızgın kızıl saçlı rolünü yeterince iyi oynadım.

Cole hala arkamda büyüdü.

Ancak Jessica'nın nefesi kesildi ve incinmiş bakışları ona yöneldi. "Erkek arkadaş mı? Ama ..."

Onun saçmalıklarına karşı sabrım tükenmişti. "Daha kaç kere bittiğini söylemem gerekiyor?" Birkaç adım attım. ama umduğum gibi benden uzaklaşmadı. "Yoksa bu senin oyunun mu? Seni durdurması için bir erkeği pes edene kadar rahatsız edebileceğini mi sanıyorsun? Benim adamım öyle değil."

İnanmadığını belli eden bir homurtu çıkardı. "Ben-" "Daha bitirmedim," diye tersledim.

Ağzı kapandı ve o incinmiş yavru köpek bakışı geri geldi.

İfadem hesaplamayla birlikte acımasızlaştı. "Sanırım Edinburgh Sanat Koleji'nden mezun olmayı düşünüyorsun?"

Kafası karışmıştı, başını salladı.

"Ben Profesör Kris Lowery'nin vaftiz kızıyım. Kris'i duymuşsunuzdur, üniversitenin müdürü olduğuna göre, değil mi?"

Jessica'nın tüm tavrı değişti. Şimdi geriye doğru temkinli bir adım attı.

"Bak, aptal mısın, bencil misin yoksa deli misin bilmiyorum ama tacizin stresin ötesinde korkunç bir şey olduğunu biliyorum, ve düpedüz suçtur. Ayrıca Kris'in, öğrencilerinden biri hakkında taciz suçlamasıyla polise şikayette bulunulduğunu duymaktan mutlu olmayacağını da biliyorum. Aslında Kris'in bundan hiç hoşlanmayacağını düşünüyorum."

Jessica'nın endişeli bakışları başımın üzerinden Cole'a ve sonra tekrar bana kaydı.

İçimi çektim, kızgın sabırsızlığımın her zerresini bu etkiye döktüm. "Gözlerindeki o bakış bana en azından aptal değilsin. Sadece bencilsin o zaman."

"Ondan gerçekten hoşlanıyorum." Acınası bir şekilde omuz silkti.

"Şey, benden hoşlandığı için biraz meşgul, bu yüzden şu andan itibaren aramayın, yazmayın, evine, işine gitmeyin veya herhangi bir şekilde onunla iletişime geçmeye çalışmayın, çünkü ben bir Kıskanç bir kız arkadaş ve benim için her şeyi yapabilecek çok düşkün bir vaftiz annesi. Anlaşıldı mı?"

Yüzü kızaran Jessica hızla başını salladı. "Bu gitmen için bir işaret."

Mermer yer karoları üzerinde kayarak stüdyodan bu kadar hızlı çıkması neredeyse trajik derecede komikti. Mecburen

Kapıyı çekip açmadan ve binadan kaçmadan önce kendini düzeltmek için kapıya tutundu. Son birkaç haftadır Cole'u zor durumda bırakmasaydı, neredeyse onun için üzülebilirdim.

Patronuma döndüm ve ikiz bakışlara güldüm onun ve müşterisinin yüzündeki şok ifadesi. "Bir şey değil."

"Burası hep böyle midir?" diye sordu müşteri. Cole.

Gözleri hâlâ bende olan Cole başını salladı. "Son zamanlarda öyle hissettiriyor."

* * *

Müşteri on beş dakika sonra ayrıldı (randevu aldıktan sonra, yani onu çok korkutmuş olamayız) ve Cole kapı arkasından kapanana kadar bekledi.

Meraklı yeşil bakışlarını tüm gücüyle üzerime çevirdi. "Teşekkür ederim, Shannon."

İçinde bir yerlerde bir soru vardı ama aynı zamanda beni fazlasıyla memnun eden bir sıcaklık da vardı. "Rica ederim."

"Profesör Kris Lowery? Bunu nereden biliyorsun?" "Onu araştırdım. İyi blöftü, değil mi?"

"Harika," diye kabul etti. "Ama neden?"

"Onun sürekli tacizleri seni strese sokuyordu. Senin için üzüldüm."

Cole tezgâha yaslanarak yakınlığımızı ve dolayısıyla konuşmamızı daha derin bir samimiyete dönüştürdü. "O öpücük hakkında ..."

Bir şey beklediğimi düşünmesini istemedim. onu rahatlatmak için acele etti. "Ben sadece sana yardım etmeye çalışıyordum. Burada çok fazla arkadaşım yok Cole ve görünüşe göre sen iyi bir arkadaşsın. Potansiyel bir arkadaşaya yardım etmeye çalışıyordum. dostum."

Gülümsemesi nazikti ama gözlerinde sıkıntılı bir şeyler vardı. "Senin arkadaşın olabilirim, Shannon. Buraya ilk geldiğinde sana karşı çok ileri gittiğimi, flört ettiğimi falan biliyorum ama o zaman öyleydi. Böyle bir şey olmayacak. tekrar."

"Olmayacak mı?" Kendimi kontrol edemedim ağzımdan kaçırdım.

"Seni çekici buluyorum," dedi dikkatle. "Sanırım ikimiz de bunu biliyoruz, ama sen ve ben ... biz farklıyız. Arkadaş olarak daha iyiyiz."

Sözlerini kabullenip yoluma devam etmem gerektiğini biliyordum ama biraz sinirlenmiş hissediyordum. "Farklı mı?"

"Bu fark nedeniyle en iyi başlangıcı yapamadık..."

Neden bahsettiğini anladım. "Benim aşırı yargılayıcı olmam." Ne söylemeye çalıştığını anladığımı yüzünde gördüğümde söndüm.

Cole yüzünü buruşturdu. "Ben böyle davranmıyorum ve böyle davranan biriyle bir ilişki içinde olmak beni delirtir ve sen ne kadar muhteşem olsan da ben sıradan bir ilişki yaşamıyorum. O yüzden arkadaşız."

Korku ve şaşkınlık içinde biraz daha fazla hissettim beyanatından dolayı soluk soluğa kaldım. Ona söylemek istedim ki

Beni yanlış anladığını, ona bu şekilde davranmamın bir nedeni olduğunu ve genellikle böyle olmadığını söyledi. Ancak gururum devreye girdiğinde kelimeler boğazımda düğümlendi.

Jessica'nın yaptığı gibi onun ilgisini çekmek için yalvarmayacaktım.

Onun yerine başımla onayladım. "Tabii. Arkadaşlar."

"Harika." Bana yine o çocuksu sırıtışını yaptı ve bu midemin şehvet ve pişmanlıkla burkulmasına neden oldu. "Aslında aynı günlerde izinliyiz, o yüzden bir ara bir şeyler yapmalıyız."

"Elbette," diye tekrarladım, aslında bunu kastettiğimden hiç emin değildim. Gerçekte kim olduğumu bilmediği halde Cole'la iş dışında vakit geçirmeyi gerçekten istiyor muydum?

"Modern sanat galerisindeki yeni ödüllü sergiye gitmek istediğimi biliyorsun. Sanat okulu mezunlarından kazananları ve ikincileri bir araya getirmişler. John Watson ödülü sergileniyor. Cuma günü gelmek ister misiniz?"

Hayır dersem, onu bir kez daha susturursam, bunun muhtemelen son kez dostça bir teklifte bulunuşu olacağını biliyordum. Bu yüzden isteksizliğimi gizlemeye çalışarak gülümsedim. "Kulağa hoş geliyor."

BÖLÜM 10

Günün geri kalanını ve ertesi günü tamamen irade gücüyle, her şey yolundaymış gibi davranarak atlattım. olması gerektiği gibi. Gerçek şu ki, her şeyin yolunda olduğundan emin değildim.

Cole ile bir ilişki istemiyordum. Her ne kadar ondan hoşlanmaya başlamış olsam da, ona hâlâ güvenmiyordum. Artı, endişelendim ailemin onun hakkında ne düşüneceği konusunda endişeliydim. Aynı zamanda onun benim hakkımda düşündüğü gibi düşünmeye devam etmek zorunda kalmak gerçekten çok saçmaydı. Ben öyle biri değildim.

Ve şimdi . . .

Şimdi aramızda hiçbir çekim yokmuş gibi davranıyordu.

Örnek A: Sormadan lattemden bir yudum aldı ve bunu gözünü bile kırpmadan yaptı. Yürüyüp gitti. Sanki önemli bir şey değilmiş gibi, beni yere bakmaya bıraktı.

Dudaklarının kahve fincanıma değdiği yerde. Haftalar önce dudaklarımızın aynı fincana değmesi bir sürü anlamlı bakışlar ve flörtöz gözler!

Örnek B: Masamda masum bir şekilde çalışıyordum ki Cole'un arkamdan yaklaşıp fareyi elimden aldığını hissettim.

Elini. Yanağı neredeyse benimkine değecek şekilde, bilgisayarlı randevu defterine bakmak için benim alanıma doğru eğildi. Tüm bu süre boyunca nefesimi tuttum, tüm bedenim onun farkındalığıyla zonkluyordu.

Bu onu hiç etkilemedi!

Neyse ki Perşembe gününün ilk yarısında bir mola verdim.

Cole'dan. Sabah eskiz defterimi alıp Old Town'a gittim ve kendimi Cole'un evinin arka odasına yerleştirdim.

Elephant House Café. Pencerenin dışındaki muhteşem kale manzarası, kulaklıklarımdan çalan müzik ve elimde eskiz defterim ve kalemimle bir süreliğine dünyanın sesini bastırdım.

Ta ki telefonum cebimde titreyene kadar.

Saat 10:30'da Modern Sanat Galerisi'nin önünde buluşalım. Cole.

O andan itibaren gergin bir karmaşa içindeydim. Ve bu bir randevu bile değildi.

* * *

Cole ile çıkacağımız randevu için giyinmek düşündüğümünden çok daha zor oldu. Son birkaç hafta içinde bazı indirimli alışverişler yapmayı başarmıştım, bu yüzden

gardırop eskisi kadar acınası değildi ama

Yine de ... bir kız en iyi şekilde görünmek istediğinde, en iyi şekilde görünmeye çalışmış gibi görünmeden nasıl giyinirdi?

Sonunda koyu mavi skinny jean'imi, bana biraz yükseklik versin diye biraz topuğu olan kahverengi süet botlarımdan içine sokmaya karar verdim. Büyük boy sarı bir kazak giydim.

Çünkü bir keresinde bana sarının en iyi renklerimden biri olduğu söylenmişti. Bunun iyi niyetli bir arkadaşımın söylediği bir saçmalık olmadığını umuyordum.

Galeri Stockbridge'deydi, ben de otobüse atladım. Galeriyeye yaklaştığımda bakışlarım hemen Cole'a odaklandı. Girişe yakın bir yerde durmuş, telefonuna bakarak gülüyordu. Gizemli bir kişiyle konuşmasını izlerken göğsümde vahşi bir çarpıntının başladığını ve boğazımın arkasında bir yumru oluştuğunu hissettim. Üzerinde şal yakalı koyu mavi örgü bir kazak, solmuş koyu renk bir kot pantolon ve yıpranmış siyah mühendis botları vardı.

Cidden uzun boyluydu, bunu zaten biliyordum ama ona baktıkça cidden uzun boylu olduğunu fark ettim ve çok geniş omuzluydu. Oldukça heybetli bir görüntüsü vardı.

Onun yanında küçük ve aptal görünecektim. Onun yanına hiç yakışmıyormuş gibi görünecektim.

Bu düşünce karşısında tökezledim, kanımın ısındığını hissettim.

Kafamdaki benim sesim değildi. O başkasının sesiydi ve bu şekilde kazanamazdı.

Omuzlarımı geriye atarak, hissettiğimden daha büyük bir özgüvenle Cole'a doğru yürüdüm; Cole'un gözleri beni görünce ışıldayınca bu güven daha da arttı.

Gülümsedi. "Telefonda Hannah var. Bu akşam yemeğe gelmek ister misin diye soruyor."

Nazik ama ani teklif karşısında biraz afallayarak, sarsak bir şekilde başımı salladım. Cole "evet" cevabımı en yakın arkadaşına iletirken aklım karıştı. En iyi arkadaşı ve onun ailesiyle akşam yemeği mi? Bu arkadaşınızdan ziyade kız arkadaşınızı götürdüğünüz bir şey değil miydi?

Bütün bu "şey" kafa karıştırıcıydı.

Cole telefonu kapattı. "Önden buyurun." Kolunu uzatarak içeri girmem için bana işaret etti. Giriş ücretsizdi, bu yüzden hangimiz ödeyecek diye garip bir kavga çıkmadı.

Gerginliğime rağmen, sergiye birlikte girdiğimizde fark ettim ki rahatsız edici bir durum yoktu. gariplik. Farkındalık vardı (en azından benim açımdan), ama bu tamamen farklıydı.

İlk sanat eserinin önünde durduk.

Birkaç saniye baktıktan sonra Cole bana baktı.

"Beğendin mi?"

"Hayır," dedim dürüstçe.

"Neden?"

Fikirlerimle gerçekten ilgileniyor gibi görünmesine şaşırarak dikkatimi tekrar fotoğrafa verdim. Fotoğraf Loch Fyne'da bir yerden çekilmişti.

başlık) ve sanatçı geri dönüştürülebilir malzeme kullanarak gölün üzerinde bir şehir manzarası inşa etmişti. "Hiçbir şey söylemiyor daha önce söylenmemiş. Birçok kez. Ve çok daha yaratıcı ve anlamlı şekillerde. Bu . . ."

"Amatör," diye bitirdi Cole. "Katılıyorum." Şaşkınlık içinde başını salladı. "Sana bu binanın yapımında şehir manzarası iyi yapılmış, ama bu manzaradaki sanat" "her zaman yeni bir şey söylemeli ya da en azından eski bir şeyi orijinal bir şekilde söylemelidir."

Yolumuza devam ettik ve ben de hızla ortak tutkumuza kapıldım. Çoğu zaman aynı fikirdeydik ama Cole neden farklı düşündüğümü dinlemedi ve Sanki hakkımmış gibi kabul ettim. Ollie'nin zorbaca düşünceleri aklıma geldi ama onu zorla aklımdan çıkardım.

Bir saat sonra serin bir günde dışarı çıktık ve Cole düşünceli bir şekilde bana gülümsedi. "Sanatla bu kadar ilgili olduğunu fark etmemiştim. Çiziyor musun, boyuyor musun, heykel yapıyor musun?"

Bu yönümü henüz kimseyle paylaşmaya hazır olmadığım için soruyu başarılı bir şekilde geçiştirdim. caddenin karşısındaki kafe. "Hep orada yemek istemişimdir. Brunch ister misin?"

Görünüşe göre Cole konuyu değiştirmemle ilgili hiçbir şey düşünmedi ve kısa süre sonra kafede oturmuş bize kahve ve çörek getiriyorlardı.

"Hep sanatla mı ilgiliydin?" Dedim.

Cole çörek lokmasını çiğneyip yuttu ve kırıntılarla kaplı parmaklarını fırçaladı. "Evet. Çocukken daha çok çizgi roman ve karikatürler çizerdim ama yaşım ilerledikçe sanat derslerime daha çok ilgi duymaya başladım. Çok etkilendim Kayınbiraderim Cameron tarafından. Kendisi bir grafik tasarımcı ve beni ve sanatımı cesaretlendirmek için çok zaman harcadı."

"Peki ya kız kardeşin? Ailen?"

Cole sırtı ama bakışında bir hüznün vardı. "Jo, kesinlikle. Geldiğim andan beri beni destekledi. dünyaya çığlık atarak. Aileme gelince.

Babamı hatırlıyorum ve bebekliğimden beri hayatımda değildi. Anneme de yakın değildim." Elindeki çöreğe baktı. "Ben on dokuz yaşındayken vefat etti."

Konuyu açtığım için kendimi kötü hissederek, "Özür dilerim," diye fısıldadım.

Çenesindeki kaslar titredi. "Olma."

Şifreli ve sessiz, duygu yüklü yanıt karşısında konuyu değiştirmenin daha iyi olacağına karar verdi. "Dövmelerinizin bir anlamı var mı?"

Cole'un tüm vücudu gevşedi ve bana baktığında minnettar bir gülümseme vardı. Parmakları boynundaki dövmeyi okşadı. "J ve C. Jo ve ben. Jo ve Cam. Üçümüz. Cam'de de aynı dövme var."

"Siz ikiniz çok yakın olmalısınız."

"Jo bir insanın isteyebileceği en iyi kız kardeş. Onunla gerçekten gurur duyuyorum. Ve Cam. Ona çok şey borçluyum."

Hayatında böyle bir şey olduğu için onun adına memnun oldum.

Gülümseyerek bileğini işaret ettim. "Peki ya oradaki dövme? Haftalardır senaryoyu okumaya çalışıyorum."

Güldü ve elini ters çevirdi, bileğinin alt tarafındaki dövmeyi görebilmem için kolunu yukarı çekti. Elinde tuttu ve ben de okumak için masaya doğru eğildim, ona dokunmamak için kendimi zor tuttum. Kelimeleri okurken,

Üzerime hücum eden aşinalık ve doğruluk duygusuyla biraz başım döndü.

"Korkularınızı asker gibi silahlandırın ve onları öldürün."

"TATE sözleri," diye mırıldandım, The Airborne Toxic Event grubuna atıfta bulunarak. Sözler grubun ikinci albümü All at Once'da yer alan "All I Ever Wanted" adlı şarkıdan alınmıştı. Bu albümü benim genç yetişkinliğimin marşıydı ve bu sözler tüm zamanların en sevdiğim sözleriydi.

Cole Walker da vücuduna dövme yaptırmıştı.

Tahrik mi olmuşum yoksa aşık mı olmuşum bilmiyordum.

Ya da ikisini de.

"En sevdiğim TATE sözleri," diye ekledim.

Cole bana yavaş ve ateşli bir sırıtışla baktı, bu da beni daha da tahrik etti. "Benimki de öyle."

Haftalardır ilk kez o uzun, anlamlı bakışlardan birini paylaştık.

Çekim gücümün yoğunluğu altında nefes alamaz hale gelmeden önce kırdım. "Sol kol mu?"

Cevap olarak Cole kazağını çıkardı ve neyse ki (ya da nasıl baktığınıza bağlı olarak o kadar da neyse ki değil) altında bir tişört vardı. Kısa kolunu omzuna kadar çekti, böylece kadını ve kaslı kolundaki kurt dövmesini daha net görebildim. Kadının saçları

Daha önce görmediğim bir dolunaya karşı billur gibi parlıyordu, çünkü genellikle tişörtlerinin kolları tarafından kapatılıyordu.

"Bu ne anlama geliyor?"

O çocuksu sırıtışı bir kez daha ortaya çıktı, ama bu kez utangaçlığa benzer bir şey vardı. "Bu bir nevi hayatımdaki kadınlara bir övgü ve çoğunlukla da dışarıda onlar gibi kadınlar olduğunu hatırlatıyor." Başını salladı, gözlerindeki kıvılcım söndü. "Hadi sadece

"Boktan bir annem vardı, Shortcake." Parmaklarıyla vurdu kol dövmesine karşı. "Tüm kadınların onun gibi olmadığını hatırlatmak istedim. Onun gibi olmayan kadınlar da var. ve bunu korumak için her şeyi yapar. Burada sembolizm olmasını istedim ama aynı zamanda paranormal şeyler ve sanat olarak bu özel fikrin bu unsurla daha iyi çalıştığını düşündüm." Kıkırdadı Şimdi. "Stu bunu yaptı ve aya doğru uluyan kadının daha seksi olacağını düşündü ve aynen aktarıyorum, "Tüm duygusal saçmalıkları sulandıracak, böylece lanet bir korkak gibi görünmeyeceksin."

Güldüm. "Erkekler ve onların maço erkek saçmalıkları."

Cole kahkahalarımı katıldı ve başını salladı. "İyi niyetliydi."

"İyi bir iş çıkardı. Ama yine de o Stu Motherwell. Kartalı ve cep saatini o mu yaptı?" Sağ kolundaki dövmeyi gösterdim.

"Evet." Cole tişörtünün kumaşını yukarı çekti, Bana dövmenin aslında sağ omzundan başlayıp üst pazılarından aşağıya doğru kıvrıldığını göstermeye çalışıyordu.

"Ve bu ne anlama geliyor?"

İç çekti. "Bu biraz ürkütücü. Eskiden öyleydi."

Cep saatine baktım. "Dövmenin genel anlamını anladım. Zaman bir avdır. Kısa ömürlü, değil mi? Yaşayabiliyorken yaşa."

Başını salladı.

"Peki cep saatindeki zamanın bir anlamı var mı?"

"Bu hastalıklı kısmıydı." Bana baktı, neredeyse onu yargılamam için bana meydan okuyordu. "Sağlık görevlilerinin annemin ölüm saatini söylediği zaman."

Cole'un annesinin ona gerçekten bir numara yaptığını fark etmeye başladığımda huzursuzluk içime işledi.

"Şimdi, şükürler olsun ki, ölümün yanı sıra yaşam anlamına da geliyor. Aynı zamanda yeğenim Belle'in de doğduğu gün."

"Bu gerçekten çok havalı."

"Evet." Kahvelerimizden birer yudum alırken birbirimizin gözlerinin içine gülümsedik. Cole fincanını indirdi. "Peki ya sen? Dövmen var mı?"

"Hayır."

"Hiç bir tane almak istemedin mi?"

Soru beni ne zaman bir tane almak istediğimi hatırlamaya zorladı ve Cole'un gözlerinden kaçınmak için bakışlarımı masaya indirdim. "Bir kere. Ama eski erkek arkadaşım beni vazgeçirdi. O dövmeleleri vardı, ama kadınlarda çekici olduklarını düşünmüyordu."

Tereddüt etti ve ben de kalbim hızlı hızlı atarak bunu kazmasını bekledim. Sonsuz minnettarlığım için ani tavır değişikliğimden sıyrıldı. "Bunu yapmaya karar verirsen ne alırsın?"

Kirpiklerimin altından ona gülümsedim. "Sırtımın alt kısmında küçük bir ejderha var."

"Neden bir ejderha?"

"Onlara karşı her zaman bir hayranlığım olmuştur." Küçükken sürekli onları çizer ve ejderhalarla ilgili her şeyi toplardım. "Onlar benim için havalı olmanın timsaliydi." Ses tonumun düzleştiğini ve sertleştiğini fark etmemiştim bile.

"Ben çok

Fırsatını bulsalar gözlerini bile kırpmadan kıcımlı kızartacakları gerçeğini unutmuşum."

Cole sessizdi. Beni inceledi ve biliyordum ki ejderham hakkında söylediğimden çok daha fazlasını anladı. Yorum yapmak yerine, "Bırak ben yapayım.

Dövmeni." "Ciddi misin?" Cole'un bana mürekkep sürme düşüncesi,

bana dokunuyor .

. .

"Ben çizerim, eğer beğenirsen önümüzdeki Perşembe günü ikimiz de izinliyken seni stüdyoya alırız."

Dudağımı ısırdım, bununla başa çıkabileceğimden emin değildim.

"Çalışan indirimi alırsın," diye ısrar etti. "Yüzde yüz indirim."

İskoçya'nın en iyi dövmecilerinden birinden gelen ücretsiz bir dövmeyi geri çevirmek son derece aptalca olacağından

kendim de kabul ediyorum.

Dövme kötü bir fikir değildi.

Diğer yandan dövmeci mi?

O sadece çok kötü bir fikir olabilirdi.

* * *

Princes Street'teki Ulusal Galeri'yi yıllardır ziyaret etmediğimi fark eden Cole beni bir otobüse bindirdi ve New Town'a dönerek galeride dolaştık, güzel sanatlar hakkındaki düşüncelerimizi tartıştık. Ben keşfettim Cole'un sanat tarihi bilgisi muazzamdı.

Bilginin bu kadar seksi olabileceğini hiç düşünmemiştim.

Oradan şehir merkezini dolaştık - bahçeler boyunca, Princes Street boyunca, North Bridge'e, Royal Mile boyunca, Old Town'a, üniversitenin etrafına ve geri döndük. Sohbetin içinde kaybolduğumuz için yürüdüğümüzü hissetmedim bile. Sanat, müzik, film, kitaplar, hepsi hakkında konuştuk.

Yaşadığım en güzel günlerden biriydi. Cole beni özel hissettirmenin bir yolunu bulmuştu. dünyada etrafında olmak istediği kişi. O beni Kendimi zeki, ilginç ve önemli hissediyordum ve düşünmeye bile katlanamadığım tek kişi dışında bunu daha önce hiç yaşamamıştım.

Hannah ve Marco'nun Morningside'daki evine vardığımızda, patronuma ciddi ötesi bir aşk beslediğimden oldukça emindim.

Kısa süre sonra Cole'a aşık olmaktan Marco'yu daha yakından tanıyınca ona aşık olmaya tereddüt ettim. Hannah Viktorya döneminden kalma muhteşem teraslarının kapısını kapatırken onu tanıştırdı ve ben elini sıkarken, bir şekilde üzerinde yükselmeyi başaran bu devasa adama bakıyordum.

Cole'un yakışıklılığı beni biraz şaşırttı. "Memnun oldum," dedi gürleyen bir sesle ve Amerikan aksanıyla beni şaşırttı.

"Sen de." Kendimi onun büyüleyici yeşil-mavi gözlerine bakarken buldum (umarım ağzım açık değildir), Cole'un ki kadar muhteşem gözleri olan birini bulduğuna şaşırmıştı.

Tamam, belki o kadar muhteşem değillerdi ama yakınlardı.

Dylan küçük kız kardeşi Sophia'yı kucağında taşıyarak salona girdiğinde dikkatim Hannah'nın kocasından çabucak dağıldı. Çok sevimliydi bile denemez.

O andan itibaren işler daha da kötüye gitti.

Cole, Dylan'a doğru yürüdü ve Sophia'yı kollarının arasına aldı,

Cole amcasını idol olarak gördüğü belli olan Dylan'a dikkatini vermeden önce ona merhaba dedi.

Cole'un çocuklarla harika anlaştığına dair kanıtlar artmaya devam ediyordu. Aşkım derinleşti.

Yemeğe oturduğumuzda, Hannah bana ailem hakkında sorular sormaya başladı ve benim garip kaçınma çabalarım konuşma biraz gerginliğe neden oldu. Sonunda rahatsızlığıma rağmen gülümsedim. "Biliyor musun, bu şehirde çok zaman geçirdim.

Edinburgh'da büyüdüm. Büyükannem ve büyükbabam İskoçya Caddesi'nde güzel bir Gürcü evinde yaşıyordu."

Cole, "Ellie ve Adam'ın evinin yanında," diye ekledi.

Tabii ki. "Cole'la ilk orada tanıştım."

"Demek hatırlıyorsun?" Sırıttı ve bu ukala bir bakıştı.

Ona özür dileyen bir gülümseme verdim. "Bir kahraman adın olduğunu söylemiştim."

Cole'un saçma bir şekilde memnun ifadesini görünce içim pelteye dönüyor, Hannah'yı yakaladığımda özlemimi gözlerimden uzak tutmayı başarıyordum beni izliyor.

Cole'un arkadaşı olabilmek için en iyi arkadaş testini geçmem gerektiği aklıma geldi. Esrarengiz cevaplar ve yavru köpek aşkı gözleri muhtemelen benim lehime çalışmayacaktı.

Yemeğin geri kalanı daha kolaydı çünkü ben sadece Hannah ve Marco birbirlerini çocukluklarından beri tanıdıklarını, birkaç yıl görüşmediklerini ve sonunda birbirlerini bulduklarında hemen sevgili olduklarını keşfederek bir sürü soru sordular. Çok fazla ayrıntıya girmediler ama kulağa romantik geliyordu ve Marco'nun gözlerini karısına çevirdiğinde gözlerindeki ateşli, taparcasına bakışı görmek bana muhtemelen haklı olduğumu düşündürdü.

Yemeğimizi bitirdikten sonra Cole, Hannah'ya bulaşıkları yıkamada yardım etmeyi teklif etti ve salondan ayrıldılar. Ben meşguldüm.

Dylan'ın bana yüzme sertifikasını anlatmasını dinliyordum, bu yüzden yardım teklif etme şansını kaçırmıştım.

Marco'nun itirazlarına rağmen, bunu yapmamanın affedilmez bir kabalık olacağını düşündüm.

Hannah'ya yardım etmek istiyordum ve bunu yapmayarak en iyi arkadaş puanımı kaybetmek istemiyordum.

Tabakların geri kalanını topladım ve odadan çıkıp mutfağa doğru gittiğimi varsaydığım yöne döndüm.

Ancak ona yaklaştığımda, Hannah'nın "Sorunun ne olduğunu bilmiyorum. Belli ki Birbirinizden hoşlanıyorsunuz."

Kalbim çarparak Cole'un cevabını gergin bir bekleyiş içinde bekledim.

"Hannah, kes şunu. Shannon sadece bir arkadaş."

Beklenmedik bir hayal kırıklığı hissederek duvara yaslandım. Birlikte harika bir gün geçirdiğimizi düşünmüştüm ve ona güvенеbileceğimden emin olmasam da Cole'un bana hissettirdiklerini inkar

edemezdım. Görünüşe göre her şey tek taraflıydı.

"O ..." Cole tereddüt etti. "Utanç verici ama aradığım kız o değil."

Ezilmiş.

Kesinlikle ezildim.

"Stüdyoda ilk çalışmaya başladığında benim hakkımda bildiğini varsaydığı şey-"

"Cole, bunun için özür diledi."

"Bakın, mesele onun ne düşündüğü değil. Söyledikleri ve havaya girdiğinde söyleyebilecekleriydi.

Onu. Ben bu bokla büyüdüm, Hannah. Oraya asla geri dönmeyeceğim."

"Cole," diye fısıldadı Hannah sempatik bir sesle. "Sorun yok." Sesi hırçındı.

"Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, dışarıdaki kızın annene benzediğine bir an bile inanmıyorum."

Parmak uçlarımda koridora geri döndüm ve merdivene yaslanarak durdum. Sersemlemiştim.

"O büyüleyici gülümsemenin ardında boş vaatlerden başka bir şey yok. Bana ya da kendini senin flörtünün kurbanı olarak bulan herhangi birine sunabileceğin gerçek bir şeyin yok. Aradaki fark

Ancak onlarla benim aramdaki fark, senin gerçekte ne olduğunu görebilecek kadar zeki olmam. Hiçbir şey."

Hiçbir şey, hiçbir şey, hiçbir şey!

Annesinin ona kaç kez böyle seslendiğini merak ettiğimde gözlerimin yaşardığını hissettim.

Utanarak derin bir nefes aldım, gözyaşlarımı kırptırdım ve bu kez gürültüyle mutfağa yaklaşacak gücü topladım. Her şey yolundaymış gibi davranarak kirli tabakları uzattım ve oturma odasına dönüp Marco ile şantiye şefi olarak yaptığı iş hakkında sohbet edin.

Cole'un beni bir daha romantik bir ışık altında görüp görmemesi umurumda değildi. Bu gemi onun için açıkça yelken açmıştı ve benim geçmişim göz önüne alındığında nasıl bir geleceğimiz olacağını göremiyordum. başarısız aşklarla. Ama bu adama değer vermeye başlamıştım ve onu gerçekten incittiğim düşüncesine katlanamıyordum.

O korkunç günde ona yaptığım tüm saçmalıkların kesinlikle bir yerden geldiğini görmesini sağlamalıydım. onunla hiçbir ilgisi yoktu. Başka birinin bana verdiği tüm zararı ortaya çıkarmak anlamına gelse bile, ona verdiğim zararı düzeltmem gerektiğini biliyordum.

BÖLÜM 11

Cole ve Hannah'ya mutfakta kulak misafiri olduktan kısa bir süre sonra Cole mazeretlerimizi sundu ve çifte veda ettik ve genç ailelerine iyi geceler diledim. Kararmaya başlayan gecede Cole'un yanında sessizce Morningside Yolu'na doğru yürüdüm.

"Bir sorun mu var?" dedi ve beni düşüncelerimden uyandırdı.

Başımı kaldırıp ona baktığımda gözlerindeki endişeyi görünce şaşırdım. Beni bu kadar az düşünmesine rağmen bütün günü benimle geçirebilmesi beni şaşırtmıştı.

Sessiz sokakta durdum ve Cole da durdu. "Bugünü neden benimle geçirdin?"

Şimdi şaşkın görünme sırası ondaydı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Eğer senin hakkında gerçek bir şey keşfettiysen, o da Oldukça açık sözlüsün, peki neden bugün bunu yapıyorsun? Neden benimle zaman geçiriyorsun? ?"

Bir an düşündükten sonra, "Çünkü sen benim arkadaşlarımla arkadaşsın. Birbirimize sıkı sıkıya bağlıyız.

çevre. Farklılıklarımızı geride bırakmaya çalışmamız gerektiğini düşündüm."

"Bu, tüm günün senin için bir işkence olduğu anlamına mı geliyor?"

"Ne?" Yüzünü buruşturdu. "Hayır. Bugün ..." O neredeyse sinirli görünüyordu. "İki farklı insan gibisiniz. Bu benim kafamı çok karıştırıyor."

"Ben iki farklı insan değilim Cole. Bu gece benimle biraz daha fazla zaman geçirmeye dayanabilirsen, seninle bir şey hakkında konuşmak istiyorum."

Beni dikkatle inceledi ve o muhteşem gözlerinde neler olup bittiğini görebiliyordum. "Tamam," dedi sonunda. "Evim beş dakika uzaklıkta. Orada konuşabiliriz."

Cole'a giderken o kadar gergindim ki hiç konuşamadım. Neyse ki beni anlıyor gibiydi. Bizi Bruntsfield Yolu'nun hemen dışındaki Viktorya dönemine ait bir apartmana götürdü.

İkinci kattaki dairesine girdiğimde, güzel yüksek tavanları ve cilalı parke zeminleri dikkatimi çekti.

Cole daireyi erkeksi koyu renkli ahşaplar, güçlü dokular ve özenle seçildiği belli olan sanat eserleriyle döşemişti.

Oturma odasında muhteşem bir cumba vardı.

L şeklindeki süet kanepeye uygun olarak ağır çikolata kahvesi süet perdeler giydirilmişti. Eski bir Viktorya dönemi

Odanın ortasında bir şömine vardı. Minimaldi ve minderlerde ve halıda renk sıçramaları vardı ama hiçbirisi bilinçli olarak koordine edilmemişti. Her şey konfor ve işlevsellik için seçildi ve yine de bir şekilde dönem ortamında şık bir şekilde çalıştı.

Burası aynı zamanda Cole gibi kokuyordu.

Ben odanın ortasında garip bir şekilde dururken "Kahve?" diye sordu.

"Lütfen. Süt, iki şekerli."

Bunu yapmak için ayrıldı ve ben de kendimi dizlerim titreyerek aşağı yukarı zıplıyordu. Kendimi onun önüne sermek üzereydim.

Midem bulandı.

Cole geri döndüğünde, beni içeri alırken yüzündeki endişe geri gelmişti, titriyordum. Bana bir fincan sıcak kahve uzattı. "İstersen ateşi yakabilirim."

"Eğer sıcaksan değil."

Onun cevabı benim için ateşi yakmak oldu.

Cumbanın altındaki koltuğa oturduğunda ona minnetle gülümsedim.

"Peki, ne hakkında konuşmak istiyorsunuz?"

Sinirlerimi kontrol etmeye çalışarak derin bir nefes aldım ve titreyerek nefes verdim. "O gün sana söylediğim gibi

hiçbir şey . . ."

Gözlerinde kızgınlık parladı. "Bak Shannon, bunu aşmıştık. Bitti artık. Hayatımıza devam edelim."

"Daha bitmedi," diye ısrar ettim. Glasgow'da kaçtığım şeyi ona anlatma düşüncesi beni çok korkutuyordu ama Aynı zamanda gerçek bir dostluk şansımız olacaksa kendimi ona açmam gerekiyordu. "Bir kez olsun sana karşı bencil olmayacağım. Ben söylemek istemesem bile sen gerçeği hak ediyorsun."

Cole koltuğunda öne doğru kaykıldı, kaşları birbirine yaklaştı. "Shannon, bütün bunlar da ne demek oluyor?"

"Buraya sorunlarımı senin üzerine yıkmak için gelmedim. Ancak Edinburgh'a neden geldiğimle ilgili bir şeyler açıklamam gerekiyor, böylece size söylediklerimi neden söylediğimi ve neden Sonunda bunun seninle hiçbir ilgisi kalmadı."

Sabırla bekleyince devam ettim. "Ben bir yargılayıcı biri, Cole. Pek sayılmaz. Aslında, eylemleri affedilemeyecek kadar ileri gittiğinde bile insanları affettiğim bilinir. İnsanları her zaman oldukları gibi kabul ettim, her zaman herkesin içinde özel bir şey olduğuna inandım, başkalarının göremedim. Ve bunu hayatımdaki erkeklerle yaptığım her seferinde yanıldığım ve herkesin haklı olduğu kanıtlandı."

"Shortcake, takip etmiyorum."

"Ben bir kötü çocuk mıknatısıyım," dedim espri yapmadan, çünkü kulağa ne kadar aptalca gelse de doğruydu. "Bir oyuncu mıknatısı. Başlangıçta beni aldatan bir rock grubunun solisti, beni aldatan bir motorcu, benden çalan gizli bir uyuşturucu satıcısı ve son erkek arkadaşım vardı. İki yıl birlikte olduk ve adı Ollie'ydi. Gündüzleri bir restoranda çalışıyor, geceleri de bir müzik grubunda bateristlik yapıyordu. Dövmeli, yakışıklı, ukala, çekici, kendinden emin . . ."

Cole'un gözlerinde bir anlayış belirtmeye başlamıştı.

"Ollie'den önce, ailemin çoğunu çoktan kızdırmıştım. erkekler konusunda yaptığım seçimlerden dolayı. Ben

Çoğu zaman bunun benim hatam olduğuna inandılar ve yanıldıklarını da düşünmüyorum. Ollie'nin bir felaket olacağını öngörmüşlerdi ama ben onun diğerlerinden farklı olduğundan çok emindim. Romantikti ve benden hoşlanıyordu.

Bana kendimi özel hissettiriyordu. Ta ki bu yavaş yavaş değişmeye başlayana kadar.

"O kadar inceydi ki bana ne yaptığını fark etmem bile çok uzun zamanımı aldı. Beni nasıl parçalara ayırmaya başlamıştı. Beni küçümsedi, bana kendimi yeteneksiz ve aptal. Bana onu bulmamın bir mucize olduğunu hissettirdi."

"Hıyarın tekiydi," diye tersledi Cole.

"Dediğim gibi, bunun olduğunu ya da beni duygusal olarak ne kadar manipüle ettiğini bile bilmiyordum. onu arkadaşlarıma ve aileme tercih ettim. Neredeyse iki yıl -Uyanmam bu kadar uzun sürdü.

"Çok aptalcaydı," diye fısıldadım, içimdeki ve göğsümdeki acıyı hissederek. Aslında anılar yüzünden her yerim ağrıyordu. "Beni uyandıran aptalca bir şeydi. O gece kızlarla dışarı çıkmam gerekiyordu. I onları bir süredir görmemiştim ve Ollie için onları hep görmezden geliyordum. Bu yüzden heyecanlıydım ve giyinip kuşanmışım.

"Ollie yatak odasına geldi. Bana bir fahişe gibi görüldüğümü söyledi, ki bu onun en sevdiği kelime silahıydı. Acıttı, sanki her zaman."

Bakışlarımı Cole'a çevirdiğimde gözlerindeki öfke parıltısı karşısında nefesimi tuttum. Devam etmem için bana gergin bir şekilde başını salladı.

"Kıyafetlerimi değiştirdim ve ona sessiz bir şekilde davrandım. Beni yatıştırmaya çalıştı. Ve sonra her zamanki gibi beni manipüle etti.

Gerçi bana ihtiyacı olduğunda arkadaşlarımı ona tercih ediyordum. İş yerinde kötü bir gün geçirmişti. benimle sakın bir gece geçirmek istedi. Ben de kızları ektem. Sinirlenmenin de ötesindeydiler. Artık benimle konuşmuyorlardı.

sinirlenmişti. Ve bir süre sonra grupla çıkacağını söyledi.

"Çok kızgındım. Onunla hiç tartışmadım ama o gece ona çok ama çok kızmışım ve bunu yapmasına izin verdim." Sessizce onu hazırlamaya çalışırken gözlerim Cole'unkileri tuttu. "Ollie hiçbir şey söylemedi. Sadece kolunu savurdu ve suratıma ters bir yumruk attı. Bir buçuk metre boyunda ve davulcu. Gittim Odanın öbür ucuna uçtum ve yere düşerken kalçamı sehpaye çarptım."

"Shannon ..." Cole'un dişleri gıcırdıyordu ve Sandalyesinden kalktı ama gözlerim yaşararak onu durdurdum. "Çok özür diledi. Ağladı. Söz verdi. bir daha olmayacağını söyledi. Ona inandım." Gözyaşları döküldü. "Çok aptalım."

"Bir şeyleri kırmadan daha fazlasını duyabilir miyim bilmiyorum," dedi Cole, sesi titreyerek.

"Sana ihtiyacım var. Anlamaya çalışmana ihtiyacım var." Çenesindeki kaslar esneyerek başını salladı.

"Kimseye söylemedim. Ve onunla kalmama rağmen, bana yaptıkları içimi kemirdi. Dayanamadım Yatakta ya da dışarıda, onun dokunuşları onu hayal kırıklığına uğrattı." Derin bir nefes verdim, parmaklarım titriyordu. Bazen sanki

Dün. "Bir gece onu üzerimden ittiğimde bana yumruk attı.

"Ertesi sabah o işe gitti ve ben de hasta olduğumu söyledim. Tüm giysilerimi topladım, sadece ihtiyacım olanları aldım - gerisi Ollie'yle birlikte cehennemde yanabilirdi, umurumda değildi. Ama sanki altıncı hissi falan varmış gibiydi, çünkü tam çıkmak üzereydim ki kapıdan içeri girdi.

İşten erken çıkmıştı. İşler o noktaya gelmeden Logan'ı aramalıydım."

"Logan mı?" Cole kaşlarını çatı.

"Benim ağabeyim." İçimdeki sızı daha da şiddetlendi. "Sadece ben, Logan, kız kardeşim Amanda ve ailemiz var. Ama hiçbirine yakın olmadım, sadece Logan'a. Benim

Annem ve Amanda, Logan'la benim bu kadar yakın olmamıza hep ierlemişlerdir. O benim en iyi arkadaşlarımdan biriydi."

"Daha sonra ne olduğunu sormaya neredeyse korkuyorum."

"Ollie bavuluma bir kez baktı ve çılgına döndü. Hiçbir yere gitmeyeceğimi, onun olduğunu, sadece onun olduğunu bağırımaya başladı." Burnumdaki sızı yeniden başladı, sesini kafamda tekrar duyarken gözyaşlarımla hızla akmaya başladı. "Ve sonra bağırıyordu... saçma sapan ve Beni dövmeğe başladı. Karşı koymaya çalıştım." Cole'un bunu bilmesini istedim. "Denedim ama benden çok daha iriydi-"

"Shannon-"

"Bana vurmayı bıraktı." Titreyen bir nefes çektim. "Ve bana dokunmaya başladı, kıyafetlerimi yırttı, onun olduğunu tekrar tekrar söyledi. Ve ben biliyordum. Bana tecavüz edeceğini biliyordum."

Cole aniden ayağa kalktı, yumruklarını sıktı.

Yalvaran gözleri karşısında başımı salladım. "Hayır. Bu benim için bardağı taşıran son damlaydı. O kadar çok şey almıştı ki. Ona izin veremezdim. Al bunu. Adrenalin devreye girdi, acıyı uyuşturdu ve ben onu tırmalıyor, tırmalıyor ve ısıırıyordum. Sonunda bacaklarının arasına diz çöktüm ve bana olan hakimiyetini kaybetti. Altından kurtuldum, adrenalin beni ayakta tuttu ve kaçtım." İşte o zaman ciddi ciddi ağlamaya başladım ve görünüşe göre Cole odanın diğerk ucunda olmaya daha fazla dayanamadı.

Birden yanımdaki kanepeye oturdu, kolunu bana doladı ve beni kendine yakın tuttu.

"Hastaneye gitmeliydim," diye hıçkırdım. "Ya da polise. Hiç düşünmedim. Nasıl bir karmaşanın içinde olduğunu fark etmedim. Logan'a gittim." Cole'un duygulu bakışlarına baktım, sessizce anlaması için yalvarırken gözyaşlarımla öfkeyle sildi. "Düşünmedim. Böyle davranmak istememiştim. bencil."

"Şşş." Beni daha sıkı kavradı. "Seni güvende hissettiren

tek kişiye gittin. Hissedecek bir şey yok

suçluyum."

"Yanılıyorsunuz. Her şey var. Ollie gibi bir piçle birlikte olmayı ben seçtim. Ve işler korkunç bir şekilde ters gittiğinde, aşırı korumacı ağabeyimin iş yerine kendi kanımla kaplı olarak geldim." Omzum yuvasından çıkmış, sağ gözüm şişmiş, kıyafetlerim yırtılmıştı. "Nasıl tepki vereceğini düşünmüştüm?"

Cole bir damla gözyaşını yakalamak için başparmağını yanağımda gezdirdi. "Sevdiği birinin ırzına geçildiğinde her erkeğin vereceği tepkiyi verdi. O şerefsiz bir ders vermeye gitti."

"Logan Ollie'yi üç günlük komaya soktu."

"Kahretsın."

Başımı salladım, dudaklarım titriyordu. "Kardeşim iki yıl hapis yattı." Ve işte oldu. Yaptığım en kötü şey.

"Shannon," diye mırıldandı Cole sempatiyle, başımı çenesinin altına sıkıştırdı ve kollarını etrafımda sıktı.

Rae saldırıyı biliyordu ama kardeşimi bilmiyordu. Glasgow'dan ayrıldığımdan beri bu konuda ilk kez konuşuyordum.

"Gitmek zorundaydım. Ailem, kız kardeşim... Logan'ın hayatını mahvettiğim için benden nefret ediyorlar."

Cole, "Kardeşinin eylemleri kendisini bağlar," dedi. sözlerindeki öfke titremesini duydu. "Bunu üstlenme. Ailen yanılıyor."

"Ollie ve onun gibi erkeklerle birlikte olma seçimini yapmasaydım bu asla gerçekleşmezdi." Ollie'den ayrıldım. Cole'un güçlü kucacağının rahatlığını hissetti ve onun endişeli bakışlarıyla karşılaştı. "Bunu sana anlatmamın tek amacı

kafamın nerede olduğunu anlayın. Edinburgh'a Yeniden başlamak ve eski hayatımdan, eski seçimlerimden uzak durmak için. Kötü çocuklardan." Boş boş güldüm. "Ve aldığım tek mülakat bir dövme stüdyosundaydı, orada iyi-Dövmeli müdür sanki kesin bir şeymişim gibi hemen benimle flört etmeye başladı."

Cole yüzünü buruşturdu. "Nedeni bu değildi, ama yaşadığın onca şeyden sonra-"

"Ben de öyle düşünmüştüm." Zayıfça gülümsedim.
"Ama bu yüzden seni tanıdığımı varsaydım ve senin de hayatımı mahveden tüm erkekler gibi olduğunu düşündüm. Bütün erkekler beni incitti ve hayal kırıklığına uğrattı. Bunu yaparken affedilemeyecek şeyler söyledim."

"Shannon-"

"Hiçbir şey olmadığını bilmeni istiyorum ve bunu söylediğimde bu benim sorunumdu. Senin değil. Bunu taşımak zorunda olmamalısın."

Cole cevap olarak başını benimkine doğru eğdi, elini enseme kavuştururken yüzlerimizi yakınlaştırdı. Tüm odağıma istedi ve ben de ona verdim, Aslında biraz şaşırmıştı. "Artık tamamen unutuldu, Shortcake. Daha fazla düşünme."

Hissetmeyi beklemediğim kadar büyük bir rahatlama üzerime hücum etti ve gözlerimdeki yaşlar geri geldi ama şimdi tamamen farklı bir nedenden dolayı. "Sen Beni affeder misin?"

"Tatlı kız," diye mırıldandı, sesinde yoğun bir Anlamadığım bir duygu. "Yaşadığın onca şeyden sonra nasıl olur da benim için endişelenirsin?"

"Çünkü sen iyi bir insansın," dedim.

Cevap olarak boynumu sıktı ama gözleri sertleşmişti. "Ollie'ye ne oldu?"

"İyileşti. Otuz ay hapis cezası aldı."

Cole tiksintiyle dudağını büktü. "Bu kadar mı?"

"Avukat daha fazlasını alabileceğini düşünüyordu ama Logan'ın saldırısı savunmama zarar verdi."

Mutlu görünmüyordu ama başını salladı.

O zaman ne kadar yakın oturduğumuzu ve birbirimizin gözlerinin içine bakarken ne kadar samimi olduğumuzu fark ettim.

Cole'un ona hikâyemi anlatmamın nedenini yanlış anlamaması benim için aniden çok önemli hale gelmişti. Bunun onu geri döndürmek için bir oyun olduğunu düşünmesini istemiyordum ve ...

Kendimi bir anda çıplak ve savunmasız hissedince geriye doğru kaydım ve elini çektim. "Eve gitmeliyim."

"Üzgün olduğun zaman gitmeni istemiyorum. Kal," diye önerdi, sanki önemli bir şey değilmiş gibi. "Benim odamda uyuyabilirsin. misafir odası."

Cole'la kalma fikri bile benim için başa çıkılamayacak kadar fazlaydı. Nazikçe gülümsedim. "Bu gece kendi yatağımı istiyorum."

Başını salladı ve alnıma bir öpücük kondurmak için eğildi. Ayağa kalktığında kanım kaynayarak ona baktım. "O zaman seni eve bırakayım."

"Sahip değilsin-"

Cole itirazlarımı sadece bir bakışla kesti. Çok inatçı, endişeli, sıcak bir bakış.

Kalbimi çarptıran bir bakış.

O gece uyumak için gözlerimi kapattığımda zihnimin gözünde tuttuğum bir bakış.

BÖLÜM 12

Cole'un ertesi gün iş yerinde bana nasıl davranacağını bilmiyordum. Cumartesi olduğunu biliyordum, bu yüzden meşgul olduğunu kullanarak hiç iletişim kurmamaya çalışıyordu. Hafta sonları işe dövmeecilerle aynı saatte gelmeye başlamıştım -yarım saat açmadan önce.

Gergin olsam da gerçeği bildiği için rahatlamış hissediyordum, bu yüzden herkese kahve getirdiğimde oldukça iyi bir ruh halindeydim.

Önce Cole'un kahvesini aldım.

Kapısını çalıp içeri girdiğimde, okuduğu bir belgeden başını kaldırdı ve Beni görünce yüz ifadesi aydınlandı.

Beni sardı.

Kahvesini ona uzattığımda sırtarak ayağa kalktı. Kahveyi almak yerine elini benimkine doladı ve öylece tuttuk. "Nasıl hissediyorsun?"

Gözlerinin altındaki koyu halkaları fark edince, yaşadığım sıkıntıların Cole'un uykusuz bir gece geçirmesine neden olup olmadığını merak ettim. Çok tatlıydı; gerçekten öyleydi. Ama şimdi kendimi berbat hissediyordum.

Çünkü uzun zamandır ilk kez bebek gibi uyuyordum.

Ona güven verici bir gülümseme verdim. "Ben iyiyim. Gerçekten."

Kahveyi de yanına alarak beni bıraktı. Bana bakışı... Sanki beni balonlu naylonla korumak ister gibiydi.

"Cole." Tekrar gülümsedim, ondan biraz daha fazla büyülenmiştim. "Dün gece sinir krizi geçirdiğimi biliyorum ama gerçekten iyiyim. Burada iyi bir hayatım var -iyi bir iş, iyi arkadaşlar. Ben

Buraya taşındığımda umduğumdan çok daha fazlasını buldum, bu yüzden lütfen benim için endişelenmeyin."

"Bu uzun bir emir." Başını salladı, gülümsemesi alaycıydı. "Sen sert birisin, Shannon MacLeod."

"Bu saç. Sihirli saç."

Cole güldü. "Kesinlikle büyülü."

"Kahvemi yakın zamanda alacak mıyım?" Rae yan kapıdan bağırdı.

Öfkeli ses tonuna kıkırdadım ve yemin ederim Cole'un gözleri kahkahalarımla parladı.

İçim sıcacık ve yapış yapış olmuştu. "Gitsem iyi olacak..." Ona küçük bir el salladım ve dışarı çıktım, gözden kaybolana kadar gözlerinin üzerimde olduğundan emindim.

Rae'nin odasına girdim ve dövme koltuğunda gözleri kapalı yattığı yere doğru yürüdüm. O yaklaştığımda açtı ve ona bir latte uzatırken bana ters ters baktı. "Tanrıya şükür," diye homurdandı. "Kafein almadığım zamanlarda siz iki muhabbet kuşunu dinlemenin ne kadar acı verici olduğunu bilemezsiniz."

O kadar yüksek sesle söyledi ki Cole'un duyduğunu anladım. Burnumu kırıştırdım.

"Kaba olma."

"Neden?" diye homurdandı ve sonra homurdandı, "Beni büyülü saçlarınla mı öldüreceksin?"

Bir tutam saçı parmağımla başparmağım arasında ovuşturdum. "Kalınmış. İyi ip olur."

"Karanlık. Bunu sevdim, küçük peri."

Taktığı sinir bozucu lakap karşısında gözlerimi devirmiştım.

Stu'dan ayrılıp odasından çıktı ve koridorda Simon'ın yanına gitti. Koltuğunda uyuyordu, kolları Odanın arka tarafındaki tezgâh ve lavabo boşluğuna bağdaş kurmuş, başını kollarına dayamıştı. Sessizce yanına gittim ve onu dürterek uyandırdım, kahveyi burun deliklerinin altından geçirdim.

"Ahh," diye inledi, uykulu gözlerle gözlerini kırıştırarak. Kahveyi ilk o gördü ve almak için doğrulduğunda ağzındaki salyayı sildi

benden. Bana minnettar bir gülümseme fırlatmadan önce bir yudum aldı. "Tony dün gece beni geç saatlere kadar ayakta tuttu."

"Seks konuşmak yok!" Rae bağırdı.

"Ne zamandan beri?" Simon'a sırtarak fısıldadım. "Bunu duydum!"

Gözlerim yuvalarından fırladı. "Radar kulakları var." "Ne olmuş yani? Senin sihirli saçların var!"

Güldüm ve Cole'un kahkahasının benimkine katıldığını duydum.

Simon kıkır kıkır gülerken ben iç geçirerek kahvemi yudumladım. Hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez neredeyse memnun hissediyordum.

Burada bir şeyin parçası olduğumu hissettim. Bir ailenin parçası gibi hissettim.

* * *

O hafta sonu Cole ile iş yerinde konuşma fırsatımız pek olmadı, ancak

Pazar akşamı erken saatlerde Rae, Cole'un bizimle akşam yemeği yiyeceğini duyurdu. Şaşırmıştım çünkü eğer Cole bir Pazar günü erkenden çıkıp arkadaşlarıyla ve

Ellie'nin annesinin evinde öğle yemeği için bir araya gelen aile, o yapardı. Yine de şikayet etmiyordum. Orada Artık aramızda yeni bir şeyler vardı. Çok fazla konuşma fırsatımız olmasa da, konuştuğumuzda Cole bana karşı sıcaktı ve bana baktığında gözlerinde bir parıltı vardı.

Pazar günü döndüğümüzde Mike evdeydi ve dördümüz birlikte güzel bir kahkaha attık. Cole ve ben bir bağ kurduk ve Rae'nin alaycılığına karşı bir takım olduk. Birbirimizi savunmamızın onu kızdırdığını söyledi ama içten içe ikimizi de alt etmenin bir yolunu bulmanın zorluğunu sevdiğini düşünüyorum.

Pazartesi'den Çarşamba'ya kadar Cole olabildiğince benim alanımdaydı. Beni iki kez yemeğe çıkardı ve

Müşterisi olmadığında bekleme alanında takılır, saçma hikayelerle dikkatimi işimden uzaklaştırır ve Şakalar. Dikkatimi dağıtmadığı zamanlarda çizim yapıyordu ve çizdiği şeyler ejderha dövmem için farklı fikirlerdi.

Sonunda profilden yırtıcı siyah-petrol mavisi bir ejderhada karar kıldım.

Gerçek şu ki, dövme konusunda gergindim - acı konusunda değil, çünkü Cole'un bana bu lanet şeyi yaptırmaya karar verdiğimden beri birçok kez söylediği gibi, herkes

Dövmelerle ilgili farklı deneyimler ve acı seviyeleri. Hayır, Cole'un dövmeyi yaptıracak kişi olması beni geriyordu. bana dövmemi veriyor. Yani bana dokunarak. Cuma akşamından bu yana aramızda yeni bir gerilim oluşmuştu. Ben Cole'un her zaman farkında olduğum kadar, o da benim farkındaymış gibi görünüyordu. Daha önce olduğu gibi değil

Başlangıçta daha dikkatliydi, sanki beni korkutmak ya da üzme istemiyordu.

Ama onu bana bakarken yakaladım.

Büyük bir parçam onun bu şekilde tekrar bakmak. Yine de Cole'un arkadaşı olmanın verdiği küçük tadı seven kocaman bir parçam daha vardı ve bunu mahvetmek istemiyordum.

"Hazır mısın?" Perşembe öğleden sonra odasına girdiğimde Cole beni selamladı.

Gergin bir şekilde nefes verdim ve kapısını arkamdan kapattım. "Yalan söylemeyeceğim. İçimde kelekler uçuşuyor."

Gülümsedi. "Emin ellerdesiniz."

Tanrım, bunu söylemek zorunda mıydı? İçten içe kızardım, umutsuzca ellerinden başka bir yere bakıyordum.

Kendini taburesine bırakıp sandalyeye başıyla işaret ederken hâlâ sırtıyordu. "Sandalyeye oturabilirsin ve kolçaklara yaslan."

Sertçe yutkundum ve tam da bunu yapmak için hareket ettim, acı içinde

Bunu yaparken muhtemelen popoma iyice baktığının farkındaydım.

Sandalyenin yükseldiğini hissetmeden bir saniye önce, "Sandalyenin yüksekliğini artıracam," dedi.

Birden elleri saçlarımda belirdi ve gerildim. "Çok fazla var. Sadece yolumdan çekiyorum."

Saçlarımı topladı ve omuzlarıma döktü. Parmakları tenimi okşadı. "Üstünü çıkarabilirsin ya da eteklerini kaldırıp yolumdan çekebilirsin."

Cole'un önünde tişörtümü çıkarma düşüncesi neredeyse beynimi kızartıyordu. "Ben ... uh ..." Cevap olarak eteğini kaldırdım

ve onu sıkıca kavradım. "Bu yeterince yüksek mi?"

"Evet. Ama rahatsız olursan bana haber ver."

Başımı salladım ve rahatlamaya çalıştım.

Parmakları belimde gezinirken bunu yapmak gerçekten zordu. "Herkes farklı seviyelerde Acı," dedi, parmak uçları tenimi hafifçe okşarken sesi yumuşaktı. "Diyeceğim o ki, muhtemelen ana hatları en rahatsız edici olanı, çünkü onu çizirken derinin üzerinde daha belirgin bir şekilde sürükleniyorum."

"Tamam." Kendimi acıya hazırlarken ellerim yumruk oldu.

Cole kıkırdadı. "İşte şimdi gerildin. Sadece rahatla. Düşündüğün kadar kötü olmayacak."

Tekrar başımı salladım ve birkaç saniye sonra iğnenin vızıltısı odayı doldurdu. Cole iğneyi sırtıma batırırken kendimi destekledim ve irkilmemeye çalıştım.

İlk başta derimi sürekli tırmalıyormuş gibi acıttı. Çok geçmeden bir anne gibi acımaya başladı. Ancak zaman geçtikçe acıya alıştım. O kadar da berbat değildi.

Bazı insanlar öyle olduğunu düşünüyor.

İğnenin sesi kesildi. "İyi misin?" "İyiyim," dedim. "Sen mi?"

Sesindeki eğlenceyi duyabiliyordum. "Ben iyiyim, Shortcake."

Sevgi sözcükleri karşısında içimde oluşan heyecanı görmezden gelmeye çalıştım ama başaramadım. "Nasıl görünüyor?"

"Sanki üç dakika önce başlamışım gibi."

Titrememeye çalışarak kıkırdadım ve o da güldü. "Bu bittiğinde çok tatlı olacak." Kıkırdamayı bıraktım. Nedenini anlayınca aceleyle beni temin etmeye çalıştı: "Sevimli ama sert." Boştaki eliyle kalçamı sıktı. "Senin için mükemmel."

Şimdi güldüm, bu hoşuma gitti. "Şirin. Benim hayattaki payım bu." "Nasıl yani?"

"İnsanlar beni böyle tanımlıyor. 'Ah, Shannon, o resimde çok tatlı görünüyorsun' vesaire. Sanırım 'Çalıların arasından geriye doğru çekilmiş gibi görünüyorsun'dan daha iyi, bu yüzden şikayet etmiyorum."

"Sende şirinlikten fazlası var. İnsanlar sana minyon olduğun için sevimli diyorlar. . . ama aynı zamanda seksisin de. . . Çoğunlukla bir erkeği durduracak kadar güzelsin."

Az önce öyle mi dedi?

Şaşkına döndüm, aklım başımdan gitti, havalara uçtum. İltifatlar tarihindeki en iyi iltifata nasıl karşılık vereceğimi bilemedim. Sonunda ezik, boğuk bir "Teşekkür ederim" ile yetindim.

Cole kalçamı bir kez daha sıktı ve dövme iğnesi de acı gibi yeniden başladı. Neyse ki durmadı, çünkü acıya yeniden alışmak hiç de eğlenceli değildi.

Cole başladıktan yaklaşık bir saat sonra iğne durdu. "Bitti."

"Gerçekten mi?" Şaşırmıştım. Farklı şeylerle ilgili bir hayalin içinde kaybolmuştum (Cole değil . . . uh-uh . . . hayır, efendim) ve zaman akıp gitmişti.

Kıkırdadı. "Gerçekten. Korumak için üzerine biraz film saracağım."

Bunu yaptığını hissedebiliyordum.

"Bakım sonrası konuşmasını muhtemelen milyonlarca kez duyduğunuzu biliyorum, ama yine de size söylemem gerekiyor."

"Onunla bana vur." Omzumun üzerinden gülümseyerek ona baktım.

"Bana vurmaya" devam ederken yeşil gözlerinde yoğun bir şey vardı. "Filmi dört ila altı saat içinde çıkarın. Dövmeyi yumuşak bir sabunla temizle-Rae

ve ılık su bulundurun. Masaj yapın, ovmayın. Bu gece veya sabah duş alıyorsanız, spreyin tüm gücüyle dövmeye çarpmasına izin vermeyin ve suyu

Ilık. Ayrıca, duştan çıkmadan önce sadece dövmenizin üzerinde buz gibi soğuk duşu çalıştırmak da yardımcı olur; bu, gözenekleri kapatır.

ılık su dövmenin daha iyi iyileşmesini ve mürekkebin canlı kalmasını sağlayarak açmış olabilir. Yeniden bandajlamanıza gerek yok, ancak günde iki kez hafifçe nemlendirin - yine Rae'nin

Kullanılacak en iyi ürün. Bunu önümüzdeki birkaç gün boyunca yapın. Aşınma

Bol üstler, düşük kotlar, böylece giysileriniz ona sürtünmez." Elleri kalçalarımın üzerinde durmadan birkaç saniye önce taburesinden kalktığını hissettim. Sandalyeden inmeme yardım ettiğini fark edince ayağa kalktım ve geri çekilmeye çalışırken biraz tökezledim. "Sandalyenin yüksekliğini azaltmalıyım.

Sandalye," diye özür dilercesine kulağıma mırıldandı.

Onun yakınlığı karşısında ürperdim ve parmakları kalçalarımın gerildi.

"Bu gece yan yatmanız daha iyi olabilir ve önümüzdeki birkaç gün boyunca dövmenizi vücudunuza sürtmemeye çalışın.

herhangi bir şey ve ... eh . . misyoner de muhtemelen önümüzdeki birkaç gün için dışarıda olacak."

Nefesimi yuttum ama sarsılarak elinden kurtuldum ve gözlerimde milyonlarca soruyla ona döndüm. Bakışları alev alev yanıyordu ve ben onun altında zorlukla nefes alabiliyordum.

boğucu bir gerilim. "Bu bir sorun olmayacak," diye fısıldadım. Cole bana doğru bir adım attı, tam o sırada kapısı ardına kadar açıldı.

Açık.

"Görebilir miyim?" Rae içeri girdi ve Cole'un dokunsallığı ve genel olarak seksi davranışlarının bende yarattığı heyecanı görmemesi için bakışlarımı hızla indirdim. Döndüm ve

Gömleğimi yukarı kaldır.

Rae inceledikten sonra "Harika," dedi. "Streç film çıktığında daha iyi görebileceğim." Arkamı döndüğümde sıırttı. "Peki, sen ne düşündün?" dedi. "Acıdı mı?"

"Düşündüğüm kadar kötü değil."

"Bir tane daha mı alacaksın?"

Homurdandım. "Sanırım şimdilik böyle iyiyim."

Rae aniden ellerini öyle yüksek sesle birbirine vurdu ki gözlerimi kırptırdım. "Yarın akşam! Shannon'ın dövmesini kutlamak için içki içeceğiz."

"Kulağa hoş geliyor." Cole gülümseyerek dövme ekipmanlarıyla meşgul oldu.

Artık onun gözlerini üzerimde hissetmediğim için utangaç ve kararsız hissediyordum. "Tamam. Ama Cole için alıyorum çünkü o

dövme için ödeme yapmama izin vermiyor."

Rae'nin dudakları aralandı. "Özgür mü?" Dönüp arkasına baktı ve Cole onun kabaran saldırganlığı karşısında kaşlarını kaldırdı. "Sen sadece bana yüzde elli indirim yaptı!"

Gözleri ondan bana kayarken dudakları kıpırdadı ve sonra omuz silkip dövme iğnelerini değiştirmeye geri döndü. Kendisini onun kızgınlığının hedefi haline getirmek istemeyen Cole, farkında olmadan Rae'yi üzerime saldı.

"Lanet olası büyülu saçlar, tamam!"

Ve hışımla odadan çıktı.

Cole omzunun üzerinden bana baktı ve göz kırptı.

Bir kahkaha patlattım, şimdiden bir kahvenin mi yoksa bir çöreğin mi ya da her ikisinin de Rae'yi sakinleştireceğini düşünüyordum.

BÖLÜM 13

O günün geri kalanını konsantre olmaya çalışarak geçirdim ama dövmemin farkında olduğum için bunu başaramadım. Yapmamaya çalışıyordum.

Ve itiraf etmeliyim ki, Cole'un bir şeylere sürtündüğünü ya da yaslandığını düşünmemeye çalışıyordum. kesinlikle benimle flört ediyordu.

Ve flört de eskisi gibi değildi. Bu sefer kendine engel olamıyor gibiydi. İtiraf etmeliyim ki bu beni biraz baş döndürücü hissettirdi. Cole en ateşlisiydi. tanıdığım en iyi adamdı ve aynı zamanda en iyi adamlardan biriydi.

Güzelmiş.

Çok sıkıcı bir kelime gibi görünüyordu ama Çoğu zaman takdir edilmeyen bir kalite.

Benim tarafımdan değil.

Birlikte çalıştığım seksi ve hoş dövmeciyi takdir ettim.

Onu çok takdir ettim, o kadar ki dikkatini çektiğim için çok heyecanlandım.

Ancak aynı zamanda endişeliydim de.

Cole'un Ollie, Nick, motorcu Bear ya da hırsız Rory olmadığını biliyordum. Bunu biliyordum. Hannah'ya inandım. Kendi gözlerimle görebildiklerime inandım ama bu

korkularım bir gecede yok olacaktı. Ne kadar harika olursa olsun, Cole yine de beni incitebilirdi ve içimde Cole Walker tarafından incitilmenin beni yıkabileceğini hissediyordum.

"Güzel kokuyor," dedi Rae o gece işten geldiğinde. Ayakkabılarını tekmeledi ve ben tabağını önüne koyarken mutfak sandalyesine çöktü. "Dövme iyi mi?"

"Evet." Yanındaki koltuğa oturdum. "Biraz kaşınıyor ama."

"İyileştikçe daha da kötüleşecek. Ne yaparsan yap, sakın kaşıma. Lanet şeyi mahvedersin."

"Evet, Cole beni çoktan uyardı."

Rae çiğnerken başını salladı. Yutkunur yutkunmaz, "Patrondan bahsetmişken, neye rastladım? bugün?"

Dürüst olmak gerekirse . . . "Hiçbir fikrim yok." "Ondan hoşlanıyor musun?"

Rae'nin doğrudan bakışlarıyla karşılaşmak için başımı kaldırdım ve başımı salladım.

Rae sırtıttı. "Kafasında bir çift göz olan her salak Cole'un da senden hoşlandığını görebilir. Öyleyse sorun nedir, çocuklar?"

Anlayabilecek biri varsa onun da Rae olacağını biliyordum. "Onun iyi bir adam olduğunu biliyorum. Gerçekten biliyorum ama onunla bir şeylere başlamaktan korkmamak için çok fazla yanmışlığım var."

"Her erkek için böyle hissedersin."

"Doğru." Tabağıma baktım, kargaşa karnımı doldurduğu için artık aç değildim.

"Tavsiyemi mi istiyorsun?"

Ona küçük, alaycı bir gülümseme verdim.

"Devam et. Cole gerçek bir anlaşma."

"Ona söyledim," dedim, sözcükler sessizleşmişti. "Ollie hakkında."

Rae'nin kaşları kalktı. "Bunu ona sen mi söyledin? Yani senin bir sürü yükle geldiğini biliyor ve hala göz-Seni odanın öbür ucunda becermek mi?" Sırtıttı. "O adamı sevdiğimi biliyordum."

"Onunla olan arkadaşlığımı mahvetmek istemiyorum."

"Siz ikiniz ne zamandan beri arkadaşsınız? Geldiğiniz andan beri aranızdaki cinsel gerilim Şey, bu Son dönem gençlik dizilerinin bir bölümünde yaşamak gibi."

Kaşlarımı çattım. "Sanırım orada bir yerde bir hakaret var."

"Bence almanız gereken bazı tavsiyeler de vardı. Eğer Cole'u bir daha ekersen, o da hayatına devam edecektir ve Cole sıradan biri değildir, dolayısıyla hayatına devam edeceği bir sonraki kız sonsuza kadar olmasa bile bir süre etrafta olacaktır. Gerçekten Cole Walker'ın kız arkadaşıyla arkadaş olmak zorunda kalmak mı istiyorsun yoksa Cole Walker'ın kız arkadaşı mı olmak istiyorsun?"

Tamara'nın muhteşem yüzü gözümün önüne geldi. Yüzümü buruşturdum.

Rae başını salladı. "Mmm-hmm. Ben de bunu söylüyorum."

* * *

Ertesi akşam Rae yanımdayken Walk'a girdiğimde, kendimi beklentiyle dolu buldum. Bilmiyordum.

Neden? İçimde bir şeylerin olacağına dair bir his vardı.

Cole, Simon ve Tony odanın köşesinde bir masa kapmış ve biz olmadan içmeye başlamışlardı. Tony bizi odanın öbür ucunda görür görmez Cole başını çevirdi ve biz yaklaşırken bakışlarımı tuttu.

Başka tarafa bakamadım.

Masaya vardığımızda gülümseyerek ayağa kalktı ve oturmam için yanındaki sandalyeyi çekti. "Dövme nasıl?" diye sordu ben yerleştikten sonra.

"Kaşınıyor."

Kıkırdadı. "Öyle olacak. Bir bakayım."

Onunla ilgili aşırı farkındalığım, onunla her etkileşiminin bana seksi düşündürdüğü anlamına geliyordu. Onun içinde yer değiştirdiğimde

Rae'ye bakamıyordum çünkü kanım kaynıyordu ve aklım başımdan gitmişti.

Bana bak ve bunu gör. Cole hırkının eteklerini ve altındaki ipek kaşkolunu kaldırdı, böylece yaptığı işi

değerlendirebilecekti. Kendimi bunun için hazırladım, kendimi kontrol edebileceğimi umuyordum.

ama parmak uçları dövmenin etrafındaki deriye dokunduğu anda ürperdim.

"Gördünüz mü?" dedi.

"Rae telefonumdan bir fotoğraf çekti." Boğazımdaki ani boğukluğu temizledim. "Harika görünüyor. Teşekkür ederim."

Kotumun bel bandı boyunca derimin izini sürdü. "Bir şey değil."

Arkamı dönüp üzerine atlama ihtiyacı çok güçlüydü. O kadar bunaltıcıydı ki ondan uzaklaştım.

dokundum ve eteğimi silktim. Her şey çok sıkı geliyordu; giysilerim, göğsümdeki ciğerlerim, hatta tenim bile.

Daha önce hiç bu kadar büyük bir hayal kırıklığı

yaşamamıştım. "Harika görünüyor." Tony başıyla onayladı. "Çok seksi."

"Anlaştık." Simon gülümsedi.

"Teşekkürler." Zayıfça gülümsedim. Şimdiden biraz Gülünç derecede lezzetli tıraş losyonu beni deli eden Cole'dan uzaklaşarak içki isteyen olup olmadığını sordum. Ancak Rae, içkileri ısmarlamakta ısrar ederek kaçışımı çaldı.

"Tony'nin annesiyle ilk kez tanışıyorum."

Simon duyurdu. "Lütfen bana yirmi Haziran'da birinizin evleneceğini, hayati tehlikesi olan bir ameliyat geçireceğini, bebek sahibi olacağını ya da büyük bir olay yaşayacağını söyleyin."

Tony kaşlarını çattı. "Bundan kurtulamayacaksın Sy. Annem çok gelenekçidir ve sevgilisinin çocuğa bir erkek bakıyor." Kaşlarını çattı. "İki yılını ona erkek olduğunu söyleyerek geçirdim ve şimdi küçük bir kız gibi davranıyorsun. Lanet olası taşakların nerede?"

Simon omuz silkti. "Kayınvalidemden söz edince içimden fırladılar."

Cole ve ben kahkahayı patlattık, sessizce oturuyorduk, Simon ve Tony tartışırken onları eğlendirdi. Rae geri döndüğünde Tony'ye Mike'ın bağınaz annesiyle yaşadığı pek de yardımcı olmayan hikâyeleri anlattı. Bütün

Cole bira bardağına her uzandığında ya da bana sonsuz derecede yaklaştığında bunun farkına vararak sessizce oturdum.

Göz ucuyla bakmaya devam ettim, bakışlarım dövmeli ön kolunda dolaşırken, büyük elindeki iri Hint gümüşü yüzüğe takıldı.

Sadece Cole'un vücudunun aşırı farkında değildim. kendiminkinin acı verici bir şekilde farkındaydım. Dudaklarım, dilim, göğüslerim, bacaklarımın arasındaki ısrarlı zonklama ...

Çok saçmaydı. Ve daha önce hiç başıma gelmemiştii, bu yüzden bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Sonunda içki ısmarlama sırası bana geldiğinde Cole'dan uzaklaşmak için bir bahanem oldu. Bara doğru yürürken derin bir nefes aldım.

nefes aldım ve kendimi zihinsel olarak içinde bulunduğum arzu dolu sersemlikten çıkarmaya çalıştım.

Barmen gelip içki siparişimi aldığıında barda sadece birkaç saniye durmuştum. Cole'un cazibesine karşı koymanın yollarını düşünürken gözlerimin üzerimde olduğunu hissettim. Başımı sağa çevirdim ve benim yaşlarımda, belki biraz daha yaşlı iki adamla karşılaştım, bana gülümsüyorlardı. Gözlerimi hızla kaçırmama rağmen, onları fark etmem dikkatlerini çekmiş gibiydi.

İçkilerini bardan aşağı kaydıldılar ve yanımda durdular. Onları kasıtlı olarak görmezden geldim. Bu onları caydırmadı.

"İyi bir gece geçiriyor musun?" dedi bana en yakın olan. "Evet, teşekkürler."

"Ben Gordon. Bu da arkadaşım Barry. Senin adın ne?"

Cevap vermedim çünkü onları cesaretlendirmek istemedim. Zaten gözlerinin üzerimde gezindiğini hissedebiliyordum. Üzerimde kot pantolonum, zeytin yeşili tulumum ve ona uygun hırkam vardı. Makyajım inceydi ve düz ayakkabı giyiyordum.

topuklu botlar. Görünüşümde şehir dışında olduğumu haykıran hiçbir şey yoktu. Neden böyle bir şey yaptığıma dair hiçbir fikrim yoktu.

İlgilerini çekiyordu ve açıkçası umurumda değildi. Beni

barlarda oturup sürekli hareket eden her şeye asılan
erkeklerden daha çok tiksindiren bir şey yoktu. İşte

İçimdeki romantiğin isyan ettiği bir çaresizlik, bir ruhsuzluk.

"Hadi ama, biz zararsızız tatlım," dedi diğeri.

Kaşlarımı çattım. "İlgilenmiyorum."

Daha uzaktaki omuz silkip geri çekilmeye başladı ama arkadaşı bana daha da yaklaştı. "Kötü bir gün geçiriyorsun gibi görünüyor. Ben gerçekten iyi bir dinleyiciyimdir."

Eh . . . görünüşe göre değil.

Homurdandım. "Tüm kanıtlar aksini gösteriyor." "Bu da ne demek oluyor?"

"İlgilenmiyorum demek."

Komik bir şey söylemişim gibi güldü. Kaşlarım şaşkınlıkla birbirine yaklaştı.

"O aktrise benziyorsun," dedi, daha da yaklaşarak. "Şu Avustralyalı aktris. Onun gençliğine benziyorsun. Onun için çok büyük bir ereksiyon yaşadım."

Gerçekten mi?

Tiksinti dolu bakışlarımı sözlü bir "defol git" ile tamamlayamadan ani bir sıcaklık beni sardı ve üzerime bir gölge düştü. İki güçlü, dövmele kol beni hapsederken iki yanımdaki çubuğun üzerine geldi ve sert bir göğüs sırtıma bastırdı

Hemen rahatlardım ve omzumun üzerinden Cole'un yakışıklı yüzüne baktım. Şu anda yüzünü çevirmişti. İsrarcı bar sineğine bakarken benden uzaklaştı.

Arkadaşı anında olduğundan daha da fazla geri çekilse de, "iyi dinleyici" Cole'a aptal aptal bakmakla yetindi.

Cole ona bir kaşını kaldırdı. "Bunun hangi kısmı sana 'siktir git' demiyor?"

Aptal herif bir an Cole'u inceledi.

onu görmezden gelmeyi düşündü ve sonra beyni sonunda gözlerinin ona ne söylediğini hesaplar gibi oldu. Cole ondan çok daha büyük ve çok daha korkutucuydu. Bakışlarını indirdi. "Üzgünüm dostum. Onun kaçırıldığını bilmiyordum."

Barda yeni bir hedef aramaya başlamıştı bile.
Cole başını eğdi, dudakları kulağıma değdi. "İyi misin?"

O bana yaslanmışken tutarlı bir cümle kuramadığım için başımı salladım.

Bunu hissetmiş gibi görünen Cole bir an duraksadı.
"Seni rahatsız mı ediyorum?"

Daha önce yaşadığım o beklenti hissiyle nabzım hızlandı.
"Evet. Ama düşündüğün gibi değil."

Keskin nefes alışını duydum ve kendimi hazırladım.
Dudakları yine kulağımdaydı. "Beni istiyor musun, Shannon?"

Bacaklarım titremeye başladı. "Evet."
Cole rahatlamış gibi nefesini verdi ve beni şaşırtarak burnunu boynumun kıvrımına gömdü, içimde rahatlıyordu. Yanaklarındaki kılların tenime sürtünmesi tüm kadınsı yerlerimin karıncalanmasına neden oldu.
Beni içine çekti ve barmen içkileri servis ederken başını kaldırdı.

Aramızdaki anı bozdu.
Cole benden uzaklaştı ve ben onun sıcaklığını kaybedince ürperdim.

İçkilerin parasını ödeyip masaya döndüğümüzde Cole'un tek kelime etmemesi beni şaşırttı.

Yanımda oturmuş, hiçbir şey olmamış gibi birasını içiyordu. Ben belirsizlik içinde kıvranıırken, arkadaşlarımızın sorgulayan bakışlar atıyor (belli ki bardaki etkileşimimizi görmüşlerdi) ve içkimi yudumluyordum. Tony'nin Glasgow'da gittiği bir motorcu barıyla ilgili bir hikayeye başlayarak bu garipliği ortadan kaldırdı.

Dikkatimi vermeye çalıştım, tüm doğru kısımlara güldüm ama bu zordu.

Rom ve kolamın son yudumunu da bitirdikten sonra boş bardağıma masaya koydum ve erken çıkmanın ne kadar kaba bir davranış olacağını düşündüm.

Görünüşe göre Cole bunun kaba olup olmadığını umursamıyordu.

Bardağım masaya değer değmez sandalyesini geriye itti, elimi tuttu ve beni de yavaşça yanına çekerek ayağa kalktı. Arkadaşlarımız anında sessizleşti. Cole onlara başıyla selam verdi ve beni götürmeye başladı. Cole bizi yakalamadan önce çantamı kapmak ve Rae'ye yarı "lanet olsun" yarı baş döndürücü bir bakış atmak için yeterli zamanım vardı.

Barın dışında.

Yön bulmak için ona baktım ama o bize bir taksi bulmaya odaklanmıştı. Eli benimkinin etrafında sıkıca kıvrılmıştı.

Caddede hızla ilerledi ve ışığı yanan bir taksi görünür görünmez kolunu uzattı.

Benim için arabanın kapısını açtı ve ben de içeri girdim. midemde kelebekler uçuşuyordu. Cole yanıma yerleşti, sağ tarafı sol tarafıma yaslandı ve sağ elinin parmaklarını sol elime doladı.

Ellerini kalçasında kavuşturdu. Taksi şoförüne adresini verdi ve ben hemen bacaklarımın arasında bir titreme hissettim.

Bu olacaktı.

Cole Walker ile seks yapacaktım.

Sıcak, heyecan verici, seksi görüntüler kafamı doldurdu, bu yüzden araba Cole'un binasının dışına çıktığında ben çoktan

onun için hazır.

Cole'un taksi şoförüne neredeyse para fırlatırken ve bizi aceleyle dışarı çıkarırken sabırsızlığını hissetmek kolaydı. taksiye bindim ve merdivenlerden dairesine çıktım. Kapısını açıp beni dairesine götürürken elimi hiç bırakmadı.

Koridorun sonunda bir oda var.

Ebeveyn yatak odası.

Dairesinin geri kalanı gibi burası da yüksek tavanlı, derin pervazlı ve muhteşem bir cumbalı pencereye sahipti. Perdeler üzerlerine çekilmişti ve bize mahremiyet sağlıyordu. Dairenin ortasında Odada kalın, erkeksi ceviz çerçeveli, kral boy bir yatak vardı. Odanın giriş kapısına yakın köşesinde

Süitte çağdaş siyah deri bir okuma koltuğu vardı. Duvarlar sıcak bir moka ve tereyağı kreminde boyanmıştı ve

Ayaklarımın altındaki pelüş halı bitter ikolataydı. Yatak başlığının üzerinde kocaman siyah-beyaz bir Klasik bir Amerikan st açık arabanın arka koltuğundan çekilmiş bir fotoğraf. Sürücü profilden dönmüştü. Koyu renk havacı gözlükleri takmştı ve can sıkıntısı içinde dünyaya bakarken dudaklarından dumanlar yükseliyordu.

Arabanın ötesinde derin bir kanyon vardı. arabanın kenardan sadece birkaç santim uzakta olduğu izlenimini verdi.

Tüm oda havalı, seksi ve tamamen Cole'du.

Elimi bırakıp yatağın ucuna doğru yürürken gözlerim ona kaydı. Döndü ve bana baktı,

Gözlerindeki sıcaklıkla neredeyse benimle alay ediyordu.

İkimiz de uzun zaman önce aramıza çizdiğim çizgiyi aşmak üzere olduğumuzu biliyorduk.

O çizgiyi geçmeden önce, geri dönüşü olmayan bir yola girmeden önce, aynı sayfada olduğumuzdan emin olmalıydım. "Senden hoşlanıyorum Cole. Hoşlanıyorum. Ve açıkça senden etkileniyorum . Ama sana güvenmeyi öğrenememe ihtimalimin de olduğunu bilmelisin. Ve sen de sıradan şeyler yapmadığını söylemiştin."

Cole'un cevabı ceketini omuz silkerek çıkarmak ve yakındaki bir sandalyeye atmak oldu. Sert bakışları iimin derinliklerine daldı. "Shannon, sana karşı hissettiklerimin sıradan bir yanı yok. Ellie ve Adam'ın evinden çıktığım ve seni merdivende bulduğum günden beri de yle. Seni anlıyorum

Bana güvenmiyorsun ve bunun nedenini anlıyorum ama bunu değiştirmem için bana bir şans vermeni istiyorum. Bence burada tüm bu çabaya değecek bir şey var."

"Cole," dedim dudaklarım titrerken, gözlerim buğulanırken. Çok fazla şey hissediyordum, sadece çok, çok fazla. "Keşke seni hiç terk etmeseydim o gün."

Cole'la on beş yaşındayken hissettiğim o tuhaf, büyülü bağdan hiç uzaklaşmamış olmayı dilememin birçok nedenini anında anladığını biliyordum. Eğer hiç uzaklaşmamış olsaydım, hayat bana bu adama gvenmemem gerektiğini asla ğretmeyecekti - güvenimi hak edebilecek bir adama

Kendisinden önce gelenlerden çok daha fazla.

Acı ve pişmanlığın Cole'un gözlerindeki sıcaklıkla karıştığını gördüm ve onun da hissettiğini söylemesine gerek kalmadan anladım.

Birden onun kollarındaydım.

Parmak uçlarında ayağa kalktığımda dudakları dudaklarıma çarptı, ilk kez onun tadına bakarken ellerim Cole'un tişörtünün arkasına dolandı. İki saniye sonra popomu elleriyle kavradı ve beni kaldırdı. Bacaklarımı onunkilerin etrafına sardım.

beline sarıldım ve öpüşme vahşileşirken onun içinde eridim. Bir kolunu sırtıma dolamıştı, diğer eli ise saçlarımın arasından başımı tutup beni dudaklarına götürdü.

Bu öpücüğün sonsuza dek sürmesini istiyordum; aç, ıslak ve sertti. O kadar çılgınca güzeldi ki Cole'un bizi yatağa taşıdığını bile fark etmemiştim, ta ki o kendini yatağa bırakana ve dizlerim kalçalarının her iki yanındaki yorgana çarpana kadar.

Öpücükten geri çekildi ve nefes nefese kaldık. Birbirimizin ağzını. Cole saçlarımı geriye doğru taradı. Bakışlarımı onun muhteşem ağzından ayırmak için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekti. Ancak yeşil gözlerine baktığım anda bir daha asla gözlerimi kaçırmayacağıma yemin ettim. Gözlerindeki altın benekler her zamankinden daha parlak görünüyordu, sesi kısık bir şekilde, "Seni görmek istiyorum. Sadece seni ve o lanet saçlarını."

Utangaç bir gülümsemeyle dudağımı ısırdım. Heyecanlı olmama rağmen Cole'un geçmişini süsleyen uzun boylu tanrıçalarla boy ölçüşüp ölçüşemeyeceğimi merak etmekten kendimi alamıyordum. Hikâyeleri duymuş, hatta Rae'nin izniyle bazı resimler görmüştüm. Ancak, bir süre önce erkeklerin genellikle

Onları tahrik etmediğiniz sürece Cole'un şu anda olduğu kadar zordu ve güvensiz davranmak kesinlikle çok seksi - aman tanrım, nefes alamayacak kadar seksi - bir durum. "Saçımdan hoşlandığını düşünmeye başlıyorum."

Göğsümün üzerine düşen bir tutama dokundu, elleri bacaklarımın arasında hissettiğim şekilde nazıkçe okşadı. Ereksiyonuna karşı biraz sabırsızca kıpırdandım. "Saçlarını

seviyorum," diye mırıldandı, biraz dikkati dağılmıştı. "Sen

Seninle ve saçlarınla ilgili ne kadar çok fantezi kurduğumu bilemezsin."

Düşünebileceğimden çok daha fazla kızararak kıpırdandım ve "Bana bir tane söyle" diye fısıldadım.

"En sonuncusu mu?" dedi, bakışlarını saçlarımdan ve göğüslerimden gözlerime doğru sürükleyerek. "Ellerinin ve dizlerinin üzerinde çıplaksın ve saçların omuzlarından aşağı dökülüyor,

Uçları sırtının alt kısmındaki mürekkebime değiyor. Seni arkadan becerirken saçlarının bir kısmı hafifçe elime dolanıyor." Gözleri parladı. "Sertçe."

Şimdi Cole'un ağzına değen sıcak nefesler karşısında nefes nefese kalmıştım. "Bunu istiyorum."

Cole'un gözlerinde bir sahiplenme vardı, geçmişim göz önüne alındığında anlık bir paniğe kapılmama neden olan bir sahiplenme... ama sonra beni tekrar öpüyordu, eli saçlarımdaydı.

Dilinin benimkini okşadığını hissetmek, onun tadı, onun kokusu... başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Öpüşme kesildi ama bunun tek nedeni Cole'un kaşkorse eteğime uzanıyor olmasıydı. "Dövmene dikkat etmeliyiz," diye nefes nefese üstümü yukarı kaldırdı. Ona yardım etmek için kollarımı kaldırdım, serin hava tenimin üzerinde karıncalanıyordu ve

zaten sıkı olan meme uçlarımı daha da sertleştirdi. Cole üstümü omzumun üzerinden bir yere attı ve elleriyle belimi kavradı. "Başparmaklarım neredeyse birbirine değecek," dedi sessizce,

Sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi. "Ufacıksın."

"Ya da sadece büyük ellerin var," diye mırıldandım alaycı bir şekilde.

"Biliyorum ama sen hâlâ küçüksün." Gözleri göğüslerime kaydı ve birden daha önce düşünmüş olduğuma sevindim. en iyi sütyenimi giymek için daireden çıktım - saten ve dantel

Güzel bir şeftali renginde balconette. "Bunlar ... pek değil." Bana aç bir gülümseme verdi ve bir şekilde daha da erimeyi başardım. Sıcak bakışlarımla karşılaştı. "Sen gerçekten

Mükemmel." Diliyle alt dudağını ıslattıktan sonra sert bir sesle, "Fanteziler gerçeğe uymuyor, Shortcake," dedi.

Sonra üzerine atladım. Kendine özgü tatlı ve ateşli versiyonu beni yanma noktasına doğru itiyordu. Cole benimle tanıştı

kendi ateşiyile agresif bir öpücük, elleri dikkatlice Sırtımdan yukarı, saçlarımın altından sütyenimin kopçasına doğru kayarken dövmemden kaçıyordu. Saniyeler içinde gevşediğini hissettim ve Cole çıkarırken bana bakabilmesi için beni nazikçe geri itti.

Askılar kollarımdan aşağı düşerken nefesini içine çekti, sütyeni kenara fırlatırken bile gözleri çıplak göğüslerime sabitlenmişti. Gözlerindeki ihtiyaçla kabardım, meme uçlarım

Odaklanmasının altında büzüşüyor, ağzı için yalvarıyor.

Cole'un parmakları kot pantolonumun düğmesine gitti. "Çıkar şunları," diye emretti ve ben de içimdeki talebi hissettim.

Çekirdek. Titreyerek yataktan kaydım ve kot pantolonumu çıkarmaya başladım.

"Soyun," diye karşılık verdim.

Kazağını ve altındaki tişörtü çıkarırken durup onu izledim, gözlerim güzel bronz tenine takıldı Vücut. Heykel gibi, esmer ve mürekkepli. Oblik kaslarındaki derin kesik boğazımın aniden kurumasına neden oldu. Altılı paketine geçmeden önce kaslarındaki seksi belirginliği yalamak istedim.

Kaslı olduğunu biliyordum ama ne kadar sıkı bağlanmış olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Biçimli ve formdaydı ve ona bakarken neredeyse orgazm oluyordum.

Pantolonunun düğmelerini açmak için ayağa kalkarken, "Shannon," diye ısrar etti.

Başımı salladım ve kot pantolonumu aşağıya doğru ittim. Onları ve iç çamaşırlarımı. "Bir noktada dövmelerini yalayacağım."

Yumuşak kahkahası odayı doldurdu. "Anlaştık." Dövmeli kollarından birini uzattı, elimi tuttu ve beni kendine doğru çekti. Bir an için Çıplak karnımda sıcaklığını hissetmeden önce hazır olda duran oldukça büyük bir ereksiyon.

"Cole," dedim nefes nefese.

Kendini yatağa geri bıraktı ve beni kucağına çekti, böylece tekrar ona sarılmış oldum. Bakışlarımı

siki ısrarla karnıma doğru itiliyordu. Eğer her şey dikkatimin altında şişiyor gibiydi. Nick büyüktü, gördüğüm en büyüğüydü ve Cole kesinlikle ona parasının karşılığını veriyordu. Bir anda tahrik oldum ve biraz da endişelendim.

Parmaklarının göğüslerimin kıvrımlarını sıyırdığını hissettim ve dikkatimi yüzüne çevirdim.

"Bundan emin misin?" dedi. "Bana şimdi mi soruyorsun?"

"On dakika önce durmak isteseydiniz dururduk. Şimdi durmak istiyorsan, duracağız. Ben içindeyken aniden durmak istersen, dururuz." Avuçladı yanağımı okşadı, şefkatli gözlerini üzerime dikti. "Senin istemediğin bir şeyi asla yapmayacağım. Benimle güvendesin, Shannon."

"Siktir," dedim, kelimeyi ve boğazımda bir yumru oluşturan tüm duyguları boğarak.

Cole gözlerini kırıştırdı. "Küfrettiğini ilk kez duyuyorum."

"Büyükannem hep kadınlar küfretmez derdi, ben de nadiren ederim. Ama bu bir 'sikiş' anı gibi görünüyordu."

Gözlerinde mizah parıldıyordu. "Neden? Bariz olanı bir kenara bırakırsak tabii ki."

Ellerimi kulaklarının arkasına kaydırıp başparmaklarımla çene çizgisini okşarken güldüm. "Çünkü senden korkuyorum Cole Walker. Bana zarar vermenden ya da benim sana zarar vermemden korkuyorum. . .

Yine de geri dönmeye niyetim yok. Kendimi bu uçurumdan aşağı atıyorum, sonuçları ne olursa olsun."

Kolları beni sıkıca sardı ve dudaklarımı dudaklarına bastırdım, öpüşmemiz hızla tatlı ve şehvetli bir halden yüklü ve erotik. Parmaklarım saçlarında sıkılaşıırken sert horozuna karşı itti. Cole'un parmak uçları belimin kıvrımında, karnımda ve bacaklarımın arasında aşağı doğru kaydı. İki parmağını içime sokarken ağzına doğru inledim, pompaladıkça inlemelerim iniltiye dönüştü onları içeri ve dışarı. Ağzımı bıraktı, dudakları aşağı iniyordu.

Çenem, boğazım, göğsüm derken sol göğsümün üzerinde dans edip meme ucumun etrafını sardı. Ağzının çekişiyle irkilerek başımı geriye attım ve zevk çığlıkları attım. göğüslerimden cinsel organıma doğru ısı çizgileri fırlattı.

Meme uçlarımı emip yalarken başını göğsüme yasladım. Göğüslerime böylesine muhteşem bir ilgi gösterirken, kalçalarım bacaklarımın arasından geçen parmaklarının itişine karşı esnedi.

Artık yüksek sesle nefes alıyordum, içimdeki gerilim arttıkça onun adı dudaklarımdan yalvaran inilti halinde dökülüyordu. Nefesim kesilene kadar sıkılaştı, sıkılaştı ve sıkılaştı. Cole dişlerini meme ucuma sürttü ve parmaklarını hızlandırdı ve gerilim koptu.

Mutluluktan gözlerim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Cole!" Diye haykırdım, doruk noktam içimde yuvarlanırken kelime aniden bir nefesle sona erdi, iç kaslarım parmaklarına karşı sarsılırken parmaklarının etrafında sıkıldı.

Orgazm uzun ve güzeldi ve sonunda durduğunda nefesimi zar zor tutabiliyordum. Sarktım Cole'a karşı, tüm uzuvlarım sıcak ve jöle gibi.

Cole başımı omzundan kaldırdı ve çenemi avucunun içine alarak dudaklarımı dudaklarına yaklaştırdı. Üzerlerine tatlı bir öpücük kondurdu. "Hap mı kullanıyorsun?"

Başımı salladım.

"Ben temizim." "Beni içine al" diye hırlamak için geri çekilmeden önce beni tekrar öptü.

Belirsizlik elimi sıkıca göğsüne bastırmama neden oldu. "Prezervatif, Cole," diye ısrar ettim.

Gözlerimin içine baktı, ona tam olarak güvenmediğimi söylediğimde bunu kastettiğimi anladığında gözlerinin arkasında bir şey çalışıyordu. Onu ne kadar istesem ya da görüldüğü kadar harika olmasına ne kadar ihtiyaç duysam da, geçmişimi bırakamazdım. Başka bir adam tarafından becerilmeyecektim ve buna cinsel yolla bulaşan hastalık kapmak da dahildi.

Gergin bir şekilde Cole'un bir karara varmasını bekledim. Beni tekrar öptü ve sonra beni sıkıca tuttu,

böylece onun üzerinden düşmeyecektim.

komodinin çekmecesine doğru eğildi. Bir prezervatif paketi çıkarırken rahatlardım.

Güven eksikliğimi telafi etmek için ona yardım ettim, okşadım ve ağzıma karşı inleyene kadar sıktım. "Şimdi beni içine al."

İfadesindeki parıltıyla enerjimin yeniden canlandığını hissettim. Kendimi dizlerimin üzerine kaldırdım ve onu içime doğru yönlendirdim. Kendimi yavaşça aşağı indirdim.

"Oh Tanrım," diye nefes nefese kaldım, kendimi aşırı derecede tok hissediyordum.

Cole'un omuzlarını kavradım, siki içimde rahatça kayarken dişlerinin nasıl gıcırdadığını ve gözlerinin nasıl karardığını izledim. Olabildiğince alçalıp kendimi tekrar yukarı kaldırdığımda parmakları kalçamı ısırды. Beni tekrar aşağı itti ve

Sonra tekrar yukarı, ritmin kontrolünü ele geçirdim.

Kollarımı boynuna dolayarak bizi aynı hizaya getirdim, böylece sertleştım,

Ben ona binerken şişmiş meme uçları göğsüne sürtünüyordu.

Birbirimizin dudaklarına karşı nefes nefese kaldık, doruğa doğru yükselirken birbirimizi kavrayışımız sıkılaştı.

"Benim için gel, Shannon," diye homurdandı Cole. "Gel."

Zirveye yaklaşırken inleyerek başımı salladım. Cole elini bacaklarımın arasına kaydırды ve başparmağı klitorisimin etrafında. Bu his başımı uçurdu ve çığlık attım.

"Siktir, siktir, siktir!" Cole kısık sesle bağırdı, parmakları Son bir sert hamleyle sarsılırken kalçalarımı kazıyordu.

Zonklamadan önce içimde daha da kalınlaştığını hissettim ve sıcak, ıslak salınımı beni doldurdu. "Oh, lanet olsun."

Göğsü

üzerine yığıldığımda başım benimkine çarptı.

boynunun kıvrımlarına gömüldüm. Bana sıkıca sarıldı.

İç kaslarım onun etrafında titrerken penisi içimde nabız gibi atmaya devam etti.

Nefes alış verişimiz nihayet sakinleştğinde Cole, "İşimiz bitmeye yakın bile değil," dedi.

"Daha fazla dayanabilir miyim bilmiyorum," diye cevap verdim. Ve bunda ciddiydim. Doymuş ve halsizdim ve tek

istediğim hâlâ ona sarılmışken uykuya dalmaktı.

Cole beni ondan uzaklaştırdı ve ben de şakacı bir şekilde surat astım. Gülümsedi ve dudaklarımdan dudak büküşümü öptü. Kolaylıkla, o

Beni sikinden kaldırdı ve yavaşça yatağa indirdi. Onun lezzetli, sıkı kıcının odanın öbür ucuna ve banyoya doğru yürüyüşünü izledim. Belli ki prezervatifi attıktan sonra geri döndü ve bana ulaştığında beni ayaklarımın üzerine çekti. "Şimdi yüzüme oturabilirsin, böylece adımını attığından beri seni tatmayı hayal ettiğim gibi seni tadabilirim. stüdyoya ayak basmak."

İşimin bittiğini sanmıştım.

Ama seksim onun sıcak görseliyle sıkıştı ve inanılmaz bir şekilde işimin bitmediğini biliyordum.

Birkaç saniye sonra Cole yatağa yayılmış yatıyordu, kadınoğlunun bildiği en seksi teklifi ve ben vücuduna sürünüyordum. Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Tabii ki erkek arkadaşlarımdan ağzını üzerime koyduğu olmuştu ama hiç bu şekilde yaptım.

Bacaklarım titriyordu -bundan mı yoksa son iki doruk noktamdan mı, hiçbir fikrim yoktu- onun üzerinde sendeledim.

Cole kararsızlığımı hissetti ve kontrolü ele alarak beni ona doğru yönlendirdi.

Dilini içime soktuğunu hissettim ve tek gereken buydu. Tekrar kaybolmuştum, utangaçlığım buharlaşıyordu.

Tekrar boşaldığımda, bu sefer daha keskin ve kısaydı ama daha az tatlı değildi ve işim bittiğinde Cole yine sertleşmişti. Beni etrafına sardı ve yukarı kaldırdı. yataktan indirdi. Yatak odasından çıkarken beni taşımadan önce çekmecesinden bir prezervatif daha aldığını fark ettim. "Kesinlikle hiçbir ağırlığın yok." Mutfığa girerken gülümseyerek popomu sıktı.

Beni üzerine indirdiğinde soğuk ahşap masayı yanaklarımda hissettim. O bacaklarımı açarken ben de onun zarif sırtını okşadım.

O geri çekilirken kollarım düştü ve masanın kenarını kavradım, Cole'un yakıcı bakışları tüm vücudumda dolaşırken kendi düşüncelerime odaklandım. "Rae ilk

büyük aşkının Nate'in karısı Olivia'ya olduğunu söyledi."

Konuşmanın gelişigüzel bir şekilde değişmesine şaşırان Cole kaşlarını çatarak bana baktı. "Ne?"

"Olivia," diye tekrarladım. "Eski kız arkadaşlarının resimlerini gördüm ve onlar hakkında her şeyi duydum. Senin bir tipin var. Uzun boylu, uzun bacaklı, kıvrımlı ve genellikle esmer. Uzun boylulara karşı bir çekim duyuyorsun."

Ne demek istediğimi anlayan Cole sırttı ve bacaklarımı beline dolayarak tekrar benim alanıma girdi. "Ufaklığın değerini yeni yeni anlıyorum." Gözleri elleri gibi parlıyordu dış uyluklarım boyunca süzüldü. "Narin, güzel, kırılgan. Seni korumak isterken aynı zamanda paramparça etmek istiyorum," diye mırıldandı dudaklarıma, "ama sadece mümkün olan en iyi şekilde." Gözlerindeki ışıltı bana güven verdi.

"Küçük ama kıvrımlı." Elleri belimde yukarı doğru hareket ederek göğüslerimi kavradı, başparmakları çakıllı meme uçlarımı okşadı. "Şimdiye kadar birlikte olduğum en seksi kadın." Sağ eli

Bakışlarımı tutarken bacaklarımın arasında kayboldu ve iki parmağını kaygan sıcaklığımın içine kaydırđı. "Burası da çok güzel." Onun

Nefes alış veriş hızlanmaya başladı. "Harika hissediyorsun." Son kelimeyi inleyerek söyledi ve parmakları birkaç saniyeliğine ortadan kayboldu. Bundan birkaç saniye sonra içime girdi.

Haykırdım, Cole içime pompalarken ellerim masanın üzerinde geriye kaydı. Nefes alıp verişlerimiz, inlemelerimiz ve sikiinin içime girip çıkarken çıkardığı ıslak sesler mutfak fayanslarında yankılanıyor, seks sesleri beni Cole'un içimde hissettikleri kadar tahrik ediyordu.

O gece dördüncü kez boşaldım ve Cole'u da yanımda götürdüm.

Birdenbire tekrar havaya kaldırıldım ve beni yatak odasına götürürken uykulu bir şekilde Cole'a sarıldım. Bizi neden başka bir yere taşıdığını sormaktan yorulmuştum. Beni yatağına yatırdı, önüm onun ön tarafına dönüktü ve bacağımyı kalçasının üzerine çekerek vücutlarımızın olabildiğince yakın olmasını sağladı.

Ona daha da sokuldum, burnumu boğazına dayadım ve Cole'un kolları etrafımda sıkılaştı.

BÖLÜM 14

Soğuk içime sızdı, tenimde tüylerimi diken diken etti ve beni uykumdan uyandırdı. Evin kenarlarında oyalandım.

Bilinçsizdi, tamamen kendine gelemeyecek kadar yorgundu. "Shortcake, kalkma vakti geldi," dedi alçak bir ses.

İnledim ve başımı yastığın yumuşaklığına daha da gömdüm.

Kahkahalar duydum. "Shannon, işe gitmek için kalkmalısınız."

"Mmm, hayır," diye mırıldandım ve ardından bir titreme geldi. Üzerimdeki örtülerin ve sıcak bedenimin Bütün gece beni güzel ve rahat tutan yorgan beni terk etmişti. Yorganı bulmak için vücudumun her tarafını yokladım ama daha bulamadan Cole elimi tuttu.

Onun yerine bu olur diye düşündüm.

Göğsü sırtıma yaslanana ve kolu belime dolanana kadar elini tüm gücümle çektim.

Şimdiden ısınmış olan elini göğüs dekoltemin altına sıkıştırdım.

Kıkırdamasının göğsünden sırtıma doğru yayılan titreşimleri uykulu bir şekilde gülümsememe neden oldu. Cole beni yataktan kaldırdığında bu gülümseme beni aniden terk etti.

Şaşkınlıkla irkildim, gözlerim fal taşı gibi açıldı. Yataktan kalkıp en-suite banyoya doğru ilerlerken ona sarıldım. Tutarlı bir şekilde konuşamayacak kadar yorgun olduğum için birkaç şikâyet sesi çıkardım.

Beynim uyanmaya başlamıştı ki onun muhteşem yüzü odak noktama geldi. "Bugün geç kalamayacağım beş saatlik bir seansım var." Büyük duşa girdi ve beni ayağa kaldırdı.

Neyse ki beni hala tutuyordu, çünkü gözlerim anında kapandı ve sallanmaya başladım. Uykuya geç dalmıştık ve ben kesinlikle sekiz saatlik uykumu almamıştım. Sekiz saate ya da mümkün olduğunca ona yakın bir süreye ihtiyacım vardı.

normal şekilde çalışır.

Cole homurdandı. "Gerçekten sabah insanı değilsin, değil mi?"

Sekiz saate ihtiyacım olduğuna dair bir şeyler mırıldandım ama anlaşılır olsaydı şaşırırdım.

"Şimdi duşu açacağım. Uyanmana gerçekten ihtiyacım var."

Başımı salladım. "Mmm-hmm."

Görünüşe göre ona duşu açması için izin verdiğimi anlamıştı, çünkü su üzerime döküldü, çok soğuktu ve nefesim kesildi, gözlerim açıldı. Cole

Sıcaklık kadraniyle oynarken sırtıyordu. "Bu

kasıtlıydı," diye homurdandım ve onu ittim.

Sırttı ve kolumdan tutarak beni kendine çekti.

"Gözlerini açtı, değil mi?"

Kaşlarımı çattım. "Huysuz."

"Yorgun olduğunda gerçekten çok sevimli oluyorsun."

Beni nazikçe çevirdi. "Ben seni yıkayacağım. Sen de beni yıka."

Ona geri döndüm. "Önce sen. Benimle başlarsak yine uyuyakalırım."

Cole bana vücut yıkama suyunu, şampuanı ve saç kremini uzattı. Sabahın onu yıkama kısmı eğlenceliydi ve kısa süre sonra tamamen bilinçliydim. Cole'un sert vücuduna sınırsız erişimim vardı, ancak ne yazık ki bir zaman kısıtlaması vardı, bu yüzden hızlı ama harika keyifli bir keşif oldu. İş saçlarını yıkamaya geldiğinde biraz sorunla karşılaştık.

Ellerimi ona doladım ve yanağımı sırtına bastırdım.

"Saçlarına ulaşamayacak kadar kısayım."

Şampuan ve saç kremini alıp kendisi yapmadan önce kıkırdadığını duymaktan çok hissettim. Spreyden uzak durdum ve bir an için onu içime çektim. O

Gerçekten de yatma şansına eriştiğim en harika görünümlü adamdı.

"Senin sıran."

Tam da düşündüğüm gibi, Cole saçlarımı yıkarken neredeyse tekrar uykuya dalıyordum. Ancak geri kalan yerimi sabunlamaya başladığında gözlerim açıldı. İki parmağını klitorisimin üzerinde gezdirirken havayı içime çektim. Onun ereksiyonunu hissettim Beni. Eğilip fısıldarken sıcak nefesi sağ kulağıma değiyordu: "Bana güvenirsen içinde olabilirim. tam şu anda."

İsteksizce Cole'un eziyet verici dokunuşundan uzaklaştım, böylece onunla yüzleşebildim. Belirsizlik bende kaçma isteği uyandırdı.

Duştan çığlık atarak çıkarken bir yandan da panikle "Sana söyledim, istemiyorum.

Burada kimsenin canı yanmayacak ve sana ne kadar güvenmek istesem de muhtemelen böyle bir şey olmayacak. Belki de çok ileri gitmeden durmalıyız."

Şaşırtıcı bir şekilde bu Cole'u eğlendirdi. Başını salladı. gülümseyerek. "Bunu yapıyoruz. Bana güvenmeyi öğreneceksin."

İkna olmamıştım ve tepkimi ondan saklamadım.

Şaşkınlığıma Cole güldü ve beni çıplak, ıslak bir şekilde kucakladı.

Ne yazık ki çıplak ve ıslak bir şekilde güzelce sarıldı ve ben de kendime rağmen ona karşı rahatladım. "Sana hiç son derece kibirli olduğunu söyleyen oldu mu?"

Omurgamı okşadı ve mırıldandı, "Kibirli diyorsun. Ben iyimser diyorum."

Güldüm.

"Bu sesi seviyorum." Popomu okşadı. "Şimdi birbirimizi işe geç bırakmadan önce buradan gidelim."

Elimi tutan Cole beni INKarnate'e götürdü. Kapının üstündeki zil çaldı ve Simon ile Rae Resepsiyon masasının yanında sohbet ederken dönüp bize baktılar. Gözleri hemen el ele tutuşmamıza odaklandı.

Rae konuşmak için ağzını açmıştı ki Cole ondan önce davrandı. "Bir şey söylemeden önce, sana hatırlatmak isterim ki

Ben senin patronunum."

Uzun uzun homurdanarak cevap verdi. "Bir çalışanı ya da patronumuzu beceren biz olmadığımız için bu hatırlatmaya ihtiyacı olanın biz olduğumuzu sanmıyorum."

Cole'a baktım. Komik bir şekilde küskün görünüyordu. "Ben öyle bir şey yapmadım." Gözlerinde hınzırca bir şey parlıyordu. "Eğer biri o lanet şeyi yaptıysa-"

"Bu cümleyi bitir ve öl." Elini bıraktım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

Sırıttı ve onlara getirdiğimiz kahveyi vermek için Rae ve Simon'a doğru yürüdü.

Rahatlamıştım, şakalaşma bitmiş gibiydi. Rae iç çekti. "Bugün büyük gün. Cole, senin beş saatlik bir işin var, benim de taşınmalar için iki ikinci seansım var ve bu da demek oluyor ki Simon, senin de uğraşman gereken bir sürü küçük randevun var. Ayak uydurmaya çalış."

Simon ona alaycı bir gülümseme verdi. "Baskı yok o zaman."

Masadan bir kâğıt aldım. "Bana öğle yemeği siparişlerinizi verin, ben de gidip sandviç alayım. Bugün ilerleyen saatlerde çok yoğun olacağım için dışarı çıkamayabilirim."

Bana emirlerini verdiler ve Rae ile Simon hazırlanmak için odalarına gittiler. Cole ise kaldı.

Yemek parasını çantama koydum. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey." Omuz silkti. "Sadece nasıl çalıştığını anlamaya çalışıyorum

Bugünü atlatacağım, tek düşünebildiğim senin içinde olmanın ne kadar güzel bir his olduğu."

Konuşmanın aniden değişmesiyle kanım anında ısındı. Bir elimi sıcak yanağıma bastırdım. "Ben çok

"Tipik bir kızıl olmadığımı sevindim. Senin yanında sürekli bir ışınlayıcı takıyor olurdum."

"Şahsen ben kızarmanın eğlenceli olacağını düşünüyorum."

Gözlerimi devirdim ve onu nazikçe kenara ittim. "Evet, senin için."

Cole'un eli bileğime dolandı ve beni kendine doğru çekti. Beni temiz bir şekilde kaldırırken nefesimi yuttu. Ayaklarımı yerden kesti ve ağzını ağızıma bastırdı. Silahlar boynuna sarıldım, beni yavaşça yere indirmeden önce birkaç saniye onu öptüm, burnumu öptüm ve dükkânın arkasına doğru yürüdü.

Kendimi biraz sersemlemiş hissettiğimden, beni soktuğu cinsel sersemlikten kendimi fiziksel olarak silkelemek zorunda kaldım.

Tüm bu durum üzerinde giderek daha az kontrol sahibi olduğumu hissetmeye başlamıştım.

* * *

Meşgul olduğumuzu söylemek hafif kalır. Cole'u birkaç kez gördüğümde müşterilerin yanında tamamen profesyoneldi ve beni sinirlendirecek hararetli yorumlar yapması konusunda endişelenmeme gerek kalmadı. Bununla birlikte, giderek kaşınan bir dövme ile mücadele etmek zorunda kaldım.

"Kendimi bir tırmalama direğine sürtmek istiyorum," dedim.

O akşamın ilerleyen saatlerinde elimizde Çin yemeği ile dairesine girdiğimizde Cole'a şikayet etti.

Onu mutfağa kadar takip ettiğimde sırtıttı. "Lütfen yapma. Bütün emeklerimi mahvedeceksin."

"Yapmayacağım. Sadece istiyorum."

"Bu iyileşiyor. Kaşıntı geçecek. Sadece sebat etmeniz gerekiyor." Çaydanlığı kaldırdı. "Kahve?"

"Lütfen."

Lavaboya doğru yürürken biraz kaskatı olduğunu fark ettim. Yüzünü buruşturdu ve bir iniltiyle omuzlarını geriye çekti.

"İyi misin?"

Omzunun üzerinden bana baktı. "Beş saatlik bir dövme için kambur durmak her zaman sırtımı kızdırır."

Nasıl olduğunu hiç düşünmediğim aklıma geldi. Cole'un işinin fiziksel olarak rahatsız edici olabileceğini düşündüm. Bunu düşünmediğim için kendimi boktan bir kız arkadaş gibi hissediyordum.

Hemen aklıma yardım edebileceğim bir yol geldi. "Ben verebilirim

Eğer istersen sana masaj yapabilirim. Yıllar önce Caro diye bir arkadaşım vardı ve masöz olmak için eğitim alırken Gine domuzu. Birkaç şey kaptım."

"Bunu yapmak zorunda değilsin." Çaydanlığı koymak için geri dönerken bana yorgun bir gülümseme fırlattı.

"İstiyorum." Açılmamış paket servisi masaya koydum. "Akşam yemeği bekleyebilir." Arkamdan gelen ayak seslerini duyduğuma sevinerek mutfaktan çıktım. Yatak odasına girdiğimde

yorganı indirdi ve yatağı işaret etti. "Gömleğini çıkar. Yüzüstü uzan." Cole dediğimi yapınca banyoda nemlendirici arıyorum.

Diğer kız eşyalarının arasında buldum. Banyo dolabı, Cole ve benim asla ciddi olmayacağımızdan bu kadar emin olmasaydım kıskançlığa benzetebileceğim bir yanma hissettim.

Yatak odasında Cole yüzüstü yatmış, başını kollarına dayamıştı. Geniş omuzlarını ve kaslı sırtını görünce karnımın alt kısmında küçük bir hareketlenme oldu. Ayakkabılarımı tekmeleyerek yatağa tırmandım ve üzerine çıktım.

"Bunu şimdiden sevdim," diye mırıldandı Cole.

Avuçlarıma biraz nemlendirici sürdüm ve birbirine sürttüm. "Burada bir kadınla mı yaşıyordun?"

Altımda gerildiğini hissettim. "Evet. Neden?"

"Banyo dolabında hâlâ kızlara özel banyo malzemeleri var."

"Var mı? Sizi rahatsız ediyorsa onlardan kurtulacağım."

"Hayır. Sadece merak ettim." Önce boynundaki ve omuzlarındaki kasları nazikçe çalıştırmaya başladım. Çıkardığı kısık inilti doğrudan bacaklarımın arasına vurdu

ve ben

Gözler kapalı. Bu seksi bir masaj değildi. Cole gerçekten rahatsızdı. Ona yardım ediyordum. Kirli düşüncelerinizi çukura geri atın lütfen.

"Adı Elena'ydı." İç çekti, tüm vücudu Dokunuşumun altında rahatlıyordu. "Sekiz ay önce ayrıldık."

Göğsüme saplanmış gibi duran sivri cismi görmezden gelerek rahat bir ses tonuyla konuşmaya çalıştım. "Ne oldu?

ne oldu?" Shannon, belli ki cezalandırılmaya aç birisin.

"Dokuz ay çıktık, bunun üç ayında birlikte yaşadık. İlk kez bir kız arkadaşımla yaşıyordum. Tam bir felaketti."

"Neden?" Nefesimi tuttum, daha yüksek seslere rağmen Cole'un bu Elena denen kişiye karşı hiçbir şey hissetmediğini düşünerek. Rae bana Elena diye birinden bahsetmemişti ve bu bile başlı başına beni endişelendiriyordu. Acaba Cole'un

Kimsenin bahsetmediği kadar kötü bir kalp mi? Saçmalık.

"Gerçekten uyumlu değildik. Gerçekten tanımak Birisi-" Onu rahatsız eden düğümü bulduğumda tekrar inledi. Yavaşça çözmeye başladım. "İyi hissettiriyor, Shortcake." Kirpikleri titreyerek kapandı ve neredeyse hayal kırıklığıyla hırlayacaktım.

"Ne diyordun?" diye sordum, sıradan görünmeye çalışarak. "Mmm? Oh evet, Elena. Evet, birini tanımaya başlıyorsun

onunla yaşadığında. O benim gibi rahat biriyle başa çıkamayacağını keşfetti -belli ki bu yeterince umursamadığım anlamına geliyor- ve ben de onun bir Kaltak. Arkadaşlarının arkasından konuşuyor ve insanlar, hatta sokaktaki yabancılar hakkında sürekli olumsuz yorumlar yapıyordu. İşte o zaman

Hannah'ya yeterince içtiğimi söyledim."

Kimsenin Hannah'ya kötü davranacağını düşünemezdim. O kadar sevimliydi ki. "Neden Hannah'nın üzerine gitsin ki?"

Cole sırttı. "Hannah'yı seviyorsun, değil mi?"

"Eh, evet. O hamile bir süper kadın. O bir öğretmen, o bir anne, o bir üvey anne, o bir eş ve

Zeki, düzenli, ilgili ve bir şekilde tüm bunları harika görünürken yapmayı başarıyor. Ben de Hannah olmak istiyorum."

Kıkırdadı. "Her ne kadar güzel olsa da, seni olduğun gibi seviyorum."

Bu iltifat karşısında sessizleştim ve ellerime biraz daha nemlendirici sürmek için durdum.

"Her neyse," diye devam etti Cole, "bütün kız arkadaşlarım

Hannah ile olan arkadaşlığımı ilgili bir sorunu vardı. Elena bir güne kadar bundan hiç rahatsız olmamış gibi görünüyordu. Hannah hakkında el altından yorumlar yapmaya başladı ve sonra beni ona aşık olmakla suçladı, ta ki ben daha fazla dayanamayana kadar. Ayrıldık."

Ona tekrar masaj yapmaya başladım. Rahatlamıştım, ama gerçekten böyle hissetmemeyi diledim. Rahatlama, burada gerçek duyguların söz konusu olduğunu gösteriyordu. Rahatlamayı omuz silkerek geçiştirdim. "Sana birdenbire olmuş gibi görünmüş olabilir ama böyle şeyler nadiren olur. Muhtemelen biri bir yorum yaptı ve o da mantıksız bir şeye dönüştürdü. Arkadaşlarından biri olduğunu tahmin ediyorum."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Evet." Kızgınlıkla dudağımı kıvırdım. "Kızlar aptaldır. Özellikle de konu çekici kadınlar olduğunda. Muhtemelen arkadaşlarından biri Hannah'ya bakmış ve ne kadar muhteşem

ve sonra Elena'yı arkadaşlığınız konusunda paranoyak yapana kadar ikiniz hakkında bir şeyler söyledi."

"Lanet olsun. Muhtemelen haklısın," diye homurdandı. "Kadınlar bunu neden yapar?"

"Pfft, bana sorma. Çoğu zaman benim de kafamı karıştırıyorlar."

"Yine de onları ilginç kılıyor."

Güldüm. "Öyle diyorsan öyledir."

"Kafamı çok karıştırıyorsun," dedi. "Ama şu ana kadar hoşuma gitti."

"Cole Walker, bir azizin sabrı."

"Mezar taşıma bunu mu yazacaklar?"

"Bu ve 'gündüz dövmece, gece zamanda yolculuk yapan ölümsüz dağlı'" diye takıldım.

Vücudu benimkinin altında neşeyle titriyordu. "Saçını hiç pembeye boyamadın."

"Ach, bunun manevi bir değeri var. Annemle tek ortak noktamız bu." Kaşlarımı çattım. "On Bir daha düşündüm de, belki de boyamalıyım."

Ellerimin altında gerildi. "Aile sorunlarının acısını saçından çıkarmak yok."

Gülümsedim. "Seninle bir anlaşma yapacağım. . . Önümüzdeki altı ay boyunca saçımı kesmeyeceğim ya da boyamayacağım."

"Anlaşma yok."

"Neden?"

"Önümüzdeki bin yıl boyunca saçına dokunmayacaksın."

Tekrar sırttım ve sırtının üst kısmıyla çalışmaya başladım. Aslında saçımı asla değiştirmeyecektim, bu yüzden kabul etmekten zarar gelmedi. "Tamam, madem bu kadar beğendin ..."

Cole tekrar rahatladı ve ben ona masaj yapmaya devam ederken rahat bir sessizliğe gömüldük.

Bir süre sonra bir horlama sesi duydum. Uyuyakalmıştı.

İlk içgüdümlerim onun yanına kıvrılmaktı. Ancak beynim bana fazla bağlanmamamı söyledi.

Cole ile sarılıp uyumak, bir ilişkimiz olsaydı kesinlikle yapacağım bir şeydi. Ama bir ilişkimiz yoktu. İlişkide olduğunuz kişiye güvenmediğiniz sürece bir ilişki içinde olamazdınız.

Başım ağrıyordu.

Yataktan mümkün olduğunca gizlice kaydım ve yorganı Cole'un üzerine hafifçe çektim. Yemek almak için mutfığa geri döndüm, yanaklarım ateşle dolup taşıyordu.

Bir gece önce masada olanları hatırladım. Cole'a beni neden seks için mutfığa götürdüğünü hâlâ sormamıştım.

Hmm.

Bir tabak dolusu ısıtılmış tavuklu kızarmış pilav ve köri sosuyla oturma odasında kendimi evimde gibi hissettim. Cumartesi gecesi televizyonu pek parlak değildi ama idare ederdi. Televizyonu açtım.

Cole'u rahatsız etmemek için yetenek şovunun sesini kısıyordum.

Yarım saat sonra uyanma seslerini duydum.

Gözlerimi kapıya dikerek onun görünmesini bekledim, ayak sesleri koridordan hızla bana doğru geliyordu. Cole bir yere çekildi

beni görünce aniden durdu. Hâlâ gömleksizdi ve yanakları uykuda kırmıştı. Saçları da dağınıktı. I

O ana kadar bir erkeğin aynı anda hem sevimli hem de seksi olmasının mümkün olduğunu fark etmemişti.

Kanepenin ucuna kıvrılıp beni içeri aldığı anda gergin omuzları düştü. "Gittin diye endişelendim."

Başımı salladım ve yatak odasına dönmeden önce bana başıyla onay verdi. Birkaç dakika sonra oturma odasına geçip mutfığa yöneldi.

Dönüp elinde yemek tabağıyla kanepenin diğer ucuna oturduğunda, "Kusura bakmayın, üzerinizde uyuyakalmışım," dedi.

"Olma."

"Sırtım daha iyi hissediyor. Teşekkürler."

"Bir şey değil." Bu neden birdenbire garipleşmişti? Ona kaşlarımı çattım. Bana bakmıyordu ve ses tonu ..garipti.

Televizyona kaşlarını çattı. "Bir dahaki sefere uyandır beni." Ben de kaşlarımı çattım. "Yorgunsan olmaz."

Cevap vermek yerine yemeğini yedi, kaşlarındaki o küçük çatık derinleşti.

O ... muydu? "Seni uyandırmadığım için mi kırgınsın yoksa seninle yatakta kalmadığım için mi?"

Bana pis bir bakış fırlattı ve ben de onun sevimli hoşnutsuzluğuna gülümsemekten dudağımı ısırmak zorunda kaldım. "Hayır."

Bir kahkaha patlattım çünkü kesinlikle sönmüştü. Bu çok tatlıydı.

Şimdi öfkeyle bakıyordu. "Ne?"

Hâlâ kıkırdayarak başımı salladım. "Şimdiye kadar tanıştığım ve benimle kalmadığı için bana kızan tek erkek sensin.

Sarılalım." Daha fazla kıkırdamayı yutmaya çalıştım ama bu imkansızdı.

Şaşkınlığım ve sevincim Cole'un öfkesinin yavaş, hınzır bir sırıtışa dönüşmesine neden oldu. "Eğer beni iğdiş edilmiş hissettirmeye çalışıyorsan, vaktini boşa harcıyorsun."

"Oh?"

Tabağını sehpanın üzerine koydu. "Ben mükemmelim Kendi erkekliğime güveniyorum." Elini bileğime doladı ve çekerek bedenimi kanepeden aşağı kaydırды.

Ona doğru.

"Öyle mi?" Üzerimde hareket edip bacaklarımı nazikçe ayırırken fısıldadım.

Başını salladı, yeşil gözleri parlıyordu. "Ve sana nedenini göstermek üzereyim."

Elleri eteğimden yukarı kayarken, "Bir gösteri," diye nefes nefese kaldım. "Ne kadar hoş."

Gözlerinde kahkahalar parlıyordu; bu kahkahalar, işine koyulduğunda kısa sürede alev alev yanmaya başladı içinde biraz alfa erkeğinden fazlası olduğunu kanıtlıyordu.

Daha sonra kollarına uzanıp televizyon izlerken, ona dün gece ve seks hakkında soru sormayı hatırladım.

mutfak masası. Onun cevabı: "Misyoner dışarıdaydı. Bir sonraki en iyi şey buydu. Mutfak masası da sağlamdır." O beni öptü. "Onu kırdık."

"Masa bakire miydi?" Dedim, gözlerim sahte bir dehşetle yuvarlaktı.

"Evet, ama eminim onun için acısız olmuştur."

"Yine de keşke bilseydim. Daha centilmen olurdum."

Cole bir kahkaha patlattı - o zamana kadar ondan duymadığım derin, dolu dolu bir kahkaha. Onu güldürdüğümü bilmek ... beni etkiledi. Yemeğin geri kalanını Gece göğsümde büyüyen sıcaklığı görmezden gelmek için savaştım. Başaramadım.

Daha sonra, yatakta beni kaşıklarken, kendimi ona bağımlı olmaktan korumanın yollarını düşünüyordum. En iyisi

Seçenek elbette soğuk hindi gibi davranmak ve daha başlamadan bitirmektir ama bunu yapamayacağımı biliyordum.

İrade gcme ya da iradesizliğime lanet ettim. "Gerginsin," dedi.

Ben de rahatlamaya çalıştım.

Başaramadım.

Cole kolunu bana doladı. "Her şey yoluna girecek Shannon."

Nedense bu basit kelimeler beni boğdu. Gözlerimden ve boğazımdan yaşlar aktı ve ne yaparsam yapayım yanaklarımdan aşağı szlmelerine engel olamadım. Boğazımdaki yumruyu yutmaya çalıştım ama sonunda neredeyse ama tam olarak değil, korkunç bir şekilde hıçkırdım.

Gerginleşme sırası Cole'daydı ve o üzerime eğilirken kendimi aniden sırtüstü yatarken buldum. Dışarıdan gelen ışık

Penceresindeki panjurlardan sızan ışık gözlerindeki endişeyi aydınlatıyordu. "Shortcake," diye fısıldadı, parmakları ıslak yanaklarımı okşarken.

"Neden ağladığımı bilmiyorum," diye fısıldadım, onları fırçalayarak. "ok aptalca."

"yle değil." Başını salladı ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. "yle değil." Alnını benimkine yasladı, i çekerken sıcak hava ağzımın üzerinde pufluyordu. "Eğer daha az

bencil pi, gitmene izin verirdim."

Ona doğru uzandım, parmaklarım beline girdi. Cole bana küçük bir gülümseme vermek için geri çekilene kadar bunu yaptığımın farkında bile değildim.

"Yine de bencil bir piim."

Bedenim onunkinin altında gevşedi ve gülümseme genişledi. Sonsuz minnettarlığıma rağmen vücudumun beynimle açıkça savaş halinde olduğu gerçeği hakkında yorum yapmadı.

"Seni neşelendirebilirim."

"Üzgün değilim. Sadece ..." Başımı salladım ve omuz silktim çünkü gerçekten ne hissettiğimi bilmiyordum.

"O gözyaşlarından kurtulabilirim. Joss seni Perşembe gecesi kitap tanıtımına davet etti."

Şaşkınlık, minnettarlık ve heyecan karışımı bir hisle nefes aldım. "Gerçekten mi?"

Cole'un tüm yüzü şefkatle ısındı. "Ne dersin? Benimle çıkmak ister misin?"

"Sormana gerek var mı?"

Güldü ve beni kendisine yaslayarak tekrar uzandı. "Görünüşe göre değil."

Şimdi gülümseyerek kollarımı ona doladım, yüzümü boynunun kıvrımlarına soktum ve gerçek, samimi bir kitap lansmanı hayal etmeye çalıştım. Harika olur muydu ve sofistike? Şarap ve kokteyller ve eğlenceli edebi sohbetler?

Böyle bir şey için giyinmem gerekirdi. Ayrıca kitaplarımı Joss'a imzalatırdım.

Şimdi başım dönüyordu, mutlu düşüncelerin beni derin, memnun bir uykuya çekmesine izin verdim.

BÖLÜM 15

George Caddesi'ndeki kitapçının atmosferi sıcak ve rahattı. Bardaklar olmasına rağmen

şarap ve şampanyanın yanı sıra portakal suyu ve su bardakları da vardı. Kıyafet kodu gündelik-şıktı, bu da biraz daha şık bir şeyler satın alma planlarımı suya düşürdü. Giymek için daha süslüydü ama en sevdiğim yazarlardan birinin kitap tanıtımında olmanın heyecanını azaltmadı.

Çocuklar, Nate, Mick, karısı ve Hannah'nın kardeşi Declan dışında herkes oradaydı. Tanıdık yüzler arasında yirmi kadar yabancı vardı; hepsi de J. B. Carmichael hayranıydı. Son kitabı e-kitap listelerinde ilk yüze girdiğinden beri Joss'un okur sayısı giderek artıyordu. Cole bana son kitap tanıtımında sadece bir avuç insan olduğunu söylemişti ve son kitap tanıtımından bu yana popülaritesinin dört katına çıkmış olması karşısında biraz şaşırdığı yüzünden okunuyordu.

Okuyucular onunla sohbet etmeye geldiğinde kocası onun yanında duruyordu ve ne zaman ona alan açmaya çalışsa, kadın

Kolunu kavradı ve çaktırmadan onu kendisine doğru çekti.

Homurdandım ve Cole bakışlarımı takip etti. "Utangaç bir tip olduğunu hiç düşünmemiştim."

"Öyle değil. Ama aynı zamanda ilgi odağı olmaktan da nefret ediyor, bu yüzden bu tür şeyler yazar olmanın en sevmediği kısmı."

Yüzümü buruşturdum. "İtiraf etmeliyim ki ben de muhtemelen aynı şekilde hissederdim. Utangaç biri değilimdir ama bu beni utandırır." "

"Ben de."

"Gerçekten mi?" Şaşkınlıkla ona bakarak söyledim. "Sen mi? Utangaç mısın?"

Cole sırtıttı. "Hakkımda bilmediğin o kadar çok şey var ki."

Onu daha fazla sorgulayamadan, Joss'un reklamcısı boğazını temizleyip Joss'u tanıttığında merakım askıya alındı. Braden onun elini sıktı ve nazikçe Onu, herkesin etrafında yarım daire şeklinde toplandığı odanın ortasına doğru itti.

"Selam millet." Herkese gülümsedi, eğik gözlerindeki doğal serinlik, arkadaşlarından ve ailesinden biriyle göz teması kurduğu her seferinde ısınıyordu. "Beşinci kitabımın lansmanı için burada olduğunuz için hepinize teşekkür etmek istiyorum.

kitap." Daha az resmi bir şekilde devam ederken biraz rahatlamış görünüyordu. "Biliyorsunuz, bana ilham veren ailem ve arkadaşlarımla çevrili olduğum için son derece şanslıyım.

Carmichael-Clark-Sutherland-MacCabe-Sawyer-Walker'da asla sıkıcı bir yıl olmadığını söylediğimde bana inanın. kabile."

Bunun üzerine, söz konusu kabilenin hepsi gerçeği kabul ederek titredi

onun sözleriyle. Bu sözlerde doğruluk payı olduğunu biliyordum çünkü geçen haftayı Cole'a hayatında olduğu için şanslı olduğu bu renkli, muhteşem insanlar hakkında sorular sorarak geçirmiştin.

Her birinin anlatacak bir hikayesi vardı ve bana sadece çıplak kemiklerini vermiş olmasına rağmen, satır aralarını okudum ve hikayelerinin çok fazla drama ve bir sürü kalp ağrısı.

"İşte bu yüzden bu kitabın konusu bana çok kolay geldi - en iyi arkadaşlarımdan birinden esinlendim. O kim olduğunu biliyor ve ben sadece sen olduğun için teşekkür etmek istedim. Sen gerçek bir kadın kahramansın... ve senin hikayenden de müthiş bir hikaye çıkar."

Kalabalığa alaycı bir şekilde sırttı ve onlar da güldü.

Joss'un hayatındaki tüm kadınlara baktım, kimden bahsettiğini merak ediyordum.

"Fazla bir şey söylemeyeceğim, çünkü kocam konuşmayı pek sevmem ama yayıncıma, editörüme, taa buralardan kalkıp gelen Audrey'e teşekkür etmek istiyorum. Londra'ya, reklamcım Bill'e, arkadaşlarıma ve en önemlisi,

uzun bir iş gününden sonra ben burada çalışırken çocukları
eğlendirmenin yollarını bulacak olan kocam Braden'a

yazı mağaramda saklanacağım. Senden hoşlanıyorum."
Ona gülümsedi. "Hem de çok."

Braden güldü ve ben Joss'un onda ne bulduğunu hemen anladım.

Yum-ee.

Joss ona doğru yürürken ve kalabalık birbirine karışmaya başlarken Cole belimi sıktı. Ona bakarken kaşlarını kaldırmış olduğunu fark etti. "Braden kırk iki yaşında," diye fısıldadı.

Lanet olsun. Beni bakarken yakaladı.

Omuz silktim, kayıtsız davranmaya çalıştım. "Sıcak bir kırk iki."

Sanki acı çekiyormuş gibi inledi. "O da Cam gibi ağabeyim gibidir. Onlara seksi deme."

"Yapmayacağım." Başımı salladım. "Ayrıca, Cam ateşli olmaktan çok seksi."

Cole öğürür gibi bir ses çıkardı.

"Adam'ı ve Tanrım, kesinlikle Nate ve Marco'yu da atlamayalım. O ikisi duman-"

İri eliyle ağzımı kapattı ve ben de kirpiklerimin altından ona baktım, bakışlarım muzipti.

"Sakın söyleme."

Yapmayacağıma dair ona gözlerimle söz verdim.

Cole temkinli bir şekilde elini ağzımın üzerinden çekti. Sırıttım. "İtiraf etmemde bir sorun görmüyorum. hepsi çekici. Olivia'ya aşık olmamışsın gibi değil."

"Bu bana şunu hatırlattı. Rae ile konuşmam gerekiyor." "Çok açık sözlü biri."

"Ben onu bulup öldürürken sen burada kal."

"O burada mı?" Dükkânın etrafında onu ararken söyledim. "Joss konuşurken içeri girdi." Sustu ve ben Bakışlarını takip edince Rae'nin köşede Ellie ve annesiyle güldüğünü gördü. "Hemen döneceğim."

"Cole," diye itiraz ettim ama o çoktan uzaklaşmıştı.

"Uh-oh, birinin başı dertte."

Hannah'nın alaycı sesine döndüm. "Rae. Rae'nin başı dertte."

Hannah sırttı. "Bu beni neden şaşırtmadı?" "Bana Cole'un Olivia'ya aşık olduğunu söyledi."

Memnun olan Hannah bir kahkaha patlattı. "Oh adamım, ben

Neredeyse unuttuyordum." Gözleri neşeye parlıyordu. "Onun ilk büyük aşkıydı. Çok sevimliydi."

"Evet." Kıkırdadım. "İşte bu yüzden Cole Rae'yi öldürecek." "Neye gülüyoruz biz?" Liv aceleyle yanımıza geldi.

Jo, o muhteşem gülümsemesini bize bahşederken gözleri merakla doluydu.

Benim bakışlarım onun tüm şehvetli güzelliğini içine çekti.

Jo gibi güzel, Joss gibi göz alıcı ya da Hannah gibi çarpıcı değildi. Çarpıcı ve seksiydi.

sıradışı altın ela gözler ve öldürücü kıvrımlar. Şaşılacak bir şey yok.

Cole ona aşık olmuştu. Genç bir oğlanın ıslak rüyasıydı.

"Rae Shannon'a Cole'un sana olan eski aşkıdan bahsetmiş. Şimdi onu kelimelerle öldürüyor."

Hepimiz Cole'un Rae ile birlikte güldüğü odanın diğer ucuna baktık.

Homurdandım. "Şey ... o ..."

"Umarım bu seni rahatsız etmez. . ." Liv emin değil gibiydi. "Yıllar önceydi. O sadece bir gençti."

"Tabii ki hayır." Endişelerini elimin tersiyle ittim.

"Hannah ile iyi anlaştığını gördüğüme sevindim."

Hannah yanımda gerilirken Jo şampanyasından bir yudum aldı.

Sırtarak onu rahatlattım. "Eski kız arkadaşlarının hepsi deli olduğu için mi demek istiyorsun?"

Cole'un kız kardeşi şaşırmış görünüyordu. "Cole mu söyledi?" "Evet. Endişelenme. Ben kör değilim."

Hannah'ya baktım

Şimdi. "İkinizin kardeş gibi olduğunuzu görebiliyorum."

Güzel kahverengi gözlerinde rahatlama ışıldıyordu ve aklıma bunun Cole'un yeni biriyle görüşmeye başladığı her

seferinde endişelenmesi gereken bir şey olduğu geldi.

"Her neyse," diye devam ettim, "Cole'la aramızda ciddi bir şey yok."

Böylece çevremizdeki hava değişti. Ve daha iyisi için değil.

Jo gözle görülür biçimde şaşkın ve üzgün görünüyordu. "Ama . . . Cole sıradan şeyler yapmaz."

Açıklamak için ağzımı açtım ama nasıl yapacağımı gerçekten bilmediğimi fark ettim.

"Sorunlar."

Arkamı döndüğümde Joss'un arkamızda durduğunu ve görünüşe göre bizi dinlediğini gördüm.

Şarap kadehini bana doğru salladı. "Sorunları olan birini bir mil öteden fark edebilirim."

"Sorunlar mı?" Jo ve Liv yaklaşarak beni içeri aldılar. Biraz kapana kısılmış gibi hissetmeye başlamıştım. "Ne sorunu?"

"Evet, ne sorunu?" Bu kadının şu anki idolüm olduğunu unutarak tersledim.

Joss omuz silkti. "Tahminimce, tüm bu 'ciddi olmayan şey' senin önerindi ve kötü bir ayrılık yüzünden senin önerin oldu."

Hannah, Jo ve Liv Joss'tan bana baktılar, yüz ifadeleri aynıydı. Her biri aynı olan üç sessiz soru tarafından hırpalanmıştım. Peki, o haklı mı?

Evet, kesinlikle kapana kısılmış hissettim.

"Tanrım, kadınlar." Cole aniden ortaya çıktı, kız kardeşini ve Hannah'yı iterek yanıma geldi. "Dördünüz de Bebek Simba'yı sıkıştıran bir sırtlan sürüsü gibi."

Kolumu onun beline doladım, bana yardım ettiği için minnettarım.

bir aslan yavrusuna benzetilmesine rağmen. Cole'un arkadaşlarını ve ailesini ne kadar sevsem de geçmişimi onlarla paylaşmak.

"Özür dileriz." Hannah gerçekten ciddiymiş gibi görünüyordu. Ancak Jo bu kadar kolay pes etmeye hazır değildi.

"Ciddi değilsin de ne demek?" "Jo." Cole iç çekti. "Don-"

"Ne zamandan beri gündelik işler yapıyorsun?" Kollarını ince g  s n n üzerinde kavuşturdu, gözlerinde kızgınlık vardı. Cole'unkilerle aynı çekil ve tonda olan gözler.

Rae'nin bana Jo'nun onu nasıl b y tt   n  anlattığını hatırlayarak kardeşine karşı rahatladım. Sadece korumacı davranıyordu.

"Jo-"

"Sanmıyorum-"

"Jo, ana-ay   pençelerini kınına sok."

Bunu o kadar otoriter bir tonda söyledi ki, kız ağzını kapattı ında hiç şaşırmadım.

Cole'un parmakları belimdeki tutuşunu sıkılaştırdı.

"Shannon benim işim, senin değil."

"Sen de benim işimsin," diye karşı çıktı bana ters ters bakarak.

"Garip."

Herkes konuşmayı kesti ve bana baktı.

Yüzüm kızardı. "Bunu yüksek sesle mi söyledim?"

Cole başını salladı, e lenerek titriyordu.

Joss, Hannah ve Liv kahkahalara bo uldu ve hatta Jo'nun Dudakları kıpırdarken kaşları  atıldı. Utanmıştım ama Jo'nun durması anlamına gelecekse bu utanca katlanabilirdim. Cole ile olan durumuma burnunu sokuyorsun.

* * *

Beni rahatlatmak için, sonraki birkaç hafta boyunca Cole "durumumuzdan" hiç bahsetmedi. Buna bir ilişki demeyi bile reddettim.

Yine de çok hızlı bir şekilde onunla mutluluk dolu bir balonun içinde kayboldum. İlgisi, düşüncesi, ukalalı ı ve tatlılı ı hiç azalmadı. Görünüşe göre o tam da böyle biriydi ve bunun hoş olduğunu kabul etmek zorundaydım.

Tamam, güzelden de öteydi.

Cole, müşterilerin önünde mesafeli bir profesyonellik sergilemesine rağmen bana olan sevgisini gizlemiyordu, ve kesinlikle gidece imizi düşündüğünü saklamadı.

ve sonunda ona güveneceğimi söyledi. İyimserliği çok çekiciydi.

Tıpkı onun iyi mizahı, sabrı ve ... ve, ve, ve!

Onunla ilgili bir hata bulabilmeyi gerçekten çok isterdim. Ama o haftaları sinemada buluşarak, yemeğe çıkarak, arkadaşlarla bir şeyler içerek, yalnız başımıza sakın bir şeyler içerek, onun evinde takılarak ve hayatımın en ateşli seksini yaparak geçirirken, onda şu gerçek dışında sinir bozucu bir şey bulamadım televizyonda sürekli kanal değiştiriyordu. Evet, bu gerçekten sinir bozucuydu ama sadece tek bir şeydi.

Başa çıkabileceğim bir şeydi çünkü .

. . Mutluydum.

Ve mutlulukla birlikte suçluluk duygusu da geldi.

Logan hapisteydi, ben ise muhteşem bir dövmeceyle takılıyordum.

Ailemin hâlâ binmeye zahmet etmemesine şaşmamalı. benimle temas kurdu. Kardeşim beni korumaya çalıştığı için acı çekerken ben hayatımı mutlu bir şekilde yaşıyordum. Kız kardeşim

Haftalar önce hayatta olduğumu teyit etmemi istediği o son mesajdan beri bana mesaj atmadı.

Bu yüzden son birkaç gündür ailemin Cole'u öğrendiklerinde ne düşüneceklerine dair endişelerim vardı. memnuniyetimin önüne geçti. Cole'un aslında kötü bir çocuk olmaması önemli değildi. Öyle görünüyordu ve ailem için önemli olan tek şey de buydu.

Cole'un garip bir yerde olduğumu hissedebileceğini biliyordum ama

Neyse ki bunu ilk kez benim dairemde kalıyor olmasına bağladı. Onu benimle kalması için davet etmemiştim çünkü içten içe Cole'un evinden istediğim zaman ayrılabilceğim fikri hoşuma gidiyordu. Gerçi hiç ayrılmadım ama Kontrol oradaydı. Eğer Cole benimle kalırsa. Birini kovmak gitmekten çok daha zordu. Ama birkaç gün önce Cole gece kalmak için ısrar etmişti.

Tartışmıştık. O kazanmıştı. Şimdi o benim kızgın olduğumu düşünüyordu, oysa ben kendimi suçluyordum.

Ben mutfakta yemek pişirirken, Cole da oturma odasında bir komedi şovu izliyorduk. O burada son derece rahattı, ben ise sanki birlikte geçirdiğimiz ilk geceyi yeniden yaşıyormuşuz gibi hissediyordum.

"Shortcake, telefonumu gördün mü?" diye seslendi.

"Yatak odasını dene."

Birkaç dakika sonra göz ucuyla onu gördüm. Omzumun üzerinden baktığımda onu mutfağın kapısında durmuş, elinde bir tuval parçası, gözlerini bana dikmiş halde buldum. Kafası karışmış görünüyordu.

Bakışlarım tuvale geri döndü.

Sanatıma.

Boynumdaki nabız zonklamaya başladı. "Ne yapıyorsun?" Mırıldandım.

Cole Edinburgh'un şehir manzarasını kaldırdı. "Bu sizin mi?

Bunu sen mi yaptın?"

Kendimi

hasta

hissettim.

Bana doğru yürürken endişesi yüzünden okunuyordu.

"Shannon?"

Başımı salladım, gözlerim resme yapışmıştı.

"Shannon, bu inanılmaz." Sesi yumuşak ve alçaktı, Şaşırdım. "Neden bana söylemedin?"

Şaşırtıcı mı? Gözlerim onun yüzüne kaydı. "Beğendin mi?"

Cole bir kahkaha attı. "Dalga mı geçiyorsun benimle? Bu harika."

Beğendi mi? Resmimi beğendi. "Emin misin?" Ciyakladım.

"Evet," diye ısrar etti. "Sahip olduğun diğer üç kişi gibi yatağının altında saklı." Tabloyu dikkatlice yerleştirdi. Sonra kollarını belime doladı ve beni kendine çekti. "Neden bana resim yaptığını söylemedin? Bu neden bir sır?"

Çalışmamı beğendiği için hâlâ şoktaydım.

"Shannon?"

Titreyerek, sosumu karıştırmaya geri dönmek için kendimi onun elinden kurtardım. "Bu ..."

Ona açıklamaya nasıl başlayacağımı bile bilmiyordum.

Ocağı kapatmak için yanımdan geçerken Cole'un göğsü sırtıma bastırdı. "Akşam yemeğı bekleyebilir." Elimi nazikçe tuttu ve beni yatak odasına götürdü. Ben kapının girişinde dururken dizlerinin üzerine çöktü ve sakladığım tüm sanat eserlerimi çıkardı. Bir yığın eskiz defterini yatağın üzerine koydu. "Alabilir miyim?"

Kalbim tekrar çarpmaya başlayınca başımı salladım.

Cole çalışmalarına göz gezdirmeye başladı. Birkaç dakika sonra yatağı geri oturdu ve bana baktı. I ifadesinin ne anlama geldiğini bilmiyordum. "Seni tanıımıyormuşum gibi hissediyorum," dedi yumuşak bir sesle, kardeşim Logan'ın çizimine dokunarak. "Belli ki bu senin büyük bir parçan. . ."

Ancak o zaman ne kadar sert tuttuğumu fark ettim. Kaslarım gerginlikten kasılmıştı. Ellerimi sıkıttığım yumruklardan kurtardım ve belli belirsiz yatağı doğru ilerledim. Parmaklarımı yatağın üzerinde Logan'ın taslağı. "O şimdiye kadar sanat çalışmalarımı teşvik etti. Büyükbabam ve sonra da büyükanmem öldükten sonra. . . Sadece Logan vardı."

"Bu senin kardeşin mi?"

Başımı salladım. "Eskiden insanları çizmeyi severdim. Artık daha çok yarı soyut manzaralar çiziyorum." Cole'un duvarıma yasladığı akrilik resimlere baktım. "Buraya taşınana kadar hiç resim yapmamıştım."

Yüzündeki şaşkınlık karşısında zevkten kızardım. "Bunu bilemezsin."

"Gerçekten iyi olduğumu mu düşünüyorsun?"

"İyi mi?" Cole şaşkınlıkla başını salladı. "Shannon, sen çok güzel bir sanatçısın. Neden daha önce hiç takip ettin mi?"

Övgüleri kulaklarımda çınlarken bakışlarından kaçmak için başımı eğmek zorunda kaldım. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu ya da nasıl üzerine atlamak istediğimi bilmesini istemedim.

onu her yerinden öpmek. "Liseden sonra tüm arkadaşlarım gibi üniversiteye gitmemeye karar verdim. Biraz hayatım olsun istedim.

deneyim, iş deneyimi. Planım iki yıl ertelemek ve sonra sanat okuluna başvurmaktı." İçimi çektim, milyonlarca pişmanlık göğsümde ağırlık yapıyordu. "Bir şekilde elimden kayıp gitmesine izin verdim. Bir işim, biraz param ve bir evim olması daha kolaydı.

okumayı ve borçlanmayı düşünmekten daha önemliydi. Ama sonra biraz daha yaşlandım ve fark ettim ki mutlu değildim. Yaratıcı olmak beni mutlu ediyordu ve bunun hayatımın gerçek bir parçası olmasını istiyordum." Cole'a baktım ve o da

Gözlerimdeki öfke karşısında irkildim. Sözlerim kendi kulaklarıma kırılğan geliyordu. "Sanat okuluna başvurmak istediğime karar verdiğimde Ollie ile birlikteydim. Eskizlerimi ortalıkta bulur, onlarla alay eder ve küçümserdi. Bana defalarca yeterince iyi olmadığımı söyledi. yetenekli değildi ... ve ben de kendimi o orospu çocuğuna inandırdım."

"Umarım onu asla bulamam, Shannon." Cole'un sesi sertti, kendi öfkesi sözcükleri tırmalıyordu. "Çünkü Logan'ın başladığı işi bitireceğim."

"Öyle deme." Elini uzattım ve o da parmaklarını benimkilerin etrafında doladı. "O buna değmez."

"O da buna değmez," diye tersledi Cole. "Yeteneğini utanılacak bir şeymiş gibi yatağının altında saklıyorsun." Gözleri benimkilere parladı. "Onun için fazla iyi olduğunu ve bir gün senin de uyanıp bunu fark edeceğini biliyordu. Bu yüzden seni küçük ve değersiz hissettirmek için elinden geleni yaptı -gerçek bunun tam tersiyken, onunla olduğun için kendini şanslı hissetmeni sağladı."

"Cole . . ."

"Bu." Bir eskiz defteri aldı. "Şu andan itibaren açıkta ve eğer sanat okuluna gitmek istersen bunun için bir yol bulacağız. Edinburgh'daki bazı hocalarımla hâlâ temas halindeyim, her yıl orada dövme sanatıyla ilgili özel atölye çalışmaları yapıyorum. Bir yolunu bulacağız," diye söz verdi. "Eğer istediğin buysa."

Göğsümü o kadar çok duygu doldurdu ki nefesim kesildi. Şaşkınlıkla Cole'a baktım. "Sen gerçek misin, Cole Walker?"

Bana küçük bir yarım gülümseme verdi. "Bu çok komik. Her gün sana bakıyorum ve kendime gerçek olup olmadığını soruyorum."

"Yapma." Elini sıktım. "Beni ağlatacaksın." "Her şeyi bilmek istiyorum."

"Her şey mi?"

Çenesindeki kaslar esnedi. "Diğerleri hakkında. Eski sevgililerin."

Telaşla elini çektim. "Neden?"

Gözlerindeki kararlılık benim geri çekilmemle daha da arttı. "Çünkü neyle uğraştığımı bilmem gerekiyor. Sana ne yaptıklarını bilmem gerekiyor."

"Hayır." Başımı salladım, geri çekilmeye hazırdım. "Bilmek istiyorsun ve ben bu tartışmaya hazır olduğumdan emin değilim."

Cole eskiz defterlerimi çıkardı, onları değerli sanat eserleri gibi nazikçe yere bıraktı ve sonra yatakta bana yaklaştı. Parmakları bileğime dolandı ve kalçam onunkine dayanana kadar beni kendine doğru çekti. "Bilmem gerek." Gözlerimin içine bakarken parmak eklemlerini elmacık kemiğimin üzerinde gezdirdi. "I bilmem gerekiyor ki verdikleri tüm zararı tersine çevirmeye çalışabileyim."

Sözleri beni de dürttüğü için gözlerim ve burnum yandı. ham duygularıma yakından baktı. "Eğer bilseydin ..." Başımı salladım, uzaklaşmaya çalıştım ama bana izin vermedi. "Cole." Sesimi sertleştirmeye çalıştım ama beni daha sıkı tuttu. "Bilseydin ne kadar aptal olduğumu anlardın. Bana daha farklı bakacaksın."

"Yapmaya
cağım."

"Yapacaks
ın."

"Shannon." Çenemi sıkıca kavradı ve sadece kendimi değil onu da düşük değerlendirmem karşısında sabrının tükenmekte olduğunu anladım. "Yapmayacağım."

Başka tarafa bakmak için çenemi tuttuğu yerden çektim

ama
geri çekilmedim. Teslim oldum. Bir noktada o bulacaktı

Dışarı. Bu her zaman sadece bir zaman meselesiydi. "Benim ilk

Erkek arkadaşı Ewan'dı. O gün Scotland Street'te beni alan adam. Onunki tipik bir terk edişti ve pek bir iz bırakmadı. Ama sırada Nick vardı ve onunki kesinlikle iz bıraktı." Destekleyici bir nefes aldım. "Seks yaptığım ilk erkekti. Onu sevdiğimi sanmıştım." Saflığım karşısında gözlerimi devirmiştim. "Bir rock grubundaydı. Yakışıklıydı ve kendi iyiliği için fazla çekiciydi. Onu konserlerinden birinde bir dolabın içinde bir sarışını becerirken yakalamadan önceki gece beni sevdiğini söylemişti."

Cole'un parmaklarının belime girdiğini hissettim ve ona baktığımda bakışlarında kargaşa gördüm.

Benim için üzüldü.

Göğsümde büyük bir şey kıpırdadı.

Kollarımı ona dolamak ve asla bırakmamak istiyordum ama aynı zamanda tam tersi yöne doğru koşmak istiyordum. Gerçek olamayacak kadar iyi görünen bu adamın yönlendirmesiyle. "Dersimi almadım," diye devam ettim, sesim artık

Geçmişteki ve şimdiki olaylardan etkilenmiş boğuk bir sesle. "Bir yıl kadar sonra Bruce'la çıkmaya başladım. O bir motorcuydu, herkes ona Ayı derdi çünkü çok iriydi. O bir motorcuydu.

benden gerçekten etkilendi. Başlarda." Mutsuzca gülümsedim. "Cüssem ona aynı anda hem koruyucu hem de güçlü hissettirdi.

Bana her zaman ne kadar tatlı ve seksi olduğumu söylerdi. ne kadar komik, ne kadar akıllı, ne kadar sevimli.

İltifatlarla doluydu. Bu yüzden benden on yaş büyük, eğlenceyi seven bir motorcu olması benim için önemli değildi. Ona aşık oldum. Bana en iyi arkadaşının dövme stüdyosunda bir iş buldu ve on sekiz ay boyunca çıktık.

"Bunların son dördünü arkamdan gerçek bir motorcu hatunu becererek geçirdi. Onun daha hızlı olduğuna karar verdi, bu yüzden beni terk etti ve en iyi arkadaşının beni kovmasını sağladı."

Cole birini öldürmeye hazır görünüyordu.

"Devam etmemi istediğinden emin misin?"

Başını salladı, ruh hali gözlerimin önünde hızla kararmaya başlamıştı.

Benim için ... şey, tüm bunları Cole'a açıklamanın daha zor olacağını düşünmüştüm. Geçmişimi atlatmıştım. Ollie'ye kadar olan şikayetlerim ve son birkaç aydır başıma gelmesine izin verdiğim şeylerin anıları içimi asit gibi yakıyordu. Yine de Cole'la otururken fark ettim ki Son birkaç hafta içinde bu acı bir şekilde azalmaya başlamıştı.

Farkına varınca gerildim.

Cole yüzünden kendime unutmak için izin veriyordum.

Bir daha aptallık etme, hatırlamalısın, gardını yüksek tutmalısın. Kendini güvende hissettiğinde sana zarar verirler. Her seferinde. Her zaman.

İçgüdüsel olarak Cole'dan uzaklaşmaya çalıştım ama belimdeki tutuşu sıkılaştı.

Nefes verdim, kafam çok karıştı, içimde çalkalanan tüm duygular inanılmaz derecede karıştı. Cole'dan korkmalıydım ama yine de ...

"Peki," diye devam ettim. "Sonra Rory vardı. Sadece birkaç ay birlikte olduktan sonra çantamdan sürekli para kaybolduğunu fark ettim. Sonunda Rory'nin kazançlı bir işi olmasına rağmen benden çaldığını fark ettim. uyuşturucu satıcısı olarak yan iş yapıyordu. Sonra onun eski bir mahkum olduğunu öğrendim. Oradan kaçtım ve sevgili Ollie'nin kollarına koştum. Ve onun hakkında her şeyi biliyorsun."

Birkaç saniye süren sessizliğin ardından Cole, "Bu sadece bir dizi kötü şans, Shannon," dedi.

Bu kez geri çekildim ve bıkkın bir homurtuyla yataktan atladım. "Kötü şans mı? Hayır, Cole. berbat bir erkek zevki."

"Şimdiki misafirler hariç," diye homurdanarak yataktan kalktı.

"Yapma," diye tersledim, topuklarımın üzerinde döndüm ve yemek yapmayı bitirmek için mutfığa geri döndüm.

"Ne yapmayayım?" Takip etti.

"Çocuksu ve çekici ol."

"Bu biraz zor. Ben çocuksu ve çekiciyim."

Ofladım ve tam ocağı açmak üzereydim ki güçlü kolları beni sardı ve kendimi havada buldum. Nefes nefese Cole'un omzunun üzerine düştüm. "Ne yapıyorsun? ne yapıyorsun?"

"Seni yatağa götürüyorum. Akşam yemeği bekleyebilir." Popomu okşadı ve yatak odasına doğru yürümeye başladı.

"Bırak beni," diye hırladım.

"Hayır. Birincisi: Muhteşem sanat eserlerine bakmak beni ciddi şekilde erekte etti. Yetenekli kadınları severim." Beni yatağa bırakmadan önce popomu okşadı. Ona baktım, içten itiraflardan nasıl bu hale geldiğimizi merak ediyordum,

Dağınık bir kafa karışıklığı ve öfkeli bir kızgınlık. Kot pantolonunun fermuarını açmaya başladığında gözlerim ellerine kaydı. "İkincisi, o günlerden kalan tüm kötü anıların canına okuyacağım.

Bir ömür boyu sürse bile. Bu geceden başlayarak."

Ömür boyu yorumu karşısında ağzım açık kaldı. "Cole -."

"Sessiz ol, Shortcake," diye mırıldandı, sürünerek Bana sarılana kadar yatakta kaldı. "Söyleyeceğin her şey beni daha kararlı hale getirecek."

* * *

Birden uyandım, kalbim o kadar hızlı çarpıyordu ki tek duyabildiğim buydu. Ter derimi kayganlaştırdı ve nefes nefese kaldım.

Gözlerim karanlığa alıştığında yatak odamda olduğumu gördüm. Cole yanımda uyuyordu. Bütün akşamı beynimi becererek geçirdiği için bitkin düşmüştü. Ben de çok yorulmuştum. Bu yüzden başımı yastığa koyar koymaz uykuya dalmıştım.

Ama kâbus geri dönmüştü.

Haftalardır içmemiştim. Cole'u görmeye başladığımdan beri.

Sertçe yutkundum, titreyen bir elimi nemli saçlarımda gezdirdim. Eski sevgililerimle ilgili tüm o konuşmalar yüzünden olmalı.

geri dönüşünü teşvik
etmişti. Ne yapacağıma
dair hiçbir fikrim yoktu.

Cole'la her şey iyi görünüyordu ve iyi hissettiriyordu, ama işler kötüye gitmeden önce diğerleriyle de öyle değil miydi? Onu terk etmeliydim. Bırakmalıyım.

Acele etmeden, nefes alıp vererek, kalbimin yavaşlamaya başlamıştı ve işte o zaman tanıdık bir homurtu ve ardından alçak bir hırıltı duydum. Yavaş yavaş homurtular daha yüksek sesle çıkmaya başladı ve hırıltı daha çok bir ciyıklama haline gelene kadar yükseldi.

Cole yanımda kıpırdandı ve inledi. Gözleri isteksizce açıldı ve gözlerini kısarak bana baktı. "Bu da ne böyle?" dedi, sesi uykudan boğuk çıkmıştı.

Homurdandım ve tekrar uzandım. "Bunlar Rae ve Mike."

Uykulu yüzündeki dehşet ifadesi o kadar komikti ki kahkahayı patlattım.

Homurdanma ve ciyıklama hemen kesildi.

Rae'nin odasıyla benim odam arasındaki duvara bir şey çarptı. "Kapa şu lanet çeneni!" diye bağırması yankılandı.

Bu ikimizi de harekete geçirdi. Cole'a sarıldım, o kendi boğuk kahkahalarıyla sarsılırken ben de kıkırdamalarımı onun boğazına gömdüm.

Ve böylece kâbusum ve endişelerim geçici olarak unutuldu.

BÖLÜM 16

Belime hafifçe dokunduğunda kendimi Cole'un parfümünün kokusunu içime çekerken buldum.

"Bu gece judo dersim bitince bana gelebilirsin diye düşündüm," diye mırıldandı kulağıma.

Ondan uzaklaştım ve başımı eğerek üzerinde çalıştığım dosyaya yaklaştım. Stu'nun dosyalama sistemini dijital ortama aktarma işini neredeyse tamamlamıştım. Eğer çok fazla dikkat dağıtıcı şeye katlanmak zorunda kalmazsam, bir hafta içinde bitirmiş olacaktım. Cole benim "Meşgulüm. Bana dokunmanı istemiyorum" imamı almadı. Stüdyo sessizdi ve etrafta tanıklık edecek kimse yoktu.

Beni resepsiyon masasına doğru sıkıştırdı.

"Shannon," dedi, parmakları kalçalarımı kavrarken sesi bir uyarı gibiydi.

Onun dokunuşuyla hissettiğim uyarılma hissini görmezden geldim. Aslında bugünlerde onunla ilgili her şeyi görmezden gelmeye çalışıyordum.

Sözünün eri Cole, College of Art'taki bir öğretmenle temasa geçerek resim lisans programına kabul edilme şansımı sordu. O da beni kabul edecek kadar nazikti. Programa başvurmak için bir araya getirmem gereken portföy türü hakkında bana bilgi göndermenin yanı sıra Öğrenci kredisi sistemi hakkında bilgi. O yıl için son teslim tarihini kaçıracaktım, ancak Cole ile tartıştıktan ve onun coşkusundan etkilendikten sonra, önümüzdeki dokuz ay boyunca bir portföy üzerinde çalışmaya karar verdim. lise yeterliliklerimle birlikte gelecek yılki programa kabul edilmek için başvuracaktım.

Cole beni Rae ve Simon'a da tanıttı ve Rae çalışmak için oturma odasını kullanmamda ısrar etti çünkü orada daha fazla alan vardı ve balkondan manzaramız vardı. Çok şaşırmıştım.

ama daha çok Cole tarafından desteklendi.
Ollie'nin bana bıraktığı tüm olumsuzlukları silmeye kararlıydım.

Kendini beni mutlu etmeye adanmış gibi görünmesi ödümü koparıyordu. Bu yüzden çoğu kız arkadaşım - onun kız arkadaşı olduğumdan değil - ona minnettarlık ve şefkat gösterdiğinde mesafeli davranıyordum. Kasıtlı bile değildi. Kendimi koruma ihtiyacı içgüdüsel oldu. Başlarda bunu yaptığının farkında bile değildim.

Küçük şeylerle başladı ... işte konuşurken gözlerine bakmamak ve elime uzandığında elini bırakmanın yollarını bulmak gibi. Sonra ben başladım. Onunla eve gitmemek için bahaneler uydururdum, o da benimle eve gelmesin diye. Haftada iki gece judoya gidiyordu, diğer ikisinde de kickbox'a gidiyordu. Eskiden işi bittikten sonra onunla evinde buluşurdum ama şimdi dersleri geceleri ayrı geçirmemiz için bir bahane olarak kullanıyordum.

Cole sabırlıydı.

Bunun ne kadar süreceğini bilmiyordum. Sabrının taşmış olma ihtimali vardı.

"Şu anda Royal Mile parçası üzerinde çalışıyorum." I
O akşam aceleyle onun yanından ayrıldım. "Başka zaman."

"Rae bitirdiğini söylüyor."

Kahretsin, Rae.

"Şey . . . Bu yüzden yorgunum. Sanırım bu gece sessiz bir gece geçireceğim." Tepkisini beklerken gerildim.

Tepkisi bana sarılmak ve şakağımdan öpmek oldu. "Tamam. Ama Pazar günü izinlisin. Simon benim yerime bakacak, böylece seni Elodie ve Clark'lara yemeğe götürebilirim."

Sanki reddedeceğimi hissetmiş gibi devam etti. "Elodie'ye geleceğini çoktan söyledim.

Buna göre. Diğer herkese de söyledi. Hannah seni görmeyi dört gözle bekliyor ve Joss da biz oradayken yeni kitabının birkaç bölümünü beta-okuyabilir."

Kollarının arasında döndüm ve onu bir gülümsemeyi bastırmak. Beni tamamen alt etmişti ve bunu biliyordu. Cole kaşlarımı çattığımda sırttı ve bana yaklaştı. Benim

Elini kalçamda hissettiğimde nefesim kesildi. Eteğimin altından yukarı doğru kaydırıldı, parmak uçları yumuşak eli daha da yukarı çıkarken iç uyluğumun derisi.

"Cole," diye nefes nefese kaldım ve elini uzattım ama o diğer eliyle elimi tuttu ve avucumu göğsüne bastırdı.

Başını eğdi, bedenlerimizi yaklaştırdı ve boynumu öperken eli eteğimin daha da yukarısına çıktı. I Bu öpücükler dişleri kulağımı kemirene kadar yukarı doğru dağılırken ürperdim. "Bu gece hakkında . . . ," dedi. Fısıldadı ve parmakları iç çamaşırımın altına daldı. "Çok yorgun olduğuna emin misin?"

Serin başparmağının klitorisime dokunmasıyla kalçalarım şaşkınlıkla sarsıldı. Isı ve şok beni ona karşı tutarken Stüdyoda güpegündüz benimle oynadı. "Cole," diye nefes nefese kaldım, parmaklarım gömleğinin etrafında kıvrılıyordu. Tüm vücudum kızarmıştı ve kalçalarımı onun dokunuşuna bastırırken uyluklarım titriyordu.

Dudakları benimkilere değdi, beni kızdırdı. "Bunu 'hayır, çok yorgun değilim' olarak kabul ediyorum."

Arzudan duygusuzlaşarak ellerimi başının arkasına doladım ve doruk noktam yaklaşırken gerçek bir öpücük için onu tekrar aşağı çektim.

Dudaklarına karşı nefes nefese bir iniltiyle boşaldım, alt bedenim ona karşı sarsıldı.

Cole elini altımdan çekerek inledi. eteğimi düzeltti. Beni tekrar öptü, elleri belimden aşağıya ve sırtıma doğru kayarken yatıştırıcı ve rahatlatıcıydı.

Sonunda kendime geldim. Sertleştım. Az önce beni halka açık bir yerde orgazma ulaştırmasına izin vermişim ve bunu yapmamışım.

Onu durdurmak için her şeyi yaptım. Dürüst olmak gerekirse, ona sahip olduğum için akılsızdım.

Kendimi ondan uzaklaştırmak için çok fazla. Ya da ne istediğime karar vermek.
Berbat durumdaydım.

* * *

Son sayfayı küçük bölüm yığınının üzerine yerleştirirken, köşedeki tuvalet masasında oturan Joss'a baktım. Elodie ve Clark Nichols'ın evindeki çocuk odasındaydık ve Joss ben son taslağının ilk üç bölümünü okurken sabırsızlıkla bekliyordu.

"Bunun daha önce yaptığım her şeyden farklı olduğunu biliyorum."

"Evet." Ciddi bir şekilde başımı salladım. Sonra sııttım.

"Ama bayıldım." Joss ayağa kalktı, gri gözlerini okumak zordu. "Gerçekten mi?"

"Kesinlikle." Ona bölümleri uzattım. "Hâlâ sana özgü bir tarzın var - kara mizah, dünyevilik, bir şekilde duygusal olmayan duygusallık. Ama bir şeyler eklemiştir. aksiyon, gizem, cesaret ve entrika. Bayıldım. Devamını okumak için sabırsızlanıyorum."

Joss'un yüzünde yavaş ve memnun bir gülümseme belirdi. "Önce yazmam gerekiyor. Yazmadan önce bir okuyucunun fikrini almak istedim. güvenebileceğim biri. Cole sana kesinlikle güvenebileceğini söyledi."

Cole'un övgüsü karşısında içten içe kızardım. Bazen ona güvenmediğim için kendimi günahkâr gibi suçlu hissetmeme neden oluyordu. Bazen mi? Her zaman dene.

"Bana güvendiğiniz için teşekkürler."

Ve sanki aklımı okumuş gibi Joss sııttı. "Belki Cole'a güvenmeyi deneyebilirsin."

"Bir şey mi söyledi?" Tüylerimin diken diken olduğunu hissedebiliyordum.

içten içe. Benim işim benim işimdi. Cole'un insanlara söylemesi gereken bir şey değildi.

"Fazla değil. Ama kendini çocukluğundan beri ona hayran olan bir sürü kadınla çevrili buluyor.

biraz meraklı ve işine burnunu sokma eğilimindedir." Komik bir şeymiş gibi sırttı. Ben pek katılmadım. "Zaten şüphelendiğim şeyi öğrenmeyi başardık: Kötü bir ayrılık yüzünden ona güvenmiyorsun."

İçimdeki gerginlik yavaş yavaş azaldı. "Ama tüm söylediği bu muydu?"

"Evet, Cole'dan detay yok. O sana bunu yapmaz. Ancak ben aptal değilim Shannon. Senin durumunda kötünün kötü demek olduğunu biliyorum." Omzumu rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Ama Cole'a güvenebilirsin. O seni önemsiyor."

Cevap vermedim, çünkü ne söyleyeceğimi bilmiyordum. Aşağıya doğru yürürken kahkaha ve sohbet sesleri kulağımıza çarptığında göğsüm ağrımaya başladı. Cole Sadece ona güvenmekle kalmayıp, karşılığında onun da kendini vermeye hazır olduğu şekilde kendini ona verebilecek biriyle birlikte olmayı hak ediyordu.

Aman Tanrım.

Zamanı gelmiş miydi? Gitmem mi gerekiyordu?

Düşüncesi bile midemi bulandırırken, Joss beni yemek odasına götürürken Cole'a gülümsemek için içimden gelen her şeyi yaptım. Büyük bir yemek masası ve odanın sonunda çocukların oturduğu daha küçük bir masadan oluşan bir yerdi burası. Görünüşe göre Pazar öğle yemeği için herkesin boş olduğu nadir günlerden birinde ziyaret ediyordum.

Cole beni yanına oturttu, diğer yanımda da Hannah ve Sophia vardı. Elodie mucizevi bir şekilde herkesin önüne yemek koymayı başarmıştı.

"Nate, onlara ne olursa hikayesini anlat." Liv kocasına kıkırdadı.

Nate odanın diğer ucundan gülümsedi ve ben de onun bakışlarını takip ettim.

Onun ve Liv'in kızı Lily, siyah saçlı bir güzel.

yedi yaşındaki kız kardeşi January ve Joss ile Braden'ın kızı Beth ile kıkırdıyordu. Onu meşgul görünce, Nate başını salladı.

Liv bana baktı. "Argyll'deki bir hafta sonu tatilinden yeni döndük."

"Dunoon'dayız," diye açıkladı Nate. "Liv, January'yle birlikte rıhtımda çünkü Jan hâlâ sudan biraz korkuyor. Ben de Lily'ye balık tutmayı öğretmek için onu kayıkla kayığa bindiriyorum. Lily de "acaba" evresinden geçiyor."

"Keşke aşaması nedir?" Ben sordum.

Braden, "Ya olursa evresi," diyor, "çoğu çocuğun geçtiği bir evredir. Bütün gün, her gün, aylarca sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca, ya-sa soruları sorarlar."

Güldüm ve Nate'e devam etmesi için başımı salladım.

"Lily ve ben teknedeydik, bana bir sürü soru soruyordu ve ben de mümkün olduğunca sabırla cevaplamaya çalışıyordum. 'Baba,' dedi, 'ya hiç balık tutamazsak?' 'O zaman gölde bir balık daha olur. 'Baba, ya 'O zaman bizi rıhtıma geri götürmek için elimizde kalanı kullanırım. 'Baba, ya iki küreğimizi de kaybedersek?' 'O zaman ellerimizle kürek çekeriz. 'Baba, ya bir tekne gelirse?' 'O zaman yoldan çekiliriz. 'Ya çok yakınsa?' 'Çok hızlı bir şekilde yoldan çekiliriz. 'Baba, ya tekneyi görmedin mi?' Artık sabrım tükenmeye başlamıştı. 'Lily," dedim, "balık tutmayı öğrenmek istediğini sanıyordum. Neden bu tekne soruları?" "Çünkü baba, arkanda büyük bir tekne var. Omzumun üzerinden baktım ve Dunoon feribotu hemen şurada!"

Nate elleriyle işaret etmeye başlayınca hepimiz kahkahayı patlattık. "Bizi yoldan çekmek için deli gibi kürek çekmeye başladım ve Lily orada öylece sakın sakın oturuyordu."

Cole'un yanında kahkahalarla titrerken, masadaki ebeveynlerin konuşmayı tamamen anladığını söyleyebilirdim. I çocukken hiç "acaba" aşamasından geçtiğimi düşünmezdim. Annemle babam çok konuşkan insanlar değildi, bu yüzden muhtemelen sorma zahmetine bile girmedim.

Olivia gözlerinden akan kahkaha yaşlarını siliyordu, Muhtemelen bu hikayeyi sayılamayacak kadar çok kez dinlemiş ve hala komik buluyorum.

"Pekala, bugün burada oturduğunuza göre

Lily'yle aradan sıyrıldığınızı varsayıyorum," dedi Joss kuru bir sesle.

"Sadece. Canımızı zor kurtardık çünkü kızım da tıpkı annesi gibi ukalanın teki."

Liv omuz silkti. "Benim harika mizah anlayışımı miras aldıysa yapacak bir şey yok."

Kıkırdamalarımız masanın ucundan gelen gürültülü bir takırtı ile kesildi.

Elodie acı içinde kolunu tutuyordu, gözleri şoktan büyümüştü, yüzü solgunlaşmıştı ve terden parlıyordu.

"Elodie." Ona en yakın olan Braden sandalyesinden kalktı ve aynı anda Clark da odanın diğer tarafından ona doğru koşmaya başladı.

Braden ve Clark'ın onu sorgulamasını izlerken içime derin bir huzursuzluk yerleşti.

Acıdan konuşamıyor gibi görünerek onların kucağına gömüldü.

Braden, "Ambulans çağırın," diye bağırdı ama Marco çoktan telefona sarılmıştı.

Şaşırmış bir halde Cole'a baktım. Gözlerinde panikle Elodie'ye bakıyordu, kendi yüzü de solgundu.

Jo aniden onun yanındaydı, eli onun elini sıkıca kavramıştı.

* * *

Cole'un dairesindeki havada kasvetli bir hava vardı. O yatağında uzanmış tavana bakarken ben de ne diyeceğimi bilemeden yanında yatıyordum.

Sağlık görevlileri Elodie'yi hastaneye götürmüştü; kocası, Hannah, Declan, Ellie, Braden, eşleri ve çocukları da peşlerinden gitmişti. Çocuklar ağlıyordu çünkü kötü bir şey olduğunu biliyorlardı ve ebeveynleri onların iyiliği için kendilerini toparlamaya çalışıyordu.

Geri kalanımız geride kaldı. Cole sessizdi.

Jo eve gitmemizi ve herhangi bir haber alırsa bizi arayacağını söylediğinde sessiz kaldı. Taksiyle evine giderken de sessizdi. Son on beş dakikadır sessizdi.

Nicholses'a yakın olduğunu biliyordum; sadece şu ana kadar bağlılığının derinliğini fark etmemiştim. O Elodie için korkuyordum ve denesem bile bu korkuları dindiremeyeceğimi biliyordum.

"Size bir şey getireyim mi?"

Başını salladı.

"İyi olacak," diye fısıldadım, haklı olduğumu umarak.

"Bunu bilemezsin," diye cevap verdi. "Annem kalp krizi geçirdi. Başaramadı."

"Elodie senin annen değil."

"Evet," diye homurdandı, sesi acı geliyordu. "Bunu biliyorum. İşte bu yüzden bu çok daha kötü."

Anlamadığımı için adını fısıldadım.

Yeşil gözleri benimkileri buldu ve gözlerindeki acıyla irkildim. Elim otomatik olarak onun kine uzandı. "Elodie Nichols annemin asla olamadığı her şey. Gerçek bir anne. Harika bir anne. Nazik ve şefkatli. Sadık. Ekliyor Sanki herkesin yaptığı bir şeymiş gibi, evini bir yabancıya açmak büyüülecek bir şey değilmiş gibi."

Onun gözlerindeki yaşları görünce boğazımda bir düğümlenme hissettim ve kendi gözlerimden de yaşlar akmaya başladı. "Annen nasıl biriydi?" Bilmek istediğimden emin değildim ama kesinlikle bilmem gerektiğini biliyordum.

Derin bir nefes verdi ve dönüp tekrar tavana baktı.

"Bencil. Acı. Bir sarhoş."

Elini daha sıkı sıktım ve parmakları karşılık olarak tenimi ısırdı.

"Büyürken hiç yanımda olmadı. Jo her zaman benimle ilgilenir, yıkandığımdan, giyindiğimden ve beslendiğimden emin olurdu.

Okul için ihtiyacım olan her şeye sahip olduğumdan emin olurdum. Özellikle Glasgow'dan Edinburgh'a taşındığımızda annemin içki içmesi giderek kötüleşti."

"Glasgow'dan mısınız?" Şaşırarak söyledim.

Başını salladı. "Babamı hatırlamıyorum. Babamı hatırlamıyorum."

Ben iki yaşındayken silahlı soygundan tutuklanmış. Onun iyi bir adam olmadığını biliyordum, çünkü büyüdüğümde nihayet

annemden biraz ilgi gördüm. Ama iyi bir ilgi değil."

Birden midemin bulandığını hissettim.

"On üç, neredeyse on dört yaşındaydım ve çok daha yaşlı görünüyordum. On dört yaşına geldiğimde boyum Jo kadar olmuştu." O

bana üzgün bir sırıtış attı. "Tam bir inektim. Video oyunları oynamak ya da yarattığımız çizgi romanlar üzerinde çalışmak için arkadaşımın evi dışında hiçbir yere gitmezdim."

Gülümsedim. "Çok sevimli görünüyorsun."

"Gerçekten utangaçtım." Gülümsemesi kayboldu. "Her zaman endişeliydim. Jo geçinebilmek için kışını yırtıyordu çünkü annemiz artık yatalak bir alkolik olmuştu. Onu sürekli mutfaktan kaldırırdık, kusmuğunu temizliyordu. Her neyse, Jo beni korumaya çalıştı,

Ama bu beni onun ne kadar baskı altında olduğu konusunda endişelendirdi. Her zaman paralı erkeklerle çıkıyordu ve ben bunun nedenini biliyordum. Kendimi bok gibi hissediyordum. Keşke daha büyük olsaydım da yardım edebilseydim."

Merhamet gözyaşlarımla savaşıarak uzandım ve yanağını okşadım.

"Bütün bunlar oluyordu ve benim yaşımdaki diğer çocuklar sadece çok çocukça görünüyordu. Sosyal açıdan oldukça beceriksiz olana kadar kendimi biraz izole etmeme neden oldu."

"Bunu hayal bile edemiyorum." Yemin ederim kalbim onun için göğsümde sıkıştı.

"Annemin küfürbaz olmasının bir faydası olmadı. Bunu Jo'dan saklamaya çalıştım çünkü bununla uğraşmak zorunda kalmasını istemiyordum ... ve utanıyordum."

Artık gözyaşlarımı durduramıyordum. "Cole?"

Bana baktı, yüzü asıktı. "Onun gibi olduğumu söyledi."

Babam gibi. Değersiz olduğumu, bir hiç olduğumu. Ve bana vururdu. Ama ben ona bir kez bile karşılık vermedim. Ben değildim.
onun gibi. Asla onun gibi olamayacaktım."

Merhamet ve suçluluk duygusuyla hıçkırıklarımı yuttum. "Ve ben dedim ki Dedim ki-"

"Şşş." Cole kaşlarını çatı ve kollarını bana doladı. Yüzümü boğazına gömdüm ve ağlamaya başladım. Yaşadığı her şey ve benim ona yaşattıklarım için. "Tatlım, şşş, beni öldürüyorsun."

"Özür dilerim," diye hıçkırdım, umutsuzca kendimi kontrol etmeye çalışıyordum.

Sırtımı okşadı. "Bunu aklından çıkar. Temelli olarak."

"Öyle demek istemedim."

"Biliyorum." Gözlerindeki gerçeği görebilmem için beni geriye doğru itti. "Shannon, biliyorum. Aynı şey değil, ama anlıyorum

Sizi sevmesi gereken birinin size kendinizi küçük ve değersiz hissettirmesinin nasıl bir şey olduğunu. Seni umursamaz bir şiddetle incitmeleri. Ben biliyorum. Bu da demek oluyor ki

Tam da bu yüzden savunmanızı bu kadar yüksek tutuyorsunuz." O

başparmağıyla gözyaşlarımı sildi. "Sen iyi bir insansın. Onun gibi değilsin. Onu sevmeyi gerçekten zorlaştırdı ve beni bu konuda büyük bir suçluluk duygusuyla baş başa bıraktı."

Çıtlattım. "Jo öğrendi mi? Sana vurduğunu."

"Aslında Cam yaptı. O bizim komşumuzdu. Öğrendi ve Jo'ya söyledi. Jo'nun bildiğini sandı ve ona ve onu harap etti, bu yüzden ona bir ve o da bunu telafi etmek için kışını yırttı. Bizim için her şeyi değiştirdi. Ona çok şey borçluyuz."

"Peki ya baban?"

Cole'un yüzü karardı. "Jo çocukken onu döverdi. Mick bunu öğrendi ve ağzını burnunu kırdı, o da gitti. Çok geçmeden de hapse girdi." Eli belime sıkıca sarıldı. "Ben on dört yaşındayken geri geldi. Jo'ya şantaj yapmaya çalışıyordu. Ona para vermezse benim için gelip beni götürceğini söyledi."

"Aman Tanrım."

"Jo onu benden uzak tutmaya çalıştı, o kadar uğraştı ki onu yalnız yakaladı ve zamanın tükenmekte olduğuna dair

bir uyarı olarak ona saldırdı

dışarı."

Tüm bu ifşaatlar karşısında nasıl şoke olduğumu anlatacak kelime bulamıyorum. Cole'un geçmişinde bu kadar karanlık olduğunu asla bilemezdim. "Seni gerçekten seviyor," diye fısıldadım, yine gözlerim doldu ama bu kez Cole'un kız kardeşine duyduğum minnettarlık ve saygıyla.

"Ah evet." Sırıttı, ama yüzündeki ifadeyi görebiliyordum. Gözlerinde ezici bir duygu vardı. "Söz konusu ben olduğumda o bir savaşçıdır. Her zaman öyleydi. Belle en şanslı küçük dünyadaki kız."

Kendimi "Babana ne oldu?" diye sormaya zorlamadan önce gülümseyerek onayladım.

"Jo, Joss ve Braden'a gitti. Braden, Cam ve Mick'i topladı ve üçü bu işi halletti. Ben sormadım. ve ne olduğunu bilmek istemiyorum. Tek bildiğim bizi korudukları ve o adamdan bir daha haber alamadığımızı. tekrar."

Aniden döndü ve üzerime doğru eğildi, gözleri beni altında donduran bir tutkuyla parlıyordu. Titreyen elleriyle saçlarımı yüzümden çekti. "Bu yüzden beni asla incitmeyeceğimi bilmelisin. senin gibi. Asla. Buna inanmalısın, Shannon." Eğildi, dudakları dudaklarımın üzerinde geziniyordu ve sonraki sözleri bir yalvarışla ağzımdan fısıldandı. "Lütfen buna inan."

Muhteşem yüzüne ve nazik gözlerine bakarken, son haftaların anılarının bana saldırdığını hissettim. Onun sabrı, nezaketi, şefkati. kararlılık ... tüm bunlar dünyanın geri kalanının gördüğü seksi, ukala, kendine güvenen dövmeviden çok daha büyüktü.

Göğsüme yediğim bir darbe gibi, ona inandığımı fark ettiğimde nefesim kesildi.

Ona inandım.

Korkmuştum ama kendimi rahatlatmaktan çok onu rahatlatmaya ihtiyacım vardı, ellerimi boynuna doladım ve yavaş ve tatlı bir öpücük için ağzımı onunkine bastırdım. Ben

Kırdım, gözlerinin içine baktım ve beni bile şaşırtan bir sertlikle, "Sen hiçbir şey değilsin. Sen harikasın. Seninle tanışan herkes sana hayran olmaktan kendini alamıyor-"

"Shannon-"

"İnsanlara sadakat aşılamanın bir nedeni var Cole ve burada kaybeden annen oldu. Gerçekten ama gerçekten harika bir çocuğu sevmeye fırsatını kaçırdı." Gözyaşlarımın arasından gülümsedim. "Ve akıllı, iyi bir adamı. Kendini suçlu hissetme çünkü

Elodie Nichols için annenden daha çok şey hissediyorsun. Elodie senin sevgini hak ediyor. Her şeye rağmen annen hiç hak etmedi."

Bana karşı ürperdi, yüzünü boynuma gömdü ve kollarını bana sıkıca doladı.

Ona tutundum, tüm korkularımın yapmamam için bağırmasına rağmen sevgimi ona akıttım. "Sana inanıyorum Cole," diye fısıldadım. "Sana inanıyorum."

Her nasılsa cevap olarak vücudunu bana daha da yaklaştırmayı başardı.

BÖLÜM 17

Uyandım, yatakta doğrulurken Cole'u göz ucuyla süzdüm. "Herhangi bir haber var mı?"

Sesindeki endişe beni tamamen kendime getirdi, günün duygusal destanı göğsüme çarptı. Cole'un çalan telefonunun sesi ikimizi de uyandırmıştı. Oturur pozisyona geçtim ve onun telefonuna baktım.

başucu saati. Saat gecenin on biriydi. Bana aile geçmişini anlattıktan sonra

onu bir şeyler yemeye ikna ettim. Sonra ikimiz de tekrar onun yatağına kıvrılıp uykuya daldık.

"Ama o iyi mi?" diye fısıldadı telefonuna. I kolumu ona doladım. Cole boştaki kolunu omuzlarıma doladı ve bana sıkıca sarıldı. Kaslarının gerildiğini hissettim. Hattın diğer ucundaki kişi cevap verdiğinde sessiz kaldı. "Tamam, evet. Teşekkürler, Jo. Yakında konuşuruz. . .

Evet, sen de." Telefonu kapattı ve bana baktı. "Bu iyi haber miydi?"

Nefes verdi. "Elodie kalp krizi geçirdi."

"Aman Tanrım." Kolunu daha sıkı kavradım.

"Sorun yok." Elimi sıktı. "Onlar yaptı Anjiyoplasti gibi bir şey mi? Bir tıkanıklık giderildi. Kalbinde çok fazla hasar yok, bu yüzden iyi olduğunu düşünüyorlar. iyi olacak."

Elodie için, Cole için ve diğer herkes için rahatlamıştım. Aile. Hepsinin etrafında çok fazla bulunmamıştım ama Elodie'nin kabilelerinin reisi olduğunu anlamak için dahi olmaya gerek yoktu. "Bu iyi haber."

Başını salladı, ama içindeki melankoli O günün erken saatlerinde bakışlarında yerleşik olan şey hâlâ duruyordu. Bakıyor

onun muhteşem, duygulu gözlerine bakarken, onu mutlu etme ihtiyacım beni şaşkına çevirdi.

Üstüne çıkana kadar kendimi onun üzerine bıraktım, yüzünü ellerimle kavradım ve ağzına yumuşak bir öpücük kondurdum. "Böyle anlar bize her şeyin ne kadar geçici olduğunu hatırlatır." Elim sağ koluna gitti ve parmak uçlarımla kartalı ve cep saatini okşadım. "Ben büyüdüm Müzik dinlemek, kitap okumak ve film izlemek bana zamanı ne kadar hafife aldığımızı söylüyordu. Uyarı anlamını yitirmeye başladı. Ve ne yazık ki

Sadece kendi ölümlülüğümüzle yüzleştığımızda dünyanın bize 'hayat kısa' dediğini hatırlarız çünkü gerçek budur." Gözlerinin derinliklerine baktım ve şunu hissettim Aramızdaki bağlantı uzandı ve doğrudan göğsüme daldı. Nefesim kesildi, biraz başım döndü. Korkmuştum. "Sana söz veremem Cole. Henüz veremem. Keşke verebilsem. Ama oraya ulaşmaya çalışabilirim. Bu işi yürütmeyi denemek istiyorum." Utangaç ve bunalmış hissederek gülümsedim. "Bunun bir ilişki olmasını istiyorum."

Cole'un gözlerinde melankoliyi geri iten bir şey parladı. Ellerini omurgamda gezdirdi, beni daha yakına çekiyordu. "Kız arkadaşım olmak istediğini mi söylüyorsun?" Sesi hırçındı, neredeyse alaycıydı.

Ona doğru eğildim ve dudaklarına fısıldadım, "Kız arkadaşın olmamı istediğini mi söylüyorsun?"

"İşte bu," diye fısıldadı ve ağzını benimkine bastırdı.

* * *

Cole'un onunla gelmemi istemesine rağmen Elodie'yi hastanede ziyaret ettiğinde, onu aksi yönde ikna ettim. Onu desteklemek istemediğimden ya da Elodie, onu düşünüyordum. Çünkü henüz haddimi bilmediğimi hissediyordum. Elodie'yi çok az tanıyordum ve kalbi

Saldırı Cole için çok şey ifade ediyordu. Onunla biraz yalnız kalmasının daha iyi olacağını düşündüm.

Ertesi akşam benim seçtiğim bir buket çiçekle hastaneye geldi.

Elodie'yi kendi gözleriyle görmek, onun iyi olacağına dair güvence almak Cole'un içine sinmiş olan kasvetli havayı dağıttı ve hastaneden onu beklediğim dairesine döner dönmez

ondaki ani değişim. Cole tekrar kendine dönmüştü ama daha fazlası yoktu. Eskisinden bile daha mutluydu ve ben de başım dönüyordu ama bir o kadar da korkuyordum. onunla ciddi bir şeyler denemeye söz verdi.

Ancak bu korkunun beni kontrol etmesine izin vermek niyetinde değildim ve garip bir korkuyla kendimi tamamen ilişkimizin bu yeni aşamasına attım. Bir partnere karşı açıkça şefkatli olmak benim doğamda vardı ve bu yüzden biraz

O parçamın dışarı çıkmasına izin vermekte zorlandım.

Sarılmayı, öpüşmeyi ve el ele tutuşmayı severdim.

Neyse ki Cole da tüm bu şeylerden hoşlanmış görünüyordu ve tek kelime etmeden davranışlarımdaki değişikliğe uyum sağladı.

Çarşamba günü öğle tatilinde kendimizi onun odasına kilitlemiş ve dövme sandalyesinin üzerinde yaramazlık yapmıştık. Birkaç saat sonra bir müşteriyle odadan çıkıp ödeme yapmak için masaya yaklaştığında hala sıcak ve rahatsızdım.

"Altmış pound lütfen," dedim uzun boylu, sırık gibi adama.

O kadar çok dövmesi olan bir adamdı ki, yeni bir dövme için yer bulmalarına şaşırdım.

Adam bana sırtıttı ve kartını uzattı. Ödemeyi yaparken Cole dedi ki, "Söz vermiştim.

Hannah yarın Sophia'ya bakardım ama akşam sekizde yemek için seni evimde istiyorum."

Kaşlarımı çattım. "Orada bir soru mu vardı?" Gülümsedi.

"Lütfen akşam yemeğinde bana katılır mısın? Shannon?"

Aman Tanrım.

Başımı sallayarak onayladım.

"Dostum, o senin mi?" diye sordu müşteri Cole'a. cevap vermeye tenezzül etmedi. "Dostum!" Adam Cole'un dirseğine "sen de adamsın" dercesine vurdu.

Cole ona boş boş baktı.

Müşterisi duraksadı, biraz soğukkanlı olmaya çalışırken arsızlığı kayboldu. "Yani, sadece söylüyorum." Gözleri önce bana sonra Cole'a kaydı. "Kız çok seksi," diye fısıldayarak bitirdi.

Cole ona boş boş bakmaya devam etti.

"Tamam." Adam benden kartını ve fişini aldı. "Ben sadece ..." Garip bir şekilde el salladı ve koşarak stüdyo dışında.

Dirseğimi tezgâha dayadım, çenemi avucumun içine dayadım. "Onu kasten korkuttun."

Erkek arkadaşım beni öpmek için eğilmeden önce tembelce omuz silkti. Kabalığına bir açıklama olarak "Sen bir Amerikan öğrenci yurdunda tavladığım bir piliç değilsin," dedi. Belli ki bir beyefendiyle çıkıyordum.

Memnun oldum, gülümsedim.

"Yarın. Saat sekizde."

"Yarın," diye söz verdim.

* * *

Geriye dönüp baktığımda, Cole'a kaptırdığımı düşündüğüm kontrolün bir kısmını geri almak için duyduğum acil ve ani ihtiyacın yanlış anlaşılmadan kaynaklandığını gördüm.

Bir şey almak için alışverişe çıkmıştım.

Cole'un anlamını yitirmesine neden olur ve böylece belki de kaybettiğimi hissettiğim kontrolün bir kısmını bana geri verir.

"Planlarım vardı," dedi Cole, koridordan odasına doğru beni takip ederek. "Ama hemen tatlıya atlamak istiyorsan, bana uyar."

Saat sekizdi ve ben kesinlikle doğrudan tatlıya atlamak istiyordum.

Arkamı döndüm ve ona baktım, onun görüntüsünü içime çektim. Olacakların beklentisiyle ürperdim. Cole basit bir siyah tişört ve kot pantolon giyyordu. Yalınayaktı.

Zahmetsizce seksiydi. Sadece seksiliği yaşıyor ve soluyordu.

Ancak benim biraz daha fazla çabalamam gerekti.

Gömleğimi çıkarıp odanın diğer ucuna fırlatır fırlatmaz bacaklarımın arasında karıncalanma başladı.

Cole'un gözleri, sadece bu durum için aldığım zümrüt yeşili ipek ve dantel sütyenle beni görünce kapandı.

Hinzırca sıırttım. "Dahası da var."

"Devam et," dedi, kalın bir sesle.

Yavaşça topuklu ayakkabılarımı çıkardım ve ardından kalem eteğimin fermuarını açtım. İçinden kıvrıla kıvrıla çıktım ve popomu boydan boya kesen ipek ve dantel külotumu ortaya çıkardım.

yanaklar. Pastanın üzerindeki krema ise nadiren giydiğim bir şeydi.

Siyah jartiyer ve çoraplar.

Cole'un dudakları ben eteğimi çıkarırken aralandı ve Yavaşça döndüm, saçlarım siyah ejderha dövmesinin hemen üzerinde belimi sıyrıyordu. Sırtımı dikleştirdim, böylece popom açık bir davetle ortaya çıktı. Omzumun üzerinden bakarken, sikinin fermuarına doğru zorlandığını fark ettim. Gülümsedim. "Hoşuna gitti mi?"

Göğsü hızla inip kalktı. "Hoşlanıyor muyum?" dedi, sesi sertti.

Yüzümü ona döndüm ve göğüslerimi okşadım. "Bunu özellikle senin için aldım."

Cole cevap olarak tişörtünü çekiştirerek çıkardı, kasları o anın gücüyle dalgalanıyordu. Zafer sarhoşluğuyla içimden bir beşlik çaktım.

"Dön ve yüzünü duvara dön." Sert ve otoriter sözler beni hazırlıksız yakaladı.

"Ne?" Fısıldadım, emin değildim ama aynı zamanda talepten tahrik olmuştum.

"Dön ve yüzünü duvara dön." Döndüm.

"Ellerinizi duvara dayayın ve sırtınızı eğin."

Alt karnım sertçe döndü ve dediğini yapmak için eğildiğimde, bacaklarımın arasında uyarılmamın kayganlığını hissettim.

"Cole?"

Yaklaştığını duydum ve bana dokunmadan saniyeler önce sıcaklığı yüzüme vurdu. İç çamaşırının yüksek kesiminin ortaya çıkardığı teni okşadı ve sonra parmak uçlarını takip etti

aşağı ve altlarına. İçime kaydılar ve ben nefes nefese kaldım, bu harika girişe karşı kendimi geri ittim.

"Sırılıslam olmuşsun," dedi kısık sesle.

İnledim ve parmaklarının itişine karşı daha sert itmek için ellerimi duvara bastırdım. "Cole, lütfen."

Onları içimden çıkardı ve kalçalarımı kavradı. Kot kaplı ereksiyonun kaba sertliği kıcıma karşı. "İstediğin bu mu?"

Kontrolüm elimden gitti. Ama bu konuda kendimi çok kötü hissetmiyordum, çünkü Cole'un kendi kontrolünü kaybetmesine saniyeler kaldığını biliyordum. "Evet," diye inledim.

Odadaki tek ses ağır nefes alış veriş ve fermuar sesiydi. Ve sonra kot pantolonunun ayak bileklerine düştü, ardından bir prezervatif paketinin hışırtısı geldi. İç bacaklarım titredi.

İri elleri popomu okşadı, ince kalçalarımı kavramak için yer değiştirdi. "Bacaklarını aç."

Karnımda derin bir takla daha hissettim ve bana söyleneni yaptım.

"Oh Tanrım!" Başımı geriye attım, Cole içime girerken ellerim duvara kaydı. Kalçaları durgunlaştı ama duvardaki ellerimi yeniden ayarlamak için eğildiğinde daha derine kaydı. Başımı eğdim, saçlarım yüzümün etrafına döküldü ve yere baktım, onun hissinden başka hiçbir şeyin farkında değildim

Beni çevreliyor, içimde nabız gibi atıyordu. Nasırlı eller kollarımdan aşağı inip kaburgalarımın etrafından dolaştı ve yavaşça yukarı itti.

Sütyenim.

Soğuk hava zaten çakıllı olan meme uçlarımı sıkılaştırdı ve Cole beni kavrarken göğüslerim ellerine doğru şişti.

Omzumu öptü, başparmaklarını meme uçlarımın üzerinde gezdirdi.

Geri çekildi ve sonra içeri süzüldü, tüm uzuvlarımda ısı ve his uyandırdı.

Titriyordum, giderek daha aceleci vuruşlarla içime girip çıkarken canımı kurtarmak için tutunuyordum. Keskin uyarılma

Cole meme uçlarımı çimdikleyip oynarken karnımdan aşağı vurdu.

"Benim için gel, Shannon," diye inledi, kalçaları bana karşı daha sert sarsılıyordu.

Bacaklarımı destekledim, ellerimi duvara dayadım ve onun itişlerine geri döndüm.

"Siktir." Bir elini kalçama götürdü, parmakları Vuruşlarının hızını artırdıkça oradaki deriyi zedeliliyordu.

Geliyordu. İçimdeki gerilim kırılma noktasına ulaştı ve donup kaldım.

"Evet, evet," diye homurdandı, elini omurgamdan yukarı kaydırarak. "Gel, Shannon, gel."

İşaret üzerine gerginlik dağıldı ve seksim onun horozunun etrafında sarsılırken serbest bırakılarak haykırdım.

"Oh, oh ... oh ..." Cole durdu. "F-f-fuck." Boşalırken bana karşı ürperdi.

Duvara doğru yığıldım, nefes nefese kaldım ve Cole bana doğru bastırdı, elleri şimdi yanımdaki duvardaydı. Ağır nefesleri sırtıma çarparken, ellerini yanımdaki duvara dayadı.

Alnını omzuma koydu.

"Sanırım bu iç çamaşırını beğendiğin anlamına geliyor," diye mırıldandım uykulu bir şekilde.

Vücudu hafif bir kahkahayla sarsıldı. "İyi tahmin."

O zaman fark ettim ki, evet, Cole'un daha fazla
Bir çift olarak bize, bir ilişkiyi sürdürme yeteneğimize
güveniyordu ama bu onun kontrolü benden aldığı anlamına
gelmiyordu. İkimiz de birbirimizin merhametine kalmıştık.
Bununla başa çıkabilirdim. Sanırım bununla başa
çıkabilirdim.
Her zaman eşit şartlarda olduğumuz sürece hiçbir şey.

BÖLÜM 18

"**Bir** sonraki randevunuz geldi."

Cole masasının üzerindeki dosyalara baktı. Ona gülümsedi

kapının pervazına yapıştığımı görünce. "Sakın kaçma." İçeri girmem için eliyle işaret etti.

"Ne oldu?" Çalışma odasına girdiğimde gözlerim sanat eserlerine takıldı.

"Sana bir şey sormak istiyorum." Beni kollarının arasına alarak irkiltti.

Pazularını kavradım ve şaşkınlıkla güldüm. "Ne yapıyorsun?"

Cole'un yeşil gözleri parlıyordu. "Seni öpüyorum." Ve sonra öptü.

İsteksizce geri çekildim. "Bunu burada yapamayız," diye uyardım. "Çok yoğun bir programın var Cole Walker."

Onun cevabı burnunu çenemde gezdirmek oldu. belimi sıktı. "Biliyorum," diye inledi. "Ama senin tadını dilimden çıkaramıyorum. Bu beni deli ediyor."

Kıkırdadım ve onu ittim. "O zaman beni öpmeyi bırak."

Cole kurt gibi sırtarak başını salladı. "Hiç şansın yok."

Memnun oldum, gülümsedim. "O zaman en azından biraz irade sahibi ol.

Haydi, müşteriniz sizi bekliyor."

Dudaklarını komik ve huysuz bir şekilde bükerek beni takip ederken kahkahalarımı bastırmak zorunda kaldım. Stüdyonun dışında

Onu uzun boylu, ince yapılı, dudak ve kaş piercingleri olan bir esmerin beklediği bekleme alanına götürdü. Cole'u görünce gözleri parladı ve ben de kararlı bir şekilde aç gözlerinden rahatsız oldu.

"Bu Renee. Renee, bu Cole."

"Merhaba, Renee." Genç kadın elini sıkmak için ayağa kalktığı anda Cole nazikçe elini uzattı.

"Merhaba," diye flört etti.

Gerildim.

Bu noktada genellikle masamın arkasına döner ve Cole'un işine devam etmesine izin verirdim ama hem meraklı olmakla hem de sahiplenme duygumu dizginlemeye çalışmakla meşguldüm.

Cole onun flörtünü görmezden gelerek yüzünü tamamen boş tuttu. "Neyin peşinde olduğunuza dair bir fikriniz var mı yoksa portföyüme bakmak ister misiniz?"

Renee katlanmış bir kâğıt parçası çıkardı ve ona uzattı. Cole kâğıdı açarken bakmak için boynumu büktüm. Bir flamingo. Cole'un meraklı bakışları karşısında Renee omuz silkti. "Arkadaşım benim için çizdi. Alice'e karşı bir şeyler hissediyorum.

Harikalar Diyarı ve ben de bunun ince bir yol olduğunu düşündüm." Bir adım daha yaklaştı ve bir elini kışkırtıcı bir şekilde

midem ve kalça kemiği. "Kalçamda istiyorum. Tam buraya."

Oh, harika. Pantolonunu yarıya kadar indirecekti.

Cole göz ucuyla bana bir bakış attı ve kızgınlığımı fark etmiş olmalıydı çünkü bunun komik olduğunu düşünmüş gibi dudakları kıpırdadı.

Öfkeyle arkamı döndüm ve resepsiyon masasının arkasına geçerek Cole onu odasına götürürken onları görmezden geldim.

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en büyük silah" dediğini duyduğumda gözlerimi devirmiştim.

Bu saçmalıkla şaka mı yapıyordu?

Çileden çıkmış bir halde işime zar zor konsantre olabildim. Bu alışmam gerektiğini bildiğim bir şeydi. Cole yakışıklıydı. Kadınlar ona asılacaktı. Bununla başa çıkmayı öğrenmeliydim.

"İyi olduğuna emin misin? Biraz midem bulanıyormuş gibi görünüyorsun," dediğini duydum Simon stüdyoya girerken.

Kafamı kaldırdığımda genç bir kadını bana doğru getirdiğini gördüm ve kadın gerçekten de çok solgun görünüyordu. Onu almıştı

Göbek deliği delinmiş. Arkasındaki dolabın içinde kaybolan

Hepimizin kullanabileceği yeni bir kahve makinesi ve buzdolabıyla birlikte bir tezgah koyduğumuz yerde, ikincisini açtım

ve zulamdan bir parça çikolata çıkardım. "Shannon, Jen ödemeye hazır."

Ona gülümsedim ve biraz çikolata uzattım. "Bu yardımcı olabilir."

Onu benden alırken parmakları titredi. "Teşekkürler."

Parayı ödedikten sonra Simon'ı izledim, her zamanki centilmenliğiyle,

onu kapıya kadar geçirdi. Bizim odamıza oturmasını teklif etti.

Kendini daha iyi hissedene kadar bekleme alanındaaydı ama gitmeye kararlı görünüyordu. Kapı arkasından kapandığında iç çekerek bana döndü. "Bu tepki birdenbire ortaya çıkmış gibiydi.

Burnunu ve kulaklarını deldirdi ve bununla ilgili hiçbir sorun yaşamadı."

"O iyi olacak."

Simon masama doğru eğildi. "Biraz çikolata aşırma şansım var mı?"

Bana attığı çocuksu bakışa bakarak sııttım.

İkimiz için de çikolata. Simon kendi parçasını yemeyi bitirdi, benimkini çiğnerken beni izliyordu. Sonunda dedi ki, "Cole'la sevgililerin evinden çıkma ihtimaliniz var mı? tekrar dünyanın geri kalanına katılmak için yuva mı? Tony ikinizi de özlüyor."

Son iki haftadır Cole ve benim birbirimizle biraz meşgul olduğumuz doğruydu. İlişkimizde yeni bir aşamaya geçmiştik ve itiraf etmek gerekirse ikimiz de biraz bağımlıydık. En azından ben Cole'un benim gibi bağımlıydı.

Kaşlarımı çattım ve şu anda mürekkebini üzerine sürdüğü cilveli, ukala esmeri düşündüm. "Bu Cuma bir şeyler içelim mi?"

"Rahatsızlık yaratacaksa hayır." Simon kaşlarımı çatmamı işaret etti.

"Hayır, nedeni bu değil." İçimi çektim ve sesimi alçalttım. "Cole'un müşterisi kanepede çırılçıplak soyunup

kendini ona sunmuş da olabilir. Kalçasına bir dövme yaptırıyor."

Simon yüzünü buruşturdu. "Bazen böyle oluyor."

"Neden bazı kadınlar bu kadar pervasız? Onun bir kız arkadaşı olabileceğini bile düşünmüyorlar."

Şimdi arkadaşım sırtıyordu. "Ve o Yani sen resmi olarak onun kız arkadaşı mısın?"

"Biliyor musun, bu kadar alfa birine göre gerçekten dedikodu kraliçesisin."

"Sorudan kaçmayın."

Cole'dan başka kimseye itiraf etmemiştim.

Aslında bir ilişkimiz vardı. Bunu dünyaya duyurmak daha gerçekçi görünmesini sağladı. Eğer ayrılırsak, aptallığının tanıkları olacağını bildiğim için bunun yansımalarıyla başa çıkmak çok daha zor olacaktı.

Cole hakkında yanıldığım ortaya çıktı.

Ama yanılmadım.

Yanılmadım.

"Evet, ben onun kız arkadaşayım. Mutlu musun?"

Simon kıkırdadı. "Eminim Cole öyledir."

Bir an sessiz kaldık, ben düşünceli bir şekilde dudağımı çiğnerken Simon beni inceliyordu. "Simon?"

"Evet?" dedi. "Sen eşcinselsin."

"Bunu fark ettin, değil mi?"

Alaycılığına sırtıttım. "Özellikle anlayışlı olduğunu söyleyebilir misin?"

"Bütün eşcinsel erkekler kâhin olduğu için mi?"

Gülümsüyordu, bu yüzden alınmadığını biliyordum.

"Hayır. Ben sadece . . . Her zaman çoğu kadının çoğu erkekten daha sezgisel olduğunu düşünmüşümdür ve sadece merak ediyordum.

."

"Eşcinsel olmak beni daha sezgisel mi yaptı?"

"Böyle söyleyince kulağa korkunç geliyor." "Ne?"

Sanki bütün bir grubu genelleyerek insanlar cinsel yönelimleri nedeniyle mi?" diye alay etti.

Yüzümü buruşturdum. "Unut gitsin."

Simon parmağıyla burnuma dokundu. "Konuş bakalım, küçük peri. Aklında ne var?"

Omzumun üzerinden arka kapıya bakıyordum. Koridorda derin bir nefes aldım. "Sence bende ne buluyor?"

Simon'ın meraklı bakışları benimkileri ararken, bu soru karşısında şaşırılmış görünüyordu. "Gerçekten mi?"

Omuz silktilim. "Kendin söyledin. Cole ateşli. Ateşin de ötesinde. Ayrıca yetenekli ve karizmatik. Herhangi birini seçebilir."

"Sana bir şey sorabilir miyim?" "Elbette."

"Cole bana ikinizin on beş yaşındayken nasıl tanıştığınızı anlattı."

"Öyle mi?"

"Hatırlayabiliyor musun?"

Yumuşakça gülümsedim. "Tabii ki."

"O seninle konuşurken kendini güvensiz hissettiğini hatırlıyor musun? Hiç kendine sordun mu, neden iyi bir-Onun gibi yakışıklı bir çocuk seninle ilgileniyor muydu?"

Kaşlarım çatıldı. Simon'a doğru yığıldım, dirseklerim tezgâhta, çenem avucumun içindeydi.

"Hayır," dedim sessizce. "Saçım ve boyum konusunda her zaman biraz utangaçtım ama ... hayır. Gençken kendime oldukça güvenirdim."

"Peki neden şimdi değilsin?" Ollie yüzünden.

Ellerim yumruk şeklinde kıvrıldı. "Hiçbir iyi sebep yokken."

Simon ellerimden birini kendi eliyle kapattı. "İyi cevap."

Başımı kaldırdığımda yüzünde şefkatli bir ifade vardı.

"Değerini biliyorsun Shannon. Cole da öyle. İnan bana."

Minnetle gülümsedim. "Bok gibisin, Simon."

Kaşları kalktı ve sırttı. "Benim için mi lanetledin?"

Bir küfrün onu ne kadar mutlu ettiğine güldüm. "Biz gerçekten garip bir grubuz, değil mi?"
Göz kırptı. "Başka türlü olmamızı istemezdim."

* * *

Cole'u spor merkezine kadar takip ettiğimde klor kokusu burnuma geldi ve bir nostalji dalgası üzerime çöktü. Çocukken yüzmeyi çok severdim. Her yaz, Okul tatillerinde Logan, Amanda ve beni haftada bir kez yerel yüzmeye havuzumuza götürürdü. Bazen onu haftada iki kez havuza götürmeyi başarırdım. Arkadaşlarıyla takıldığı için ne kadar dalga geçilse de, arkadaşları geldiğinde kardeşim bizi asla terk etmezdi. küçük kız kardeşler. Her zaman bize göz kulak olur, bizi eğlendirirdi.

"İyi misin?" Krem rengi fayanslı koridorda yürürken Cole bana baktı.

"Evet. Düşünüyordum da, eğer bu kadar meraklı olmasaydım onun yerine yüzmeye gidebilirdim. Yıllardır yüzmedim."

Sırıttı. "Bir dahaki sefere." Grinin dışında durduk. Yarım daire şeklinde geniş pencere camları olan çift kapı. Bu kapılardan Cole'un judo sınıfı için antrenman odası olarak kullanılan büyükçe bir sahayı görebiliyorduk. Orada bir

Cole'un yaşlarında ve daha büyük birkaç adam, sekiz ila on beş yaşlarında birkaç çocuk ve benden biraz daha büyük görünen iki kadın. Tanıdığım iki yüz vardı: Cam ve Nate. Cole'a göre bu Nate'in ders verdiği sınıftı ve tüm farklı beceri seviyelerini içeriyordu. Cole'un hafta boyunca Nate ve Cole'la birlikte katıldığı diğer judo dersi ise onlardan daha yüksek rütbeli bir sensei tarafından veriliyordu ve sadece siyah kuşaklara yönelikti.

Cole işten sonra takım elbisesini giymişti. Nate, Cam ve arkadaşlarının giydiği gibi mavi bir Adidas takımdı ve Cole'un kemeri de siyahtı. Diğerlerinin ne giydiğini bilmiyordum.

Odadaki kuşak renkleri ne anlama geliyordu, ama siyah kuşağın rütbe olarak diğerlerinden daha yüksek olduğunu biliyordum. Cole arabada bana hızlı bir prova yapmıştı.

Her ne kadar beynim biraz fazla meşgul olsa da - Renee ve onun gibi kadınları düşünmek, doğum günümün hızla yaklaşıyor olması ve benim

Ailemden hâlâ haber alamamıştım, Logan'ı ziyaret etmeyi çok istiyordum ama onun beni görmek istemediğini biliyordum,

ve kardeşim hapiste çürürken Cole beni mutlu ettiği için kendimi suçlu hissettiğim gerçeğini hatırlayacak kadar dikkat etmek.

Logan'ın Cole'dan hoşlanacağı aklıma geldi. Bunu şüphesiz biliyordum.

Ama sonra Logan'ı beni karanlık bir depresyona sürükleyeceği için düşüncelerimden çıkardım ve onun yerine erkek arkadaşına baktım.

Dövüş sanatları Cole'un hayatının büyük bir parçası olduğundan, biraz meraklı oldum. Tüm bunların ne hakkında olduğunu görmek istedim.

Cole bu merakım karşısında aşırı heveslendi ve ilgimin muhtemelen eğitim almaya başlama isteğimden kaynaklandığını varsaydı. Denemek isteyebileceğim bir şey olup olmadığını görmek için bir dersi gözlemlememi önerdi. Cole ile daha mutluydum

Şu anda biraz Cole takıntılı olduğumu fark etmesinden ziyade dövüş sanatlarını merak ettiğimi düşünüyordu.

"Hazır mısın?"

Başımı salladım ve o da kapıyı iterek açtı, ben merakla bana bakan bir oda dolusu yabancıların içine girerken kapıyı benim için tuttu. Cole spor çantasını köşeye bıraktı ve sonra elimi tutarak beni Nate ve Cam'in yanına götürdü.

Beni hoş geldiniz gülümsemeleriyle karşıladılar ve ben de biraz rahatladım.

"Demek gözlemlemek için buradasın." Nate bana

gamzelerini göstererek sırttı.

"Eğer sorun olmazsa?"

"Sorun değil. Cole'un kışının tekmelenmesini izlemenize izin vermesine şaşırdım."

Cole güldü. Onu gülerken izlemeyi seviyordum. Gözlerinin mizahla ıslıl ıslıl parlamasına, köşelerindeki kırışıklıklara, çocuksu gülüşüne bayılırdım. Gülüşüne her zaman eşlik eden sırıtış. "Sözlerini yemek üzeresin, yaşlı adam."

Nate homurdandı. "Seni ihtiyarlatacağım. Sıraya gir."

* * *

Bir buçuk saat sonra

"Kışını tekmeledi."

Cole yaklaşırken bana omuz silkti. Nate dersi yeni bitirmişti ve herkes sınıfa dağılıyordu.

soyunma odaları. "Ona izin verdim. Kendimi

hayırsever hissediyordum." "Hayırsevermiş, kışımın kenarı," dedi Nate arkasından.

spor çantasını yerden aldı.

Cole ona sırtıttı ve bana döndü. Bana doğru eğildi, taze ter kokuyordu ve muazzam miktarda sıcaklık yayıyordu. Üzerlerine yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra dudaklarım karıncalandı. "Ben duşa gireceğim. Seninle resepsiyonda buluşuruz."

Başımı salladım ve Nate'le birlikte dışarı çıkışını izledim. "Peki, biliyor mu?"

Bakışlarımı Cole ve diğer sınıf arkadaşlarının çıktığı kapıdan çektiğimde Cameron'ın geride kaldığını görünce şaşırdım. Artık boş olan stüdyoda önümde duruyordu, spor çantasını omzuna atmıştı. Sonra Cole'un bana geçmişi hakkında anlattığı her şey, yardım edemedim

Cam'i çok az tanımama rağmen ona karşı garip bir minnettarlık ve sıcaklık hissediyordum. "Pardon?"

"Biliyor mu?" "Neyi biliyor mu?"

Cole'un kayınbiraderi bana doğru birkaç adım attı, koyu mavi gözleri yoğunluğuyla beni olduğum yere mıhladı. "Ona aşık olduğunu."

Sanırım bu sözler üzerine kalbim durdu.

Cam bana güven verici bir gülümseme verdi. "Eğer ona söylemediysen, ben de söylemem. Ama benim için oldukça açık."

Öyle miydi? Tuhaftı. . . çünkü benim için değildi!

"Um . . ." "Ona öyle bakıyorsun."

"Ona nasıl baktığımı mı?"

Cam endişeli ses tonuma kıkırdadı ve yanımdan geçip gitmeye başladı. Bunu yapmadan önce uzandı ve omzumu güven verici bir şekilde sıktı. "Bu dünyanın sonu değil, Shannon. Güven bana."

Ona güvenmek mi?

Keşke insanlar bunu yapmamı istemeyi bıraksa.

BÖLÜM 19

Sabah uyandığımda her şeyin yolunda gittiğini görmek gibisi yoktu.

Gökyüzü açıktı ve dışarısı sıcaktı - şort ve tişört giymek Tişört giymek ve dondurma almak biraz sıcaktı. O günler yaz aylarında bile nadirdi ve onları severdim çünkü kısa bir süreliğine tatilde olmak gibiydi. Tempolu, parlak bahar günleri de güzeldi, güneş dışarıdayken ama kış hala sabah havasına tutunuyor. O günler bana hep enerji vermiştir.

Edinburgh'a taşınmak soğuk, güneşli bir bahar günü gibiydi - işte buradaydım, sonsuza dek ilk kez uyanıktım ve baştan başlamaya hazır.

Cole'a aşık olmak sıcak bir yaz günüydü, tıpkı tatilde olmak ve yağmurun sonsuza kadar uzak kalmasını ummak gibiydi.

Üç ay önce Glasgow'dan kaçmıştım. Neredeyse iki ay önce Cole'la görüşmeye başladım. Ve bu iyiydi. İyiden de öteydi. Sıcak, sıcak bir yazdı; geçmişimden uzaklaşmak için yapabileceğim en iyi, en ateşli ve en yoğun şeydi. İstediydim.

Stu beni överek, "Harika bir iş çıkardın," dedi ve elini omzuma öyle sert indirdi ki neredeyse irkiliyordum.

Cam ve Nate'in Berlin'deki büyük bir judo turnuvasına biletleri olduğu için bir gün izin alan Cole'un yerine bakıyordu. Birkaç haftadır ilk kez geceyi yalnız geçirecektim.

Stu, dosyalama sistemini dijital ortama aktarma işlemimi yeni bitirmişti.

"Teşekkürler." Ona gülümsedim.

"Bu kadar çabuk bitirmene şaşırdım. Cole seni işinden çok fazla alıkoyuyor olamaz," diye alay etti.

İki ay önce Stu'nun menajeriyle çıkmam hakkında ne düşündüğü konusunda endişelenirdim ama Cole Stu'ya her şeyi açıkladım ve patronumuzun bizim adımıza mutlu olduğunu öğrenince şaşırmadım.

"Sen kapıdan girer girmez haber verdim." Stu kendini beğenmiş görünüyordu. "Kendi kendime 'Cole bu küçük periyi sevecek, buna hiç şüphe yok' dedim."

Homurdandım. "Bunu nereden bilebilirdin ki?"

"İçgüdü. Beni hiç yanlış yönlendirmedi. Steely ile geldiğimde ikinizi birlikte gördüm ve haklı olduğumu anladım. Böyle bir kimyayı taklit edemezsin. Ben de biliyorum. Karım Rocky ve ben 30 yılı aşkın süredir birlikteyiz. Onunla tanıştığım an anlamıştım."

Gülümsedim. "Ne içgüdü ama."

Stu arka koridora doğru adım atmadan önce bana göz kırptı. "Bana ihtiyacın olursa ofisimde olacağım."

"Bir sonraki randevun bir saat sonra," diye hatırlattım ona.

Beni onaylarcasına el salladı ve gözden kayboldu.

Sonraki kırk dakika boyunca resepsiyonun arkasında oturup en sevdiğim paranormal kitaplardan birini tekrar okudum. Sadece bir kez Simon'ın müşterilerinden biri tarafından rahatsız edilmişim. Buzdolabında sakladığım çikolatadan biraz yiyor, kahve içiyor ve kitabımı okurken kendimi oldukça mutlu hissediyordum. Kaç kişinin böyle rahat bir işi vardı?

Ama bir şey günümü mahvetmek zorundaydı.

Ve o şey, uzun bacaklı, çekici bir esmer olarak stüdyoya adım attı.

Tamara koltuğumda doğrulurken ben de yerimde doğruldum.

Güzel ağzında sinir bozucu küçük bir sırıtışla bana doğru geliyordu.

"Hâlâ buradasın," dedi sesinde küçümseyici bir ifadeyle.

"Öyleyim." Kitabımı yere bıraktım, onun Görünüşüm moralimi alt üst etmişti. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Cole'u bana getirerek yardım edebilirsin."

Sahiplenmenin baş döndürücü sıcaklığı beni sardı ve kendime hakim olmak için birkaç saniye vermem gerekti. "Bugün burada değil."

Hayal kırıklığı Tamara'nın iri koyu kahverengi gözlerini bulandırdı. "Oh. Yarın geri dönecek mi?"

"Yarın onun izin günü."

Bunun üzerine gülümsedi. "Harika. Dairesine uğrayacağım o zaman."

"Ülke dışında," demek için acele ettim, onun Cole'un dairesine yakın bir yerde olduğu düşüncesi bana çarpıntı veriyordu. "Cuma gününe kadar dönmeyecek."

"Neyse ki Cumartesi gününe kadar buradayım."

Bölgemi işaretleme dürtüsü ne yazık ki görmezden gelinemeyecek kadar büyüktü. "Cole ve ben çıkıyoruz," diye ağzımdan kaçırdım.

Tamara'nın gözleri, "İşte bir sürpriz" diye mırıldanmadan önce beni görebildiği kadarıyla taradı. Bana acıyan bir bakış attı. "Sakın rahatlama tatlım. Cole'u on sekiz yaşından beri tanırım ve o biraz seri tek eşlidir. Yakında senden sıkılacaktır."

İçimde bir huzursuzluk belirdi ve bir an için haklı olup olmadığını merak ettim. Bu belirsizliği bir kenara iterek, hissettiğimden emin olmadığım bir güvenle omuz silktim. "O zaman onu çok iyi tanımıyorsun."

Kızgınlıkla dudağını büktü. "Onu senden çok daha uzun zamandır tanıyorum. Her tür kadının tadına bakmayı bitirdiğinde, birlikte olacağı kişinin ben olacağımı biliyorum."

Titreyen ellerimi tezgâhın altına sakladım. "İkinizin sadece arkadaş olduğunuzu sanıyordum."

"En iyisini sona saklıyor." Gülerek güldü. "Gerçekten Cole gibi bir adamın kısa boylu bir kadınla Hayattaki tek tutkusu harika bir resepsiyonist olmak olan sıksa, yeteneksiz kızıl saçlı mı? Hayır, tatlım. Sen bir hiçsin. Seni doyana kadar sikecek ve sonra da terk edecek."

Sen bir hiçsin.

Bir anda belirsizliğim kayboldu. Güldüm. Bu kadın kandırılmıştı. Cole'u hiç tanımadığı belliydi.

Sen bir hiçsin.

Kafamın içinde çınılıyordu ama acıtmıyordu. Şimdi ona daha net bakıyordum. Tamara'nın istediği şey bendeydi ve az önce ağzından dökülen safradan sonra ona asla sahip olamayacağını biliyordum.

"Komik bir şey mi var?"

"Evet." Gülümsedim ve başımı ona doğru salladım. "Cole en iyisini sona saklamıyor, Tamara. O seni istemiyor, Çünkü gördüğü zaman klas olduğunu anlar ve belli ki sizde hiç klas yok."

Koyu renk gözlerinde öfke parlıyordu ve tam cevap vermek için ağzını açmıştı ki, arka taraftan gelen alkış sesleri

stüdyo ikimizin de bakışlarını çekti. Stu kapı girişine yaslanmış bizi izliyordu. Alkışlamayı bıraktı ve Bize yavaşça yaklaştı, mavi gözleri Tamara'ya sabitlenmişti.

Stu'yu daha önce hiç yüzünde düşmanca bir ifadeyle görmemiştim.

Korkutucunun da ötesindeydi.

"Sürtükler için hiç sabrım olmadı. Stüdyomdan defol."

Tamara kızardı. "Stu-"

"Şimdi, Tamara."

Tamara'nın ayrılışında neredeyse bir rüzgâr esiyordu, o kadar hızlı hareket ediyordu ki.

Gözlerimi kocaman açarak Stu'ya baktım. "Bu da neydi böyle? Kendimi kötü bir peri masalının içinde sıkışıp kalmış gibi hissettim."

Kıkırdadı ve tezgâha yaslanarak rahatladı. "Tamara yıllardır Cole'un peşinde. Ona daha fazlasını söyledi Aralarında hiçbir şey olmayacağını bir kereden fazla söyledi ve sanırım onun bunu anladığını düşündü." Kadının az önce çıktığı kapıya baktı. "Haklıydın, tatlım.

Cole sınıfı biliyor." Şimdi bana gülümsedi. "O sensin. O değil."

Minnetle gülümsedim. "Onun kasıla kasıla içeri girişini ve sonra gördüğüm en uzun bacaklarla buradan çıkışını izledikten sonra, gerçekten bunu duymaya ihtiyacım vardı. Teşekkür ederim."

Stu derin bir kahkaha atarak başını geriye attı ve kapıdan giren bir sonraki müşterisini ürküttü.

* * *

Evimin balkonunda oturuyordum, ayaklarım bir taburenin üzerindeydi, eskiz defterim dizlerimin üzerinde duruyordu ve ben altımdaki sokağı çizmek için karakalem kullandım. Her zamanki tarzımla, sokağı gördüğüm şekli yansıtan renkler kullandım.

Gözlerimin görebildiği renklerden ziyade sokak ve onun enerjisi.

Saat sekize yaklaşıyordu ve bir saat kadar sonra ışığın kaybolacağını biliyordum. Bitirmek istedim. Çünkü yarın Almanya'dan döndükten sonra Cole ile takılacaktım.

Dairenin ön kapısının çarpma sesi kaşlarımı çatmama neden oldu. Rae bana bir kızla takıldığını söylemişti. Simon ve Tony bu gece.

"Bir şey mi unuttun?" Oturma odasına bakıp onun gelmesini bekleyerek bağırdım.

Cole odaya girdiğinde neredeyse koltuğumdan düşüyordum.

Onu gördüğüme sevindiğim için çizdiğim resmi tamamen unuttum. Taburenin üzerine bıraktım ve onu karşılamak için aceleyle içeri girdim. "Erkencisin." Sırıttım ve kendimi ona doğru fırlattım.

Cole kollarını bana doladı ve onu içime çektim, sadece iki gecedir ortalıkta olmamasına rağmen onu gördüğüme gülünç derecede sevinmişim.

Birdenbire bana sarılmayı bırakıp dirseklerimden tutarak beni geri ittiğinde şaşırdım. Benim Kaşlarını çattığını görünce midesi altüst oldu.

"Dün gece telefonda bana söylemeyi unuttuğun bir şey

mi vardı?"

Kafam karıştı, başımı salladım.

Bu onu zaten olduğundan daha fazla sinirlendirdi.

"Düşün," diye ısırdı.

"Düşünüyorum," diye karşılık verdim ve kollarımı onun elinden kurtardım. "Sana da merhaba!"

"Yapma," diye uyardı. "Sözde arkadaşımın kız arkadaşına saldırdığını Stu'dan öğrenmek zorunda kaldım, bunu bana söylemesi gereken kişiden, yani kız arkadaşımdan duymak yerine."

"Kahretsin," diye hayıflandım, Cole'a Tamara'dan bahsettiği için Stu'ya küfrettim. Bu olayı büyütme istememiştim,

Çünkü sonuçta önemli bir şey değildi. "Cole, önemli bir şey değildi."

Cole kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve pazularının esnemesini izledim. Karnım tekrar döndü ve bu dönüş bir öncekinden çok daha güzeldi. "Sözlü olarak saldırdı

ve ilişkimiz hakkında yüzüne vurdum. Onunla kesinlikle alakası olmayan bir şey. Yarım saat önce onu aradığımdan beri çok farkında olduğu bir şey.

ona hayatımdan tamamen çıkmasını söyledim. Kimse yapmaz.

Özellikle de seni korumak için yanında olmadığım zaman." "Güzel." Rahatlamıştım. Bundan daha fazlası beni memnun etti.

Cole ilişkimizi çok ciddiye alıyordu. "Teşekkür ederim." "Anlamıyorsun."

Neden hâlâ bana kızgındı? "Belli ki değil."

Kollarını belime dolayıp beni kendine sımsıkı sararken aniden vücudunun içine çekildim. Şaşırtıcı derecede yoğun bir şekilde bana baktı. "Bunu yapmak hiç kolay olmadı. seni bu noktaya getirdi, Shannon. Birine ihtiyacım yok. gelip kafanı karıştırıyor ve onu benim hakkımda saçmalıyorsun. Ve bunu benden sakladığın gerçeği . . . Bu bana onun seni etkilemesine izin verdiğini söylüyor.

Kafanı karıştırmasına izin veriyorsun. Beni yine dışlıyorsun."

Cole'un anlamlı gözlerinde beliren ani kızgınlık ve kafa

karışıklığına önce sııttım sonra da güldüm. Onun

Tutuşum gevşedi ve benden uzaklaşmasını engellemek için ellerimi gömleğinin içine soktum. "Yanıliyorsun. Ben söylemedim

Çünkü gerçekten önemli bir şey değildi. Beni yanlış anlama. İlk başta o kadar seksi ve uzun bacaklı olduğu için haklı olabileceğinden biraz endişelendim. Ancak, bu düşünce kısa sürdü. İkimizi de bir fikir oluşturacak kadar iyi tanımıyor. Kendi değerimi tekrar anlamaya başlıyorum Cole. Ve sen dürüst bir adamsın. Tamara'yla birlikte olmak isteseydin, olurdu." Dudağımı ısırdım, kalçalarımı vücuduna bastırırken imalı bir şekilde gülümsedim. "Neyse ki benim için sen

ve doyumsuz bir libidoya sahip kısa boylu bir kıvıl saçlı söz konusu olduğunda kör bir nokta var."

Cole'un dudakları seğıirdi. "Doyumsuz bir libido mu?"

"Hiçbir fikrin yok." Ellerimi onun sert göğsünün üzerinde gezdirirken bacaklarımın arasındaki karıncalanma hissinin arttığını hissettim. "Ve neyse ki uzun boylu, ateşli bir dövmeçi söz konusu olduğunda hemen sonuca varan bir kör nokta var."

Cole beni havaya kaldırırken küçük bir sevinç çığılığı attım. Bacaklarımı beline doladım, ellerim Beni öperken boynuna yapıştım. Uzun, yavaş, tatlı, derin, sıcak bir öpücük.

Onun içinde eridim.

"İşte merhaba demenin yolu budur," diye mırıldandım. Kapüşonlu gözleri bir şeyle doluydu. Parmağımı tam olarak koyamadığım bir şey vardı. tamamen tutuklayıcıydı. Elinde hareketsiz kaldım. "Beni şaşırtmaya devam ediyorsun, Shannon MacLeod."

"Bu iyi bir şey, değil mi?" Burnumu onun kine sürttüğümde başını salladı ve yüzünü çevirerek dudaklarımı nefes kesen bir öpücükle daha yakaladı.

Hava almak için ayağa kalktığımızda Cole nefes nefese, "Benim de sana bir sürprizim var," dedi.

Beklenti içime doldu. "Şaşkınlığını hissedebiliyorum."

Kahkahalarla sarsıldı. "O değil."

"Ooh, hediye mi?" Dedim ve çocuksu heyecanıma daha da çok güldü.

Kendini kanepeye bırakarak beni kucağına rahatça oturabileceğim şekilde yerleştirdi. ereksiyonu içime girerken yapabiliirdi. Elleriyle saçlarımı düzeltirken sabırla oturdum. "Hayat çizimi dersi en sevdiğim ders değildi ama seni çıplak çizme fikrini aklımdan çıkaramıyorum."

Nedense Cole için modellik yapma fikrini hem tahrik edici hem de utanç verici buluyordum. "İstersen beni çizebilirsin."

Başını salladı, gözleri ateşliydi. "Ben de istiyorum. Günaha teslim olmadan önce ne kadar dayanabileceğimi merak ediyorum."

Cole beni çizerken onu nasıl kızdırabileceğimi düşündükçe tenim ısınıyor, kıvranıyordum. "Kesinlikle senin için modellik yapıyorum," diye mırıldandım kalınca.

Cole kalçalarımın tepesine doğru kabardı. Bu fikir gerçekten hoşuna gitmişti.

İnledi ve hızlı bir öpücük için başımı kendisine doğru çekti. "Seninle sevişmeden önce sana Sürpriz."

"Tamam."

"Yarın doğum günün olduğunu biliyorum."

Tamamen hazırlıksız yakalandım ve geri çekildim. "Nasıl? Ben kimseye söylemedim."

"Biliyorum." Kaşlarını çattı. "Ve bu gerçekten sinir bozucu, Shortcake. Neyse ki benim için çalışıyorsun, bu yüzden doğum tarihin bende kayıtlı."

"Olayı büyütmek istemedim." Omuz silktim, göğsümdeki nahoş ağrının tüm seksiliğimi mahvettiğini hissettim, parıltılı duygular.

Cole iç çekti. "Ailen seninle iletişime geçmediği için mi?"

Bakışlarımı indirdim ve başımı salladım. "Logan olmadan ilk doğum günüm. Hiçbiri olmadan. Annemle babamın yılda bir kez gerçekten umurlarındaymış gibi davrandıkları bir gündü."

Çenemi kaldırarak beni bakışlarıyla buluşmaya zorladı. Gözleri tutku ve şefkatle doluydu. "Doğum gününü senden alamazlar. Eğer senden bir parça istemiyorlarsa, o zaman ben alırım. Memnuniyetle."

"Cole... ." diye fısıldadım, ona sokularak. Göğsümdeki çirkinliğin bir kısmı dağılmaya başladı.

Bana sıkıca sarıldı. "Portfolyon için olabildiğince çok farklı eseri bir araya getirmeye çalıştığını biliyorum, bu yüzden seni sanatın üzerinde çalışabileceğin bir yere götürüyorum."

Geri çekildim, nabzım hızlanmıştı. "Nerede?" "Joss ve Braden'ın Como Gölü'nde özel bir villası var. İki hafta içinde yedi gece orada kalmamıza izin veriyorlar. Stu'dan bizim için izin aldım bile."

Şok olmuş bir halde birkaç saniye ağzım açık ona baktıktan sonra ciyaklayarak "Doğum günümde beni İtalya'ya mı götürüyorsun?" diye sordum.

Cole bana o çocuksu, ukala sırtışıyla karşılık verdi.

"Evet." "Bunu yapamazsın."

Bana bir kaşını kaldırdı. "Sanırım yapabilirim."

"Hayır." Başımı kararlılıkla salladım. "Şimdiye kadar hiç kimse

Bırakın benimle sadece iki aydır çıkan bir adamı, beni bir yere bile götürmedi."

"Oluyor işte." Güldü. "Hayır."

"Evet."

"Beni İtalya'ya götürmene izin veremem Cole," diye karşı çıktım.

Sabırsızlık bakışlarında çatırdadı. "Neden olmasın ki?"

"Çünkü ... çünkü ..." Kucağına yığıldım. "Artık kendi değerimi bildiğimi söylediğimi biliyorum, ama bunun bir kısmı sadece kabadayılıktı, tamam mı? Beni yanlış anlama. Bir şeyler elde etmeye çalışıyorum.

Orada . . ama biri bana iyi davranmayalı uzun zaman oldu ve ben ..." Nefes nefese kalmıştım, hediyesinin beni ne kadar şaşırttığını fark edememiştim. "Yapabilir miyim bilmiyorum başa çık."

Cole'un bakışlarında hiddet parladı ve o ayağa kalkarken kendimi aniden havada buldum. "Başa çıkabilirsin. Başa çıksan iyi olur," dedi ve beni yatak odama taşıdı.

"Çünkü yakın zamanda durmaya niyetim yok."

"Neyin yardımcı olacağını biliyorum," diye fısıldadım çılgınca. "Ne?"

"Seks. Seks beni kesinlikle sakinleştirir."

Cole beni yatağa atmadan birkaç saniye önce hınzırca sırıttı. "Bunu yapmayı planladığım şekilde değil."

BÖLÜM 20

Gerçeküstüydü.

Bu kadar çok insanla çevrili olacağımı hiç düşünmemiştim.

çok güzel.

Yine de etrafımdaydı.

Göl, eğilip bükülmeyen güneşin altında parıldıyor, sadece ağaçların oluşturduğu gölgelerde gölge alanlar buluyordu. çevreleyen dağlar. Villalar ve oteller, çatıların kiremitlerinde beyaz, sarı, pas ve kırmızı patlamalarla gölün ve dağların kenarlarını süslüyordu. Selvi ağaçları göl kenarındaki çarpıcı, lüks evleri çerçeveliyor, yemyeşil yeşillikler ve sade, romantik İtalyan mimarisi bu huzur ve sükûnet cennetini yaratıyordu. Gölden feribotlar geçerken, sürat tekneleri ve Jet Ski'ler de gölün altında tembel bir eğlence içindeydi.

Güneşin sıcağı.

Ter ve güneş losyonu tenimde parıldıyordu ve gölden gelen küçük bir esinti üzerimde fısıldarken sıcak, Temmuz sonu güneşinden hafif bir rahatlama buldum.

Joss ve Braden'ın Como Gölü'nde sahip oldukları villa Menaggio'da su kenarındaydı. Kendi özel havuzu olan dört yatak odalı bir villaydı. Oraya varana kadar Carmichael'ların ne kadar yüklü olduğunu tam olarak anlamamıştım. Ve nasıl Diğer yarısı farklı şekilde yaşadı.

Suya doğru gülümsedim.

Bir süredir bunun tadını alıyordum.

Su sıçradı ve Cole havuzdan çıkarken soluma baktım. Su damlacıklarının kaya gibi sert karın kaslarından aşağı yuvarlanışından keyif aldığımı söylemek hafif kalırdı.

Sadece iki gündür buradaydık ve Cole'un teni şimdiden muhteşem bir altın kahverengisine dönüşmüştü. Bana gülümsedi.

bir havluyla kurulandı. "Eğer kendini o resimden koparabilirsen, bir feribota atlayabiliriz. Gölün geri kalanını görürüz."

Dudağımı ısırdım, daha fazla bir şey yapmak istemiyordum ama işimi bitirmek için sabırsızlanıyordum. "Birkaç parçayı bir araya getirmek için sadece birkaç günüm var."

"Niçin çıplak kemikleri bir araya getirmiyorsun ve eve gittiğimizde geri kalanını bu muhteşem şeyle doldurabilirsin.

hayal gücün mü?" Şövalemi ve taburemi kurduğum yerde durdu. "Harika görünüyor."

"Teşekkür ederim." Gözlerim karnında gezindi, yüzüne ulaşana kadar acele etmedi. Dudaklarında küçük, kendini beğenmiş bir gülümseme belirdi. "Kapa çeneni."

Güldü. "Ben bir şey söylemedim."

"Yakışıklı olduğunu biliyorsun ve bunu benim dikkatimi dağıtmak için kullanıyorsun."

Cole kaşlarını kaşdı, tekrar gülmemek için kendini zor tutuyor gibiydi. "Tek yaptığım sana biraz ara vermek isteyip istemediğini sormaktı."

"Ve sonra onları yüzüme koydun." Fırçamın ucuyla karın kaslarını işaret ettim.

"Benim dünyama hoş geldin," dedi, sesi aniden hırçınlaşmıştı. "O bikini . . ."

Üzerimdeki beyaz bikiniye baktım. Seksi bir bikiniydi. Son iki haftamı bu tatil için kıyafet alışverişi yaparak geçirmiştim ve buna birkaç bikini de dahildi. cimri bikiniler. Cole'un Saran Wrap içinde iyi görüneceğini biliyordum, bu yüzden onun yanında seksi hissetmeye kararlıyım.

Bu bikininin içinde kendimi seksi hissediyordum.

Kendini beğenmiş bir şekilde gülümseme sırası bendeydi.

Cole kıkırdayarak elini çıplak boynumun arkasına kaydırdı ve nazıkçe sıktı. Saçlarım gelişigüzel yığılmıştı. başımın üstünde. Uzunluğu ve kalınlığı sıcak havalarda biraz rahatsız ediciydi. "Benimle keşfe gelir misin?" dedi ve ağzıma tatlı bir öpücük kondurdu.

Buna hayır demenin gerçekten bir yolu yoktu.

* * *

"Tamam, bunu her gün yapıyoruz," dedim, güneş gözlüklerimin altından esen rüzgâra karşı gözlerimi kapatarak.

Biz. Feribot gölün üzerinde yavaşça ilerliyordu. Göl esintisinin sıcağa karşı getirdiği rahatlama çok keyifliydi.

"Sen de villada kalıp resim yapmak istiyordun," diye takıldı Cole.

Gülümseyen, yakışıklı yüzüne bakmak için gözlerimi açtım. Ray-Ban gözlüklerinin altından yeşil gözlerinin bana güldüğünü hayal ettim. "Doğum günüm için beni İtalya'ya getirdiğine hâlâ inanamıyorum." Suyun karşısını işaret ettim. "Alpleri görebiliriz."

"Ve?"

Omuz silktim, başka tarafa baktım ve varış noktamız olan Bellagio kasabası yakınlarındaki devasa villayı inceliyormuş gibi yaptım. "Hiçbir şey ... Ben sadece ... Sadece birkaç aydır çıkan bir çift için bu büyük bir olay ve

henüz ..." Bir omuz silkme hareketi

daha yaptım. "Ve henüz?" Cole sordu.

Ona dönüp baktım, kalbim hızlanmıştı. "Bir tür rüya gibi geliyor ama aynı zamanda ..." Birden Esintiye rağmen yanaklarımın altındaki kan ısındı. "Daha önce hiçbir şeyin bu kadar gerçek hissettirdiğini hatırlamıyorum."

Cole sessizdi, bu da kalbimin hızlanıp çarpmaya başlamasına neden oldu.

"Tanrım, Shannon," dedi sonunda, sesi kalındı, "keşke bunları özel olarak söyleseydin."

İncinmiş ve kafam karışmış bir halde suya baktım.

"Özel olarak." Elimi tuttu ve vücudumu kendine doğru çekerek kulağıma fısıldamak için eğildi, "Minnettarlığımı gerçekten istediğim şekilde gösterebilirim."

Rahatlamış bir şekilde ona doğru sarktım. "Bana her zaman bu takdirin tadına baktırabilirsin. İtalyanların bu takdiri

küçük bir PDA tarafından şok."

Cole günün geri kalanı için bu daveti kabul etti. Bellagio'daki dik, Arnavut kaldırımli merdivenleri ve yolları yürürken, Villa Melzi'nin bahçelerinde göl kenarında gezinirken ve hatta ben zamanımın çoğunu tasarım kıyafetlerin ve el çantalarının fiyatlarına dudak bükerek geçirirken Cole bana minnettarlığını gösterdi. Bana sarılıyor, öpüyor, kucaklıyordu; adam kendini çok dokunaklı hissediyordu. Hiç aldırış etmedim.

"Beğendiysen o elbiseyi almalıydın," dedi Cole, caddenin karşısındaki feribot iskelesine doğru yürürken elimi şakacı bir şekilde sallayarak. Öğleden sonra sona ermek üzereydi ve hepimiz Bellagio'da gün boyu eğlenmiştik.

"Aylık maaşımın yarısına mal oldu." Başımı salladım. "O kadar para harcamadan önce bir elbiseye sıırıslıkam aşık olmam gerekir. O zaman bile ..."

"Zaten ihtiyacın yok," diye beni temin etti, gözleri boylu boyunca uzanıyor. "Giydiğin şey gayet iyi çalışıyor."

Beyaz bikinimin üzerine beyaz pamuklu bir güneş elbisesi giymiştim.

Parmaklarını omzumda gezdirmek için elimi bıraktı. "Bugün çok renklenmişsin. Döndüğümüzde sana güneş sonrası bakım yapsak iyi olur."

Her zaman benimle ilgilenirdi.

Ona gülümsedim ve o da şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Ne? Ben ne yaptım ki?"

Başımı salladım, gülümsemem gizemli bir hal aldı. Cole da başını salladı, kız gibi davranmamla eğleniyordu.

"Görünüşe göre feribot beş dakika kadar daha sürecek. dakika," dedi rıhtımda bekleyen uzun bir insan kuyruğunun sonunda dururken. Omzunun üzerinden baktı ve küçük bir çocuk gibi sıırttı. "Şurada bir dondurmacı var."

"O zaman dondurma alalım."

Elimi çekti ve motosikletli iki adam bize çarpmadan önce aceleyle caddenin karşısına geçtik. Cennet gibi klimalı dondurma salonunun içinde Cole'a baktım.

Başparmağını ısırırken ve kaşlarının arasındaki bu çalışkan kıstırmayla tüm dondurma çeşitlerine bakarken zevk.

Onun sevimliliğine gülmemek için kendimi zor tuttum. "Seçmekte zorlanıyor musun?"

İfadesi hâlâ ciddiye, başını salladı, gözleri dondurmadan bir saniye bile ayrılmadı. "Ne istediğini biliyor musun?"

Sen, sen, sen!

Bunu haykırma ve kollarımı ona dolama isteğimi bastırdım. "Çikolata ve karamel düşünüyorum."

"Hmm... neden üç kaşıklık bir külah almıyoruz?"

Dudaklarım kıpırdadı. "Tamam. Ne istersiniz?" Gözlerim tezgâhın arkasındaki yaşlı kadına dikildi.

Cole'a gülümsüyordu, sanki onu benim kadar çekici buluyordu. Sıcak bir günde dondurma yemekten heyecan duyan bu sevimli adam görünüşüyle o kadar çelişiyordu ki. Kaslı, dövme kollarını ve boynunu gösteren beyaz bir tişört ve parmak arası terliklerle bir çift uzun şort giymişti. İlk kez temiz tıraş olmuştu ama saçları her zamanki gibi dağınıktı. Normalde olduğundan daha az kötü çocuk gibi görünüyordu ama yine de ...

"Limon ve misket limonu, karpuz ve çilek düşünüyorum."

"Meyvelerinizi sizde kalsın." Kalçamla onu dürttüm.

"Ben çikolatalı ve karamelli, naneli çikolatalı ve duble çikolatalı alacağım."

Külahlarımızı aldıktan sonra hemen içine daldık ve bizi serinleten kremsi tatlar karşısında inledik Geçici olarak.

"Al." Cole külahını bana doğru eğdi. "Çilekliyi dene."

Bir yudum aldım ve anında onu seçmiş olmayı diledim. "Muhteşem." Külahımı ona doğru uzattım ve o da yalamak için eğildi ve burnunun her yerine çikolata bulaştı. Kıkırdadım ve boştaki elimle başını eğmesini işaret ettim. O yapar yapmaz burnunu yaladım, bir yandan da gülüyordum

k lahımın tadına bir kez daha bakmaya çalıştı ve daha fazlasını ağızına değıl dudaklarına aldı.

Kaldırımında durduk, g l şt k ve birbirimizin dondurmasını  pt k, toplum içinde gençler gibi davrandığımızı umursamadan. O k lahlarla öyle bir yükümüz vardı ki neredeyse feribotu kaırıyorduk.

İskeleden aşağı koşarken, feribota binmek için demir kalasın üzerinde koşuşturan diğerk turistlere ve bölge sakinlerine yetiştik.

"Keşke sonsuza kadar burada kalabilseydik," dedim özlemle dolu bir sesle.

Cole cevap olarak elimi sıktı ve ben de fark ettim ki Yanımda duran ona öyle bir baktım ki hayatım boyunca hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Her nasılsa bu şaşırtıcı ifşaat karşısında yutkunarak nefesimi tutmayı başardım. Sersemlemiştim.

Dalgınlıkla biletimi beyaz feribot üniforması giymiş bir adama uzattım.

"İnglese, evet?" dedi aniden.

Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım, yakışıklı ve karanlık bakışlarını uzaktan inceledim. "İskoç."

"Scozzese." Sırıttı, kara gözleri takdirle parlıyordu.

"Hepsi çok güzel kadınlar, değıl mi?"

Cole'un eli benimkini sıkıca kavradı ve ben de hiç de nazik olmayan bir şekilde onun yanına doğru çekildim.

Feribot alışanı Cole'a

alaycı bir gülümsemeyle el sallayarak bizi feribota bindirdi. İtalyan'ın gözlerinin sırtımı yaktığını hissedebiliyordum, Cole'un kavradığı elim ise onun sert tutuşu yüzünden neredeyse uyuşmuştu.

Vapurun arka tarafındaki yerimize otururken, "Orada rahat edebilirsiniz," dedim. Ne yazık ki dışarıdaki tüm koltuklar

Bu yüzden içeride kapana kısıldık. Fırın gibiydi. "Kahrolası İtalyanlar," diye mırıldandı Cole nefesinin altında.

"Tony İtalyan," diye hatırlattım ona. "Her zaman bana asılıyor."

enesindeki kaslar titredi. "Evet, seni becermeye hiç

niyetim yoktu. Eğer o pislik seni becerebilseydi

gözleriyle, o olurdu."

"Önemli bir şey değil." Kaşlarımı çattım, bu kadar sinirlenmiş olmasına şaşırmıştım.

Benim yatıştırıcı ses tonum üzerine Cole güneş gözlüklerini kafasına geçirdi ve bana ters ters baktı. "Bir erkeğin bir kadına, açıkça birlikte olduğu erkeğin önünde asılması her zaman büyük bir olaydır. Suratına bir yumruk yemek gibi bir şey bu."

"Ki hepimiz biliyoruz ki kolayca inebilirsin." I parmaklarımı onun bilinçsizce yaptığı yumruğun üzerinde gezdirdim. "Ama bunun bir anlamı olmazdı çünkü milyonlarca erkek bana asılabilirdi ve ben yine de sadece seni isterdim." Onunkini ovuşturdum yatıştırıcı bir şekilde elini uzattı. "Böyle şeyleri ciddiye almak sana göre değil."

Sözlerimdeki gerçeği anladığında kaşlarını çatma sırası Cole'daydı. Bu kadar sinirlenmek ona göre değildi.

Günün sonunda gerçekten önemsiz bir şeydi. Gözlerini benden kaçırdı ama çenesindeki kasların gerildiğini görmeden önce değil.

Feribot rıhtımdan uzaklaşmaya başlamıştı ki Cole o kadar yumuşak bir sesle konuştu ki neredeyse duymayacaktım, "Çünkü o sendin." Bakışlarımla buluşmak için döndü, hararetiydi. "Ne oldu? bana ne yapıyorsun, Shannon?"

Nefesim kesildi.

Sonunda fısıldadım, "Tam olarak bana yaptığın şeyi."

* * *

O akşam duş almak ve akşam için giyinmek üzere villaya döndük. Joss ve Braden bize bir komşu Tremezzo kasabasının tepelerindeki bir restorana gittik. Sahiplerini tanıyorlardı ve bizim için önceden bir masa ayırtmışlardı. Ayrıca bize bir restoranın numarasını da bırakmışlardı.

Bölgede taksi şoförü çok azdı.

Serin, dökümlü turkuaz mavisi maxi bir elbise giymiş saçlarımla güzel bir kontrast oluşturdu, o hissi hissettim

Cole'un elini kavrayıp beni taş basamaklardan yukarıya çıkarmasına izin verdiğimde içimi bir hoşnutluk kapladı. Restoran. Beyaz bir elbise gömleği ve siyah bir pantolon giymişti - zahmetsizce şıktı. Ayrıca harika kokuyordu. Restoran güzeldi, bir İsviçre dağ evi tarzında inşa edilmişti ve güler yüzlü sahibi bizi bahçeye, gölün en nefes kesici manzarasına sahip bir masaya götürdüğünde neredeyse ağlayacak gibi hissettim.

Burası, yanımdaki bu adam, gerçek olamayacak kadar güzeldi.

Romantik bir ortamda, güneşin dağların ardında yavaşça alçalmasını izlerken, tenim karıncalandı ve bu giderek artan bir soğuktan kaynaklanmıyordu. Cole ve benim etrafımdaki hava

ve benim bugün hissettiğim her şeyi onun da hissettiğini biliyordum. Aramızdaki gerginliğe rağmen, hayatımda yediğim en şaşırtıcı yemeği yerken eğlenceli ve imalarla dolu bir sohbet gerçekleştirmeyi başardık.

Burada her şeyin tadı evdekinden çok daha lezzetliydi.

Sebzeler, meyveler. . . her şey

Lezzet patlaması.

Yemeğimizin oturmasına izin vererek şarabımızı yudumladık ve göle baktık.

"Beni buraya getirdiğiniz için teşekkür ederim. Burası daha önce deneyimlediğim her şeyin ötesinde."

Cole elime uzandı. "Benimle geldiğin için teşekkür ederim."

Gözlerimiz buluştu ve bütün gece aramızda kıvılcımlanan elektrik çatırdadı.

"Hadi villaya geri dönelim," dedim, kelimeler kalın çıkıyordu.

Dönüş yolculuğunda kendimi dengemi bulmaya zorladım. Cole için hissettiklerimi kontrol etmeye çalışmazsam muhtemelen milyonlarca farklı parçaya bölünecektim.

Villaya girer girmez bakışlarım oturma odasının dışında ay ışığında parıldayan havuza kilitlendi. "Hadi yüzmeye gidelim," diye önerdim.

beni serinletti. Kendimi bu kadar dengesiz hissetmeme neden olan şeyin sıcak olduğundan şüpheleniyordum.

"Yüzmek mi?" Cole'un kafası karışmış gibiydi ama ben bikini almak için yatak odasına yönelmiştim bile. Cole'un Ben üstümü değiştirirken kayboldu ve ben de havuza girdim. yüzme şortuyla, elinde iki soğuk birayla görüldüğünde.

Kendini havuza bırakırken ona gülümsedim. "İyi düşünmüşsün," dedim teklif edilen birayı alırken.

Yıldızlı gökyüzüne bakarak bir süre sessizce yudumladık.

"Neden havuzdayız?" Cole sordu, sesinde bir eğlence vardı.

Sertçe yutkundum, ona bakamadım. "Çünkü ben Seni ya da kendimi yaralayıp yere düşürmeden önce sakinleşmem gerekiyordu."

"Huh. Havuzda rahatlatıcı bir dalış mı yoksa muhteşem bir kızıl saçlı tarafından ele geçirilmek mi?" Bana alaycı ve şaşkın bir bakış fırlattı. "Erkekleri anladığına emin misin?"

Güldüm ve dirseğimle onu dürttüm.

Bunun üzerine Cole birayı elimden aldı ve havuzun kenarındaki kaldırım taşının üzerine koydu. "Ne yapıyorsun sen?" diye sordum.

Bakışlarında tanıdığım bir kararlılıkla bana dönerek cevap verdi. Nabzım hızlanmaya başladı ve ben-

Cole beni havuzun kenarına doğru itti, onun Bacaklarımı beline doladı ve kalçalarını içime doğru bastırdı. Boynuna yapıştım, ona doğru bastırdım ve aynı doyumsuzlukla onu öptüm. Dillerimiz normalde durgun olan su havuzun kenarlarına vurdukça yalaşıyor, birbirine karışıyor ve tadına bakıyordu.

Cole boynumun arkasındaki ipi ustalıkla çözüp gevşetirken soğuk hava göğüslerimi kapladı. Onun şiştiğini hissettim

meme uçlarım onun için büzülürken bana karşı. Emmek için eğilmeden birkaç dakika önce boğazının derinliklerinde inledi.

sol meme ucumu sıcak ağzına aldı, sağ meme ucumla oynadı.

Başparmak. Bacaklarımın arasında sıcaklık oluşmaya başladı. Ona karşı kıvranana kadar ağzı ve parmaklarıyla bana eziyet etti.

Bütün gün buna doğru gidiyordu ve sahip olduğum tüm kontrol ya da sabır yok olmuştu. Şortunun beline ulaşana kadar ellerimi sırtında gezdirdim ve çekiştirdim.

Nefes nefese kalan Cole başını göğsümden kaldırıp bakışlarımla buluştu. Sesi boğuk çıkıyordu. "Prezervatifim yok."

Gülümsedim, gözlerim duyguyla parlıyordu. "İhtiyacımız yok."

Cole bana karşı dondu kaldı, sözlerimi, yüzümdeki ifadeyi ve tüm bunların ne anlama geldiğini düşünüyordu.

Ona güvenmiştim.

Tuttuğu havayı dışarı verdi ve bana doğru eğildi, ağzı benimkine çarptı. Eğer ben

Daha önceki öpüşmemizin vahşi olduğunu düşünmüştüm ama bunun yanında hiçbir şeydi. Onu öpüyor ve aynı zamanda nefes nefese kalıyordum, Cole'u bacaklarımla sıkıca kavradım, o ise hızla şortunu çıkardı. Bikinimin altını çıkarabilmesi için tutuşumu gevşettim. Cole bikinimi çıkarırken Ellerini kalçalarımda, uyluklarımda ve popomda gezdirdi. Beni suyun içinde kolayca kaldırdı, siki girişime doğru dürtüyor.

İç uyluklarım titredi ve parmaklarım beklentimin şiddetiyle Cole'un pazularına saplandı.

Cole içime kayarken ikimizin dudaklarından çıkan coşku çığlıkları gece gökyüzüne yükseldi. O çığlıklar, kuşlar gibi, Bu çığlıkları, onun içime doğru yavaş ve dayanılmaz derecede harika hamlelerinin ardından yükselen daha yumuşak, kırık çığlıklar izledi. İkimizle de dalga geçiyor ve işkence ediyordu.

"Cole," diye yalvardım dudaklarına karşı. "Lütfen."

"Ne istiyorsun?" diye nefes nefese kaldı. "Bana ne istediğini söyle."

Onu öptüm. "Daha sert," diye fısıldadım, ona her şeyimi verdim.

Kolları belimin etrafında sıkılaştı ve içime geri kayarken öncekinden daha büyük bir güçle kayıyordu.

"Oh Tanrım." İçime daha hızlı ve daha sert pompalarken başım geriye düştü. İçimdeki sıcaklığın bir yangına doğru yükseldiğini hissettim. "Yaklaştım."

Cole kontrolünün son kalıntılarını da kaybedip beni geri iterken havuzun sert kenarını zar zor hissettim bile böylece itişlerinin gücünü artırabilirdi. "Cole!" Çığlık attım, onun etrafında patladım.

Orgazmım sırasında iç kaslarım onun etrafında güçlü bir şekilde sıkılıp gevşediğinde şaşkınlıkla homurdandı. üzerimde dalgalandı. "Shannon." Adımı boğuk bir şekilde söyledi ve gerildi. Bir saniye sonra kalçaları benimkilere doğru sarsılırken dişlerini sıkarak inledi.

Kısa bir süre sonra duyularımız geri geldiğinde Cole dudaklarıma tatlı bir öpücük kondurdu. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Bana ne için teşekkür ettiğini sormama gerek yoktu. Onun yerine "Gitmeden önce havuzu temizletmemiz gerekecek" diye şaka yaptım.

Derin kahkahası etrafımızdaki havayı doldururken vücudu benimkine karşı en harika şekilde sarsıldı.

BÖLÜM 21

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" Ollie alaycı bir ifadeyle bavullarıma baktı.

Vücudumu saran korkuya rağmen meydan okurcasına çenemi çıkardım. "Ben gidiyorum. İşimiz bitti. Çekil yolumdan."

İnsanlık dışı bir hırıltı duydum, tam o sırada görüş alanımda bir renk bulanıklığı belirdi ve ani bir acı hissettim. kafama çarptı.

Acı sağ omzumu parçaladı. Sersemlemiştim ve gözlerim sürekli kırpışıyordu. Kollarımın üst kısmındaki acı ve yüzümdeki sıcak nefes.

Bir şekilde yerdeydim. Ollie beni orada sıkıştırmıştı, tutuşu tenimi morartıyordu.

Başımın sol tarafında zonklayan ağrıyı görmezden gelerek öfkeyle çığlık attım. Bacaklarımla tekme atarak onu geri itmeye çalıştım ama karnıma yumruk atınca mücadelem geçici olarak durdu.

Nefesim kesilmişti ve nefes almaya çalışmaktan başka bir şey yapamıyordum.

Yumruğunun indiği burnumdaki müthiş yakıcı sızıdan yanaklarıma ateş yayıldı.

Yüzümün sağ tarafını halıya bastırdı; halı yanığında yanağıma doğru bir ateş daha yayıldı. Sonra ağırlığı üzerimden kalktı ama bunu fark etmem çok uzun sürdü, ayağı karnıma doğru savrulurken başımı çevirip ona baktım.

Homurdandım, kendi üzerime kıvrıldım, omzumdaki acıya ve vücudumu aydınlatan ağrı patlamasına karşı dişlerimi sıktım.

izmelerini her savuruşunda kaburgaları
kırılıyordu. "Benim, Shannon!" diye kükredi.
"Lanet olası benim!"

Çatlamayı ve ardından gelen acıyı hissettim ve
durduramadan içimden bir çığlık koptu.

Acının ötesinde bir şey yoktu. Zar zor
ağzından dökülen çılgınca şeylerin farkındaydı, nasıl
sonsuz dek biz olduğumuzu, sadece biz olduğumuzu.

Ancak göğsümde soğuk havayı hissettiğimde ve elini
bacaklarımın arasına ittiğinde hayatta kaldığımı
anladım.

içgüdülerim devreye girdi. Panik ve dehşet üzerime hücum
etti, adrenalın devreye girerek acıyı uyuşturdu.

Savaşım. Pençeledim. Tırmaladım ve ısırdım ... ama
üzerimden kalkmadı.

Beni ittiğini hissettim. Benden her şeyi almaya
hazırdı.

"Hayır," diye hıçkırdım. Gerçekten böyle bitmemişti.
Ben kaçmışım.

"Asla kaçamayacaksın," diye nefes nefese yüzüme baktı,
gözleri
bir iblisinki gibi siyaha dönüyor. "Burası senin ait olduğun
yer. Seni benden başka kimse istemiyor, Shannon. Burada
benden başka kimse yok. Ne ailen, ne de kardeşin.
Senden nefret ediyorlar. Senden asla nefret
etmeyecekler.

Seni affediyorum." Dudaklarımı nazıkçe öptü. "Ama sen her
zaman

Bana sahip ol." Bileklerimdeki tutuşu sıkılaştı ve kabardı-

"Hayır!" Haykırdım, gözlerim karanlıkta çarparak açıldı.

Gözlerim alışırken nefes nefese kaldım ve etrafıma
bakındım. Cole'un dairesinde, onun yatağındaydım.

"Shortcake?" diye sordu uykudan pürüzlenmiş sesi
yanımdan.

Kabus çok gerçektir. Çok
gerçektir.

Rahatlayarak hıçkırdım ve kollarımı dizlerime doladım.

"Ne oluyor lan?" Cole mırıldandı ve doğrulduğunda
yatak hareket etti.

Işık yandı ve beni kollarına çekmeden saniyeler önce
tekrar küfretti. Göğsüne yaslandım.

içimden sökölüp atılıyormuş gibi hissettiren hıçkırıkları kontrol etmek için.

"Şşş," diye yatıştırdı, sırtımı ovarak rahatlattı. "Bu sadece bir rüyaydı. Sen iyisin. Güvendesin. Güvendesin, Shannon."

* * *

Cole odaya döndüğünde hala biraz sarsılmış hissediyordum. yatak odasında iki fincan çay taşıyordu. Saçları farklı yönler kalkmış, göz kapakları uykudan sarkmış ve yarı çıplaktı. Bunun nedeni saatin henüz dört olmasıydı. Sabahleyin.

Ama umurunda değil gibiydi.

Bana bir kupa uzattı ve yatağa geri tırmandı. Boştaki kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendi tarafına çekti. Bir yandan da birkaç hafta önce evde kendim yapmamı söylediğinde mutfağına başka şeylerle birlikte eklediğim papatya çayını yudumluyorduk.

"Kâbus mu?" dedi, sesi hâlâ yorgunluktan kısıktı. "Çok sık görür müsün?"

"Bazen," diye itiraf ettim. "Ama bir süredir içmiyorum."

Tekrar başıma geldiği için hayal kırıklığına uğramıştım. Özellikle de Como Gölü gezimizden sonra. Cole ve ben İtalya'da yeni bir samimiyet seviyesine ulaşmıştık, hatta geziye çıkmadan önceki halimizden daha güvende hissediyordum. Ancak, iki gün önce dönmüştük ve ben bu iki günün çoğunu

Doğum günüm geçmesine rağmen ailemden hala haber alamadığım gerçeğini kafamdan atmak üç hafta önce. Ve onları aklımdan çıkaramamamın nedeni suçluluk duygumdu. Cole'la o kadar mutluydum ki bu vicdan azabımı daha da arttırıyordu. Bu beni rahatsız ediyordu. Ailem beni rahatsız ediyordu. "Rüyalar ne hakkında?"

Titreyen bir nefes çektim. "Ollie'nin saldırısı. Rüyamda kaçmamam dışında."

Etrafımızdaki hava Cole'un öfkesiyle çatırdıyordu. "Ben iyiyim," diye söz verdim.

"İyi değilsin." Elindeki bardağı hiç de nazik olmayan bir şekilde komodinin üzerine bıraktı ve beni kendisine doğru çevirdi. Onun

yeşil gözleri daha uyanıktı. Öfke gözlerine yansımıştı.

"Yatağında kâbus görüyorsun."

Ona titrek bir gülümseme verdim. "İyi olmadığımız için değil. İyi olduğumuzu biliyorsun. Aslında o kadar iyiyiz ki kendimi her zaman suçlu hissediyorum."

Farkına vardı. "Logan yüzünden."

Başımı salladım. "Ondan, onlardan uzak durmamı söylediklerini biliyorum ama düşündüm ki... Onlar benim ailem. I

En azından ararlar diye düşündüm."

"Yalan söylemeyeceğim, Shortcake. Umarım yapmazlar. Logan hariç." Başını iki yana salladı. "Neden çocuk yapma zahmetine girmişler ki?"

Acı acı güldüm. "Logan gibi konuşuyorsun. O da hep böyle söylerdi." Cole'un kucağına gömüldüm ve çayımı yudumladım. "Ailemde yeterince sevgi yok. Bunu yapabilecek kapasitede değiller. Sevgilerinin çoğunu ve canları ne zaman isterse biz de artıkları alıyoruz. Logan içimizde gerçek anlamda ilgi gösterdikleri tek kişiydi. Amanda ve ben sadece ikinci plandaydık." Başımı kaldırıp ona baktım, ailemdeki mesafeden dolayı üzülmüştüm.

"Amanda benden hep nefret etti. Logan'a daha yakındım çünkü birbirimize daha çok benziyorduk. Ayrıca ben anneme benziyorum ama Amanda benzemiyor, yani biraz narsist olan annem ben küçükken benimle daha çok vakit geçirir, beni kendi küçük kopyası haline getirmeye çalışırdı. Ergenliğe girip kendi fikirlerimi ve ilgi alanlarımı geliştirmeye başladığımda bu durum değişti. Yine de Amanda, benim yaşadığım ve onun yaşamadığı o anne-kız bağ kurma anları için beni asla affetmedi.

Kaybedenlerle çıkmaya başladığım zaman,

Amanda buna bayıldı. Annem ve babamla bağ kurabileceği bir şeydi."

"Senin için böyle olduğu için üzgünüm," dedi usulca, içtenlikle.

"Benim için üzölme Cole. Büyükannem ve büyükbabam vardı." Onları hatırlayarak sııttım. "Ailemin olması gereken her şey onlardaydı, bu yüzden hiçbir zaman kendimi çok şey kaçırdım. Ama artık yoklar." Gözlerim yaşlarla dolarken dudaklarım titredi. "Logan gitti. Ve bir kez olsun . . . Ailemin gerçekten umursamasını istiyorum."

"Anlıyorum," diye mırıldandı, başımı öperek. "Anlıyorum. Aynı şey olmadığını biliyorum ama artık ben varım. Hiçbir yere gitmiyorum."

Sustum ve yanağımı çevirerek göğsüne bir öpücük kondurdum. "Biliyorum."

Çayımı yudumlarken ve sinirlerimi yatıştırmaya çalışırken bir süre sessiz kaldık.

"Seni neşelendirecek bir şey buldum." Ondan uzaklaştım. "Oh."

"Bir saniye." Yavaşça uzaklaştı ve yataktan kalkarak odadan çıktı. Bir dakika sonra elinde katlanmış bir kâğıt parçasıyla döndü. Tekrar yatağa tırmandı ve o çocuksu sırıtışıyla kağıdı bana uzattı.

Bir parça kartuş kağıdıydı. Üzerinde bir çizgi roman süper kahramanı ve bir zombi çizimi vardı. Ellerini kıvrımlı kalçalarına dayamıştı ve üzerinde siyah-mavi seksi bir kostüm vardı. Zombiyle yüzleşirken kızıl dalgalı saçları yüzünden geriye doğru savruluyordu. Üzerinde bir konuşma balonu vardı: Yok edeceğim jilet gibi keskin ilgisizliğim ve korkusuzluğumla, yavaşça, Aptal zombi adam.

Şok içinde ağzımı kapatarak güldüm.

Cole çizimi elimden çekip aldı. "Bunu çocukken tanıştığımızın ertesi gecesi çizmiştim. O zamanlar çizgi romanlara büyük ilgi duyuyordum."

Şaşkınlıkla ona baktım. "Beni bir süper kahraman olarak gördün." Kâğıdı salladı. "Düzelteyiorum. Seksi bir süper kahraman."

"Cole... hala sende mi?"

"Evet. Ve işte havalı kısmı." Yan tarafına yerleşti, Bana o kadar şefkatle bakıyordu ki, içimin dolup taşıtığını hissettim. "Jo ve ben hayatımın o döneminde Cam'in dairesinde yaşıyorduk ama annem hâlâ üst katımızdaki dairede oturuyordu. Eski dairemizdeki ekstra odaları depo olarak kullanıyorduk. Eski yatak odamda bir sürü sanat eseri vardı. Annem taşındıktan sonra bile benden hiç vazgeçmedi. Hatta beni suçladı.

Jo'yu ona karşı kıskırttım."

Gözlerimi diktim, kanım bir anda öfkeyle ısındı. "Jo bunu biliyor mu?"

"Hayır. Anlamını göremedim. Jo mutluydu ve mutlu olmayı hak ediyordu. Annemi idare edebilirdim."

"Yani sana sürtüklük yapmaya devam mı ediyordu?" "Evet. Ve bir gün onu almak için daireye gittim.

Kapüşonlu bir şey ya da ceket... Eski yatak odama girdiğimde her yer harabeye dönmüştü. Annem beni takip etti, gözlerimin içine baktı, yüzünde hiçbir ifade yoktu ve 'Asla ödeşemeyeceğiz' dedi. Yıkımın içinden geçmem için beni bıraktı.

sebepe oldu. Giysileri ve bunun gibi şeyleri yalnız bıraktı" - tiksintiyle dudağını büktü- "ve doğruca önemli olan şeyler. Fotoğraflar ve tüm sanat eserlerim." "Hepsi mi?" Nefesim kesildi.

"Her şey hariç." Karikatür çizimini kaldırdı ve bana küçük bir gülümseme verdi. "Onu radyatörün arkasında buldum. Annem bir şey çizerken havaya fırlamış olmalı. ve orada saklandım." Omuz silkti ve parmak uçlarını üzerinde gezdirdi. "Ondan kaçan tek şey olduğu için kendimi önemli hissettim. Bu yüzden onu sakladım."

Yanaklarımdan süzülen gözyaşlarıma engel olamıyordum. İçimde çok fazla şey oluyordu. Onun için ve annesinin ona yaşattıkları için acı çekiyordum. Başka bir insan için acı çekmenin mümkün olmadığını düşündüğüm

bir şekilde onun için acı çekiyordum. Birinin ona karşı acımasız olabileceği düşüncesi beni çok üzüyordu.

İçeride. Aynı zamanda çizim ve arkasındaki hikaye beni çok etkilemişti. Çarpıcı bir güvence vardı benden daha büyük bir şeyin her zaman bana Cole Walker'la bulduğum kadar güzel bir hayat vermeyi planlıyordu.

Cole gözyaşlarımı yanaklarımdan temizlemek için ayağa kalktı ve

Başını benimkine doğru eğdi. Dudakları dudaklarımdan birkaç santim ötede, "Seni seviyorum Shannon. Seni korumak istiyorum.

ve seni güvende tutmak istiyorum. Senin ailen olmak ve sana kendi ailemi vermek istiyorum, böylece bir şeyi bıraktığını fark edemeyecek kadar aptal olan biri için asla üzölmek zorunda kalmazsın.

özel hayatları bunun için her zaman biraz daha karanlık olacak."

Göğsümde biriken çok fazla -çok fazla- şeyi hissederek gözyaşlarımı daha fazla bastırdım. Ağzımı bastırdım.

Ona sarıldım ve ihtiyacım olan sakinliği ondan aldım.

Sonunda, konuşabileceğimi hissettiğimde öpücüğö kestim.

ve yüzünü sıkıca kavradım. Gözlerinin içine baktım ve içimdeki tüm korkularla savaştım. "Ben de seni seviyorum."

BÖLÜM 22

El ele masaya doğru yürürken Rae, Cole ve bana sırtıyordu. Tony ve Simon benzer ifadeler.

"Kendinizi aşk kulübesinden dışarı atmayı başardınız, değil mi?" Rae neredeyse bağırıyordu ve diğer restoran müşterilerinin meraklı ve eğlenen bakışlarının beni yaktığını hissedebiliyordum.

"Bana onu sevdiğimi hatırlat," dedim dişlerimi sıkarak.

Cole homurdandı. "Kendime hatırlatmaya çalışmakla meşgulken bunu yapmak zor."

"Hayır!" Cole yanındaki koltuğu çekerken Rae çok yüksek sesle konuşmaya devam etti. "Simon'la yer değiştir ve

Tony. Eğer ikinizin yanına oturursam biri beni una bulamış gibi görüneceğim."

İtalya'da aldığımız bronzluktan bahsettiğini varsayarak Cole'un önerdiği koltuğa oturdum. "Al bakalım."

Dudaklarını sıkıntıyla büzdü. Sonunda, Cole benimkinin yanındaki koltuğa yerleşirken, "Burada sende farklı bir şeyler var. Her zamankinden daha zeki olan ağzından bahsetmiyorum."

Omuz silktim. "Buna mutluluk deniyor."

Rae'nin dikkati Cole ve benim aramda gidip geldi. Bir sonraki sözleriyle çelişen kocaman, içten bir gülümseme verdi. "Sevimsiz herifler."

"Peki, tamam, ülkem hakkında ne düşündüğünü gerçekten öğrenmek istiyorum." Tony tembelce gülümsedi ama gözlerinde heyecanın parıltısını görebiliyordum. "Ama önce sana bir şey söylemek istiyorum. bir şey."

"Tony." Simon inledi.

"Hayır, hayır." Ortağı bakışlarını daralttı. "Ne düşündüklerini bilmek istiyorum."

"Ne hakkında?" Cole söyledi.

"Bir çocuk evlat edinmek istiyorum," diye açıkladı Tony, her zamanki soğukkanlı havası gitmişti. "Simon, benim deli olduğumu düşündüğü için istemiyor. Onu başka türlü ikna et."

Cole sandalyesinde arkasına yaslandı, görünüşe göre Büyük bir haber olduğunu düşündüğüm bu durumdan hiç rahatsız olmamıştı. "Tamam, şey, yapacağım ama her şey değişir."

"Ne üzerine?"

"Deli olup olmadığın konusunda." Simon homurdandı.

Tony eğlenmiş görünmüyordu. "Baba olmaya hazırım. Bence Sy ve ben harika ebeveynler oluruz."

Kendimi durduramadan, "Bence sen de yapardın," derken buldum kendimi. Haberi duyurduğu andan itibaren, sesi neredeyse karar vermiş gibi rahat geliyordu. yeni bir arabaya ihtiyaç duyduğumda, kanımdaki kızgınlığın arttığını hissetmiştim.

Tony'nin iyi bir kalbi olduğunu bildiğim için onu yumuşatmaya çalıştım. O da

Sözlerime gülümsedi ama ben onun sözünü kestim. "Ama sadece ikiniz de istiyorsanız ve bu konuda uzun uzun düşündüyseniz. Çocuk bir aksesuar değildir - ruh haline uyduğu ve insanların beklentisi bu olduğu için sahip olacağın bir şey. Onu öylece geri veremezsin Tony, ve bir çocuk sizin için umduğunuz gibi olmadığı için onu görmezden gelemezsiniz ve kesinlikle bir ebeveynin muhtemelen ona kızabileceği bir evde çocuk yetiştiremezsiniz."

Herkes benim patlamam karşısında şaşkın bir sessizlik içinde oturdu.

Cole masanın altından elime uzandı ve Simon'ın su bardağını bana kadeh kaldırmak için kaldırmasıyla aynı anda sıktı. "Teşekkür ederim. Çılgınlığın içinde mantığın

sesi."

Tony ona incinmiş bir bakış fırlattı. "Bunun bir aksesuar olduğunu sanmıyorum. Bir çocuk istiyorum."

"Ve ben hazır değilim. Ayrıca bu konuyu arkadaşlarımızın önünde tartışmak da istemiyorum."

Yemek masasının etrafındaki gerilim arttıkça rahatsız bir şekilde kıvranarak Cole'un elini daha sıkı tuttum.

"Herkes sipariş vermeye hazır mı?" Bir garson aniden yanımda belirdi.

Rae menüsünü açtı. "Ne yazık ki gerçekten garip bir akşam yemeğine katılmakla çok meşguldük. masa sohbeti, yani henüz tam olarak hazır değiliz. Bize birkaç dakika verin."

Garson olabildiğince hızlı bir şekilde koşarak gitti.

Cole'a endişeli bir bakış attım. "Geri geleceğini sanmıyorum."

Cole'un dudakları seğirdi. "Sen yapar mıydın?"

Karşıımızdaki kavgacı çiftle göz göze gelmekten kaçınarak menüme baktım. "Kesinlikle olmaz."

Tony yorgun bir şekilde içini çekti. "Özür dilerim, tamam mı? Kimseyi rahatsız etmek istememiştim. Bu fikir beni heyecanlandırdı." Daha yakına eğildi, gözlerindeki sıkıntılı ifadeyi gülümseyerek uzaklaştırmaya çalıştı. "Peki, söyle bana, Lago di Como'yu nasıl buldun?"

Ben cevap veremedim Cole'un cebinden zil sesi geldi. Telefonu çıkardı ve arayanın kimliğine baktı. Özür dilercesine kaşlarını çattı. "Özür dilerim. Buna bakmam gerekiyor." Ekrana dokundu ve telefonu kulağına götürdü. "Marco?" Cole gerildi.

Ben de öyle.

"Shannon ve ben yoldayız." Öyle mi? Nereye?

Cole telefonunu cebine soktu ve geri itti. masadan. "Bunu olduğundan daha da garip hale getirmek için Shannon ve benim gitmemiz gerekiyor." Yüzünü buruşturdu. "Hannah az önce doğuma girdi."

* * *

"Bunların hiçbirini tahmin edemezdim. Hannah hamilelik konusunda çok sakın ve birlikte görünüyordu."

Hastanenin bekleme odasında Cole'un yanına sokulmuştum ve o da bana Hannah'nın geçmişi hakkında bir şeyler anlatmayı yeni bitirmişti. Hannah doğuma girdiğinde herkes hastaneye gelmişti ama beş saat sonra ailenin çoğu uykulu çocukları evlerine götürmek için ayrılmak zorunda kalmıştı.

Yataklar. Marco, sonunda doğum odasına gönderilecek kadar genişlemiş olan Hannah'nın yanındaydı. Üzerindeki saat

Duvardan Cole ve benim on saatten fazla bir süredir orada olduğumuzu öğrendim. Clark ve iyileşmiş olan Elodie ise Sophia'ya bakıyorlardı ve Dylan da annesiyle birlikteydi.

Geriye bitkin bir Cole ve ben kalmıştık. Uyanık kalmak için kahve içiyor ve sesimiz kısılana kadar sohbet ediyorduk.

I

Cole bana en iyi arkadaşının geçmişini anlattıktan sonra neden kalmak istediğini anladım.

Görünüşe göre Hannah on yedi yaşındayken Cole ve Jo ile dışarıda bir gün geçirirken aniden yere yığılmış.

"Korkunçtu," dedi, gözleri anılardan dolayı kasvetliydi. "Bir sürü kan vardı ve bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. Şüphelerim vardı çünkü başka ne olabilirdi ki? Ama bu Hannah'ydı. Her neyse, Jo ve ben ambulansın gelmesini beklerken bilinci kapalı, solgun ve hareketsizdi. Onu ambulansa kaldırdıklarında anladım ki ..." Gözleri birden parladı. "O ölüyordu. Bunu içimde hissettim."

"Aman Tanrım, Cole." Kolunu kavradım, şok olmuştum.

"Onu aceleyle ameliyata aldılar. Masada kalbi durdu ama onu geri getirdiler. Bu noktada onun bütün Aile hastanedeydi ve bize sorular sorup durdular. Şoktan uyuşmuştum. Hannah'yla pek yakın değildik ama başını belaya sokmayan, sakın bir kıza benzediğini düşünüyordum.

Eğer bundan kurtulursa daha iyi bir arkadaş olacağımı düşünüyordum. A

bir şeyler olduğunu anlayabilecek bir arkadaşım vardı.

Neyse ki bundan kurtuldu. O

hamile olduğunu ve bunu bilmediğini söyledi. Orada bir komplikasyon ve tüplerinden biri patladı, bu yüzden

İç kanama. Ameliyat yaptılar, atlattı ve ona hala çocuk sahibi olabileceğini söylediler. Ancak, tüm bu olanlar onda iz bıraktı." Onun

ifadesi biraz sertleşti. "Çocuk Marco'nun çocuğuydu. Bu küçük bilgi kırıntısını Hannah'yla araları düzelene kadar keşfedememiştim. Hannah söylemedi.

Onu korumak için herkesi öldürdü. Bu olaydan sonra okulda işler onun için kötü gitti, depresyona girdi ... ve ben onun biriyle olmasını istedim. Böylece yakınlaştık. I onun en iyi arkadaşı oldu. Yine de bana gerçeği söylemedi. İkiyle ikiyi çok çok sonra bir araya getirdim."

"Marco biliyor muydu?"

Cole başını iki yana salladı. "Hayır. Onunla yüzleştim, şiddetle," diye itiraf etti pişmanlıkla. "Ta ki Hannah gelip ayırana ve Marco'nun bundan haberi olmadığını söyleyene kadar. Bu yüzden hâlâ yaşıyor."

Biraz daha yaklaştım.

aşırı korumacı erkek arkadaş. "Yani Hannah'nın hamile kalmakla ilgili sorunları mı var?"

"Evet. Çocuk sahibi olmaktan çok korkuyordu. Marco'dan ayrılmayı bile düşündü çünkü

Bunu atlatamayacağına ikna oldu." Tişörtümün eteğiyle oynayarak iç çekti. "Sophia bir kazaydı. Hannah dehşete kapılmıştı ama güçlü kalmayı başardı. Bu sefer iyiydi ama bazı anlar yaşadı.

Onun endişeli olduğunu bilmek beni de endişelendiriyor, bu yüzden o çocuk ortaya çıkana kadar burada olmak istiyorum."

Onu öptüm, dudaklarım yumuşak bir şekilde onunkilere değdi. "Sen çok iyi bir arkadaşsın."

Elini gömleğimin altından geçirdi ve parmak uçlarını karnımın üzerinde gezdirdi. "Bu seni gerçekten rahatsız etmiyor, değil mi? Hannah ile arkadaşlığım."

"Hayır." Başımı eğdim, nasıl yapabileceğimi düşünmeye çalıştım

bana gerçekten inansın diye. Ve sonra anladım. Bakışlarım bembeyaz tavandan onun gözlerine kaydı.

"Konuştuğunuz ya da güldüğünüz anlar vardır

İkinizin de yüzünde bu ifadeyi görüyorum. . . bu gerçekten tanıdık bakış." Boğazım aniden duygularla doldu. "Tanıdık çünkü Logan'ın bana her zaman attığı aynı bakış."

Cole'un ifadesi yumuşadı. "Shortcake, ona gitmen gerek."

Bekleme odasının kapısı aniden açıldı ve Marco orada duruyordu, bitkin ama mutlu olmanın ötesinde. "Bir oğlan." Sırıttı.

Cole gülerek sert ve rahatsız sandalyeden kalktı ve Marco'nun elini sıkmak için yanına gitti. "Tebrikler dostum. Annen ve bebeğin iyi mi?"

Başını salladı ve bir elini traşlı saçlarının üzerinde gezdirdi. "Onlar mükemmel, Cole. Yani karım bana bir daha asla seks yapmayacağımızı söyledi ama bunun dışında mükemmeliz."

* * *

Çok geçmeden bütün kabile Sabahın erken saatlerinde hastaneye gelip en yeni üyeyle tanıştım. Birbirine bu kadar bağlı bir grup insanla daha önce hiç karşılaşmamıştım ve hayatlarının kıyısında durup sırayla bebek Jarrod D'Alessandro'yu kucaklamalarını ve annesinin yanağını öpmelerini izlerken kalbimde nefes alamayacağım kadar keskin bir acı hissettim.

Ve daha fazla izlemeye dayanamadım.

Odadan çıkarken kendime sarıldım, koridorda uçarak ilerledim, umutsuzca bulabileceğim bir yer arıyordum. Bugünlerde hep aradığım o anlık huzuru bulmak için bir dakikamı ayırdım.

Koridorun yarısına bile gelmemiştim ki kendimi durdurulmuş ve endişeli bir Cole tarafından geri çekilirken buldum.

Bana bir kez baktı ve sormasına bile gerek kalmadı. Sarılmak için beni sert göğsüne doğru çekti. "Ciddiyim,

Shannon. Kardeşinle konuşmalısın. O senin büyük bir parçan. Ne olursa olsun, onun sana söyleyecekleriyle yüzleşmelisin."

Kollarımı ona doladım ve sıkıca tutundum. Haklı olduğunu biliyordum. "Bu seninle ilgili en sevdiğim üçüncü şey."

Sesindeki eğlenceyi duydum. "Neymiş o?" "Dünyadaki en iyi sarılmaları sen yapıyorsun."

Beni daha sıkı sıktı ve kıkırdadı. "Bir ve iki numara nedir?"

"İkincisi, her sevişmemizde beni orgazma ulaştırma yeteneğin."

Cole buna kahkahalarla güldü ve sesindeki erkeksi zevki duydum. "Ve bir?"

Başımı salladım. "Bir tanesi çok sevimsiz. Sadece bunun bir

iyi bir tane." Kucağından çekildim ve iç çektim. "Bu Perşembe kardeşimi ziyaret edeceğim." Elimi göğsüme bastırdım.

Karnım ve dudaklarımın arasındaki havayı titrek bir nefesle dışarı üfledim. "Kahretsin, bunu düşününce bile kusacak gibi oluyorum."

Cole elimi tuttu ve beni Hannah'nın odasına götürmeye başladı. "İhtiyacın varsa kalk. Önce beni biraz uyar."

Odaya girmek üzereydik ki Cole bir bakışıyla beni durdurdu. Söyleyeceğini bildiğim şeyi söylemesini engellemek için elimi kaldırdım. "Sarhoş olduğumda sana bir numarayı söyleyeceğim. Sarhoşken çok duygusal oluyorum."

Sırtıttı ve beni içeri itti. "Bildiğim iyi oldu."

* * *

Cole ve ben yatakta uzanıyorduk. Az önce benimle o yavaş, şefkatli ve içimi eriten tarzıyla sevişmişti.

Daha sonra beni yanına yatırdı, başımı göğsüne yasladı, bacaklarımız birbirine dolandı. Cole sevmezdi bir parçam ona dokunmadan uyuyamaz.

Uykuya dalmaya yakın olduğunu biliyordum, çünkü nefes alış verişinin ritmi değişmişti, ama bunu sabaha kadar tutabileceğimi sanmıyordum.

Midemde kelebekler uçuşuyordu. "Kardeşimle iletişime geçtim."

Cole anında uyandı ve vücudu benimkine karşı gerildi. "Ve?"

"Ayda sadece dört ziyaret izni var. Bir arkadaşıyla hasret gidermesi gerekiyordu ama gelebileceğimi söyledi. yerine."

"Onunla konuştun mu?"

"Doğrudan o değil. Her şey ayarlandı. Perşembe günü üçe çeyrek kala ziyaret saati."

Kolumu nazıkçe okşadı, parmak uçlarıyla tenimde rahatlatıcı daireler çizdi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Sanki her beş saniyede bir ağlamak istiyormuşum gibi." "O zaman ağla, Shortcake."

Gözyaşlarımı bırakmak yerine fısıldadım.

"Bir numaranın ne olduğunu söylemek için sarhoş olmama gerek yok."

Sessizce bekledi.

"Beni daha iyi bir ben yapma yeteneğiniz. Bende gördüğün kişi olmak istiyorum."

"Shortcake," diye nefes aldı ve beni kendine çekti.

"Şunu da bilmelisin ki bir daha asla kurabiyeye aynı gözle bakamayacağım."

Vücudunun kahkahalarla titrediğini hissettim ve kardeşimi görmenin verdiği endişe bir süreliğine azaldı.

* * *

Kırmızı tuğlalı ziyaretçi merkezine baktım. Kahvaltımı kaybetmek üzereydim.

Cole bu sabah bana biraz tost ve yumurta yedirmişti ama ben öğle yemeği yemeyi reddetmişim. İyi de oldu yoksa

hapishane dışında kesinlikle kaybedeceğimi düşünüyorum.

Destekleyici ve endişeli erkek arkadaşım Glasgow'da bana katılmayı çok istemişti. Ben Logan'ı ziyaret ederken o da dışarıda, otoparkta bekleyecekti ama teklifini reddettim. Onu orada istemediğimden değil ama bunu kendim yapmam gerekiyordu.

O ziyaretçi odasına girdiğimde, tüm gezegende taptığım tek insanın benden nefret ettiğini ve beni asla affetmeyeceğini söylemesi gibi büyük bir olasılık vardı. Bu korkudan kaçıyordum.

Sonuç olarak, yargıç cezasını verdiğiinden beri. Cesur olmanın ve ağabeyimi sonsuza dek kaybetmek anlamına gelse bile bununla yüzleşmenin zamanı gelmişti.

Ancak, benim bile tahmin ettiğimden çok çok daha zordu.

Cole'un Edinburgh'da beni beklediğini biliyordum ve onunla birlikte bu güzel ailenin Ailelerin olması gerektiği gibi birbirlerinin yanında olacaklardı. Yine de bu söz, Logan'ı kaybetme olasılığına karşı kendini bana bir merhem olarak ne kadar sunmak isterse istesin, bunu asla yapmayacaktı. Onları kazanmak Logan'ı kaybetmek anlamına gelmiyordu. kalbimi kırmazdı.

Kalbimde o kadar çok çatlak vardı ki. Milyonlarca yapıştırılamaz parçaya ayrılmadan bir başkasını kaldırabileceğinden emin değildim.

Bir çocuğun kahkahası beni hüzünlü düşüncelerimden uzaklaştırdı ve genç bir annenin mutlu çocuğunu binanın içine taşımasını izledim.

Sineye çekme zamanı gelmişti.

Güvenlik kontrolünde cezaevi görevlisi bana "Üzerinizde 10 pounddan fazla nakit para yok mu?" diye sordu.

Çantamı çıkardım, ellerim titriyordu. "Ah, evet."

"Telefonunuzla birlikte çantanızı da almam gerekiyor." Aldı ve çıkarken eşyalarımı almam için bana bir bilet verdi.

Ziyaretçi odasına adım atmadan önce duraklamak zorunda kaldım.

Midemdeki kaotik çarpınışlar göğsümde bir paniğe dönüştü ve nefes nefese bir baş dönmesi hissettim. Ellerimi dizlerimin üzerine koydum ve başımı eğdim, burnumdan hava alıp ağzımdan yavaşça verdim.

"Bayan, iyi misiniz?"

Saçlarımın arasından hapishane görevlisine baktım. odanın girişinde duruyordu. Doğrudum ve titreyen parmaklarımı kuru dudaklarımın üzerinde gezdirdim. Bir nefes daha verdim. "Evet. İyi olacağım."

Endişeli bakışları ikna olmadığını gösteriyordu, ben de hissettiğimden daha kararlı ve kendinden emin bir şekilde omuzlarımı geriye attım ve ilk adımlarımı attım. Büyük oda.

Yaklaşık kırk masa ve girişin yanında çocukların gözetim altında tutulduğu küçük bir oyun alanı vardı. Her masanın önünde üç koltuk ve karşısında sadece bir koltuk vardı.

mahkum için.

Gözlerim odayı taradı ve kardeşimi görünce kalbimle birlikte durdu. Odanın diğer ucuna bakıyordu, ifadesi sertti.

Bir şekilde jöleli uzuvlarım beni ona doğru götürdü ve karşısındaki koltuğa kaydım, sadece ona bakıyordum, her şeyi içiyordu.

Farklı görünüyordu.

Her zaman benimki gibi dalgalı olan koyu renk saçları, babamdan miras kalan keskin elmacık kemiklerini ve kesik çene hattını vurgulayacak şekilde kafasına yakın kesilmişti. Eskiden sinekkaydı tıraşlıyken, şimdi saçları daha sert ve daha yaşlı görünüyordu.

kısa sakal bırakmıştı. Tıpkı benimkiler gibi menekşe rengi gözleri koyu kirpiklerinin altından beni delip geçiyordu. Her zaman formda olmasına rağmen, omuzlarının ve göğsünün genişliğini görebiliyordum.

İçeri girdiğinden beri epeyce kaslanmıştı.

Yorgun görünüyordu; suratı asıktı.

Sertleşmiş görünüyordu.

Gördüğü şeyleri ve etrafında olmak zorunda bırakıldığı insanları hayal bile edemiyorum.

"Logan," diye fısıldadım, kararsızca omuz silktim. "Ben bile ..."

Gözleri üzerimde gezindi. "İyi görünüyorsun."

Sesini duyunca daha da yaklaştım. "I-"

"Hangi cehennemdeydin Shannon?" diye tısladı, Gözlerindeki sertlik, acıya yer açmak için bir anlığına kenara itildi.

Sanki biri göğsüme bir tuğla fırlatmış gibi hissettim. Bir elimi saçlarımın üzerinde gezdirdim ve bu hareket Logan'ın dikkatini çekti. Gözleri kısıldı. "Titriyorsun." Şok olmuş ve yaralanmış bir halde arkasına yaslandı. "Benden korkuyor musun?"

"Tabii ki hayır," diye tersledim ve sonra dikkatleri üzerimize çektiğimi fark edince sesimi alçalttım. "Ama hakkımda ne düşündüğünüzden korkuyorum. Beni burada isteyeceğinizi düşünmemiştim. Annem, babam ve Amanda da senin istemeyeceğini söyledi. Bana uzak durmamı söylediler."

"Neden bahsediyorsun sen? Az önce gittiğini ve bir daha haber alamadığını söylediler." Gözlerinde öfke parladı Mor kıvılcımlar gibi. "Senden haber aldığım için ne kadar rahatladığımı biliyor musun? Bizi çok endişelendirdin, Shannon."

"Hayır." Başımı inkâr edercesine salladım, kalbim küt küt atıyordu. "Annem, babam ve Amanda . . bunun benim hatam olduğunu, hepinizin benim hatam olduğunu düşündüğünüzü söylediler. Beni asla affetmeyeceklerini söylediler. Gitmenin en iyisi olduğunu düşündüm. Herkesin iyiliği için."

"Ne dediler?"

Yüzündeki şaşkınlık karşısında gerildim. "Bunu hiç düşünmedin mi?"

"Hayır," diye tükürdü. "Ve senin daha iyi bilmen gerekirdi." "Nasıl? Logan, seni hapse ben attım."

"Kendimi hapse attım." Yumruğunu göğsüne vurdu. "Ben yaptım. Eğer beni hapse atacak olsalar yine yapardım."

hastanedeki o lanet hayvanı."

Birdenbire o günün, sonraki günlerin ve haftaların anılarıyla dolup taşım. Göğsüm sıkıştı ve geri dönüşler boğazımda sert yumrulara dönüştü. O günün acısı ve aşağılanması o günden beri azalmış olsa da Cole ile bir ilişki kurmaya çalışsam da tamamen yok olmamıştı. Cole'u gördüğümde hissettiklerimden de anlaşılacağı üzere

Logan'ı ilk kez görüyordum. Gözlerim yaşardı. "Eğer bu kadar aptal olmasaydım. Onunla birlikte olmasaydım... sana koşmasaydım, sen-"

"Yapma." Logan elimi tuttu. "Hastaneden çıktıktan sonraki her günü benden kaçarak geçirmeseydin Kefaletle serbest bırakıldığımda, şimdi sana söylediğimi o zaman da söylerdim - bunların hiçbirisi senin suçun değil. Hiçbiri."

Ağlamaya başladım, saçlarım gözyaşlarımı etrafımdaki yabancılardan saklasın diye başımı eğdim. "Korkakça davrandım. Daha önce gelmeliydim. I . . ." Ona baktım, parmaklarımı onun parmaklarına daha sıkı doladım ve bakışlarımla bana inanması için yalvardım. "Biliyorum ailemiz hiçbir zaman yakındım ama bana sırtlarını döndüklerinde kendimi çok yalnız hissettim ve onların Bana gerçeği, artık kardeşin olmamı istemeyeceğin tek kişiyi söyledin."

"Sen lanet olası bir aptalsın," dedi usulca. "Ama korku bizi aptal yapar." Dudakları büküldü ve gözlerindeki o sertlik geri geldi. "İnan bana. Burada bundan çok gördüm."

"Logan, çok özür dilerim. Bunların hiçbirini istememiştim."

Şaşkına döndüğünde yaptığı gibi başını salladı. "Shannon MacLeod, sen dünyanın en nazik tanıdığım en iyi insansın. Sen benim kanımdansın. Ve birisi sana zarar verebileceğini düşündü. Ona aksini tavsiye ettiğim için pişman değilim."

"Seni düşünmediğim tek bir gün bile yok." Bakışlarını kaçırdı ve ben gözlerindeki hüznü yakaladım.

Logan her zaman biraz Cole'a benziyordu.

Çabuk öfkelenen, öfkesi çabuk yatışan biriydi. Fakat içindeki "karanlığın" boyutu buydu. Logan aydınlıktı. Koruyucu ve çalışkandı ama aynı zamanda nasıl iyi vakit geçireceğini de bilirdi. Şakacı biriydi. Gözlerinde sürekli bir mizah vardı.

İşte o zaman onda bu kadar farklı olan şeyin ne olduğunu anladım.

O yaramazlık kıvılcımı, o kolay mizah ... gitmişti.

Onun güven verici sözlerini içime sindirmek için elimden geleni yapmama rağmen suçluluk duygusu içimi kemirdi. "Annem ve babam seni ziyaret ediyor mu? sık sık?"

Logan bana döndü ve başını salladı. "Ayda iki kez ziyarete geliyorlar. Amanda da öyle. Diğer iki ziyareti arkadaşlar için açık tutuyorum."

"Hiç kaybetmedin o zaman?" Bu benim de endişelendiğim bir şeydi.

"Hayır. Yaptığım şeyi neden yaptığımı anlıyorlar. İyi arkadaşlarım var, Shannon. İster inan ister inanma, annem ve babam gerçekten yanımda oldular."

Kafam karışmıştı ve kızgındım ama aynı zamanda bunun için minnettardım. "Buna sevindim."

"Yine de sana nasıl davrandıkları konusunda onlarla konuşacağım."

"Yapma."

Gözleri parladı. "Hastanedeydin çünkü dayak yiyordun ve neredeyse tecavüze uğruyordun ve senin yanında olmak yerine seni kovaladılar. Demek istediğim, ne sikim Son birkaç aydır neler yapıyorsun? Nereledeydin?"

"Edinburgh."

Anlayış gözlerini aydınlattı. "Her zamanki gibi büyükanneme koşuyorum."

"Ama-" Dudaklarım titredi.

"Orada değildi." Elimi tekrar sıktı. "Bunca zamandır yalnız mıydın?"

"Hayır." Derin bir nefes aldım ve kardeşime her şeyi anlattım. Evsiz ve işsiz olmaktan kaderin Çarpık mizah anlayışımın bana INKarnate'te bir iş bulmasına, Rae ile tanışmama ve onun tuhaf ama harika katına alınmama, Cole'a, aramızdaki düşmanlığa ve neden Ailesinden, ilişkimizin değişimine, ne kadar destekleyici olduğuna, ona nasıl aşık olduğuma ve beni Logan'la yüzleşmeye ikna eden kişinin o olduğuna kadar her şeyi öğrendim.

İşim bittiğinde Logan sandalyesine geri oturdu, kaşları düşünceli bir şekilde çatılmıştı.

"Bir şey söyle," diye yalvardım sessizce. "Sana ihtiyacım var başka bir hata yapmayacağıma inanıyorum. Her şeyden sonra bu hatayı asla yapmayacağımı bilmelisin. tekrar."

Logan başıyla onayladı. "İyi bir adama benziyor ve etrafında insanların olmasına sevindim." Bana o saçma sapan ağabey bakışını attı ve tanıdık görüntüsüyle göğsümde sıcaklık patladı. "Ama onunla tanışmam gerekecek."

"Elbette," diye hemen kabul ettim. Homurdandı. "Dövmen mi var?" "Evet."

"Buradan çıktığımda bedava dövme yaptırabilir miyim? Efsanevi Stu Motherwell'in kendisinden?"

Sırıttım. "Kesinlikle."

"Güzel, çünkü o zamana kadar bolca ilham alacağım."

Oturduğumuz yeri hatırlayınca midem bulandı. "Nasılsın? Sen ... iyisin ... değil mi?"

"Güllük gülistanlık değilim ama kendi başımın çaresine bakabilirim.

Benim için endişelenme."

"Ama ne oldu-"

"Bu saçmalığı sana söylemeyeceğim, o yüzden unutabilirsin."

Onun terslemesiyle gözlerimin yuvalarından fırladığını hissedebiliyordum ve ellerimi teslimiyetle kaldırdım.

"Pekâlâ, pekâlâ."

Sırıttı. "Seni özledim, Shay."

Çocukluğumuzdan beri bana takmadığı lakabı kullandığında neredeyse ağlayacaktım. "Ben de seni özledim," diye boğuldum.

"Ah, yine beni sulandırma. Halletmemiz gereken şeyler var." Öne doğru eğildi, bakışları direktti. "İkimiz de annemin, babamın ve Amanda'nın sözlerini dinlememeliydik.

Saçmalık, ama yaptık. O artık bitti. Bitmeyen şey bu aile. Mükemmel olmadığımızı biliyorum Shannon. Ama onlar bizim ailemiz ve her zaman yanımda oldular. Onlarla barışmanı istiyorum, böylece gerçek bir aile olmaya çalışabiliriz.

Aile. Bana söz ver."

Panik göğsümde çırpındı. Her şeyden sonra, itirazları ne olursa olsun, Logan'a borçluydum. Eğer benden bunu istiyorsa, ona bunu vermenin bir yolunu bulmalıyım. Ama bu

Ailemi beni affetme fikrine ikna etmek zor olacak.

Dahası, bu onları affetmem gerektiği anlamına geliyordu.

Derinlerde yatan belirsizliği görmezden geldim ve kardeşime güven verici bir gülümseme verdim.

"Deneyeceğim."

BÖLÜM 23

Çocukluğunuzun geçtiği evin görüntüsünün ağzınızı kül tadıyla, midenizi de

Korku. Yine de Glasgow'un dışındaki küçük bir kasabanın sakin bir sokağında, içinde büyüdüğüm savaş öncesi bungalow eve bakarken tam da bunu hissettim.

Aslında yapmak istediğim şey bir otobüse atlayıp Edinburgh'a dönmekti ama kardeşime bir söz vermiştim.

Ben sadece

Amanda'nın hâlâ ailemizle yaşadığını ve böylece bir taşla üç kuş vurabileceğimi umuyordum.

Bu düşüncenin ardından evin kapısı açıldı ve güzel kız kardeşim evin içinde dışarı çıktı ayakkabılar, yırtık kot pantolon ve büyük boy bir tişört. Koyu renk saçları başının üstünde toplanmıştı ve bana bakıyordu Babamdan miras kalan koyu kahverengi gözleriyle. Şaşırtıcı bir şekilde, gözlerinde onun kuru "Yaşıyorsun demek ki." cümlesiyle çelişen bir rahatlama gördüm.

"Aramış olsaydın bunu bilirdin."

Gözlerini devirdi. "İki şekilde de işe yarar." Bunun üzerine kapıyı benim için açık bırakarak içeri girdi.

İçeri girer girmez babamın tanıdık tütün kokusu burnuma çarptı. Büyükannem babamın sigara içmesinden nefret ederdi ama ne kadar dırdır etse de oğluna bıraktıramazdı.

Annem bu konuda hiç başının etini yemedi. Babamın her zaman yapmak istediği şeyi yapacağını ve onu sevdiğini söylerdi.

Onu rahat bırakacak kadar.

Bunun bir kaçış olduğunu düşünmüştüm ama babama karşı hep böyleydi. Her tartışmayı babam kazanıyordu çünkü babamın onu olmaya çalıştığı mükemmel ve destekleyici eşten daha az bir şey olarak görmesini istemiyordu. Şahsen ben

ellili yıllarda yaşadıklarını sanıyorlardı. Ollie ile sonlara doğru ne kadar benzer davrandığımı hatırlayınca ürperdim. Tabii ki Ollie şiddet yanlısı bir kadın dövücüydü. Babam ise sadece inatçı bir baş belasıydı.

Korkuyla Amanda'yı takip ederek büyük odaya girdim. Babam oturma odasında televizyon izliyor, annem ise yemek masasında oturmuş dizüstü bilgisayarında bir şeyler yazıyordu. Yukarı baktılar

ve babam uzaktan kumandadaki sessiz düğmesine bastı.

Gözlerimiz buluştu ve karanlık bakışlarında tam olarak adlandıramadığım bir duyguyla savaşıyor o tanıdık inatçılığı görebiliyordum.

Aniden ayağa kalktı, yüksek sesle nefes vermeden önce elini ağzına götürdü. "Şükürler olsun."

Birdenbire ona doğru çekildim, bana sarılırken kolları beni sıkıca sarmıştı.

Yaşadığım şoku atlatıp ona tekrar sarılmam bir dakika sürdü.

"Aramalıydın," diye ısırdı ve sonra beni ondan geriye itti. Pazularımı öyle sert kavradı ki irkildim.

"Baba, beni arayabilirdin," dedim sesimdeki kırgınlık ve kızgınlığı bastırmaya çalışarak, Başarısız bir şekilde. "Tüm bunların benim hatam olduğunu ve Logan'dan uzak durmam gerektiğini söyleyen sendin. Beni arkanda gördüğün için mutlu olacağını düşünmüştüm."

Beni bıraktı, inatçı çenesi öne doğru çıkıktı. "Hepsinin senin suçun olduğunu söylemedim."

"Peki neden aramadın?"

"Sen neden aramadın?"

İç çektim. Tipik babam. Gururu bu işi kötü idare ettiğini kabul etmesine asla izin vermezdi. Odanın ortasında Amanda'nın yanında duran anneme bir bakış attım.

Amanda ondan daha uzundu. Saçları, gözleri ve fiziğiyle birlikte boysuzluğumu da annemden almıştım.

Genç görünüyordu - o kadar genç görünüyordu ki muhtemelen kız kardeş olabilirdik. Ama işte bu noktada

Aramızdaki benzerlikler sona erdi. Ailemden hiçbirine benzemiyordum.

Baştan sona Gran'dım. Şükürler olsun.

"Bir sürü şey söylendi ve yapıldı," dedi annem. "Ama bu bize yaşattıkların için bir mazeret olamaz."

Ellerim iki yanımda yumruk oldu. "Benim için de pek kolay olmadı."

Annem iç çekti. "Sanmıyorum. Ama bu her zaman seninle ilgili değil, Shannon."

"Buraya dövmüşmeye gelmedim," diye cevap verdim dişlerimi sıkarak. "Sadece Logan'ı görmeye geldim. Benden seninle işleri yoluna koymaya çalışmamı istedi ve ben de koyacağıma söz verdim."

"Peki." Amanda kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, gözleri kısıldı. "Son bir yıldır nerede olduğunla başlayabilirsin.

ve neden sırtında daha önce olmayan bir dövme var."

Lanet olsun. Babama sarıldığımda gömleğim yukarı çıkmış olmalı. "Tamam. Hadi oturalım."

* * *

"Buna inanamıyorum!" Onlara Edinburgh'daki hayat hikayemi anlatmayı bitirdiğimde Amanda ayağa fırladı. "Bu sadece bisküvi alır."

"Öyle bir şey değil." Ona ters ters baktım. "Bunu yapamazsın.

muhtemelen tekrar bu kadar aptal olacağıma inanmıyorum. Yaşadığımız onca şeyden sonra olmaz."

"Evet, evet, yapabilirim!"

"Amanda," dedi babam huysuzca. "Sakin ol."

"Bak." Kızgın bakışlarını babamdan bana doğru çektim.

"I

Cole ve benim hakkımda açıklama yaptı. Benim yaşadıklarımı yaşayan herkes gibi ben de ondan şüpheleniyor ve çekiniyordum.

..olabilirdi. Ama o iyi bir adam. O tek

bana inandı. Beni buraya o getirdi. Logan'la yüzleşmemi sağladı."

Göğsümü kaplayan panik dayanılmazdı. Evden ve bu duygudan kaçmak istedim ama Yapamazdım çünkü söz vermiştim. Bu yüzden ailemin tepkisiyle yüzleşmek ve onları Cole'la çıkmakla hata yapmadığıma ikna etmek zorundaydım.

"Onunla tanışmak istiyorum." Amanda bana ters ters baktı. "Edinburgh'a gelebilirim ve kararımı veririm."

"Neye karar vereceksin?"

"Eğer iyi bir adamsa ya da senin eziklerinden biriye."

"Sen düzgün bir erkek hakkında ne bilirsin ki Amanda? Yirmi sekiz yaşındasın ve hiç ciddi bir ilişkin olmadı."

Nefesini içine çekti, gözlerinde acı parlıyordu.

"Shannon," diye uyardı annem. "Eğer her şeye yeniden başlamanızı istiyorsanız, bize yepyeni bir hayat getirmeyeceğini bilmemiz gerek. senin ve bizim hayatımıza bir sürü sorun getirdi. Bunu tekrar yaşamayacağız. Kardeşin son felaketinin sonuçlarıyla uğraşmayı bitirmedi. romantizm."

"Cole'u yargılamak sana düşmez," diye tartışmaya devam ettim, bir şekilde Cole'u yargılamak zorunda olduğuna inanan birinden nefret ediyordum.

kendini kanıtlamak. "Bundan daha iyisini hak ediyor."

Amanda homurdandı. "Alınma ama, sen tam olarak İyi bir adamla bir eziği ayırt edebilmesiyle tanınır. Aramızı düzeltmemizi istiyorsun. O zaman bizi tanıştıırırsın."

* * *

Logan'la yeniden bağ kurmak, içimde o kadar alıştığım bir şeyi yaktı ki, orada olmaması gerektiğini bile fark etmemiştim. Ta ki yok olana kadar.

İçimde bir boşluk vardı. Cole ve yeni kızım ne kadar mutlu olursa olsun doldurulamayan korkunç bir boşluk.

Edinburgh'daki hayat beni bu hale getirdi. Bu benim bir parçam haline gelmeye başlayan bir duyguydu, o kadar ki her zaman orada olma fikri.

Ortadan kaybolmuştu. Çok tatlı bir rahatlamayla, o boşluk gitmişti.

Vicdan azabı ise bambaşka bir hikâyeydi. Bu asla geçmeyebilirdi ve kesinlikle yakın zamanda hiçbir yere gitmeyecekti. Kardeşim hapiste olduğu sürece de. Belki dışarı çıktığında bu suçluluk duygusuyla mücadele etme şansım olacaktı ama şimdilik bu benim bir parçamdı ve evet, ağabeyim ya da bir başkasının güvencesi ne olursa olsun bu konuda uzlaşmaya varmıştım.

Ailemle daireler çizerek konuştuktan sonra Onlara iletişim bilgilerimi verdim ve hepimiz uyuduktan sonra konuşabileceğimizi söyledim. Sonra doğruca Cole'un yanına gittim ve uyuyana kadar onun kollarında ağladım.

Ertesi gün ona olan biten her şeyi anlattım ve o da hiç ara vermeden beni dinledi. Ama ben hissedebiliyordum Etrafındaki gerilim artıyordu.

Aileme kızgındı.

"Bu saçmalıklarla uğraşmak zorunda değilsin," demişti. "Sana bu şekilde davrandıktan sonra olmaz."

"Ama istiyorum," diye ısrar ettim. "Bunu Logan için yapmak zorundayım." Şimdilik aynı fikirde olmadığımızı kabul ediyorduk. Tıpkı Rae ve

I. Ona da her şeyi anlatmıştım ve o da Cole ile aynı fikirdeydi. Ve Cole Logan'la buluşmayı kabul etmesine rağmen (ben

Zaten birkaç hafta içinde izin günlerimizde gitmeyi ayarlamıştık), işe geldiğimde sadece Cole'un değil, Rae'nin de biraz mesafeli olduğunu fark ettim.

"Eğlenceli bir gün olacak," diye mırıldandım, her birine uzattığım kahve bir teşekkür bile edilmeden elimden alındıktan sonra. Cole'la birlikte bunun Çünkü bu konuyu düşünmek için kendi kafasının içine girmişti. Rae'ye gelince, çünkü o gerçekten bana kızdı.

Neyse ki, her zaman olduğu gibi, Cumartesi günü

meşguldük ve Cole'un sessizliğinin nedeni

profesyonellik.

Ancak, mideme çöken bir korkuyla biliyordum ki, tüm bu taklitler dükkanın kapısından dışarı fırlamak üzereydi Kız kardeşim kapıyı açıp içeri girdiğinde.

Şaşkınlıktan olduğum yerde donup kalmıştım. Dövme stüdyosunda dolaşırken üst dudağı hoşnutsuzlukla kıvrılmıştı. Amanda benim tam tersimdi. Dövmelerden, piercinglerden, saç boyasından ya da vücudunuzu değiştiren her şeyden nefret ederdi. doğal halinden. Vücudunda yaratıcı bir kemik yoktu ve hiçbir zaman onu geliştirme ya da Kendisiyle ilgili hiçbir şeyi değiştirmede ya da görünüşüyle kim olduğunu ifade etmedi.

Vücut modifikasyonunu karakter eksikliği ile eş tuttu.

Amanda sonunda beni resepsiyon masasının arkasında dururken gördü ve içeride oturan insanları görmezden gelerek

bekleme alanında kaşlarını çatarak bana doğru yürüdü.

"Meşhur INKarnate bu mu?"

Kendimi savunmaya geçmiş hissederek sertleştim.

"Evet."

Gözlerini devirdi. "Böyle bir yerde çalışmanın havalı olduğunu ancak sen düşünürsün."

"Hayır, aslında yüzlerce insan yapardı. Bu iyi Sanatına saygı duyuluyor ve çok iş aldığı için iyi para kazanıyor."

Kükredi ve yorumumu elinin tersiyle itti. "Bak, buradayım çünkü hepimiz seni hayatımıza geri istediğimiz konusunda hemfikiriz. O küçük aptal kafanda bizim seni ama bu doğru değil, Shannon. Seni seviyoruz. Sadece . . . Nasıl biri olduğunu biliyoruz. Kötü kararlar veriyorsun. Ben senin mantıklı düşünmeni sağlamak için buradayım."

L'li kelimeyi söylemesine şaşırmaktan, küçümsemesine kızmaya başlamıştım. "Sana bunu tartışacağımızı söylemiştim. Cole hakkında hüküm vermeyi bekleyerek buraya öylece giremezsin. Birincisi, yapamazsın. İkincisi, o çalışıyor. Bugün cumartesi. Gerçekten meşgulüz."

"Sadece onunla tanışmak istiyorum. Tanışana kadar hiçbir yere gitmiyorum." Sırıttı. "Yoksa Logan'a verdiğin sözü yerine getirmek istemiyor musun?"

Hayal kırıklığı içinde dişlerimi sıktım. Bazen kız kardeşim tam bir şeytandı. "Orada bekle."

Aceleyle arka tarafa geçip Cole'un kapısını çaldım. "İçeri gel," diye seslendi iğnenin vızıltısından.

Kapıyı açtığımda onu motorcu özentisi bir kızın koluna çok detaylı bir Minotaur dövmesi yaparken buldum. Adı Vik'ti ve devamlı müşterimizdi. Stüdyoda çalışmaya başladığım ilk zamanlarda dövme yaptırmak için gelmişti ve O zamandan beri üç kez daha oldu.

Cole başını kaldırıp bana baktı ve yüz ifademi görünce durgunlaştı. "Sorun nedir?"

"Kız kardeşim burada." Yüzümü buruşturdum. "Çok özür dilerim. Bilmiyordum. Seninle tanışana kadar da gitmeyecek."

Cole'un yüz hatları sertleşti. "Bu dövmeyi bitirdiğimde dışarıda olacağım. Kışını bekleme alanına park edebilir."

Başımı salladım ve adımlı söylediğinde aceleyle dışarı çıkmak için hareket ettim.

"Öyle mi?" Omzumun üzerinden sordum.

"Ona kahve, su ya da herhangi bir şey teklif etmeyin. O değil

Buraya hoş geldiniz ve onu kışının üstüne atmamamın tek nedeni siz ve kardeşinizsiniz."

İçimi bir tedirginlik kapladı ama ona onaylamak için çenemi hızlıca salladım ve aceleyle dışarı çıktım. Benim bir bu toplantının pek iyi gitmeyeceğini hissediyordu.

* * *

Cole'u tanıştırdığımda Amanda yüzünü buruşturdu. Biraz yalnız kalmak için onu odasına götürmüştüm. Cole ona elini uzatmamıştı. Sadece başını salladı ve beni koruyucu bir şekilde yanına çekti.

Kaşlarımı çattım. "Amanda, ikiniz daha tek kelime bile etmediniz."

"Şuna baksana." Elini bana doğru salladı. "Sanki senin etrafında uzun süre kalacakmış gibi."

"Bu da ne demek oluyor şimdi?" Cole tersledi.

Amanda homurdandı ve bana sert bir bakış fırlattı. "Büyüleyici."

Sabırsızlık kanımı kaynattı. Bir adım öne çıktım.

"Amanda, kes şunu. Ona adil bir şekilde bir şans."

"Gerek yok. Ona bir bakın. Bence ilk içgüdülerin bu konuda haklıydı, Shannon."

Farkına vardım. "Ona asla bir şans vermeyecektin. Bu hoşuna gitti. Benim kara koyun olmam hoşuna gidiyor."

Bana yine gözlerini devirdi. "Bunu kendine sen yaptın. Bu ezikleri sen seçtin. Bu koca hiçleri-"

Ona doğru o kadar hızlı koştum ki korkudan sendeleyerek geri çekildi.

"Ona sakın öyle deme," diye tısladım, yumruklarımı iki yanımda sıkımsıttım.

"Shannon," diye mırıldandı Cole, ama ses tonundaki yatıştırıcılığı görmezden geldim.

"Onun ya da benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun. Neden?" Yalvardım. "Neden böyle davranıyorsun? Ben işleri düzeltmeye çalışıyorum çünkü Logan ailesini geri istiyor ve sen küçük oyunlarını oynuyorsun."

"Ben oynamıyorum. Bu iş ciddi. Bu bana denemeye benzemiyor."

Başımı salladım, birden kendimi son derece üzgün hissettim. "Beni sevdiğini söyledin ama buna inandığımdan emin değilim. Sen ve ben ... hiçbir zaman anlaşılamadık ve neden her zaman bana karşı olduğunu hala bilmiyorum-"

"Oh, Tanrı aşkına! Keşke bu kadar paranoyak olsaydın belki Logan hapiste olmazdı."

Cole'un sıcaklığını sırtımda hissettim ve bir şey söylemesini ya da yapmasını engellemek için elimi arkamdan uzattım.

misilleme. "Cole'un kendini sana ya da başkasına kanıtlamaya ihtiyacı yok. Şimdi, ona yeterince hakaret ettin. Gitmeni istiyorum."

Yüzü kıpkırmızı, gözleri aniden şaşırtıcı bir duyguyla dolan Amanda fısıldadı: "Ne düşündüğünü ya da neden öyle düşündüğünü bilmiyorum ama seni önemsiyorum. Ben sadece

Sana güvenmiyorum ve seni başka bir büyük hata yapmaktan kurtarmaya çalışıyorum. Logan'a yaptıklarını asla unutmayacağım ama affetmeyi denemeye hazırdım. Lütfen, Shannon. O kapıdan çıkıp gitmeme izin verirsen, bu aileden kopmuş olursun."

Sözleri beni neredeyse felç ederken, Cole'un kalçalarım dokunan elleri bana ulaştı. Logan'ı tekrar hayal kırıklığına uğratma korkusu beni bir şey söylemekten alıkoydu.

Amanda sessizliğimi reddetme olarak algıladı ve yaralı gözlerle ve onaylamayan bir yüz ifadesiyle, ben her şeyi nasıl yürüteceğimi bulamadan stüdyodan aceleyle çıktı.

BÖLÜM 24

Hasta hissettim.

Logan benden tek bir şey istedi, tek bir şey. çoktan berbat etti.

Sonraki birkaç saati duygularımı bastırmaya ve mantıklı düşünmeye çalışarak geçirdim. Bir şeyler bulmam gerekiyordu.

Bu durumu herkes için çözümlerin bir yolu olmalı.

Sadece nasıl yapacağımı bilmiyordum.

"Bir daha hiç konuşmayacak mısın?" Cole söyledi.

Rae'nin mutfak masasında karşıma oturdu. Rae dışarıdaydı. İş yerindeki kargaşayı duyduktan sonra o gece iyi bir arkadaş olamayacağımıza karar verdik. Neden bize biraz zaman tanıdığını söyleyemiyordu, bilmiyordum ama Rae'nin tarzı buydu. Düşünceli olmanın utanılacak bir şey olduğunu düşünürdünüz. düşünceli tarafını saklamak için çok uğraştı.

"Özür dilerim." Yumurtalı erişte ve kırmızı Tayland tavuğu tabağını ittim. "Sürekli bir şeyler düşünüyorum ve bitti ve ben hala ne yapacağımı bilmiyorum." Dudağını ısırdım ve sonra usulca "Belki de bir adım geri atmalıyız" dedim.

Cole, çatalı tabağına çarpmadan önce bir an için donakaldı. "Affedersiniz?"

Yüksek sesle düşünmeye devam ettim. "Sadece ailemle aramdaki mesafeyi aşana kadar. Bilirsin... kendimi rahatlatmak

Onlara çabaladığımı göstereceğim ve bunu gördüklerinde sen ve ben yeniden hızlanacağız ve senin ne kadar iyi bir adam olduğunu kendileri görecekler."

Odadaki hava kutuplaştı. Yüksek sesle düşünerek büyük bir hata yaptığımı hemen anladım. Cole'un gözlerinde öfke, kuşku ... ve incinmişlik parlıyordu.

masanın ve benim üzerimde kule yapmak için masadan geri itti. Onun

Sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi, duygudan boğulmuştu. "Her şeyden sonra, sana davranış şekillerinden sonra, ihmal ettin, yatıştırmak için bizi bekletmek istiyorsun onları?"

Sandalyemden geri kaydım, umutsuzca durumu sakinleştirmenin, bunu doğru bir şekilde ifade etmenin bir yolunu bulmaya çalıştım, Çünkü belli ki her şeyi berbat ediyordum. "Hayır! Yani, sadece geçici olarak."

Söylenecek en yanlış şey! Tüm varlığı öfkeyle genişlemiş gibi görünürken gözlerim büyüdü. "Ciddi olamazsın?" dedi.

"Cole, lütfen. Benim açımdan bakmaya çalış. Bu benim ailem. Ve evet, harika bir aile değiller ama yine de benim ailem. Onlar incinmiş ve korkmuş durumdalar. onlardan, hepsinden, çok uzun zamandır. İşleri düzeltmenin zamanı geldi. Logan'ın istediği ve benim de ihtiyacım olduğunu düşündüğüm şey bu." Ona doğru bir adım attım, gözlerimde yatıştırıcı bir ifade vardı. Benden geri çekildi. Bu açıklamayı fena halde berbat ediyordum. "Cole . . .

Herkesin anlaması gereken bir şey var. Annen berbat bir anneydi ama sen onu asla terk etmedin. Tamamen değil."

Dişlerini sıkarak başını sallarken çenesinde bir kas gerildi. Sonunda nefesini boğuk bir sesle dışarı verdi. "Ama onu asla sana tercih etmezdim."

"Kimseyi tercih etmiyorum-"

"Şu anda bunu yapamam." Bir elini kaldırıp sözümü kesiyor. "Pişman olacağım şeyler söylemeden önce buradan çıkmalıyım."

Konuşmanın nasıl bu kadar kötü bir hal alabildiğini merak ederek ona yalvardım. "Yapma. "Yapmaya çalışmıyorum.

seni incitmek. Sadece düşünmeye çalışıyorum-"

"Bana zarar vermeye çalışmıyor musun?" Oturduğu sandalyeyi sertçe masaya doğru itti. Geri çekilme sırası bendeydi. "Benden kendimi kanıtlamamı istiyorsun. Kendini kanıtlaması gereken biri varsa o da onlardır!"

Dudaklarımı bastırarak kapattım, içimdeki ağırlıkla az önce ondan tam olarak bunu yapmasını istediğimi fark ettim.

Aileme bunu ona asla yapmayacağımı söyledikten sonra, hiç düşünmeden yapmıştım. "Öyle demek istemedim," diye söz verdim. "Gerçekten istemedim. Sadece başka ne yapacağımı bilemedim."

Ama özrüm öfkesini bile geçirmedi. O Öne doğru eğildi, gözleri kısıldı ve tısladı, "İşte bir ipucu: Ara vermek istediğini asla söylememeliydin. Bunca şeyden sonra kendimi kanıtlamamı asla istememeliydin.

Bana yaşattığın boktan şeyler." Bana bir kez daha tiksintiyle baktı ve ben öfkeli saldırısının etkisinden kurtulmaya çalışırken odadan dışarı çıktı.

Ön kapının açıldığını duyunca sersemliğimden kurtuldum ve koridorda koşmaya başladım. "Cole!"

Etrafında döndü. "Bir de sana yanıma taşınmanı teklif edeceğimi sanıyordum. Bu ne büyük bir hata olurdu."

Lanet olsun, böyle bir şey olamazdı. "Cole, lütfen-"

Kapı yüzüme çarparak kapandı.

Tökezleyerek ilerledim, peşinden gitmek üzereydim ki sözleri kulaklarımda çınlamaya başladı. Çok öfkeliydi. Benim Durumu düzeltmek için devam eden girişimler, şu anda nasıl hissettiğini değiştirmeyecekti.

Alnımı kapıya yasladım. "Siktir, siktir, siktir, siktir," diye inledim.

* * *

Bavulum yatağımın üzerinde açık bir şekilde duruyordu, kıyafetlerim yatak odamın her tarafına dağılmıştı ve ben sanat çalışmalarına bakıyordum

Ön kapı çarptığında nasıl toparlayacağımı düşünüyordum.

"Lanet olası Shannon MacLeod, seninle konuşmamız gerek!" Rae dairenin içinden bağırdı. "Az önce çok kızgın ve incinmiş adamınızı teselli ediyorum ve

... " Yatak odama girdiğinde sesi kesildi. Bavulu ve giysileri almasını izledim.

içine yerleştirilme aşamasındaydı. "Tamam." Sertçe yutkundtu. "Bilmelisin ki Cole gerçekten asabi. Her zaman çok rahat olduğu için öyle görünmüyor, ama bir şey onu kızdırdığında, demek istediğim, o sadece düşünmeden uçalım." Şimdi saçmalıyordu. "Marco'nun Hannah'yı on yedi yaşındayken hamile bırakan adam olduğunu öğrendiğinde Ona açıklama şansı bile vermedi. Bir anda çılgına döndü ve Marco'nun peşine düştü. Bir inşaat alanında onu dövmeye çalıştı. Birkaç iyi yumruk da attı."

Açıklamak için ağzımı açtım ama telefonum çaldı. benden önce. Yatağımın başucundaki dolaba bakınca numarayı tanıdım. "Buna bakmam lazım." I telefonu kaptı ve cevap verdi, bir yandan da Rae'ye odamdan çıkıp beni biraz yalnız bırakması için el sallıyordu.

Bir süre inatla bana baktı ama sonunda odadan dışarı çıktı.

Her şeyi ayarlamak için babamla telefon görüşmesini bitirdiğimde saat geç olmuştu ve Rae yatağında yatıyordu tamamen giyinikti. Horultuları tüm daireyi dolduruyordu.

* * *

Ben uyandığımda Rae çoktan kalkmış ve gitmişti. Şaşırtıcıydı çünkü Rae asla benden önce yataktan çıkmazdı. Ben de

Gecenin büyük bir bölümünde Cole için endişelenerek ve onu aramamak için kendimi zorlayarak uyanık kaldım. Hâlâ öfkeliyken onunla konuşmaya çalışmanın bir anlamı olmazdı.

Yorgun bir şekilde INKarnate'e girdim ve doğruca kahve makinesine yöneldim. Kendimi biraz nefessiz hissediyordum, Çift olarak ilk büyük tartışmamızdan sonra Cole'u görmeyi bekliyordum. Teknik olarak benden ayrılmış olabileceğini düşünüyorum,

Ama o anda gözyaşlarına boğulmak istemediğim için bunu bile algılayamadım ve kahveye odaklandım.

Cole'a bir fincan götürüp götürmemeye karar vermeye çalışırken alt dudağımı çiğnedim.

"İşte buradasın."

Omzumun üzerinden masamın arkasında duran Rae'ye baktım. "Günaydın."

Bana kaşlarını çattı. "Her neyse. Cole hasta olduğunu söyledi. Telefon edip bugünkü randevularını yeniden ayarlamalısın."

Kalbim göğsümden dışarı bir kuğu dalışı yaptı. "Hasta mısın?" Cole asla hasta olduğunu söylemezdi.

"Sanki umurunda da," diye tersledi.

"Rae." Öfkeyle ayağımı yere vurdum. "Cole neden

."

"Seni duyamıyorum!" diye çocukça bağırdı ve hızla uzaklaştı.

benden.

Dolaptan aceleyle ana kata çıktım. "Rae!"

"Beni zorlama." Durdu ve omzunun üzerinden bana ters ters baktı. "Sen benim arkadaşımsın, Shannon. Seni önemsiyorum ama seçim yapmak zorunda kalırsam Cole'u seçerim. O yüzden geri çekil. yoksa seni tokatlarım."

Dehşete düşmüş bir halde orada öylece durdum.

Simon odasından çıkmaya cesaret ettiğinde ben hâlâ orada dikiliyordum. Yüzündeki ifadeye bakılırsa her şeyi duymuştu. Yüzümde gördüğü her neyse, ellerini teslimiyetle havaya kaldırmasına neden oldu. "Bilmek istemiyorum. Üzgünüm bebeğim ama Tony'yle başım belada."

Yükselen paniğimi bastırdım. "Sen iyi misin?"

Asık suratla omuz silkti ve kahve almak için yanımdan geçti. "Şu bebek meselesini halletmeye çalışıyoruz."

"Özür dilerim." İlişkilerin bu kadar kalp kırıcı olmamasını dileyerek masama yaslandım.

Simon bana hüznümlü bir gülümseme verdi. "Ben de üzgünüm."

* * *

Günün geri kalanında Rae tarafından dondurulmuştum, hayal kırıklığı içinde saçlarımı çekiştirmekten saç tellerim dökülmüştü. Yapamadım.

bana söylediklerine inanamadım. Bunu hak edecek ne yaptığımı bile bilmiyordum.

Sonunda, o gün için her şeyi kilitledikten sonra telefonuma uzandım. Kendimi o kadar kötü hissettim ki Aslında kusmuştum ve bu histen kurtulmanın tek yolu Cole'u aramaktı.

Doğrudan sesli mesaja yönlendirdi.

Rae ceketini ve çantasıyla arka taraftan çıktı. Simon çoktan gitmişti. Kendi ceketime uzandım. "Beni dışarı çıkarmayı aklından bile geçirme," dedi alaycı bir tavırla. masama doğru yürüdü.

"Cole hangi cehennemde?" Arkasından seslendim. "Hannah'yla birlikte." Başını bana doğru salladı.

Çocuksuluk gitmiş, yerini hayal kırıklığı almıştı. "Onları rahatsız etmeyin. Bebeği ziyaret ediyor."

Yığıldım kaldım. "Onu incitmek istememiştin, Rae."

"Ondan vazgeçtin. Bu nasıl incitici olmaz?"

"Ondan asla vazgeçmedim. Ben sadece söz veriyorum."

"Görünüşe göre yanlış kişi." Başını iki yana salladı. "Cole gerçekten senin yanındaydı ve sen de onunla derin bir ilişkiye girdin, bu da demek oluyor ki ona da sözler verdim. Belki de kimin sözüne odaklanmanız gerektiğini düşünmelisiniz. tutmak."

"Neden ya-ya da durumu olmak zorunda?"

"Çünkü birileri bunu bu şekilde yapıyor ... ve tekrar söylüyorum, belki de izin alman gereken kişi odur. Cole değil." Stüdyodan hızla çıktı, beni kapıyı kilitlemem ve bir şekilde ne yapacağımı düşünmem için yalnız bıraktı. Yetmiş iki saatten kısa bir sürede hayatımdaki herkesi hayal kırıklığına uğratmayı başardım.

BÖLÜM 25

Değer verdiğiniz birini incittiğinizi bildiğinizde içinizde hissettiğiniz korku duygusu gibisi yoktur. hakkında. Korku, her şey çözülmeden zaman geçtikçe bir sinir telaşına dönüşür.

Çok korkmuştum.

O gece Cole'u aramaya ve mesaj atmaya çalıştım ama cevap vermedi. Her şeyi konuşmak, düzeltmek için çaresiz bir halde taksiyle evine gittim, konuşabileceğimiz kadar sakinleştiğini umuyordum.

Ancak Cole kapıyı açmadı.

O gece eve döndüğümde midemde ağır, yoğun, şişen bir hastalık vardı.

Pazartesi günü işe gittiğimde kendimi Stu ile yüz yüze bulduğumda bu his daha da kötüleşti. "Cole'un bir molaya ihtiyacı var, bu yüzden önümüzdeki birkaç gün boyunca arkadaşısı Nate ile bir fotoğraf gezisine çıkıyor. Ben onun yerine bakacağım.

randevular."

Erkek arkadaşımın bana haber vermeden şehri terk etmiş. "Trip mi? Nereye?"

Stu omuz silkti, bakışlarıma karşılık vermedi. "Emin değilim."

"Stu-"

"Bak, Shannon." Stu bana omuz silkti, gözlerinde sertlikle karışık bir sempati vardı. "İşinde iyisin, ama buradaki varlığın en iyi sanatçım için bir sorun olacaksa, gitmene izin vermek zorundayım."

"Bırakın gideyim mi?" Şok olmuş bir halde öne doğru sendeledim. "Cole ve ben tartıştık. Bunu halledeceğiz."

Bu lanet sempati sertliği tamamen eritti. "Cole çok üzgün görünüyor."

"Bir şey önerdim, yanlış anladı ama bu pek de ..." Alnıma dokundum, çünkü oda sallanmaya başladı. "Öfkeli biri ve bir şeyler söyledi, ama düşündüm ki ..." Çantamda telefonumu ararken sözümü yarıda kestim. Cole ve benim konuşmamız gerekiyordu. Öylece kaçıp gidemezdi.

Onun gibi değildi.

"Bu onun yapacağı bir şey değil," diye mırıldandım, el yordamıyla telefonu ararken. Bu kez çaldı ama cevap alamadım. Mesaj bırakmamı isteyen sesiyle irkildim. "Cole, benim.

Telefonuna cevap ver. Bu çok saçma. Konuşmamız gerek."

Stu yüzünü buruşturdu. "Umarım yalakalıkta iyisindir, küçük peri."

İçimi çektim. "İçimden bir ses bu hafta bittiğinde bunu bir sanat haline getirmiş olacağımı söylüyor."

* * *

"Burayı özledim." Babam kafenin penceresinden kale manzarasını seyrederek gülümsedi. "Annen saf Glasgow ama burası hiçbir zaman evim gibi hissettirmekten vazgeçmedi."

Başımı salladım. "Bu benim de kanımda var."

"Evet, sende annemden çok şey var. Kız kardeşinin de annenden çok şey aldığını ve ne kadar nevrotik olduğunu düşünürsek en iyisi bu olabilir."

Burnumu kırıştırdım. "Baba."

Sadece kıkırdadı ve kahvesini yudumladı.

"Benimle buluştuğun için teşekkürler."

Benimkinden sonra karar vermiştim Cole ile tartışırken belki de ailemden biriyle mantıklı bir tartışma yapmanın daha iyi olacağını düşündüm. Bana en anlayışlı görünen kişi babamdı, bu yüzden buluşma ayarlamak için onu aradım. O sadece Hafta sonu benimle buluşacaktı, bu da Rae'den beni idare etmesini istemek zorunda kalacağım anlamına geliyordu - ki o da bunu istemeye istemeye yapmıştı. Buna rağmen

Cole'u üzdüğüm için bana hala kızgındı.

bana ne kadar zarar verdiğinin farkında değildim. bütün hafta boyunca telefonlarıma cevap verdi. Oda arkadaşımla benimle neredeyse hiç konuşmamasına rağmen, benim vardiyamı üstlenmeyi kabul etmişti.

"Ailede yeniden biraz huzur olması güzel olurdu." Babam omuz silkti. "Eğer bunu yapmanın bir yolunu bulabilirsek, o zaman harika olur."

"Seninle olan ilişkimi sürdürmek için Cole ile olan ilişkimden ödün vermek zorunda kalmak istemiyorum. Bu adil değil."

Bana onaylamayan bir bakış fırlattı. Açıkçası tanıdığım insanların yüzünde bu bakışı görmekten bıkmıştım.

"Amanda bize ondan bahsetti."

Hayal kırıklığımı bastırdım. "İki kelime etmesine bile izin vermedi. Stüdyoya girdi ve ona hakaret etmeye başladı. Ona bir şans vermeye hiç niyeti yoktu."

"Tıpkı senin eski erkek arkadaşların gibi göründüğünü ve davrandığını söylüyor."

"Onlara hiç benzemiyor." ne doğru eğildim, her kelimeyi inancımla doldurdum. "O tanıdığım en iyi insan."

"Neden bir süreliğine yalnız kalamıyorsun, Shannon? İşleri yoluna koymak için zaman ayır. Ailemizin dramaya ara vermeye ihtiyaı var."

"Cole'la aramızda drama falan yoktu." Yapabilirdim Dilimde acı bir tat. "Ailem denkleme geri dönene kadar."

Babam kaşlarını çattı.

"Kastettiğim bu değildi." Son yorumumu el sallayarak geçiştirdim ama bunu kastetmediğimden emin değildim.

"Ben sadece bir şeyler yapmaya çalışıyorum.

herkes için doğru olanı yapmamı istiyorsun. Logan yeniden bir aile olmamızı istiyor ama bunu yapmak için hakkında hiçbir şey bilmediğin bir adamdan ayrılmamı istiyorsun."

"Bir de bizim açımızdan bakın. En son ne zaman dövmeli biriyle ilişkiniz vardı. Her neyse, o kadar kötüleşmesine izin verdiniz ki, kardeşiniz sizi koruduğu için hapse atıldı.

Sen. Bu normalin de ötesinde." Elimi sıktı. "Evlat, sen

Kafanı toparlamak için zamana ihtiyacın var. Glasgow'dan ayrıldıktan sonra bunu yapacak zamanın olması mümkün değil, hele de başka bir aptalla başka bir ilişkiye girdikten sonra."

Elimi onun elinin altından çektim. "Cole aptal değil. Sana sürekli kafamın dağılmasının sebebinin o olduğunu söylemeye çalışıyorum. Bana yardım etti. Kendimi yeniden değerli hissetmem için çok şey yaptı ve bundan da öte beni Logan'a geri döndürdü. Sürekli kabuslar görüyordum. Gittiklerini sanıyordum ama sonra geri geliyorlardı. Daha önce hiç Logan'ı ziyaret ettiğimden beri tek bir tane bile. Tek bir tane bile. Ve bunu Cole yaptı."

Giderek artan kızgınlığıma rağmen babam hâlâ ikna olmamış görünüyordu. "Madem beni dinlemeyecektin, neden buraya geldin?

Dışarı mı?"

"Buraya beni dinleyeceğinizi umarak geldim." Ayağa kalktı ve kahvesinin üstünü örtmek için masaya para attı. "Senin için orada olacağız tatlım, sen gittiğin sürece yükünü geride bırak. Eve dönün ve her şeye yeniden başlayın. Sadece bizim için değil, kendiniz için de."

* * *

"Yüzündeki ifadeden anladığım kadarıyla sevgili babamla görüşmen pek iyi geçmemiş." Rae ayakkabılarını tekmeleyip botlarını giydi. "Bavulları toplamak buraya kadarmış, ha?"

Ona ters ters baktım, yorumundan dolayı kafam karışmıştı ama tek bir şeye odaklanıp onu sorgulamak. "Az önce Cole'u tekrar aramayı denedim. Ona ulaşmaya çalıştığımı söyledin mi?"

"Bugün işte biraz meşguldük. Bir haftalık izninin ardından işlerine geri dönüyordu."

Göğsüm ağrıyordu, gözyaşlarımı tutamıyordum. "Onu incitmek istememiştin. Neden açıklamama izin vermiyor?"

Gözleri öfkeyle parladı. "Çünkü her şeyden sonra, onun

yerine aileni seçtin. İnsanları seçtin
cinsel saldırıya uğramış bir kıza sırtlarını döndüler.

saldırıya uğradı ve hastaneye kaldırıldı. Cole hakkında ne hissettiğinle ilgili ne sikim söylüyor ki onları seçiyorsun?"

İçimden bir korku geçti. "Böyle mi düşünüyor? Onları benim seçtiğimi mi? Onları ben seçmedim. Onları yatıştırmak için bir yol bulmaya çalışıyordum. Onları yatıştırmak gibi bir niyetim hiç olmadı.

Cole'dan vazgeçmek. Sadece biraz ara verebileceğimizi düşünmüştüm-" "Bir ara," diye araya girdi. "Ondan uzaklaşmak. O adam

Senden birkaç gün uzak kalmaya zar zor katlanabiliyordu ve sen kim bilir ne kadar süre Glasgow'daki evine gitmeye razıydın. Peki o ne yapacaktı? Ailenin onu onaylaması için ne kadar zaman geçmesi gerekiyorsa o kadar süre oturup senin aramanı mı bekleyecekti? Ve yine, Cole cenneti yerinden oynatacakken seni umursayan ebeveynler

seni korumak için." Ayağa kalktı ve çantasını aldı. "Senin için aptalca bir tartışma olan şey onun için büyük bir meseleydi. Anladığım ve anlamadığım nedenlerden dolayı. Ama senin anladığını tahmin ediyorum. Sana kendisiyle ilgili her şeyi anlattığını tahmin ediyorum. Ve

Tahmin ediyorum ki ondan uzaklaşmayı önermenin bile bir nedenden ötürü onu derinden yaraladığını biliyorsunuz ve bu nedenin ne olduğunu da çok iyi biliyorsunuz."

Gitmek için döndü.

"Bekle." Sandalyemden fırladım. "Onu görmem gerek, Rae.

Onunla buluşacak mısın?"

"Hayır. Bu gece nerede olduğunu bilmiyorum."

Dışarı çıkarken gözlerimi onun sırtına diktim. Rae yalan söylüyordu. O asla yalan söylemez.

Kendi çantamı ve anahtarlarımı kaptığım gibi dikkat çekmeyecek bir mesafeden onun peşinden koştum. Onu takip ettim ve kendimi gergin hissettim.

Yürüyüşün içinde kafasını gördüğümde. Cole oradaydı. Elimdeki her şey üzerine bahse girerdim.

Bar oldukça kalabalıktı. Her zaman olduğu gibi Cumartesi akşamı. Kapının yanındaki barın etrafında duran insanları iterek geçtim ve küçük kalabalığın arasından ana kata doğru ilerlerken boynumu büktüm.

Bütün masalar doluydu.

Rae'nin masaların arasından dolambaçlı yollardan geçtiğini gördüm ve bakışlarım onun yanından geçti.

Midemdeki o iğrenç his daha da şiddetlendi.

Cole ikizler ve Karen'la birlikte oturuyordu, elinde bir bira bardağı vardı. Başka arkadaşları da vardı. Güzel sarışın bir kadın kalçasını Cole'un kalçasına dayamış oturuyordu ve Cole başını eğerek kadının kulağına bir şeyler fısıldamasını bekliyordu.

Yanaklarım ısındı, tenim karıncalandı.

Kıskançlık ateşinin içime dolup alevlenmesine izin vererek derin bir nefes aldım. Cole asla aldatmazdı. Bunu biliyordum. Önümdeki resmin masum olduğunu biliyordum.

Ama ben bütün haftayı ve suçlu hissediyordu ve bütün haftayı benden kaçarak geçirmişti. Şimdi de bir kadının onunla sohbet etmesine izin veriyordu.

Gözlerimin yaşardığını hissettim.

Bununla başa çıkamazdım. Olan biten onca şeyden sonra olmazdı. Soğukkanlı Cole'a ihtiyacım vardı, çünkü canım yanıyordu, Öfkeli Cole son birkaç aydır savaştığım tüm güvensizliklerime dokunuyordu.

Bu düşünceyle arkamı döndüm ve kalabalığın arasından ilerlemeye başladım. Neredeyse kapıya varmıştım ki bir şey beni durdurdu.

Bu Cole gibi değildi.

Bu hiç de onun yapacağı bir şey değildi.

Bütün hafta boyunca mantram bu değil miydi?

Nefesimi içime çektim ve etrafımda döndüm.

Burada anlamadığım bir şeyler daha oluyordu.

Fazla güvenen bir aşık aptal gibi davranmadığıma dua ederek, artık sinirlenmiş olan kalabalığın arasından zorla geri döndüm. Bir gün

Sarışın kalmıştı ama Cole'un dikkati Rae'nin üzerindeydi. Rae'nin söyleyecekleri karşısında kaşlarını çatmıştı.

İşte o zaman bakışlarımı hissetmiş gibiydi.

Midemdeki öfkeli sinir yumağını görmezden gelerek masaların arasından geçerken Cole

düşünceli bir şekilde yaklaşmamı izledi. Durduğumda ikizler ve Karen merhaba dediler. Onlara dalgın bir şekilde başımı salladım.

Cole ve ben birbirimize uzun uzun baktık, onun kaçışının yarasını daha derinden hissettim. Onu çok özlemiştim. Onsuz geçen koca bir hafta bana sonsuzmuş gibi gelmişti. Acı vericiydi ve açıkçası gereksizdi. Onun bana kızgın olduğu kadar ben de ona kızgındım ve bunu saklayamıyordum. I

sarışına bir el hareketi yaptı.

"Neden?" Kaşlarını çatı. "Sadece konuşuyorduk."

"Ama neden benimle değil de onunla konuşuyorsun? Neden aramalarım cevap vermedin? Neden gittin? Neden yetişkin gibi davranıp geçen Cumartesi'yi tartışmıyoruz?"

Cole yumuşak bir sesle, "Burada olmaz," dedi.

"Umurumda değil," diye tersledim ve seyircimiz olup olmaması da umurumda değildi. "Bu sen değilsin. Hayatımın en berbat haftalarından birinden sonra buraya geldim ve tekrar çıkıp gidebilirdim ... ama bu sen değilsin. Sana neler olduğunu anlamıyorum."

Gözlerindeki keskin acı beni soluk soluğa bıraktı.

"Anlamıyor musun?" Aniden ayağa kalktı ve elindeki birayı

Masaya. "Eşyalarını toplayıp Glasgow'a o lanet ailenin yanına gitmene, onları bize tercih etmene kızdığımı anlamıyor musun? Bunun beni üzebileceğini anlamıyor musun?"

Etrafımızdaki insanlar konuşmayı bıraktı.

Umurumda değildi. Umursayamayacak kadar kafam karıştı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Rae söyledi." Gözlerini üzerimde gezdirdi, beni görünce acıyla irkilmiş gibiydi. "Sadece git, Shannon. Her şey Bana güvenmeni sağlamak için aylardır uğraşıyorum... Ne büyük bir zaman kaybı."

"Sana güveniyorum." Onu ittim -sertçe- ve şaşkınlıkla bank koltuğuna doğru tökezledi. "İşte bu yüzden sana şüpheyi yaklaştım. Şimdi, ne halt etti?" -Rae'ye ters ters baktım- "Ne dedi?"

"Ona gerçeği söyledim." Bakışlarına karşılık verdi. "Bizi terk edeceğini. Geçen hafta sonu eşyalarını topluyordun. Ya da bugün babanla başarısız olmadan önce öyleydin."

"Seni aptal inek," diye tısladım, kendime mi yoksa Rae'ye mi öyle dediğimden emin değildim. Bakışlarım tekrar Cole'a döndü. Şimdi sinirlenmişim. "Eşyalarımı topluyordum çünkü sana taşınmamı isteyeceğini söylemiştin. "Sana taşınmamı isteyeceğini Sakinleştğinde ve üzgün olduğumu anladığında teklifin hâlâ geçerli olacağı izlenimine kapıldım."

Cole gözlerini kırptırdı, afallamıştı.

Öfkeyle başımı salladım. "Sen ve ben. Bu." Aramızda işaret ettim. "Bu şekilde başladık ve muhtemelen bu son tartışmamız olmayacak. Yüksek sesle düşünme eğilimim var ve bazen düşünce sürecim iyi fikirlere ulaşmadan önce gerçekten saçma fikirler içeriyor. Geçen sefer de böyle oldu.

hafta. Patladın ve nedenini anlıyorum ama birbirimize kızgın kalacağımıza ya da ayrılacağımıza hiç inanmamıştım." Ona doğru bir adım attım. Yüz ifadesinin yumuşadığını görmek beni rahatlattı. "Sana güveniyorum Cole. Sana güveniyorum çünkü seni tanıyorum. Seni seviyorum.

Çünkü seni tanıyorum. Tüm bu zaman boyunca benim güven sorunlarınızla ilgili değil. Açıkça görülüyor ki bu, sende de olduğunu kanıtlıyor." Hazırlandım. "Öyleyse karar ver Cole. Güveniyor musun Ben mi?"

"Bilmiyorum." Acı dolu soluğumu duyunca gözleri parladı ve bana doğru eğildi. "Biliyorsun," dedi, sesi duygusallıktan kısılmıştı. "Her şeyi biliyorsun. Onun nasıl bana tüm hayatımı hissettirdi ve sen hala orada oturdun ve beni bir kenara koymayı önerdi, böylece ailenin onayını kazanmam için çalışabilirdin. O bana layık değildi. ve yine de bana kendimi bir hiçmişim gibi hissettirdi. kanıtlamam gereken bir şey var. Sana layık değiller ve yine de bir şekilde kendimi bir hiçmişim gibi, kanıtlamam gereken bir şey varmış gibi hissettirdin. Sen, tüm insanlar."

"Hayır," diye yalvardım, gözyaşlarım görüşümü

bulanıklaştırıyordu. "Asla böyle hissetmeni istemedim. Bir daha asla."

"Ama ben yaptım. Ve bunun bizim için ne anlama geldiğini bilmiyorum."

* * *

"Berbat görünüyorsun."

Bakışlarımı Logan'ın kilerle buluşturmak için kaldırdım ve gözlerimde gördüğü şey karşısında irkildi.

"Ne oldu?"

Titreyen bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Her şeyi berbat ettim. Yine batırdım."

"Nasıl berbat?"

"Bunu senin için doğru yapmak istedim." Yanmayı hissediyorum

Gözlerimin arkasındaki yaşlarla savaştım. Ağlamaktan bıkmıştım. Sanki son dört geceyi ağlayarak geçirmişim gibi hissediyordum. "Ailemizi geri istedin ve ben de bunu sana vermek istedim. Bunu sana borçluyum. Ama yapabileceğimi sanmıyorum Logan." Başımı salladım, öfke kanıma işlemişti. "Bana bir ültimatom verdiler. Ya onlar ya da Cole. Onlar mı? Bana bir kez bile Ollie'nin saldırısıyla nasıl başa çıktığımı sormadılar. Bir kere bile. Rol yapıyorlar. Sanki bunu ben istemişim gibi."

Logan'ın menekşe rengi gözleri öfkeyle karardı ve bunun bana yönelik olmadığını biliyordum. Biliyordum çünkü öfke hayal kırıklığıyla karışmıştı. Yıllar boyunca ailemizi düşünürken yüzündeki o ifadeyi birçok kez görmüştüm.

Titreyerek nefes aldım. "Tereddüt ettiğim için beni gerçekten seven tek erkeği kaybettim." Kaybetmek gözyaşlarımla savaşırken, Logan'ın bakışlarıyla karşılaşamayınca hayal kırıklığıyla onları kaydurdım. "Cole benden ayrıldı çünkü onları."

"Shay, anlamıyorum..." Ben de ona her şeyi anlattım.

"Mutluydum Logan," diye sözümü bitirdim. "Sen buradayken mutlu olduğum için kendimi suçlu hissettim ve bunu yapmak istedim."

senin için bir şey, ama bunu yapamam. Her şeyi berbat ettim.

Seninle, onlarla ve Cole'la." Saçımı çekiştirdim. "Ah, belki de telafi edilemez değildir. Cole gitti, yani annem, babam ve Amanda beni hayatlarına geri kabul edecekler. Belki yeniden bir aile olabiliriz." Ben sadece Kızgınlık.

"Shannon." Logan elimi tuttu ve tüm dikkatimi bana verdi. Yüzünün her yerinde endişe okunuyordu. "Günlerdir uyumamış gibi görünüyor ve davranıyorsun."

Elini nazıkçe çektim. "Şimdiye kadar sadece iki Hayatımda çok sevdiğim insanlar var ve ben ikisini de incittim. Seni hapse attım ve Cole'un kalbini kırdım." Gözyaşlarımı sildim. "Ve ağlamadan duramıyorum. Bu çok saçma. Rae'nin bile bana iyi davranmak. İşte o zaman zavallı olduğunu anlarsın." Omuz silktim. "Stu muhtemelen beni kovacak zaten. "Stu beni zaten kovacak. İş yerinde Cole ile aramızdaki atmosfer korkunçtu ve Stu sorun çıkarırsam benden kurtulacağı konusunda beni uyardı."

"Lütfen iki dakikalığına çenenin kapatabilir misin?" Logan kaşlarını çatarak sözümü kesti. "Bir: Bunu bir daha tekrar etmeyeceğim. Beni buraya sen koymadın. Beni buraya ben koydum. İki: Shannon, senden asla onları mutlu etmek için seni mutsuz edecek bir şey yapmanı istemedim. Sen ve ben iyi olduğumuz sürece, bunun ne önemi var?"

"Ama sen dedin ki-"

"Bunu bu kadar ciddiye almanıza gerek yoktu. Ben almadım. ne kadar suçlu hissettiğini fark ettim. Yani, boktan bir nedenden dolayı kendini suçlu hissettiğini biliyordum ama bu kadar derin olduğunu fark etmemiştim. Tatlım." Başını iki yana salladı. "Bunu unutmalsın."

Sessiz kaldım. Cevap vermenin bir anlamı yoktu, çünkü ben ona aradığı güvenceyi veremedim. Pişmanlık duydum. Bu duygu yakın zamanda hiçbir yere gitmeyecekti.

"Cole'a gelince... Seni daha önce hiç bu kadar kötü görmemişim. Seni geçen seferki kadar mutlu da görmemişim."

Bu adamın farklı olduğunu söyle. Diğer herkesi unut,
Shannon. Git.

Edinburgh'a dön ve onunla aranı düzelt. Ve bunu yaptığında, buraya geri gel ve ben yapamazken küçük kız kardeşime bakan adama teşekkür etmeme izin ver."

Titreyerek gülümsedim. "Hep böyle harika mıydın?"

Deadpan, "Doğduğundan beri akıllısın, wee ane.

Doğduğundan beri akıllısın."

Hafifçe güldüm ve sonra ani, korkunç bir düşünceyle durdum. "Beni geri kabul etmeyecek. Benim için ne kadar önemli olduğunu ona nasıl anlatacağımı bilmiyorum."

Logan göz kırptı. "Ya büyük oyna . . . ya da eve git."

BÖLÜM 26

Dublin Caddesi'ndeki Georgian şehir evi muhteşemdi. Büyüleyicinin de ötesinde. Pırıl pırıl parlayan koyu renkli parke zeminler ve pahalı ama sade mobilyalar.

Muhteşem mülk Joss ve Braden'a aitti ve şu anda çiftin en yakın arkadaşları ve

Jarrold bebeğin doğumunu kutlamak için oradaydılar.

Kapıyı kırmıştım ve parke zeminlerine kusmak üzere olduğum için inanılmaz derecede endişeliydim.

Joss kapıyı kırdığım için pek endişeli görünmüyordu. Hatta bakışlarında neredeyse tatmin olmuş bir parıltı vardı. ön kapısını açtı ve beni merdiven sahanlığında buldu. "Ya büyük oynamaya ya da eve gitmeye geldim" dedim.

Önsöz.

Sırıttı ve kenara çekildi. "O zaman içeri buyurun."

Ev sahibesini takip ederek oturma odasına girdiğimde salondan gelen gürültü beni sarstı. Uzun odanın iki ucunda yer alan tavandan tabana devasa pencerelerden içeriye ışık sızıyordu. Nate, Liv, Mick ve karısı Dee, ev sahibiyle sohbet ediyorlardı.

Cole ve Cam, eski Gürcü şöminesinin yanında Belle'i kucağında tutuyordu. Dylan Elodie'yi odanın diğer ucuna götürdü.

Yerdeki oyuncakların etrafında toplanmış olan Luke, William ve Bray'e doğru. Clark, Declan ve Marco en yakındaki pencerenin yanında durmuş Braden'ın anlattıklarına gülüyorlardı; Jo ise Ellie'nin oturduğu koltuğa tünemiş, parmak yemeklerini yiyordu. Kahkaha sesleri duyuldu

Beth, Lily ve January'nin bulunduğu odanın arkasından

büyük televizyonda bir Disney filmi izliyorlardı. Beth'in kucağında küçük Sophia vardı.

Sanki beni hissetmiş gibi Cole başını çevirdi. Beni görünce kaskatı kesildi ve ben de kendimi hazırladım. Yetişkinler varlığını fark edince odaya bir sessizlik çöktü.

"Cole, Shannon seni görmeye geldi." Joss ona baktı. ayakları bana doğru hareket etmeye başlayana kadar benim adıma aşağı indi. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, biraz

Beni görünce şok geçirdi.

Bütün hafta boyunca gözlerinin altında oluşan koyu halkalar hiçbir yere gitmemişti ve her zamanki kaşları sakala dönüşüyordu. Bencilce davrandım, ama sakal bırakmadığı için rahatlamıştım. Ayrılığımızla da iyi başa çıkamıyoruz.

Kuru dudaklarımı yaladım, etrafımda bize bakan herkese baktım. Sonunda Cole'un yakışıklı yüzüne baktım. "Ben

Buradayım çünkü seni seviyorum ve sana bir şey sormam gerekiyor." Derin bir nefes aldım. Büyük konuşmanın zamanı gelmişti.

Kendimi bir dizime kadar indirdim.

Cole'un gözleri büyüdü ve arkasından birkaç kadının soluk soluğa kaldığını duydum. "Shannon, ne-"

"Cole Walker, bir zamanlar korku içinde sana bir hiç olduğunu söylemişim, ama hayatında bunun doğru olduğu tek bir gün bile olmadı ve benim de Gerçekten öyle düşünmüştüm. On beş yaşımızdan beri benim için olağanüstüydün." Kendimi savunmasız hissederek titrek bir şekilde gülümsedim.

İfadesinde giderek artan bir şefkatle bana bakarken korkmuş ama aynı zamanda umutluydu. "Logan dışında hiç gerçek bir ailem olmadı. Güvenebileceğin türden her şeyin üstesinden gelir. Size ikinci, üçüncü, dördüncü şansları veren türden çünkü diğer seçenek hiçbir seçenek değildir. Çünkü sizi severler ve sizin için oradadırlar.

Kayıtsız şartsız. Logan bana bunu veren tek kişiydi. Sana kadar. Sen benim ailemsin Cole. Sonsuza dek ailem olmanı istiyorum." Kısık sesle güldüm. "Yüzüğüm ya da başka bir

şeyim yok. Sadece kendim varım. Mükemmel olmadığımı ve senin de mükemmele layık olduğunu biliyorum ama seni her şeyden çok seviyorum.

ve sana söz veriyorum, bu dünyada başka hiç kimsenin bunu bir daha unutma." Kalbim hızlı atışını yavaşlatırken içimi bir sakinlik duygusu kapladı. Bir doğruluk hissi. Sanki o arabaya bindiğimden ve Cole'u İskoçya'daki o merdivende geride bıraktığımdan beri özlediğim dengeyi bulmuştum. Yıllar önce. "Her zaman sendin ve her zaman da öyle olmanı istiyorum. Evlen benimle, Cole."

Cole'un sesi duyulduğunda etrafımızdaki her şey donmuş gibiydi.

İşıltılı bakışları benimkilere kilitlenmişti. Dizlerinin üzerine çöktü ve elini bacağımın üzerinden geçirirken diğer elini yanağımı avuçladı. Dokunuşuna doğru eğildim. "Bir erkeğin dikkatini nasıl çekeceğini gerçekten biliyorsun... bu saçlar ve evlenme teklifi arasında ..." Sırıttı.

Parmaklarımı bileğine doladım. "Bu bir evet miydi?"

Beni kendine doğru çekti ve ellerimi göğsüne dayadım. "Gök gürültümü çalmış olsan da ..." Başını salladı ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Evet, Shannon."

Cole beni tekrar öptüğünde coşku üzerimden geçti, bu uzun ve sert bir şekilde. Etrafımızı saran ailesinin kahkahalarının ve kutlamalarının farkında bile olmadan onu öpücöklere boğdum.

* * *

Parmaklarım çarşafın içine kıvrıldı ve nefesim kesildi, Cole içimde hareket ederken başım Cole'un omzuna yaslandı. Sırtım Cole'un göğsüne gelecek şekilde yan yattık.

Sanki her yanımda, içimde, benim bir parçammış gibi sarhoş ediciydi. Kokusu her yerdeydi, kalbi sırtımda atıyordu ve eli göğsümü okşuyordu. Her şeyin farkındaydım; bacaklarındaki kılların pürüzlülüğü Yumuşak tenime sürtünmesi, hızlanan nefes alışının sesi, içimdeki kalın, her şeyi kapsayan hissi.

Bunaltıcı.

Saf.
Doğr
u.

Daha önce hiçbir şeyin olmadığı bir şekilde.

Etrafında döndüğümde nabzım o kadar sert atıyordu ki boğazımın dibinde yankılanıyordu.

"Shannon," diye nefes nefese kaldı Cole. "Ah, siktir," diye kekeleydi, doruğa ulaşmadan saniyeler önce gerilirken.

Terden sıırıslıklam olmuşken Cole saçlarımı avucunda toplayıp beni öpebilmek için boynumdan kaldırdığında küçük de olsa bir rahatlama hissettim. Joss ve Braden'dan döndüğümüzden ve barıştığımızdan/nişanlandığımızdan beri şehvet düşkünün gençler gibi birbirimize saldırmıştık. Önce beni koridorun duvarına yapıştırdı; sonra beni yatağına taşıdı ve orada birbirimizin beynini düzdük.

Sonunda birbirimize sessizce güven verirken aciliyetimiz azaldı. Yavaş yavaş sevişmiştik ve bir şekilde bu, tüm gecenin en erotik kısmıydı.

Cole içimden çıkacakmış gibi kıpırdandı ve onu durdurmak için elimi kalçasına koydum. "Kal," diye fısıldadım.

"İçinde mi?"

Başımı salladım, kolunu tuttum ve belime doladım.

Bunu fark eden Cole ışığı kapatmak için hareket ederken beni de yanına aldı. Sonra yerleşti ve beni kaşıkladı.

O konuştuğunda gözlerim kapanmak üzereydi. karanlıkta. "Haklıydın. Sana güvenmem konusunda söylediklerinde. Sen söyleyene kadar bunun farkında bile değildim."

Tamamen uyanık bir şekilde parmaklarımın ucunu ön kolunda gezdirdim. "Sorun yok."

"Bir şeyi anlamana ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var. Neden öyle tepki verdiğimi, neden kendime düşünmek için zaman tanımadığımı anlıyorum. Bakın. . ." Sesi alçaldı. "Tüm o yıllar önce Scotland Street'te Ellie'nin kapısından çıktığımda ve sen arkana döndüğünde, düşündüm ki-" aniden, bilinçaltında bana sarılışını sıkılaştırdı.

"Düşündün mü?"

"Sevimsiz bir aptal gibi görünmeden nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum."

"Bütün ailenin önünde yüzüksüz ve plansız bir şekilde sana evlenme teklif ettim. Burada yargılama yok."

Güldü, nefesi boynuma çarpıyordu. "Doğru."
Beni tekrar öptü. "Arkanı döndüğünde, sanki . . . Bilmiyorum, sanki benim için havadan falan yaratılmış gibiydin. Bunu açıklayamam. Sadece biliyordum ki Sen benim için yaratılmıştın," diye itiraf etti. "Bana göre sen, yaşadığım tüm kötü şeyleri telafi etmek için oradaydın. senden önce geldi. Ama sonra öylece çekip gittin ve sanırım bunun her şeyden daha mantıklı olduğuna inandım. iyi olabilirdi. En azından o zamanlar. Büyüdüm ve o kara kara düşünme saçmalığını bıraktım." Beni sıktı ve ben de Kalbimin göğsümde ne kadar sert ve hızlı attığını duyup duymadığını merak ettim.

"Ve sonra sen hayatıma geri döndün ve ben seni istedim. Çünkü hâlâ sana doğru çekildiğimi hissediyordum. Bu çok güçlüydü ve öyle de Shannon. Hiçbir kadınla böyle hissetmemiştim.

"Jo, Hannah, Liv, hepsi benim için özel insanlar ve onlara güvenmek için her zaman nedenlerim oldu. Ama sen. . . Birisi

seni kırmaya, seni kendinden uzaklaştırmaya ve bir şekilde seni benden uzaklaştırmaya çalıştım. Sanırım bana güvenmeyi bırakmanı bekliyordum çünkü Bu rüyayı devam ettirebilmem mümkün." Eğildi ve başımı çevirip bakışlarını karşıladım, bu adama karşı hissedebileceğimi bildiğimden çok daha fazlasını hissediyordum. "Ben

"Son zamanlarda seni hayal kırıklığına uğrattıysam özür dilerim."

"Hayır." Gözyaşlarım geldi ve düşmelerine izin verdim.

"Cole, sen beni asla hayal kırıklığına uğratamazsın. Beni bu şekilde görmenin benim için ne anlama geldiğini biliyor musun? Anlamıyor musun? Sen tanıdığım en güzel adamsın. Nazik, akıllı ve sadıksın. ve şefkatli, ve güçlü ve yetenekli ve cesur ve bağışlayıcı.

Sen hayattan istediğim her şeydin.
senin de aynı şekilde hissettiğini biliyorum. Tüm hayatım
boyunca

korkmuştum ve nedenini hiç bilmiyordum." Gözyaşlarımla arasından gülümsedim. "Artık korkmuyorum."

Dudaklarımı dudaklarının altında ezdi, sevinç iniltileri onun hakkındaki diğer her şey gibi beni de kuşattı.

Sözlerime, itiraflarıma olan takdirini göstermeyi bitirdiğinde arkama yaslandım, kolunu göğüslerime sıkıca kavradım ve ona söz verdim: "Söylediklerimde ciddiydim. Senin yerine asla kimseyi seçmeyeceğim. Ailem seni önemsemeli.

beni o duruma sokmayacak kadar. Gidip bir bakacağım. Gelecek hafta onlara tam olarak bunu söyleyeceğim."

Cole'un tereddüt ettiğini hissettim ve ne düşündüğünü söylemesine bile gerek yoktu. Sadece biliyordum.

"Merak etmeyin. Benim istediğim de bu. Logan da benim için bunu istiyor. Ailemle aramdaki çekişmenin kardeşimle olan ilişkiyi etkilemesine gerek yok." Yastığıma yaslanarak daha da gevşedim. "Cole... senin bana verdiklerini onlar bana hiç vermediler. Bir kez bile. Sen buna değersin." Yatak odamızın karanlığına doğru gülümsedim. "Sen her kötülüğe değersin.

başıma gelen en güzel şeydi, çünkü onlardan geçmek beni sana getirdi."

"Shannon." Beni daha yakına çekti, sesi sert ve duygu doluydu.

Orada durmaya karar verdim. Cole sonunda anladı. Hiçbir yere gitmiyordum.

Evdeki en iyi koltuğa sahipken neden oturayım ki?

* * *

"Sanırım bu sana yeniden iyi davranmaya başlamam gerektiği anlamına geliyor?" Rae burnunu kırıştırdı.

Cole ve ben az önce tuzağa düşürülmüştük. O sabah Rae ve Simon'a nişanlandığımız haberini müşteriler gelmeye başlamadan önce vermiştik.

coşkulu tebrikler, ardından fısıldaşmalar ve gizli, yaramaz bakışlar.

Son müşterimiz ayrıldıktan ve kapının üzerindeki zil çaldıktan on dakika sonra davranışları anlam kazanmaya başladı. İçinde

Stu yürüdü, onu Tony izledi. Rae ve Simon haberlerimizi vermek için aramışlardı. Stu etrafımızda parti patlayıcıları patlattı. Tüm çocuklar beni kucakladı ve sonunda Rae'den geçici bir kucaklaşma aldım.

"Nazik olmanız takdir edilecektir. Eğer başarabilirsen o."

"Deneyebilirim."

İçimi çektim ve ona küçük bir gülümseme sundum. "Bak, ben

Cole'a sadık kalmaya çalıştığımı anlıyorum."

"Yapma." Beni durdurmak için elini kaldırdı. "Her şeyi berbat ettim, Shannon. Burnumu senin işine soktum ve durumu daha da kötüleştirdim. Özür dilerim."

Kaşımı kaldırdım ama hatalı olduğunu kabul ettiği için onunla alay etmemeye karar verdim. "Geçmişte kaldı. Her şey yoluna girdi, değil mi?"

"Evet." Sırıttı ve Cole'a bir bakış fırlattı. "Her ne kadar ona evlenme teklif ederek onun anını çalmış olsan da.

Tanıdığım en romantik adam o.

kız arkadaşına evlenme teklif et."

Stu'nun söylediği bir şeye gülerken ona bakarak dudağımı ısırdım. "Sence umursuyor mudur?"

"Sanırım seninle evlenecek. . . yani hayır. Aldıracağını sanmıyorum."

* * *

Birkaç saat sonra ikizler, Karen, Mike ve Tony ile Rae'nin birkaç arkadaşı da bize katıldı. İnsanlar bira, yiyecek ve şampanya getirerek bir araya gelişimizi tam bir nişan partisine dönüştürdüler.

Şampanyanın etkisiyle biraz çakırkeyif olup Dünyanın da benim kadar mutlu olması için, kendimi stüdyonun köşesinde elinde birasıyla düşünceli düşünceli duran Simon'a yaklaşıırken buldum. Yaklaşmama gülümsedi. Bir kolumu ona doladım ve yanına sokuldum.

"İyi misin dostum?"

Simon bana baktı. Son zamanlarda kendi işlerimle o kadar meşguldüm ki gözlerindeki yorgunluğu fark edememiştim. "Olacağım."

"Bebek olayı mı?"

"Shannon, bu senin nişan partin. Bu konuda konuşmayalım."

"İstiyorum. Arkadaşımın mutlu olmasını istiyorum."

Gülümsedi ve alnıma bir öpücük kondurmak için başını eğdi. "Ben iyiyim."

"Tony mi?"

Bana bir şey verene kadar onu rahatsız etmekten vazgeçmeyeceğimi anlayan Simon, "Beni seviyor. Beni terk etmiyor."

"Bir ama hissediyorum."

"Sadece sonunda bana kızmasını istemiyorum."

"Hiç çocuk sahibi olmak istemiyor musun?"

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Sadece şu anda bilmediğimi biliyorum."

"Bu yüzden kalıyor." Kolunu sıktım ve geri çektim.

"Gelecekte ne isteyeceğini kim bilebilir? Hiç kimse bilemez. Tony belki diye senden uzaklaşmak istemiyor. O seni seviyor, Simon. Sen de onu seviyorsun. O yüzden dur. Gelecek hakkında kara kara düşünün ve sadece şu anda sahip olduklarınızın tadını çıkarın."

Simon duvardan uzaklaştı, bakışları Rae'yle birlikte gülmekte olan ortağına sabitlenmişti. Siyah açık yakalı gömleği ve siyah pantolonuyla son derece yakışıklıydı. Simon Tony'ye karşı hissettiklerini saklayamıyordu. Ondan yayılıyordu. Bana teşekkür eden bir gülümseme attı. "Sanırım bunu yapacağım."

Odanın öbür ucuna doğru kararlı adımlarla ilerleyişini izledim,

Tony'nin arkasından gelip elini omzuna koydu. Eğildi ve dudaklarını Tony'nin çenesine bastırdı. Tony'nin göz kapakları ağırlaştı ve tembelleşti, Simon'ın ağzını kendi ağzıyla karşılamak için döndü.

"Çöpçatanlık mı yapıyorsun?" Cole mırıldandı, kollarını bana doladı ve beni göğsüne doğru çekti.

Ona karşı rahatladım. "Sadece bana öğrettiğin çok önemli bir dersi aktarıyorum."

"Hmm." Dudaklarını kulağımın üzerinde gezdirdi. "Eve gitsek ve sana başka bir şey öğretsem nasıl olur?"

Beklentiyle ürperdim. "Nasıl?"

"Hayat çizimi becerileri. Yanlış hatırlamıyorsam seni çıplak çizmeme izin vereceğine söz vermiştin."

Sırıtarak kollarının arasında döndüm. "Yaptım, değil mi?" Daha da yaklaştım. "Hadi bunu daha ilginç hale getirelim."

"Seni çıplak çizmekten daha mı ilginç?" "Uh-huh. Hadi bahse girelim."

"Bahis mi?"

"Bahse girerim on dakika içinde günaha girecek ve çıplak modelinizle skor yapacaksınız."

Cole bana "oh, lütfen" der gibi baktı. "Bu bahsi kabul ediyorum. En az otuz dakika dayanırım."

"Çok ukala." Bu bahsi kesinlikle kazanacaktım.

"Şartlar?" "Eğer ben kazanırsam, önce senin ağzını alırım." Göz kırptı.

Güldüm. "Pis çocuk. Güzel. Eğer ben kazanırsam önce ağzını alırım."

"Anlaştık."

Uzattığı eli sıktım. "Anlaştık."

* * *

Çıplak bir model olarak adil oynamadım. Tamamen hareketsiz oturmakta hiç iyi değildim diyelim.

Cole üç dakika dayandı.

BÖLÜM 27

Bir hafta sonra kendimizi Joss ve Braden'ın evinde bulduk. Ellie nişanımızı kutlamamızı istedi. Tarz. Bir başka buluşmayı bu kadar çabuk nasıl başardılar bilmiyorum ama yemek masası açık büfe yemeklerle kaplıydı, süslemeler ve pasta vardı. Herkes yoğun programından zaman ayırmıştı. Ayrıca şimdi koridorda yığılı olan hediyeleri getirdi.

"İşte buradasınız." Hannah bize gülümsedi. Jarrod'un minik bohçasını taşıyarak yaklaştı.

Cole'un ailesi ve arkadaşları bir hafta önce olduğu gibi oturma odasında uzanmışlardı. Ben bir onların etrafında olmak biraz gergin Duygusal teklifime tanık oldum ama bu hafta Jo ve Cam ile akşam yemeği yedikten sonra en azından Cole'un ablasının yanında kendimi daha rahat hissettim.

Ve tabii ki Hannah beni her zaman rahatlattı.

Jarrod'un güzel küçük yüzünü ve üzerinde "Çok tatlıyım, İskoç olmalıyım" yazan mavi yeleğini görünce Cole'un elini hemen bıraktım. "Tutabilir miyim? onu?"

Kıkırdadı ve başını sallayarak Jarrod'u bana doğru uzattı.

Onun katı, sıcak, küçük ağırlığını aldım.

Şimdi soran gözlerle biraz kıkırdandı. Onu kollarımın arasına aldığımda sakinleşti. "Gezegendeki en muhteşem küçük şey sen değil misin?" Gözleri koyu mavi olsa da Marco'nun rengine sahipti, ama büyüdükçe bu değişebilirdi ve muhtemelen değişecekti. "Şu haline bak, şimdiden kadınların aklını başından alıyorsun."

Cole iri elini Jarrod'un başının üzerinde yumuşattı ve yemin ederim ki düşünceli halim tüm zamanların en yüksek seviyesine ulaştı.

"En iyisinden öğreniyorsun dostum, ha?"

Aptal aptal nişanlıma baktım. "Ne?"

Hannah homurdandı. "Bir an yaşıyor. Bırakın onu."

Cole kaşlarını çattı. "Bir dakika mı? Hayır." Gözleri komik bir şekilde yuvarlaklaştı. "Her şey sırayla, Shortcake. Şimdi çocuğu yavaşça teslim et."

Kıkırdadım ve Jarrod'u eğlenen Hannah'ya geri verdim. "Senden harika bir baba olur."

"Eminim yapacağım," dedi kendinden emin bir şekilde. "Ve en azından beş yıl içinde bunu dört gözle bekliyorum."

Bunu düşünmesine bile çok sevinmişim. Ben de hemen çocuk istemiyordum. Hâlâ yapmak istediğim çok şey vardı. Ama Cole ile bu kadar büyük bir konuda aynı fikirde olduğumuzu bilmek güzeldi.

Jarrod'u işaret ettim. "Etrafında bu kadar sevimlilik varken işlerini nasıl hallediyorsun anlamıyorum."

"Aslında, dikkat dağıtıcı sevimliliğine rağmen Jarrod harikaydı. Sophia çoğu gece ağladı ama Jarrod çok uyuyor. O tam bir melek."

Arkadaşının yüzündeki sevgi dolu ifadeyi gören Cole temkinli bir ifadeyle, "İşe dönmek için sabırsızlanmıyorum, o zaman?"

Hannah omuz silkti. "Sınıfa dönmek için sabırsızlanıyorum ama bunu özleyeceğim. Sadece geri dönüyorum

Başlamak için yarı zamanlı. Bununla daha fazla zamana ihtiyacım var.

küçük adam." Birden bana sırtıttı ve sesini alçaltarak yaklaştı. "Cole bize senin yetenekli bir sanatçı olduğunu söyledi.

ve manzara konusunda özel bir yeteneğe sahipler."

"Oh." Konunun değişmesine ve iltifata şaşırarak kendimi kekelerken buldum, "Ben iyiyim, yani, sanırım ben iyiyim."

Cole bir kolunu bana doladı ve beni yanına çekti. "Söylemek istediği şey 'Evet, ben harika bir sanatçıyım, teşekkür ederim'di."

Gözlerimi devirdim. "Ne dediyse o."

Hannah güldü. "Güzel, çünkü hepimiz Her şeye sahip olan bir çifte vermek için mükemmel bir hediye bulmaya çalışıyorum." Etrafımızdaki odayı işaret etti, ben de Joss ve Braden'ı kastettiğini anladım. "Ve sonra biz

Edinburgh'un bir şehir manzarasını yaptırmanın hoş bir fikir olabileceğini düşündüm."

"Komisyon mu?" Boştaki elimi göğsüme götürdüm. "Beni görevlendirmek mi?"

"Şey, evet. Cole'un gözüne güveniyoruz ve eğer o iyi olduğunu söylüyorsa, o zaman iyisin."

Şaşkın, alçakgönüllü, heyecanlı, hepsi bir arada, hevesle başımı salladım. "Çok isterim. Neyi kutluyorlar?"

"Joss'un hamileliği, tabii ki."

Şaşkınlığım daha da arttı ve soru sorarcasına Cole'a baktım.

Yüzünü buruşturdu. "Yaşadığımız onca şeyden sonra sana söylemeyi unuttum."

"Ona ne söyleyeyim?" Joss'un tanıdık sesi arkamızdan sordu.

Döndük ve o, Jo ve Ellie bize doğru yaklaştılar, böylece küçük bir daire oluşturduk.

"Hamile olduğunu." Gülümsedim. "Tebrik ederim."

Tunç gözleri yumuşadı. "Teşekkür ederim. Bu sonuncusu, o yüzden Braden herkesin bunu çok büyütmesini sağladı."

"Bu büyük bir mesele." Kocasına ona doğru yaklaştı ve Joss'un boynuna bir öpücük kondurabilmek için Ellie'yle onun yanına sokuldu. Joss ona doğru eğildi ve iç çekti.

"Tamam, bu büyük bir mesele ama lütfen bu konu hakkında konuşmayı kesebilir miyiz? Bu Cole ve Shannon'ın nişan partisi."

Ablası Jarrod'u elinden alırken Hannah, "Lütfen," diye homurdandı. "Bu Ellie'nin partisi."

Ellie utanmadan sırtıttı. Jarrod'un alnına bir öpücük kondurarak, "Herhangi bir bahane, ha, bebeğim," diye mırıldandı.

"Oh, onu buraya ver." Elodie onun yanında belirdi ve torununa uzandı.

Hannah, "Koliyi uzatmaca oynamıyorsun," diye homurdandı.

"Sus." Elodie onu başından savdı ve Jarrod'u vücuduna bastırdı. "Onu on beş dakikadır kucağıma almadım. Ben yaşıyorum para çekme."

"Nasıl hissediyorsun?" Sorma ihtiyacı hissettim. Geçen hafta sonu yaşanan onca heyecan sırasında sormamıştım. "İyi görünüyorsun."

Yanakları kızarmış, gözleri ıslıl ıslıldı ve saldırıdan sonra takındığı o bitkin yorgunluğu üzerinden atmıştı.

"Ben iyiyim tatlım," diyerek bana nazik bir gülümseme verdi. "Bol bol dinlendim ve kendimi güçlü hissediyorum. Özellikle de şimdi beni meşgul edecek güzel bir torunum ve dört gözle beklediğim bir düşünüm varken."

Braden aniden, "Shannon, unutmadan söyleyeyim," dedi, dikkatimi aile reisinden çekti. "Kardeşiniz için bir teklifim var."

"Bir teklif mi?" Dedim, şaşkınlıkla.

Göz ucuyla Marco'nun belirdiğini gördüm. Hannah'yı yanına çekti.

"Paylaştım," diye açıkladı Cole, endişeli görünüyordu. "Her şeyi değil ama Logan'ın neden hapiste olduğunu. Yardım edebileceklerini düşündüm. Özür dilerim. Yapmalıyım-"

"Sorun yok." Sözünü kestim ve güven vermek için elimi koluna bastırdım. "Onlara güveniyorum." Tekrar Braden'a baktım.

"Ne tür bir teklif?"

"Hapisten çıktığında iş bulmakta zorlanacağını tahmin ediyorum, ama Cole meseleleri açıkladı ve bir adam

bu tür sonuçlara katlanmak zorunda kalmamalı

Ailesini korumak için. Kardeşiniz dışarı çıktığında onu bana gönderin, nereden yeniden başlamak isterse ona bir iş bulacağım. Onun için bir dizi fırsatım var."

"Ben de öyle," dedi Marco. "Bir şirkette şantiye müdürüyüm.

inşaat şirketi. Braden'da kendisine uygun bir iş bulamazsa, ona yeteneklerine uygun bir yer ayarlamaktan mutluluk duyarım."

Cömertliklerinden çok etkilendiğim için birkaç saniyeliğine tamamen aptala dönmüştüm.

Sessizlik ancak Cole parmağını çenemin altına bastırarak ağzımı kapatmaya çalıştığında bozuldu. Herkes Kıkırdadı ve ben de şakacı bir şekilde eline vurdum.

"Teşekkür ederim," demeyi başardım. "Bunun anlamı gerçekten çok büyük. Logan için de çok şey ifade edecek."

"Artık Cole'un ailesisiniz. Bu da sizi bizim ailemiz yapar." Elodie gülümsedi.

"Ve bu notta." Cole benden uzaklaştı ve tek dizinin üzerine çöktü.

"Cole, ne-"

"Gök gürültümü geri çalmak." Sırıttı ve elimi tuttu. "Bu odada benim için en önemli olan insanlar var. Ailemi kucaklayan ve bunun için bizi daha güçlü kılan bir aile. Beni sevdiğini söylediğin ana kadar bana verilen en güzel hediye idi."

Nefesim kesildi.

"Geçen hafta bana her şeyi sundunuz ve ben de size her şeyi geri sunma şansını istiyorum. Bir zamanlar bana sundukları şeyi sana sunuyorum. Sana sadece seni sevdiğim ve koruduğum için değil, seni sevecek ve koruyacak bir aile öneriyorum.

Seni korumak için değil, hayatın sunduğu her güzel şeyi hak eden harika bir kadın olduğun için. Hayatımızın geri kalanını daha mutlu ve daha güçlü geçireceğiz çünkü Birbirimize sahibiz ve sonunda ikimizin de hep sahip olmayı hayal ettiği türden bir aileye sahibiz."

Gözyaşlarım yanaklarımdan o kadar hızlı akıyordu ki, bulanıklığın içinden zar zor görebiliyordum.

Platin bir bandın üzerine tünemiş sivri uçlu markiz pırlanta. Yüzüğü parmağıma geçirirken kendi gözleri de duygularla parlıyordu.

Saniyeler sonra kollarına atıldım. Onu öperken bacaklarımı beline doladım. Sonunda kendimi ondan ayırmayı başardığımda, gözleri yaşlı bir Jo, Liv ve Elodie bana sarıldı, ardından sırttan bir Joss geldi, Ellie, ve Hannah. Daha fazla tebrik kucaklaması aldım erkeklerden ve hatta çocuklardan, ve ben orada durdum

Cole'un kollarında, her beş saniyede bir parmağımdaki güzel yüzüğe bakıyor, hayatın ne kadar tuhaf olabileceğini düşünüyordum.

Bir insan sadece birkaç ay içinde nasıl bu kadar yalnız ve kırılmış hissederken bu kadar sevilen ve umutlu biri haline gelebilir?

Etrafımdaki renkli karakterlere bakarken Beni çevreleyen şeyin onlar olduğuna karar verdim. Onlarda bir tür sihir vardı, Cole'a hediye ettikleri bir sihir. bana hediye etmişti.

* * *

Nişanlanmamızın üzerinden iki hafta geçmişti. Bu süre içinde tüm eşyalarımı Cole'un evine taşımıştım ve o da beni bir kez daha şaşırtmıştı. Misafir odasına bir çekyat koydurmuştu.

yatak odasını değiştirdi. Bunu, sanat eserlerim için daha fazla yer sağlamak amacıyla yaptı.

şeyler. Ayrıca stüdyodan uzakta, kendi sanat çalışmalarına konsantre olması için harika bir alandı.

Cole ile yaşamak genel olarak oldukça kolaydı. Korkutucu, baş döndürücü ve heyecan verici olduğunu söylemezsem yalan söylemiş olurum.

Eğlenceli taşınma işlerini yapmadan önce ailemle buluşmak için Glasgow'a geri döndüm. Çok kızmışlardı ama onlara kendimi kanıtlamaya çalışmaktan bıkmıştım. Sadece zaman

sorunlarımızı aşıp aşamayacağımızı bilemezdik.

Artık Cole vardı.

Ve Logan hep yanımdaydı.

Cole ve ben hapishanedeki ziyaretçi odasına girer girmez gözlerim kardeşime takıldı. Logan oturuyordu.

Bizi bekliyordu, tetikte görünüyordu, beni elimden tutup odanın içinde gezdirirken Cole'u inceliyordu.

Karşısındaki koltuklara oturduğumuzda kardeşime gülümsedim. "Logan, seni tekrar görmek güzel."

"Sen de Shay." Gözleri Cole'a kaydı. "Anladığım kadarıyla

eve değil, büyük bir yere gitmişsin."

Güldüm ve başımı
salladım. Cole şaşkın
görünüyordu.

"Kardeşim evlenme teklif etmem için beni
cesaretlendirdi."

Nişanlım bunun üzerine kaşlarını kaldırdı. "Benimle
tanışmadan mı?"

Logan omuz silkti. "Bu sefer içgüdülerime göre hareket
ettim." Birçok nedenden dolayı başımın döndüğünü
hissederek ona doğru eğildim.

"İkinizin birazdan sohbet etmenize ve birbirinizi
tanımanıza izin vereceğim, ama önce harika haberlerim
var."

"Parmağındaki o büyük elmastan daha mı büyük?" Logan
elimi tuttu ve sonra Cole'a sırtıttı. "Güzelmış."

"Odaklan." Logan'ın elini çekiştirdim ve
dikkatini tekrar bana verdi. "Bak, hatırlarsan Cole'un
ailesinin bu ülkede epeyce iş yaptığını söylemişim.
Edinburgh mu?"

"Evet."

Sırtıttım. "Logan, Braden sana iş teklif etti. Marco da
öyle. Çıktığında bir şey bulacaklar.
seni bekliyor."

Logan bir saniye aptal aptal bana, sonra da Cole'a baktı.
Bakışlarını bana çevirdiğinde usulca, "Benimle dalga mı
geçiyorsun?" dedi.

"Hayır. Her şeyi biliyorlar ve anlıyorlar. Size yardım
etmek istiyorlar."

"Bu ..." Başını iki yana salladı. "Neden yapsınlar ki? Beni
tanımıyorlar ki."

"Beni tanıyorlar." Elini sıktım. "Ve onlar iyi insanlar."

Logan bir elini kısa saçlarının üzerinde gezdirdi.

"Biraz nutkum tutuldu. Ben Oraya geri
döndüğümde ne olacağı konusunda endişeleniyordum. .

. Bu ..." O

Cole'a baktı. "Teşekkürler dostum. Bunun anlamı çok büyük.
Onlara teşekkür ettiğimi söyle."

Cole başını salladı. "Sorun değil."

Logan elimi daha sıkı kavradı. "Teşekkürler, Shannon."

"Hayır." Mutluluk gözyaşlarımla savaşıarak gülümsedim.
"Teşekkür ederim."

EPILOG

On sekiz ay sonra

Odayı ışık kaplamıştı. Çiçeklerin ve boya dumanlarının kokusu bana o kadar tanıdık gelmeye başlamıştı ki evde olmak. Orada o kadar rahattım ki kendimi sanatın içinde kaybettim. Bazen ne kadar zaman geçtiğinin farkında bile değildim.

Büyük tuval parçasından geri adım atıyorum.

sahneyi düşündü. Distopik bir New York'tu.

guaj boya ile boyanmış. Bu boyayı ilk kez kullanıyordum ve şu ana kadar kadifemsi etkisinden keyif alıyordum.

"Shannon."

"Hmm?"

"Shannon, hâlâ burada ne yapıyorsun? Saat altı oldu."

Bu sisi delip geçti. "Ne?" Omzumun üzerinden arkadaşım ve sınıf arkadaşım Bernice'e baktım. Bernie ve ben Edinburgh Sanat Koleji'nde birinci sınıf öğrencisiydik ve birkaç ay önce okula başladığımızda hemen birbirimize çekilmiştik. Etrafıma bakındım

boş sınıf. "Lanet olsun." Fırçamı yere bıraktım. "Bir saat içinde Joss'un kitap tanıtımında olmam gerekiyordu."

"Acele edersen başarabilirsin."

Başımı salladım, çantamı aldım ve hızla yanından geçtim.

"Teşekkür ederim! Yarın görüşürüz."

* * *

"Her yerin boya içinde," dedi Cole, dairemize girer girmez hiç konuşmadan. Elimi tuttu. "Duş al."

Heyecanlandım ama bastırmaya çalıştım. Çok fazla zamanımız olmadığını düşünürsek. "Seninle duş alamam. Çok ama çok geç kalacağız."

Kapıyı iterek açtı ve göğsüne yaptırdığı stilize "S" dövmesini ortaya çıkaran tişörtünü silkti. Tıpkı Stu'nun tahmin ettiği gibi, Cole Steely'nin bir kadının adını dövme yaptırmaması konusunda uyarmıştı. Onu, isminin tamamını derisine yazdırmaktan vazgeçirmiştik ve baş harf konusunda anlaşmıştık. "O zaman gerçekten olacağız, gerçekten çok geç."

Gülerek onu takip ettim, kendi gömleğimi çıkardım ve onunkinin yanında yere bıraktı. "Biri sorarsa seni suçlarım."

* * *

Cole'la beni iterken Hannah "Geç kaldın," diye fısıldadı. kitapçıdaki küçük kalabalığın arasından geçip ailemizin yanında durdu.

"Cole'un hatası," diye fısıldadım.

"Bu sefer ne oldu?" Marco mırıldandı. "Mutfak masasının ağırlığını mı test ediyorsun?"

Sırıttım, gözlerimi Joss'a diktim. son karakterinin arkasındaki ilham kaynağı hakkında konuşuyor. "Hayır. Duş başlığımızın etkinliği."

"Sanırım hasta olacağım."

Tanıdık homurdanmaya hafifçe güldüm ve omzumun üzerinden baktım. Logan arkamda duruyordu, koyu mavi gömleği ve siyah kot pantolonuyla şık bir şekilde giyinmişti.

Yüzünü buruşturdu. "Bana bir iyilik yap ve bu tür detayları paylaşmadan önce odanın etrafına bir bak."

Kıkırdamamı engellemeye çalışarak başımı salladım ve Joss'u dinlemek için geri döndüm.

Birkaç dakika sonra giriş konuşmasını bitirmişti, Birkaç kitap imzaladı ve şimdi bize doğru geliyordu. Hâlâ nemli olan buklelerime ve yanaklarımdaki yüksek renge baktı. "Önce geç kaldın, sonra da girişte konuştun. Bana bir resim daha borçlusun."

"Özür dilerim. Hepsi Cole'un hatasıydı."

"Dur." Logan bir elini kaldırdı. "Ne dedim ben?"

"Ne dedin sen?" Braden onun yanında durdu. Logan patronuna kaşlarını çatı. "Bunu tartışamam."

"Beni, Cole'u ve bir duşu içeriyor."

Braden yüzünü buruşturdu. "Oh, o konuya girme."

Kardeşim inledi. "Bir içkiye ihtiyacım var." İçki masasına doğru yürüdü ve ben de onun bir kadeh şampanya kaldırışını izledim. Güzel bir esmer aynı anda bir kadehe uzandı ve ona çapkınca gülümsedi. Logan ona ukala bir gülümseme verdi ve onunla sessizce konuşmak için eğildi. Yapmamam gerektiğini biliyordum.

Orada ciddi bir şey olacağına dair umutlanıyorum.

Kardeşim, bir kadınla anlamlı bir ilişki geliştirmekle ilgilenmediğini açıkça belirtmişti.

yakın zamanda bir kadın. Bunun utanç verici olduğunu düşündüm. Ben

Doğru kadının, hapishanenin gözüne soktuğu sert bakış açısından kurtulmasına yardımcı olacağına ikna olmuştu.

"İyi gidiyor." Braden dikkatimi tekrar ona çekti

Logan birkaç ay önce hapisten çıkmıştı ve Braden sözünün eri olarak ona bir iş vermişti.

Fire adlı gece kulübünde güvenlik. Birkaç hafta içinde Logan'ın doğal otorite ve liderlik havası hızla belirginleşti. Braden, Logan'ın yaptığı değişikliklerden etkilenmişti. Kulübün güvenliği için önerdiği yaratıcı fikirlerin yanı sıra kulübün kendisi için de yaratıcı fikirleri vardı.

"Yeniden başladığı için onunla gerçekten gurur duyuyorum." Ve suçluluk duyguma gelince... neredeyse hepsi gitti.

"Olmalısın."

"Shannon!"

Arkamı döndüğümde Elodie'nin bana el salladığını gördüm. Jo, Hannah ve Liv ile birlikte duruyordu ve kollarında çok bariz bir düğün dergisi yığını vardı.

"Ciddi misin?" Joss'a bir bakış attım. "Bu gece senin gecen."

Joss güldü. "Hey, düğün kitap tanıtımından önce gelir ve bu uzun nişanlılık Elodie ve Ellie'yi öldürmeye başladı."

"Henüz bir tarih bile belirlemedik."

"Aynen öyle. Yerinde olsaydım, yapardım. Bunu ne kadar çabuk atlatırsanız, hayatınız o kadar çabuk normale döner."

"Artık gelinlik dergileri, gelinlik örnekleri ve mekân seçimleri yok," diye düşündüm ve kararımı verdikten sonra Cole'u aramak için odaya döndüm. Onu köşede Marco, Cam ve Nate ile birlikte dururken buldum. "Cole!"

Bağırmanın üzerine bir kaşını kaldırdı. "Bir randevu ayarlıyoruz!"

"Nihayet!" diye bağırdığını duyduk Ellie'nin mutlu bir şekilde kitapçının diğer tarafından.

Cole ve ben ailemizin geri kalanıyla birlikte kahkahalara boğulduk.

* * *

O gecenin ilerleyen saatlerinde yatakta birbirimize sarılmış yatarken Cole, "Bugün okul nasıldı?" diye mırıldandı.

"Güzel. Çalışıyor musun?"

"Güzel. Yine de hafta boyunca seni özlüyorum."

Sanat okuluna başladığımdan beri Stu hafta içi yarı zamanlı çalışacak birini işe almıştı, ben de hafta sonları çalışıyordum. "Ben de seni özledim."

"Yani bir tarih mi belirliyoruz?"

Gülümsedim ve dudaklarımı göğsüne bastırdım.

"Zamanı geldi, sence de öyle değil mi?"

"Ne zaman istersen seninle evlenirim, Shortcake. Bunu biliyorsun."

Ona doğru kıvrılırken sıcaklık tüm benliğime yayıldı.
"Dün babamla konuştum ve annemin ay sonunda bizi yemeğe çağırdığını söyledi."

"Başka bir akşam yemeği mi?" diye alay etti. "Sanırım benden hoşlanmaya başladı."

Kıkırdadım. "Amanda'yı öldürüyor."

"Güzel."

Kuru cevabına gülümseyerek gözlerimi kapattım.

Son birkaç aydır gerçekten hayatımın
Sonunda dengeyi bulmuştum. Cole, okul, Logan ve şimdi de ailemin nişanlım fikrine sıcak bakmaya başlamasıyla birlikte kendimi daha önce hiç hissetmediğim kadar huzurlu hissediyordum.

Birden aklıma yıllar önce Scotland Street'te yaptığımız konuşma geldi.

"Peki, sen bir kahraman mısın Cole Walker?" "Kahraman nedir, gerçekten?"

"Sanırım insanları kurtaran biri." "Evet, sanırım öyle."

"Peki, insanları kurtarıyor musun?"

"Daha on beş yaşındayım. Bana bir şans verin."

Cole'un kolu etrafımda sıkılaşıırken uykulu bir şekilde "İyi ki yapmışım," diye mırıldandım.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.